

## LEGE

### privind Codul de procedura fiscala

#### TITLUL I

##### Dispozitii generale

##### Art. 1. - Definitii

In intelesul prezentului cod, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

1. actul administrativ fiscal - actul emis de organul fiscal in exercitarea atributiilor de administrare a impozitelor, taxelor si contributiilor sociale, pentru stabilirea unei situatii individuale si in scopul de a produce efecte juridice fata de cel caruia ii este adresat;
2. administrarea creantelor fiscale - oricare din activitatile desfasurate de organele fiscale in legatura cu:
  - a) inregistrarea fiscala a contribuabililor/platitorilor si a altor subiecte ale raporturilor juridice fiscale;
  - b) declararea, stabilirea, controlul si colectarea creantelor fiscale;
  - c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale;
  - d) asistenta/indrumarea contribuabililor/platitorilor, la cerere sau din oficiu;
  - e) aplicarea sanctiunilor in conditiile legii;
3. analiza de risc - activitatea efectuata de organul fiscal in scopul identificarii riscurilor de neconformare in ceea ce priveste indeplinirea de catre contribuabil/platitor a obligatiilor prevazute de legislatia fiscala, de a le evalua, de a le gestiona, precum si de a le utiliza in scopul efectuarii activitatilor de administrare fiscala;
4. contribuabil - orice persoana fizica, juridica sau orice alta entitate fara personalitate juridica ce datoreaza, conform legii, impozite, taxe si contributii sociale;
5. contributie sociala - prelevare obligatorie realizata in baza legii, care are ca scop protectia persoanelor fizice obligate a se asigura impotriva anumitor riscuri sociale, in schimbul careia aceste persoane beneficiaza de drepturile acoperite de respectiva prelevare;
6. control fiscal - totalitatea activitatilor efectuate de organele fiscale pentru verificarea modului de indeplinire de catre contribuabil/platitor a obligatiilor prevazute de legislatia fiscala si contabila;
7. creanta bugetara - dreptul la incasarea oricarei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentand creanta bugetara principala si creanta bugetara accesorie;
8. creanta bugetara principala - dreptul la incasarea oricarei sume care se cuvine bugetului general consolidat, altele decat creantele bugetare accesorii;
9. creanta bugetara accesorie - dreptul la incasarea dobanzilor, penalitatilor sau a altor asemenea sume, in baza legii, aferente unor creante bugetare principale;
10. creanta fiscala - dreptul la incasarea oricarei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentand creanta fiscala principala si creanta fiscala accesorie;
11. creanta fiscala principala - dreptul la perceperea impozitelor, taxelor si contributiilor sociale, precum si dreptul contribuabilului la restituirea sumelor platite fara a fi datorate si la rambursarea sumelor cuvenite, in situatiile si conditiile prevazute de lege;
12. creanta fiscala accesorie - dreptul la perceperea dobanzilor, penalitatilor sau majorarilor aferente unor creante fiscale principale, precum si dreptul contribuabilului de a primi dobanzi, in conditiile legii;
13. creditor fiscal - titularul unui drept de creanta fiscala;
14. creditor bugetar - titularul unui drept de creanta bugetara;
15. debitor fiscal - titularul unei obligatii de plata corelativa unui drept de creanta fiscala;
16. debitor bugetar - titularul unei obligatii de plata corelativa unui drept de creanta bugetara;
17. declaratie fiscala - act intocmit de contribuabil/platitor, in conditiile si situatiile prevazute de lege, reprezentand declaratia de impunere si declaratia informativa;
18. declaratie de impunere - actul intocmit de contribuabil/platitor care se refera la:
  - a) impozitele, taxele si contributiile sociale datorate, in cazul in care, potrivit legii, obligatia calcularii acestora revine contribuabilului/platitorului;
  - b) impozitele, taxele si contributiile sociale colectate, in cazul in care platitorul are obligatia de a calcula, de a retine si de a plati sau, dupa caz, de a colecta si de a plati impozitele, taxele si contributiile sociale;

- c) bunurile si veniturile impozabile, precum si alte elemente ale bazei de impozitare, daca legea prevede declararea acestora;
19. declaratie informativa - actul intocmit de contribuabil/platitor referitor la orice informatii in legatura cu impozitele, taxele si contributiile sociale, bunurile si veniturile impozabile, daca legea prevede declararea acestora, altele decat cele prevazute la pct. 18;
20. dobanda - obligatia fiscala accesorie reprezentand echivalentul prejudiciului creat titularului creantei fiscale principale ca urmare a neachitarii la scadenta de catre debitor a obligatiilor fiscale principale;
21. drepturi vamale - drepturi de import si drepturi de export, astfel cum sunt definite de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare;
22. executor fiscal - persoana din cadrul organului de executare cu atributii de efectuare a executarii silite;
23. impozit - prelevare obligatorie, indiferent de denumire, realizata in baza legii, fara contraprestatie, in scopul satisfacerii necesitatilor de interes general;
24. legislatie fiscala - totalitatea normelor prevazute in actele normative referitoare la impozite, taxe, contributi sociale, precum si la proceduri de administrare a acestora;
25. legislatie contabila - totalitatea normelor prevazute in actele normative referitoare la organizarea si conducerea contabilitatii;
26. majorare de intarziere - obligatia fiscala accesorie reprezentand echivalentul prejudiciului creat titularului creantei fiscale principale, precum si sanctiunea, ca urmare a neachitarii la scadenta, de catre debitor, a obligatiilor fiscale principale;
27. obligatie fiscala - obligatia de plata a oricarei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentand obligatia fiscala principala si obligatia fiscala accesorie;
28. obligatie fiscala principala - obligatia de plata a impozitelor, taxelor si contributiilor sociale, precum si obligatia organului fiscal de a restitui sumele incasate fara a fi datorate si de a rambursa sumele cuvenite, in situatiile si conditiile prevazute de lege;
29. obligatie fiscala accesorie - obligatia de plata sau de restituire a dobanzilor, penalitatilor sau a majorarilor, aferente unor obligatii fiscale principale;
30. organ fiscal - organul fiscal central, organul fiscal local, precum si alte institutii publice care administreaza creante fiscale;
31. organ fiscal central - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, denumita in continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atributii de administrare a creantelor fiscale, inclusiv unitatile subordonate A.N.A.F.;
32. organ fiscal local - structurile de specialitate din cadrul autoritatilor administratiei publice locale cu atributii de administrare a creantelor fiscale;
33. penalitate de intarziere - obligatia fiscala accesorie reprezentand sanctiunea pentru neachitarea la scadenta de catre debitor a obligatiilor fiscale principale;
34. penalitate de nedeclarare - obligatia fiscala accesorie reprezentand sanctiunea pentru nedeclararea sau declararea incorecta, in declaratii de impunere, a impozitelor, taxelor si contributiilor sociale;
35. platitor - persoana care, in numele contribuabilului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati ori de a colecta si plati, dupa caz, impozite, taxe si contributi sociale. Este platitor si sediul secundar obligat, potrivit legii, sa se inregistreze fiscal ca platitor de salarii si de venituri asimilate salariilor;
36. taxa - prelevarea obligatorie, indiferent de denumire, realizata in baza legii, cu ocazia prestarii unor servicii de catre institutii sau autoritati publice, fara existenta unui echivalent intre cuantumul taxei si valoarea serviciului;
37. titlu de creanta fiscala - actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala;
38. titlu de creanta bugetara - actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza creanta bugetara;
39. vector fiscal - totalitatea tipurilor de obligatii fiscale pentru care exista obligatii de declarare cu caracter permanent;
40. date de identificare - numele si prenumele in cazul persoanelor fizice sau denumirea in cazul persoanelor juridice si entitatilor fara personalitate juridica, domiciliul fiscal si codul de identificare fiscala.

## CAPITOLUL I

### Domaniul de aplicare a Codului de procedura fiscala

Art. 2. - Obiectul si sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala

(1) Codul de procedura fiscala reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea creantelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administreaza, cu exceptia cazului cand prin lege se prevede altfel.

(2) In masura in care prin lege speciala nu se prevede altfel, prezentul cod se aplica si pentru:

a) administrarea drepturilor vamale;

b) administrarea redeventelor miniere, a redeventelor petroliere si a redeventelor rezultate din contracte de concesiune, arenda si alte contracte de exploatare eficienta a terenurilor cu destinatie agricola, incheiate de Agentia Domeniilor Statului;

c) alte creante bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creantelor fiscale.

(3) In scopul aplicarii alin. (2), drepturile vamale si redeventele sunt asimilate creantelor fiscale.

(4) Prezentul cod nu se aplica pentru administrarea creantelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu exceptia celor prevazute la alin. (2) lit. b).

Art. 3. - Raportul Codului de procedura fiscala cu alte acte normative

(1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creantelor prevazute la art. 2.

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplica prevederile Codului civil si ale Codului de procedura civila, republicat, in masura in care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autoritati publice si contribuabili/platitori.

## CAPITOLUL II

### Principii generale de conduita in administrarea creantelor fiscale

Art. 4. - Principiul legalitatii

(1) Creantele fiscale si obligatiile corespunzatoare ale contribuabilului/platitorului sunt cele prevazute de lege.

(2) Procedura de administrare a creantelor fiscale se desfasoara in conformitate cu dispozitiile legii. Organul fiscal are obligatia de a asigura respectarea dispozitiilor legale privind realizarea drepturilor si obligatiilor contribuabilului/platitorului sau ale altor persoane implicate in procedura.

Art. 5. - Aplicarea unitara a legislatiei

(1) Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul Romaniei, urmarind stabilirea corecta a creantelor fiscale.

(2) Ministerul Finantelor Publice, in calitate de organ de specialitate al administratiei publice centrale, are rolul de a coordona aplicarea unitara a prevederilor legislatiei fiscale.

(3) In cadrul Ministerului Finantelor Publice functioneaza Comisia fiscala centrala, care are responsabilitati de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitara a Codului fiscal, a prezentului cod, a legislatiei subsecvente acestora, precum si a legislatiei a carei aplicare intra in sfera de competenta a A.N.A.F.

(4) Componenta si regulamentul de organizare si functionare a Comisiei fiscale centrale se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

(5) Comisia fiscala centrala este coordonata de secretarul de stat din Ministerul Finantelor Publice care raspunde de politicile si legislatia fiscala.

(6) In cazul in care Comisia fiscala centrala este investita cu solutionarea unei probleme care vizeaza impozitele si taxele locale prevazute de Codul fiscal, comisia se completeaza cu 2 reprezentanti ai Ministerului Dezvoltarii Regionale si Administratiei Publice, precum si cu cate un reprezentant al fiecarei structuri asociative a autoritatilor administratiei publice locale.

(7) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 6. - Exercitarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de proba prevazute de lege si sa adopte solutia intemeiata pe prevederile legale, precum si pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza raportat la momentul luarii unei decizii. In exercitarea dreptului sau de apreciere, organul fiscal trebuie sa ia in considerare opinia emisa in scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/platitor in cadrul activitatii de asistenta si indrumare a contribuabililor/platitorilor, precum si

solutia adoptata de organul fiscal in cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanta judecatoreasca, printr-o hotarare definitiva, emisa anterior, pentru situatii de fapt similare la acelasi contribuabil/platitor. In situatia in care organul fiscal constata ca exista diferente intre starea de fapt fiscala a contribuabilului/platitorului si informatiile avute in vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la acelasi contribuabil/platitor, organul fiscal are dreptul sa consemneze constatarile in conformitate cu situatia fiscala reala si cu legislatia fiscala si are obligatia sa mentioneze in scris motivele pentru care nu ia in considerare opinia prealabila.

(2) Organul fiscal isi exercita dreptul de apreciere in limitele rezonabilitatii si echitatii, asigurand o proportie justa intre scopul urmarit si mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(3) Ori de cate ori organul fiscal trebuie sa stabileasca un termen pentru exercitarea unui drept sau indeplinirea unei obligatii de catre contribuabil/platitor, acesta trebuie sa fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/platitorului sa isi exercite dreptul sau sa isi indeplineasca obligatia. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducatorului organului fiscal.

Art. 7. - Rolul activ si alte reguli de conduita pentru organul fiscal

(1) In desfasurarea unei proceduri de administrare a creantelor fiscale, organul fiscal instiinteaza contribuabilul/platitorul asupra drepturilor si obligatiilor prevazute de lege ce ii revin acestuia in desfasurarea procedurii.

(2) Organul fiscal are obligatia sa examineze starea de fapt in mod obiectiv si in limitele stabilite de lege, precum si sa indrume contribuabilul/platitorul in aplicarea prevederilor legislatiei fiscale, in indeplinirea obligatiilor si exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitarii contribuabilului/platitorului sau din initiativa organului fiscal, dupa caz.

(3) Organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului/platitorului. In analiza efectuata, organul fiscal este obligat sa identifice si sa ia in considerare toate circumstantele edificatoare fiecarui caz in parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului si volumului examenarilor, in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Art. 8. - Limba oficiala in administratia fiscala

(1) Limba oficiala in administratia fiscala este limba romana.

(2) Daca la organul fiscal se depun petitii, documente justificative, certificate sau alte inscrisuri intr-o limba straina, organul fiscal solicita ca acestea sa fie insotite de traduceri in limba romana certificate de traducatori autorizati de Ministerul Justitiei, in conditiile legii.

(3) Daca la organul fiscal se depun petitii, documente justificative, certificate sau alte inscrisuri intr-o limba straina, pentru care nu exista traducatori autorizati potrivit alin. (2), organul fiscal solicita ca acestea sa fie insotite de traduceri in limba romana efectuate sau certificate de o ambasada/oficiu consular al statului in a carui limba oficiala a fost emis documentul respectiv.

(4) Petitiiile, documentele justificative, certificatele sau inscrisurile redactate intr-o limba straina depuse fara respectarea alin. (3) nu se iau in considerare de organul fiscal.

(5) Dispozitiile art. 19 din Legea administratiei publice locale nr. 215/2001, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, sunt aplicabile in mod corespunzator.

Art. 9. - Dreptul de a fi ascultat

(1) Inaintea luarii deciziei, organul fiscal este obligat sa asigure contribuabilului/platitorului posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere cu privire la faptele si imprejurarile relevante in luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat sa aplice prevederile alin. (1) cand:

a) intarzierea in luarea deciziei determina un pericol pentru constatarea situatiei fiscale reale privind executarea obligatiilor contribuabilului/platitorului sau pentru luarea altor masuri prevazute de lege;

b) cuantumul creantelor fiscale urmeaza sa se modifice cu mai putin de 10% din valoarea creantei fiscale stabilita anterior;

c) se accepta informatiile prezentate de contribuabil/platitor, pe care acesta le-a dat intr-o declaratie sau intr-o cerere;

d) urmeaza sa se ia masuri de executare silita;

e) urmeaza sa se emita deciziile referitoare la obligatiile fiscale accesorii.

(3) Audierea se considera indeplinita in urmatoarele situatii:

a) contribuabilul/platitorul refuza explicit sa se prezinte la termenul stabilit de organul fiscal in vederea audierii;

b) contribuabilul/platitorul nu se prezinta, din orice motiv, la doua termene consecutive stabilite de organul fiscal in vederea audierii.

(4) Exceptia lipsei audierii poate fi invocata de contribuabil/platitor odata cu formularea contestatiei depuse potrivit prezentului cod.

(5) La stabilirea termenelor prevazute la alin. (3) devin aplicabile prevederile art. 6 alin. (3).

Art. 10. - Obligatia de cooperare

(1) Contribuabilul/Platitorul este obligat sa coopereze cu organul fiscal in vederea determinarii starii de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de catre acesta, in intregime, conform realitatii, si prin indicarea mijloacelor doveditoare care ii sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor in materie penala si procesual penala.

(2) Contribuabilul/Platitorul este obligat sa intreprinda masurile in vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor ce ii stau la dispozitie.

Art. 11. - Secretul fiscal

(1) Personalul din cadrul organului fiscal este obligat sa pastreze secretul asupra informatiilor de care a luat cunostinta ca urmare a exercitarii atributiilor de serviciu.

(2) In categoria informatiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal intra datele referitoare la contribuabil/platitor, cum ar fi: datele de identificare, natura si cuantumul obligatiilor fiscale, natura, sursa si cuantumul veniturilor, natura, sursa si valoarea bunurilor, plati, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, incasari, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informatii obtinute din declaratii ori documente prezentate de catre contribuabil/platitor sau terti.

(3) Organul fiscal poate transmite informatiile pe care le detine:

a) autoritatilor publice, in scopul indeplinirii obligatiilor prevazute de lege;

b) autoritatilor fiscale ale altor tari, in conditii de reciprocitate, in baza unor instrumente juridice internationale semnate de Romania si care cuprind prevederi privind cooperarea administrativa in domeniul fiscal si/sau recuperarea creantelor fiscale;

c) autoritatilor judiciare competente, potrivit legii;

d) oricarui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/platitorului despre care au fost solicitate informatii;

e) in alte cazuri prevazute expres de lege.

(4) Autoritatea care primeste informatii fiscale este obligata sa pastreze secretul asupra informatiilor primite.

(5) Este permisa transmiterea informatiilor de natura celor prevazute la alin. (1), inclusiv pentru perioada in care a avut calitatea de contribuabil/platitor:

a) contribuabilului/platitorului insusi;

b) succesorilor acestuia, precum si persoanelor cu vocatie succesorală, calitate dovedita potrivit legii.

(6) In scopul aplicarii prevederilor alin. (3) lit. a) si c), autoritatile publice pot incheia protocol privind schimbul de informatii cu organul fiscal detinator al informatiei ce se transmite.

(7) Este permisa transmiterea de informatii cu caracter fiscal in alte situatii decat cele prevazute la alin. (3), in conditiile in care se asigura ca din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice, juridice ori unei entitati fara personalitate juridica.

(8) Organul fiscal poate aduce la cunostinta publica informatiile pe care le detine:

a) ori de cate ori informatiile sunt calificate de lege ca fiind publice;

b) ori de cate ori, prin acte administrative sau prin hotarari judecatoresti, definitive, se constata incalcare ale obligatiilor prevazute de legislatia fiscala.

(9) Procedura de aducere la cunostinta publica a informatiilor detinute de organul fiscal central se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F., iar procedura de aducere la cunostinta publica a informatiilor detinute de organul fiscal local se aproba prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice.

(10) Prelucrarea datelor cu caracter personal de catre organele fiscale centrale si locale se realizeaza cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protectia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal si libera circulatie a acestor date, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 12. - Buna-credinta

(1) Relatiile dintre contribuabil/platitor si organul fiscal trebuie sa fie fundamentate pe buna-credinta.

(2) Contribuabilul/Platitorul trebuie sa isi indeplineasca obligatiile si sa isi exercite drepturile potrivit scopului in vederea caruia au fost recunoscute de lege si sa declare corect datele si informatiile privitoare la obligatiile fiscale datorate.

(3) Organul fiscal trebuie sa respecte drepturile contribuabilului/platitorului in fiecare procedura de administrare a creantelor fiscale aflata in derulare.

(4) Buna-credinta a contribuabililor se prezuma pana cand organul fiscal dovedeste contrariul.

### CAPITOLUL III

#### Aplicarea prevederilor legislatiei fiscale

##### Art. 13. - Interpretarea legii

(1) Interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in lege.

(2) In cazul in care vointa legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea vointei legiuitorului se tine seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce insotesc actul normativ in procesul de elaborare, dezbatare si aprobare.

(3) Prevederile legislatiei fiscale se interpreteaza unele prin altele, dand fiecareia intelesul ce rezulta din ansamblul legii.

(4) Prevederile legislatiei fiscale susceptibile de mai multe intelesuri se interpreteaza in sensul in care corespund cel mai bine obiectului si scopului legii.

(5) Prevederile legislatiei fiscale se interpreteaza in sensul in care pot produce efecte, iar nu in acela in care nu ar putea produce niciunul.

(6) Daca dupa aplicarea regulilor de interpretare prevazute la alin. (1)-(5), prevederile legislatiei fiscale raman neclare, acestea se interpreteaza in favoarea contribuabilului/platitorului.

##### Art. 14. - Prevalenta continutului economic al situatiilor relevante din punct de vedere fiscal

(1) Veniturile, alte beneficii si elemente patrimoniale sunt supuse legislatiei fiscale indiferent daca sunt obtinute din acte sau fapte ce indeplinesc sau nu cerintele altor dispozitii legale.

(2) Situatiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciaza de organul fiscal in concordanta cu realitatea lor economica, determinata in baza probelor administrate in conditiile prezentului cod. Atunci cand exista diferente intre fondul sau natura economica a unei operatiuni sau tranzactii si forma sa juridica, organul fiscal apreciaza aceste operatiuni sau tranzactii, cu respectarea fondului economic al acestora.

(3) Organul fiscal stabileste tratamentul fiscal al unei operatiuni avand in vedere doar prevederile legislatiei fiscale, tratamentul fiscal nefiind influentat de faptul ca operatiunea respectiva indeplineste sau nu cerintele altor prevederi legale.

##### Art. 15. - Eludarea legislatiei fiscale

(1) In cazul in care, eludandu-se scopul legislatiei fiscale, obligatia fiscala nu a fost stabilita ori nu a fost raportata la baza de impozitare reala, obligatia datorata si, respectiv, creanta fiscala corelativa sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situatiile prevazute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 21.

## TITLUL II

### Raportul juridic fiscal

#### CAPITOLUL I

##### Dispozitii privind raportul juridic fiscal

##### Art. 16. - Continutul raportului juridic fiscal

(1) Raportul juridic fiscal cuprinde raportul de drept material fiscal si raportul de drept procedural fiscal.

(2) Raportul de drept material fiscal cuprinde totalitatea drepturilor si obligatiilor care apar in legatura cu creantele fiscale.

(3) Raportul de drept procedural fiscal cuprinde totalitatea drepturilor si obligatiilor care apar in legatura cu administrarea creantelor fiscale.

##### Art. 17. - Subiectele raportului juridic fiscal

(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitatile administrativ-teritoriale sau, dupa caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, contribuabilul/platitorul, precum si alte persoane care dobandesc drepturi si obligatii in cadrul acestui raport.

(2) Statul este reprezentat de Ministerul Finantelor Publice, prin A.N.A.F. si unitatile subordonate acesteia, cu exceptia cazului cand legea stabileste o alta autoritate in acest sens.

(3) Unitatile administrativ-teritoriale sau, dupa caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, sunt reprezentate de autoritatile administratiei publice locale, precum si de compartimentele de specialitate ale acestora, in limita atributiilor delegate de catre autoritatile respective.

#### Art. 18. - Imputernicitii

(1) In relatiile cu organul fiscal contribuabilul/platitorul poate fi reprezentat printr-un imputernicit. Continutul si limitele reprezentarii sunt cele cuprinse in imputernicire sau stabilite de lege, dupa caz. Desemnarea unui imputernicit nu il impiedica pe contribuabil/platitor sa isi indeplineasca personal obligatiile prevazute de legislatia fiscala, chiar daca nu a procedat la revocarea imputernicirii potrivit alin. (2).

(2) Imputernicitul este obligat sa depuna la organul fiscal actul de imputernicire, in original sau in copie legalizata. Revocarea imputernicirii opereaza fata de organul fiscal de la data depunerii actului de revocare, in original sau in copie legalizata.

(3) In cazul reprezentarii contribuabilului/platitorului in relatia cu organul fiscal prin avocat, forma si continutul imputernicirii sunt cele prevazute de dispozitiile legale privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat.

(4) Contribuabilul/Platitorul fara domiciliu fiscal in Romania, care are obligatia de a depune declaratii la organul fiscal, trebuie sa desemneze un imputernicit, cu domiciliul fiscal in Romania, care sa indeplineasca, in numele si din patrimoniul contribuabilului/platitorului, obligatiile acestuia din urma fata de organul fiscal.

(5) Dispozitiile alin. (4) nu se aplica:

a) contribuabilului/platitorului care are rezidenta intr-un stat membru al Uniunii Europene, respectiv al Spatiului Economic European;

b) contribuabilului/platitorului care are rezidenta intr-un stat care este parte a unui instrument juridic international semnat de Romania si care cuprinde prevederi privind cooperarea administrativa in domeniul fiscal si recuperarea creantelor fiscale.

(6) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile si reprezentantilor fiscali desemnati potrivit Codului fiscal, daca legea nu prevede altfel.

#### Art. 19. - Numirea curatorului fiscal

(1) Daca nu exista un imputernicit potrivit art. 18 alin. (1)-(4) organul fiscal, in conditiile legii, solicita instantei judecatoresti competente numirea unui curator fiscal pentru:

a) contribuabilul/platitorul fara domiciliu fiscal in Romania, care nu si-a indeplinit obligatia de desemnare a unui imputernicit potrivit art. 18 alin. (4);

b) contribuabilul/platitorul absent, al carui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmitati, batranetii sau unui handicap de orice fel, si din cauza arestului preventiv sau a incarcerarii in penitenciar, nu poate sa isi exercite si sa isi indeplineasca personal drepturile si obligatiile ce ii revin potrivit legii.

(2) Pentru activitatea sa, curatorul fiscal este remunerat potrivit hotararii judecatoresti, toate cheltuielile legate de aceasta reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

#### Art. 20. - Obligatiile reprezentantilor legali

(1) Reprezentantii legali ai persoanelor fizice si juridice, precum si reprezentantii desemnati ai asocierilor fara personalitate juridica sunt obligati sa indeplineasca obligatiile ce revin potrivit legislatiei fiscale persoanelor sau entitatilor reprezentate. Acesti reprezentanti indeplinesc obligatiile fiscale de plata ale persoanelor sau entitatilor reprezentate din acele mijloace pe care le administreaza.

(2) In cazul in care, din orice motiv, obligatiile fiscale ale asocierilor fara personalitate juridica nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociatii raspund solidar pentru indeplinirea acestora.

## CAPITOLUL II

### Dispozitii generale privind raportul sarcinii fiscale

#### Art. 21. - Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le genereaza sau in momentul la care contribuabilul/platitorul este indreptatit, potrivit legii, sa ceara restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata sau dreptul contribuabilului/platitorului de a solicita restituirea.

#### Art. 22. - Stingerea creantelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin plata, compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie, dare in plata si prin alte modalitati prevazute expres de lege.

#### Art. 23. - Preluarea obligatiei fiscale

(1) In cazul in care obligatia fiscala nu a fost indeplinita de debitor, debitorii devin, in conditiile legii, urmatoarele persoane:

a) mostenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, in conditiile dreptului comun;

b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori transformarii, dupa caz;

c) alte persoane, in conditiile legii.

(2) Debitorii care preiau obligatia fiscala potrivit alin. (1) lit. a) si b) se substituie vechiului debitor, in conditiile legilor care reglementeaza incetarea existentei persoanelor in cauza.

#### Art. 24. - Garantarea obligatiei fiscale

(1) Pentru obligatiile fiscale ale debitorului raspunde ca debitor garant, cu renuntarea la beneficiul discutiei si diviziunii:

a) persoana care isi asuma obligatia de plata printr-un angajament de plata sau printr-un alt act incheiat in forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata, in limita sumei garantate si a sumei realizate din valorificarea garantiei;

b) persoana juridica pentru obligatiile fiscale datorate, potrivit legii, de sediile secundare ale acesteia.

(2) Organul fiscal este indreptatit sa solicite stingerea obligatiei fiscale de catre debitorul garant.

(3) Procedura de aplicare a prezentului articol se aproba astfel:

a) prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local.

#### Art. 25. - Raspunderea solidara

(1) Raspund solidar cu debitorul urmatoarele persoane:

a) asociatii din asocierile fara personalitate juridica, inclusiv membrii intreprinderilor familiale, pentru obligatiile fiscale datorate de acestea, in conditiile prevazute la art. 20, alaturi de reprezentantii legali care, cu rea-credinta, au determinat nedeclararea si/sau neachitarea obligatiilor fiscale la scadenta;

b) tertii popriti, in situatiile prevazute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14) si (18), in limita sumelor sustrate indisponibilizarii;

c) reprezentantul legal al contribuabilului care, cu rea-credinta, declara bancii, potrivit art. 236 alin. (14) lit. a), ca nu detine alte disponibilitati banesti.

(2) Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolubil in conditiile prezentului cod, raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declararii insolvabilitatii, cu rea-credinta, au dobandit in orice mod active de la debitorii care si-au provocat astfel insolvabilitatea;

b) administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea, cu rea-credinta, sub orice forma, a activelor debitorului;

c) administratorii care, in perioada exercitarii mandatului, cu rea-credinta, nu si-au indeplinit obligatia legala de a cere instantei competente deschiderea procedurii insolventei, pentru obligatiile fiscale aferente perioadei respective si ramase neachitate la data declararii starii de insolvabilitate;

d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credinta, au determinat nedeclararea si/sau neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale;

e) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credinta, au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fara ca acestea sa fie cuvenite debitorului.

(3) Persoana juridica raspunde solidar cu debitorul declarat insolubil in conditiile prezentului cod sau declarat insolvent daca, direct ori indirect, controleaza, este controlata sau se afla sub control comun cu debitorul si daca este indeplinita cel putin una dintre urmatoarele conditii:

a) dobandeste, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active de la debitor, iar valoarea contabila a acestor active reprezinta cel putin jumatate din valoarea contabila a tuturor activelor dobanditorului;

b) are sau a avut raporturi contractuale cu clientii si/sau cu furnizorii, altii decat cei de utilitati, care au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul in proportie de cel putin jumatate din totalul valoric al tranzactiilor;



c) are sau a avut raporturi de munca sau civile de prestari de servicii cu cel putin jumatate dintre angajatii sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(4) In intelesul alin. (3), termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie in adunarea generala a asociatilor unei societati ori a unei asociatii sau fundatii, fie in consiliul de administratie al unei societati ori consiliul director al unei asociatii sau fundatii;

b) control indirect - activitatea prin care o persoana exercita controlul prin una sau mai multe persoane.

(5) Raspunderea persoanelor prevazute de prezentul articol priveste obligatiile fiscale principale si accesorii ale perioadei pentru care au avut calitatea ce a stat la baza atragerii raspunderii solidare.

Art. 26. - Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii

(1) Raspunderea persoanelor prevazute la art. 25 se stabileste prin decizie emisa de organul fiscal competent pentru fiecare persoana fizica sau juridica in parte. Decizia este act administrativ fiscal potrivit prezentului cod.

(2) Inaintea emiterii deciziei prevazute la alin. (1), organul fiscal efectueaza audierea persoanei potrivit art. 9. Persoana are dreptul sa isi prezinte in scris punctul de vedere, in termen de 5 zile lucratoare de la data audierii.

(3) Prin exceptie de la prevederile art. 9 alin. (4) este nula decizia de atragere a raspunderii solidare emisa fara audierea persoanei careia i s-a atras raspunderea. Dispozitiile art. 9 alin. (3) raman aplicabile.

(4) Decizia prevazuta la alin. (1) cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 46, si urmatoarele:

a) datele de identificare a persoanei raspunzatoare;

b) datele de identificare a debitorului principal;

c) cuantumul si natura sumelor datorate;

d) termenul in care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;

e) temeiul legal si motivele in fapt ale angajarii raspunderii, inclusiv opinia organului fiscal motivata in drept si in fapt cu privire la punctul de vedere al persoanei.

(5) Raspunderea se stabileste atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile acesteia.

(6) In scopul aplicarii masurilor de executare silita decizia prevazuta la alin. (1) devine titlu executoriu la data implinirii termenului de plata prevazut la art. 156 alin. (1).

(7) Stingerea creantelor fiscale prin oricare modalitate prevazuta de prezentul cod libereaza fata de creditor pe debitor sau, dupa caz, pe celelalte persoane raspunzatoare solidar.

(8) Ori de cate ori Codul fiscal sau alte acte normative care reglementeaza creante fiscale prevad raspunderea solidara a doua sau mai multor persoane pentru aceeasi creanta fiscala, titlul de creanta fiscala se emite pe numele fiecarei persoane cu mentionarea si a celorlalte persoane care raspund solidar pentru creanta respectiva.

(9) Procedura de atragere a raspunderii solidare se aproba astfel:

a) prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul creantelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

Art. 27. - Drepturile si obligatiile succesorilor

(1) Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului in conditiile dreptului comun, dispozitiile art. 23 ramanand aplicabile.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu sunt aplicabile in cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoana fizica.

Art. 28. - Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabilului/platitorului

(1) Creantele fiscale privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabilului/platitorului pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor prin decizie de restituire.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

### TITLUL III

#### Dispozitii procedurale generale

## CAPITOLUL I

### Competenta organului fiscal central

#### Art. 29. - Competenta generala a organului fiscal central

(1) Administrarea creantelor fiscale datorate bugetului de stat, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetului Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate si bugetului asigurarilor pentru somaj se realizeaza prin organul fiscal central, cu exceptia cazului cand prin lege se prevede altfel.

(2) Organul fiscal central realizeaza activitati de administrare si pentru alte creante datorate bugetului general consolidat decat cele prevazute la alin. (1), potrivit competentelor stabilite prin lege.

(3) In cazul impozitului pe venit si al contributiilor sociale, prin hotarare a Guvernului se poate atribui alta competenta speciala de administrare.

(4) Organul fiscal central realizeaza activitatile de asistenta si indrumare a contribuabilului/platitorului pe baza coordonarii metodologice a Ministerului Finantelor Publice. Procedura de coordonare metodologica se stabileste prin ordin al ministrului finantelor publice.

(5) Organul fiscal central, prin A.N.A.F., este competent si pentru colectarea creantelor bugetare stabilite in titluri executorii, convenite bugetului de stat, indiferent de natura acestora, care au fost transmise acestuia in vederea recuperarii, potrivit legii.

#### Art. 30. - Competenta materiala si teritoriala a organului fiscal central

(1) Pentru administrarea creantelor fiscale si a altor creante datorate bugetelor prevazute la art. 29 alin. (1) si (2), competenta revine acelu organ fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F., stabilit prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului/platitorului.

(2) In cazul contribuabilului/platitorului nerezident care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei prin unul sau mai multe sedii permanente, competenta revine organului fiscal central pe a carui raza teritoriala se afla situat sediul permanent desemnat potrivit Codului fiscal.

(3) In scopul administrarii de catre organul fiscal central a obligatiilor fiscale datorate de contribuabilii mari si mijlocii, inclusiv de sediile secundare ale acestora, prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se poate stabili competenta de administrare in sarcina altor organe fiscale decat cele prevazute la alin. (1), precum si criteriile de selectie si listele contribuabililor care dobandesc calitatea de contribuabil mare sau, dupa caz, contribuabil mijlociu.

(4) Organul fiscal central competent notifica contribuabilul ori de cate ori intervin modificari cu privire la calitatea de contribuabil mare sau, dupa caz, contribuabil mijlociu.

(5) In scopul administrarii de catre organul fiscal central a obligatiilor fiscale datorate de un grup fiscal constituit potrivit prevederilor Codului fiscal, prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se poate stabili competenta de administrare in sarcina altor organe fiscale decat cele prevazute la alin. (1). Organul fiscal central desemnat este competent sa administreze obligatiile fiscale datorate de toti membrii grupului.

#### Art. 31. - Domiciliul fiscal in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin domiciliu fiscal se intelege:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, in cazul in care aceasta este diferita de domiciliu;

b) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere, sediul activitatii sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala;

c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si conducerea efectiva a afacerilor, in cazul in care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;

d) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, sediul acestora sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala.

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, in sensul alin. (1) lit. a), se intelege adresa locuintei pe care o persoana o foloseste in mod continuu peste 183 de zile intr-un an calendaristic, intreruperile de pana la 30 de zile nefiind luate in considerare. Daca sederea are un scop exclusiv de vizita, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemanatoare si nu depaseste perioada unui an, nu se considera adresa unde locuiesc efectiv.

(3) In situatia in care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. c) si d), domiciliul fiscal este locul in care se afla majoritatea activelor.

#### Art. 32. - Inregistrarea/modificarea domiciliului fiscal

(1) Domiciliul fiscal definit potrivit art. 31 se inregistreaza/modifica la/de organul fiscal central in toate cazurile in care acesta este diferit de domiciliul sau de sediul social prin depunerea de catre

contribuabil/platitor a unei cereri de inregistrare/modificare a domiciliului fiscal, insotita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse in aceasta.

(2) Cererea se depune la organul fiscal central in a carui raza teritoriala urmeaza a se stabili domiciliul fiscal. Cererea se solutioneaza in termen de 15 zile lucratoare de la data depunerii acesteia, prin emiterea deciziei de inregistrare/modificare a domiciliului fiscal care se comunica contribuabilului/platitorului.

(3) Organul fiscal prevazut la alin. (2) emite din oficiu decizia de inregistrare/modificare a domiciliului fiscal ori de cate ori constata ca domiciliul fiscal este diferit de domiciliul sau sediul social, iar contribuabilul/platitorul nu a depus cerere de modificare a domiciliului fiscal.

(4) Data inregistrarii/modificarii domiciliului fiscal este data comunicarii deciziei de inregistrare/modificare a domiciliului fiscal.

Art. 33. - Competenta in cazul sediilor secundare

(1) In cazul sediilor secundare inregistrate fiscal, potrivit legii, competenta pentru administrarea impozitului pe venitul din salarii datorat de acestea revine organului fiscal competent pentru administrarea obligatiilor datorate de contribuabil/platitorul care le-a infiintat.

(2) Competenta pentru inregistrarea fiscala a sediilor secundare ca platitoare de salarii si venituri asimilate salariilor, potrivit legii, revine organului fiscal central in a carui raza teritoriala se afla situat acestea.

Art. 34. - Competenta privind impozitul si contributiile aferente veniturilor din activitati agricole

(1) Prin exceptie de la prevederile art. 30 si 38, impozitul si contributiile sociale aferente veniturilor din activitati agricole, datorate de persoanele fizice, potrivit legii, se pot achita in numerar si la organul fiscal local din localitatea in care isi are domiciliul fiscal contribuabilul unde nu exista o unitate teritoriala a A.N.A.F., daca intre autoritatea administratiei publice locale si A.N.A.F. s-a incheiat un protocol in acest scop. Data platii este data prevazuta la art. 163 alin. (11) lit. a), inclusiv pentru sumele achitate eronat de catre contribuabil pe alte tipuri de obligatii sau stinse eronat de catre organul fiscal in realizarea procedurii prevazute la alin. (4).

(2) Sumele incasate potrivit alin. (1) se depun de catre organul fiscal local in cont distinct de disponibil, in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la incasare, impreuna cu situatia privind sumele incasate, care va cuprinde cel putin urmatoarele informatii: numarul si data documentului prin care s-a efectuat incasarea in numerar, CUI/CNP contribuabil, denumirea contribuabilului, tipul obligatiei achitate, suma achitata.

(3) Sumele depuse in contul prevazut la alin. (2) se vireaza de unitatile Trezoreriei Statului in conturile corespunzatoare de venituri ale bugetului de stat si ale bugetului Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, in termen de doua zile lucratoare de la depunere, potrivit procedurii prevazute la alin. (4).

(4) Procedura de incasare si de virare la bugetul de stat si la bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate a sumelor incasate potrivit alin. (1), precum si modul de colaborare si de realizare a schimbului de informatii dintre organele fiscale centrale si organele fiscale locale se aproba prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice.

Art. 35. - Competenta in cazul contribuabilului nerezident

In cazul contribuabilului nerezident care nu are pe teritoriul Romaniei un sediu permanent, competenta revine organului fiscal central stabilit prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

Art. 36. - Schimbarea competentei

(1) In cazul in care se schimba domiciliul fiscal, potrivit legii, competenta teritoriala trece la noul organ fiscal central de la data schimbarii domiciliului fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica in mod corespunzator si contribuabililor mari si mijlocii, definiti potrivit legii, in cazul in care se modifica aceasta calitate.

(3) In situatia in care se afla in curs de derulare o procedura de administrare, cu exceptia procedurii de executare silita, organul fiscal central care a inceput procedura este competent sa o finalizeze.

## CAPITOLUL II

### Competenta organului fiscal local

Art. 37. - Competenta generala a organului fiscal local

Administrarea creantelor fiscale datorate bugetului local, inclusiv a impozitului pe profit care se face venit la bugetul local, potrivit Codului fiscal, se realizeaza prin organul fiscal local, cu exceptia cazului cand prin lege se prevede altfel.

Art. 38. - Competenta teritoriala a organului fiscal local

(1) Administrarea creantelor fiscale datorate bugetului local al unei unitati/subdiviziuni administrativ-teritoriale se realizeaza prin organul fiscal local al respectivei unitati/subdiviziuni administrativ-teritoriale, cu exceptia cazului cand prin lege se prevede altfel.

(2) In scopul administrarii de catre organul fiscal local a obligatiilor fiscale datorate de contribuabilii mari si mijlocii, prin hotarare a autoritatii deliberative se pot stabili criteriile in functie de care se stabilesc contribuabilii mari sau, dupa caz, contribuabilii mijlocii, precum si listele cu respectivii contribuabili.

(3) Organul fiscal local notifica contribuabilul ori de cate ori intervin modificari cu privire la calitatea de contribuabil mare sau, dupa caz, contribuabil mijlociu.

Art. 39. - Domiciliul fiscal in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local

(1) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin domiciliu fiscal se intelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social inregistrat potrivit legii.

(2) In situatia in care contribuabilul/platitorul are inregistrat un domiciliu fiscal potrivit art. 32, in scopul comunicarii actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local se utilizeaza acest domiciliu fiscal.

### CAPITOLUL III

Alte dispozitii privind competenta

Art. 40. - Competenta speciala

(1) In situatia in care contribuabilul/platitorul nu are un domiciliu fiscal cunoscut sau nu are domiciliu fiscal in Romania, competenta teritoriala revine organului fiscal in raza caruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozitiilor legale fiscale.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si pentru luarea de urgenta a masurilor legale ce se impun in cazurile de disparitie a elementelor de identificare a bazei de impozitare reale, precum si in caz de executare silita.

(3) In cazul contribuabilului/platitorului cu domiciliul fiscal in Romania care aplica regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicatii, de radiodifuziune sau televiziune reglementat de Codul fiscal, competenta de administrare a taxei pe valoarea adaugata aferenta serviciilor supuse acestui regim revine organului fiscal central stabilit prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

Art. 41. - Conflictul de competenta

(1) Exista conflict de competenta cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriiva competente sau necompetente.

(2) Prin conflict de competenta in sensul prezentului articol se intelege conflictul aparut in legatura cu modul de aplicare a regulilor de competenta privind administrarea creantelor fiscale prevazute de prezentul cod si/sau, dupa caz, de Codul fiscal sau alte legi care reglementeaza creantele fiscale in legatura cu care a aparut conflictul.

(3) In cazul in care apare un conflict de competenta, organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent continua procedura de administrare in derulare si solicita organului competent sa hotarasca asupra conflictului.

(4) Organul competent sa solutioneze conflictul de competenta hotaraste de indata asupra conflictului, iar solutia adoptata se comunica organelor fiscale aflate in conflict, pentru a fi dusa la indeplinire, cu informarea, dupa caz, a persoanelor interesate.

(5) In situatia in care exista conflict de competenta intre organul fiscal central si o institutie publica ce administreaza creante fiscale, conflictul de competenta se solutioneaza de catre Comisia fiscala centrala.

Art. 42. - Conflictul de competenta in cazul organelor fiscale centrale

In cazul in care exista conflict de competenta intre doua sau mai multe organe fiscale centrale, conflictul se solutioneaza de catre organul ierarhic superior comun. In cazul in care in conflictul de competenta este implicata o structura de la nivelul central al A.N.A.F., conflictul se solutioneaza de presedintele A.N.A.F.

Art. 43. - Conflictul de competenta in cazul organelor fiscale locale

(1) In cazul in care exista un conflict de competenta intre organele fiscale locale sau intre organul fiscal central si un organ fiscal local, conflictul de competenta ivit se poate solutiona amiabil, sub

coordonarea reprezentantilor desemnati in acest scop de Ministerul Finantelor Publice si Ministerul Dezvoltarii Regionale si Administratiei Publice. In cazul in care conflictul de competenta nu se poate solutiona pe cale amiabila, conflictul se solutioneaza de catre Comisia fiscala centrala. In aceasta situatie, Comisia se completeaza cu 2 reprezentanti ai Ministerului Dezvoltarii Regionale si Administratiei Publice, precum si cu cate un reprezentant al fiecarei structuri asociative a autoritatilor administratiei publice locale.

(2) In cazul creantelor fiscale administrate de organele fiscale locale, conflictul de competenta in sensul prezentului articol nu vizeaza conflictul aparut in legatura cu modul de delimitare a teritoriului intre unitatile administrativ-teritoriale si/sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor.

(3) In cazul in care se iveste un conflict cu privire la delimitarea teritoriala intre doua sau mai multe unitati administrativ-teritoriale si/sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor, cu privire la aceeasi materie impozabila, pana la clarificarea conflictului, contribuabilul datoreaza impozitele si taxele locale aferente materiei impozabile, la bugetul local al unitatii administrativ-teritoriale sau subdiviziunii administrativ-teritoriale in a carei evidenta era inscrisa materia impozabila pana la aparitia conflictului. Celelalte organe fiscale locale nu au dreptul sa perceapa impozite si taxe locale pana la solutionarea conflictului. Impozitele si taxele locale platite de contribuabil raman venit al bugetului local la care au fost platite chiar daca dupa solutionarea conflictului dreptul de impunere apartine altui organ fiscal local. In acest caz, dreptul de impunere revine noului organ fiscal local competent, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a solutionat conflictul.

(4) Dispozitiile alin. (3) sunt aplicabile in mod corespunzator si pentru amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul local.

Art. 44. - Conflictul de interese

Persoana din cadrul organului fiscal implicata intr-o procedura de administrare se afla in conflict de interese, daca:

a) in cadrul procedurii respective acesta este contribuabil/platitor, este sot/sotie al/a contribuabilului/platitorului, este ruda sau afin pana la gradul al treilea inclusiv a/al contribuabilului/platitorului, este reprezentant sau imputernicit al contribuabilului/platitorului;

b) in cadrul procedurii respective poate dobandi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj, direct sau indirect;

c) exista un conflict de orice natura intre el, sotul/sotia, rudele sale sau afinii pana la gradul al treilea inclusiv si una dintre parti sau sotul/sotia, rudele partii sau afinii pana la gradul al treilea inclusiv;

d) in alte cazuri prevazute de lege.

Art. 45. - Abtinerea si recuzarea

(1) Persoana care stie ca se afla in una dintre situatiile prevazute la art. 44 este obligata, de indata ce a luat la cunostinta de existenta situatiei, sa instiinteze conducatorul ierarhic si sa se abtina de la efectuarea oricarui act privind procedura de administrare in derulare.

(2) Abtinerea se propune de persoana si se decide de indata de conducatorul ierarhic.

(3) Contribuabilul/platitorul implicat in procedura in derulare poate solicita recuzarea persoanei aflate in conflict de interese. Cererea de recuzare nu suspenda procedura de administrare in derulare.

(4) Recuzarea persoanei se decide de indata de conducatorul organului fiscal din care face parte persoana recuzata sau de organul fiscal ierarhic superior daca persoana recuzata este chiar conducatorul organului fiscal. In cazul persoanelor din cadrul structurii centrale a A.N.A.F., recuzarea se decide de catre presedintele acestei institutii.

(5) Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacata la instanta judecatoreasca competenta.

## CAPITOLUL IV

### Actele emise de organele fiscale

Art. 46. - Continutul si motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite in scris, pe suport hartie sau in forma electronica.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hartie cuprinde urmatoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/platitorului si, daca este cazul, datele de identificare a persoanei imputernicite de contribuabil/platitor;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

- e) motivele de fapt;
  - f) temeiul de drept;
  - g) numele si calitatea persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;
  - h) semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum si stampila organului fiscal emitent;
  - i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;
  - j) mentiuni privind audierea contribuabilului/platitorului.
- (3) Actul administrativ fiscal emis in forma electronica cuprinde elementele prevazute la alin. (2), cu exceptia elementelor prevazute la lit. h).
- (4) Actul administrativ fiscal emis in forma electronica de organul fiscal central se semneaza cu semnatura electronica extinsa a Ministerului Finantelor Publice, bazata pe un certificat calificat.
- (5) Actul administrativ fiscal emis in forma electronica de organul fiscal local se semneaza cu semnatura electronica extinsa a autoritatii administratiei publice locale din care face parte organul fiscal local emitent, bazata pe un certificat calificat.

(6) Actul administrativ fiscal emis in conditiile alin. (2) si tiparit prin intermediul unui centru de imprimare masiva este valabil si in cazul in care nu poarta semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile in materie.

(7) Prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care se emit, in conditiile alin. (6), de catre organul fiscal central.

(8) Prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care pot fi emise in conditiile alin. (6) de catre organele fiscale locale. In cazul in care organul fiscal local are in dotare sau are acces la un centru de imprimare masiva consiliile locale stabilesc, prin hotarare, daca organul fiscal local din cadrul autoritatii administratiei publice locale respective poate emite acte administrative fiscale in conditiile alin. (6).

(9) Actul administrativ fiscal se considera emis si inregistrat la organul fiscal astfel:

- a) la data semnarii acestuia de catre persoana imputernicita din cadrul organului fiscal, in cazul actului administrativ fiscal emis pe suport hartie;
- b) la data generarii actului, in cazul actului administrativ fiscal emis pe suport hartie si tiparit prin intermediul unui centru de imprimare masiva;
- c) la data aplicarii semnaturii electronice extinse, in cazul actului administrativ fiscal emis in forma electronica.

Art. 47. - Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/platitorului caruia ii este destinat. In situatia contribuabilului/platitorului fara domiciliu fiscal in Romania, care si-a desemnat imputernicit potrivit art. 18 alin. (4), precum si in situatia numirii unui curator fiscal, in conditiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunica imputernicitului sau curatorului, dupa caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hartie se comunica contribuabilului/platitorului ori imputernicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, daca se asigura primirea sub semnatura a actului administrativ fiscal, sau prin posta, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis in forma electronica se comunica prin mijloace electronice de transmitere la distanta ori de cate ori contribuabilul/platitorul a optat pentru aceasta modalitate de emitere si de comunicare.

(4) In cazul in care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), dupa caz, nu a fost posibila, aceasta se realizeaza prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se efectueaza prin afisarea unui anunt in care se mentioneaza ca a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/platitorului, dupa cum urmeaza:

- a) in cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afisarea anuntului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a A.N.A.F.;
- b) in cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afisarea anuntului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a autoritatii administratiei publice locale respective.

(6) Anuntul prevazut la alin. (5) se mentine afisat cel putin 60 de zile de la data publicarii acestuia si contine urmatoarele elemente:

- a) numele si prenumele sau denumirea contribuabilului/platitorului;

- b) domiciliul fiscal al contribuabilului/platitorului;
- c) denumirea, numarul si data emiterii actului administrativ fiscal.

(7) In cazul in care actul administrativ fiscal se comunica prin publicitate, acesta se considera comunicat in termen de 15 zile de la data afisarii anuntului.

(8) In cazul actelor administrative fiscale emise de catre organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanta, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanta, precum si conditiile in care aceasta se realizeaza se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informationala.

(9) In cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanta, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanta, precum si conditiile in care aceasta se realizeaza se aproba prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informationala. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabileste, prin hotarare, in functie de capacitatea tehnica disponibila, mijloacele electronice de transmitere la distanta ce urmeaza a fi utilizate de catre respectivul organ fiscal local.

(10) In termen de cel mult 10 zile lucratoare de la data emiterii actului administrativ fiscal, organul fiscal trebuie sa initieze actiunile pentru comunicarea actului.

Art. 48. - Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului/platitorului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/platitorului si nu produce niciun efect juridic.

Art. 49. - Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul in oricare din urmatoarele situatii:

a) este emis cu incalcarea prevederilor legale privind competenta;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului/platitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 40 alin. (3), precum si organul fiscal emitent;

c) este afectat de o grava si evidenta eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o grava si evidenta eroare atunci cand cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atat de viciate incat, daca acestea ar fi fost inlaturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de solutionare a contestatiei, la cerere sau din oficiu. In situatia in care nulitatea se constata de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunica contribuabilului/platitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt incalcate alte prevederi legale decat cele prevazute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile in mod corespunzator.

Art. 50. - Anularea, desfiintarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desfiintat sau modificat de catre organul fiscal competent in conditiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desfiintarea totala sau partiala, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creante fiscale principale atrage anularea, desfiintarea sau modificarea, totala sau partiala, atat a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creante fiscale accesorii aferente creantelor fiscale principale individualizate in actele administrative fiscale anulate, desfiintate ori modificate, cat si a actelor administrative fiscale subsecvente emise in baza actelor administrative fiscale anulate, desfiintate sau modificate, chiar daca actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creante fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au ramas definitive in sistemul cailor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. In acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/platitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desfiinteaza sau modifica in mod corespunzator actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creante fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

Art. 51. - Efectele anularii actului administrativ fiscal

(1) Ori de cate ori se anuleaza un act administrativ fiscal, organul fiscal competent emite un alt act administrativ fiscal, daca acest lucru este posibil in conditiile legii.

(2) Emiterea unui alt act administrativ fiscal nu mai este posibila in situatii cum sunt:

- a) s-a implinit termenul de prescriptie prevazut de lege;
- b) viciile care au condus la anulara actului administrativ fiscal privesc fondul actului.

Art. 52. - Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans

(1) Solutia fiscala individuala anticipata este actul administrativ emis de organul fiscal central in vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului/platitorului referitoare la reglementarea unor situatii fiscale de fapt viitoare. Situatiia fiscala de fapt viitoare se apreciaza in functie de data depunerii cererii.

(2) Acordul de pret in avans este actul administrativ emis de organul fiscal central in vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului/platitorului, referitoare la stabilirea conditiilor si modalitatilor in care urmeaza sa fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, preturile de transfer, in cazul tranzactiilor efectuate cu persoane afiliate, astfel cum sunt definite in Codul fiscal. Tranzactiile viitoare care fac obiectul acordului de pret in avans se apreciaza in functie de data depunerii cererii. Contribuabilul/platitorul va putea solicita un acord de pret in avans si pentru determinarea rezultatului fiscal atribuibil unui sediu permanent.

(3) Anterior depunerii cererii de emitere a unei solutii fiscale individuale anticipate sau de emitere/modificare a unui acord de pret in avans, contribuabilul/platitorul poate solicita in scris organului fiscal competent o discutie preliminara in vederea stabilirii existentei starii de fapt viitoare pentru emiterea unei solutii fiscale, respectiv pentru incheierea unui acord sau, dupa caz, a conditiilor pentru modificarea acordului.

(4) Cererea pentru emiterea solutiei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pret in avans trebuie sa fie insotita de documente relevante pentru emitere, precum si de dovada platii taxei de emitere.

(5) Prin cerere contribuabilul/platitorul propune continutul solutiei fiscale individuale anticipate sau al acordului de pret in avans, dupa caz.

(6) In scopul solutionarii cererii, organul fiscal competent poate solicita contribuabilului/platitorului clarificari cu privire la cerere si/sau documentele depuse.

(7) Inainte de emiterea solutiei fiscale individuale anticipate sau acordului de pret in avans, dupa caz, organul fiscal competent prezinta contribuabilului/platitorului proiectul actului administrativ in cauza, acordandu-i acestuia posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu exceptia cazului in care contribuabilul/platitorul renunta la acest drept si notifica acest fapt organului fiscal.

(8) Contribuabilul/Platitorul poate prezenta clarificarile prevazute la alin. (6) sau poate exprima punctul de vedere prevazut la alin. (7) in termen de 60 de zile lucratoare de la data solicitarii clarificarilor necesare ori de la data comunicarii proiectului solutiei fiscale individuale anticipate sau acordului de pret in avans.

(9) In solutionarea cererii contribuabilului/platitorului se emite solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans. In situatia in care contribuabilul/platitorul nu este de acord cu solutia fiscala individuala anticipata sau cu acordul de pret in avans emis, acesta transmite, in termen de 30 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans pentru care contribuabilul/platitorul a transmis o notificare nu produce niciun efect juridic.

(10) Solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans se comunica contribuabilului/platitorului caruia ii sunt destinate, precum si organului fiscal competent pentru administrarea creantelor fiscale datorate de contribuabilul/platitorul solicitant.

(11) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans sunt opozabile si obligatorii fata de organul fiscal, numai daca termenii si conditiile acestora au fost respectate de contribuabil/platitor.

(12) Termenul pentru solutionarea cererii de emitere a unui acord de pret in avans este de 12 luni in cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni in cazul unui acord bilateral sau multilateral, dupa caz. Termenul pentru solutionarea cererii de emitere a solutiei fiscale individuale anticipate este de pana la 3 luni. Dispozitiile art. 77 sunt aplicabile in mod corespunzator.

(13) Contribuabilul/Platitorul, titular al unui acord de pret in avans, are obligatia de a depune anual, la organul fiscal emitent al acordului, un raport privind modul de realizare a termenilor si conditiilor acordului in anul de raportare. Raportul se depune pana la termenul prevazut de lege pentru depunerea situatiilor financiare anuale, respectiv a raportarilor contabile anuale.

(14) In perioada de valabilitate, acordul de pret in avans poate fi modificat prin prelungirea valabilitatii, extindere sau, dupa caz, revizuire la solicitarea titularului acordului, prin depunerea unei cereri in acest sens. Prolungirea valabilitatii acordului de pret in avans poate avea loc atunci cand contribuabilul/platitorul solicita aceasta in situatia existentei acelorasi termeni si conditii. Extinderea poate avea loc in situatia in care contribuabilul/platitorul solicita includerea in acordul de pret in avans incheiat a altor tranzactii cu persoane afiliate. Revizuirea poate avea loc in situatia in care intervin circumstante si elemente de fapt ce nu au fost previzionate sau au fost inexact previzionate la momentul emiterii acordului



de pret in avans si care pot influenta termenii si conditiile acordului. Cererea de modificare poate fi depusa cu cel putin 30 de zile inainte de implinirea termenului de valabilitate, sub sanctiunea decaderii. In cazul in care cererea de modificare se aproba dupa implinirea termenului de valabilitate a acordului de pret in avans, aceasta produce efecte si pentru trecut, respectiv pentru perioada cuprinsa intre momentul implinirii termenului de valabilitate si data comunicarii deciziei de aprobare a modificarii.

(15) Acordul de pret in avans poate fi emis unilateral, bilateral sau multilateral. Acordul de pret in avans unilateral este emis de organul fiscal competent din Romania. Acordul de pret in avans bilateral sau multilateral este emis in comun de catre organul fiscal competent din Romania si autoritatile fiscale competente din statele in a caror jurisdictie se afla persoanele afiliate contribuabilului/platitorului solicitant. Acordul de pret in avans bilateral/multilateral poate fi emis numai pentru tranzactii cu contribuabili/platitori care provin din tari cu care Romania are incheiate conventii pentru evitarea dublei impuneri. In acest caz, sunt aplicabile prevederile referitoare la "Procedura amiabila" prevazute in conventiile pentru evitarea dublei impuneri.

(16) Emiterea unei solutii fiscale individuale anticipate se supune unei taxe de emitere dupa cum urmeaza

a) de 5.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei pentru ziua efectuarii platii, pentru contribuabilii mari;

b) de 3.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei pentru ziua efectuarii platii, pentru celelalte categorii de contribuabili/platitori.

(17) Emiterea unui acord de pret in avans se supune unei taxe de emitere/modificare, dupa cum urmeaza:

a) de 20.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei in ziua efectuarii platii, pentru contribuabilii mari. In cazul modificarii acordului taxa este de 15.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei in ziua efectuarii platii;

b) de 10.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei in ziua efectuarii platii, pentru celelalte categorii de contribuabili/platitori. In cazul in care valoarea consolidata a tranzactiilor incluse in acord depaseste echivalentul a 4.000.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care se depune raportul privind modul de realizare a termenilor si conditiilor acordului, sau contribuabilul/platitorul este incadrat in categoria "mari contribuabili" in perioada de valabilitate a acordului, taxa de emitere este cea prevazuta la lit. a). In cazul modificarii acordului, taxa este de 6.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei in ziua efectuarii platii. In cazul in care valoarea consolidata a tranzactiilor incluse in acord depaseste echivalentul a 4.000.000 euro, la cursul comunicat de Banca Nationala a Romaniei la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care se depune raportul privind modul de realizare a termenilor si conditiilor acordului, sau contribuabilul/platitorul este incadrat in categoria "mari contribuabili" in perioada de valabilitate a acordului, taxa de modificare este cea prevazuta la lit. a).

(18) Eventualele diferente de taxa datorate potrivit alin. (17) se achita la data depunerii raportului privind modul de realizare a termenilor si conditiilor acordului in care se constata depasirea plafonului sau incadrarea la categoria "mari contribuabili".

(19) Contribuabilul/Platitorul solicitant are dreptul la restituirea taxei achitate in cazul in care organul fiscal competent respinge emiterea solutiei fiscale individuale anticipate, respectiv emiterea/modificarea acordului de pret in avans.

(20) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans nu mai sunt valabile daca prevederile legale de drept material fiscal in baza carora a fost luata decizia se modifica.

(21) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans, precum si respingerea cererii de emitere a solutiei fiscale individuale anticipate si acordului de pret in avans se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(22) Prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se stabileste procedura privind emiterea solutiei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pret in avans, precum si continutul cererii pentru emiterea solutiei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pret in avans si a cererii de modificare, extindere sau revizuire a acordului de pret in avans.

Art. 53. - Indreptarea erorilor materiale din actul administrativ fiscal

(1) Organul fiscal poate indrepta oricand erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/platitorului.

(2) Prin erori materiale, in sensul prezentului articol, se intelege orice greseli de redactare, omisiuni sau mentiuni gresite din actele administrative fiscale, cu exceptia acelor care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.

(3) In cazul in care, dupa comunicarea actului administrativ fiscal, organul fiscal constata, din oficiu, ca exista erori materiale in cuprinsul sau, acesta comunica contribuabilului/platitorului un act de indreptare a erorii materiale.

(4) In situatia in care indreptarea erorii materiale este solicitata de contribuabil/platitor, organul fiscal procedeaza astfel:

a) daca cererea de indreptare a erorii materiale este intemeiata, emite si comunica contribuabilului/platitorului actul de indreptare a erorii materiale;

b) daca cererea de indreptare a erorii materiale nu este intemeiata, respinge cererea printr-o decizie ce se comunica contribuabilului/platitorului.

(5) Actul de indreptare a erorii materiale si decizia de respingere a cererii de indreptare a erorii materiale urmeaza regimul juridic al actului initial si pot fi contestate in conditiile legii in care putea fi contestat actul initial.

Art. 54. - Prevederi aplicabile actelor de executare si altor acte emise de organele fiscale

Dispozitiile art. 46 alin. (6), art. 47, 48 si 53 se aplica in mod corespunzator si actelor de executare si altor acte emise de organele fiscale, cu exceptia cazului in care prin lege se prevede altfel.

## CAPITOLUL V

### Administrarea si aprecierea probelor

#### SECTIUNEA 1

##### Dispozitii generale

Art. 55. - Mijloace de proba

(1) Constituie proba orice element de fapt care serveste la constatarea unei stari de fapt fiscale, inclusiv inregistrari audiovideo, date si informatii aflate in orice mediu de stocare, precum si alte mijloace materiale de proba, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, in conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putand proceda la:

a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/platitorului si a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea inscrisurilor;

d) efectuarea de constatari la fata locului;

e) efectuarea, in conditiile legii, de controale curente, operative si inopinate sau controale tematice, dupa caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinandu-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

Art. 56. - Dreptul organului fiscal de a solicita prezenta contribuabilului/platitorului la sediul sau

(1) Organul fiscal poate solicita prezenta contribuabilului/platitorului la sediul sau pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei sale fiscale reale. Odata cu aceasta solicitare, cand este cazul, organul fiscal indica si documentele pe care contribuabilul/platitorul este obligat sa le prezinte.

(2) Solicitarea se face in scris si cuprinde in mod obligatoriu:

a) data, ora si locul la care contribuabilul/platitorul este obligat sa se prezinte;

b) baza legala a solicitarii;

c) scopul solicitarii;

d) documentele pe care contribuabilul/platitorul este obligat sa le prezinte.

(3) La stabilirea datei la care contribuabilul/platitorul trebuie sa se prezinte la sediul organului fiscal, acesta va avea in vedere un termen rezonabil, care sa dea posibilitatea contribuabilului/platitorului sa isi indeplineasca obligatia.

(4) Contribuabilul/Platitorul poate solicita amanarea datei stabilite de catre organul fiscal potrivit prezentului articol, pentru motive justificate.

Art. 57. - Comunicarea informatiilor intre organele fiscale

(1) Daca intr-o procedura de administrare se constata fapte care prezinta importanta pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale isi vor comunica reciproc informatiile detinute.

(2) Neindeplinirea cu celeritate sau obstructionarea schimbului de informatii reprezinta abatere disciplinara, iar conducatorul organului fiscal are obligatia sa ia masuri de sanctionare a persoanelor vinovate si de furnizare a informatiilor solicitate.

## SECTIUNEA a 2-a Informatii si expertize

### Art. 58. - Obligatia de a furniza informatii

(1) Contribuabilul/Platitorul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. In acelasi scop, organul fiscal are dreptul sa solicite informatii si altor persoane cu care contribuabilul/platitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice, iar acestea au obligatia de a furniza informatiile solicitate. Informatiile furnizate de alte persoane se iau in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

(2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza in scris. In cerere organul fiscal trebuie sa specifice natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.

(3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin. (1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata in scris.

(4) In situatia in care persoana obligata sa furnizeze informatia in scris este, din motive independente de vointa sa, in imposibilitate de a scrie, organul fiscal intocmeste un proces-verbal.

### Art. 59. - Furnizarea periodica de informatii

(1) Contribuabilul/Platitorul este obligat sa furnizeze periodic organului fiscal central informatii referitoare la activitatea desfasurata.

(2) Furnizarea informatiilor prevazute la alin. (1) se face prin completarea unei declaratii pe propria raspundere.

(3) Natura informatiilor, periodicitatea, precum si modelul declaratiilor se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

### Art. 60. - Obligatii declarative cu privire la rezidentii altor state membre ale Uniunii Europene

(1) Platitorii de venituri de natura celor prevazute la art. 291 alin. (1) lit. a)-d) au obligatia sa depuna la organul fiscal central o declaratie privind veniturile platite fiecarui beneficiar care este rezident al altor state membre ale Uniunii Europene, pana in ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

(2) Contribuabilii rezidenti ai altor state membre ale Uniunii Europene care obtin venituri din proprietati imobiliare situate in Romania au obligatia sa depuna la organul fiscal central o declaratie privind veniturile realizate pana in data de 25 mai a anului curent, pentru anul expirat.

(3) Modelul si continutul declaratiilor prevazute la alin. (1) si (2) se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(4) In scopul realizarii schimbului automat obligatoriu de informatii prevazut la art. 291, organul fiscal local are obligatia de a transmite organului fiscal central informatii cu privire la bunurile imobile detinute in proprietate de rezidenti ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unitati administrativ-teritoriale. Transmiterea si continutul informatiilor, precum si termenele si procedura de realizare a acestora se aproba prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice. Organul fiscal local transmite organului fiscal central, la cererea acestuia, si alte informatii cu relevanta fiscala disponibile, in format electronic.

(5) In scopul transmiterii de catre organul fiscal local a informatiilor prevazute la alin. (4), rezidentii din alte state membre ale Uniunii Europene care dobandesc proprietatea unui bun imobil in Romania au obligatia depunerii declaratiei fiscale in conditiile si la termenele prevazute de Codul fiscal. Modelul si continutul declaratiei se aproba prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice.

(6) Organul fiscal central are obligatia de a comunica organelor fiscale locale, prin schimb automat, informatii cu relevanta fiscala disponibile, stabilite pe baza de protocol.

(7) Organul fiscal central are obligatia de a comunica organelor fiscale locale, la cererea acestora, si alte informatii cu relevanta fiscala disponibile, in format electronic.

(8) In cazul operationalizarii schimbului de informatii, pe baza protocoalelor incheiate intre organul fiscal central si organele fiscale locale, informatiile prevazute la alin. (4) se preiau in mod automat de catre organul fiscal central, iar organul fiscal local este exonerat de transmiterea informatiilor respective.

### Art. 61. - Obligatia institutiilor de credit de a furniza informatii

(1) Institutiile de credit au obligatia ca, la solicitarea organului fiscal central, sa comunice, pentru fiecare titular care face subiectul solicitarii, toate rulajele si/sau soldurile conturilor deschise la acestea, precum si informatiile si documentele privind operatiunile derulate prin respectivele conturi.

(2) Institutiile de credit sunt obligate sa comunice organului fiscal central, zilnic, urmatoarele informatii:

a) lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica ce deschid ori inchid conturi, precum si datele de identificare ale persoanelor care detin dreptul de semnatura pentru conturile deschise la acestea;

b) lista persoanelor care inchiriaza casete de valori, precum si incetarea contractului de inchiriere.

(3) Organul fiscal central la cererea justificata a organului fiscal local sau a altei autoritati publice centrale si locale transmite informatiile primite potrivit alin. (2) lit. a) referitoare la conturile bancare, in scopul indeplinirii de catre aceste autoritati a atributiilor prevazute de lege. Solicitarea si transmiterea de informatii se fac prin intermediul sistemului informatic pus la dispozitie de catre A.N.A.F. Pe baza de protocol, incheiat intre organul fiscal central si organul fiscal local sau alta autoritate publica, se poate asigura accesul direct in baza de date a organului fiscal central.

(4) Persoanele fizice, persoanele juridice si orice alte entitati care au obligatia transmiterii de informatii catre Oficiul National de Prevenire si Combatere a Spalarii Banilor, potrivit Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea si sanctionarea spalarii banilor, precum si pentru instituirea unor masuri de prevenire si combatere a finantarii terorismului, republicata, cu modificarile ulterioare, transmit concomitent si pe acelasi format informatiile respective si catre A.N.A.F.

(5) Prin exceptie de la prevederile art. 11 alin. (3), informatiile obtinute potrivit alin. (1), alin. (2) lit. b) si alin. (4) sunt utilizate doar in scopul indeplinirii atributiilor specifice ale organului fiscal central.

(6) Procedura de aplicare a prezentului articol se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

Art. 62. - Obligatia institutiilor financiare de a furniza informatii privind contribuabilii nerezidenti

(1) In scopul realizarii schimbului de informatii privind contribuabilii rezidenti ai statelor cu care Romania s-a angajat printr-un instrument juridic de drept international si pentru imbunatatirea conformarii fiscale internationale, institutiile financiare, inclusiv institutiile de credit, au obligatia sa declare anual organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informatii de natura financiara referitoare la conturile deschise si/sau inchise de contribuabilii mentionati in acest alineat la astfel de institutii.

(2) Prin ordin al ministrului finantelor publice, avizat de Banca Nationala a Romaniei si Autoritatea de Supraveghere Financiara, se stabilesc:

a) institutiile financiare, inclusiv institutiile de credit, care au obligatia de declarare;

b) categoriile de informatii privind identificarea contribuabililor mentionati la alin. (1), precum si informatiile de natura financiara referitoare la conturile deschise si/sau inchise de acestia la institutiile mentionate la alin. (1);

c) entitatile nonraportoare din Romania si conturile excluse de la obligatia de declarare;

d) regulile de conformare aplicabile de catre institutiile mentionate la alin. (1), in vederea identificarii conturilor raportabile de catre aceste institutii, precum si procedura de declarare a informatiilor privind identificarea contribuabililor mentionati la alin. (1) si a informatiilor de natura financiara referitoare la conturile deschise si/sau inchise de acestia la institutiile mentionate la alin. (1);

e) norme si proceduri administrative menite sa asigure punerea in aplicare si respectarea procedurilor de raportare si precautie prevazute in instrumentele juridice de drept international la care Romania s-a angajat.

(3) Declararea informatiilor mentionate la alin. (1) se face pana la data de 15 mai inclusiv a anului calendaristic curent pentru informatiile aferente anului calendaristic precedent.

(4) Informatiile mentionate la alin. (1) obtinute de organul fiscal din cadrul A.N.A.F. se utilizeaza de catre acesta doar in scopul prevazut la alin. (1) si cu respectarea dispozitiilor art. 11.

(5) Fara a aduce atingere alin. (1) si (6), fiecare institutie mentionata la alin. (1), care are obligatii de declarare, informeaza contribuabilii mentionati la alin. (1) cu privire la faptul ca datele privind identificarea conturilor lor sunt selectate si declarate in conformitate cu prezentul articol, furnizand acestora toate informatiile la care au dreptul in temeiul Legii nr. 677/2001, cu modificarile si completarile ulterioare. Informarea se realizeaza in timp util, astfel incat contribuabilii vizati de prezentul articol sa isi poata exercita drepturile in materie de protectie a datelor cu caracter personal, inainte ca institutiile mentionate la alin. (1) sa transmita organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informatiile mentionate la alin. (1).

(6) Informatiile mentionate la alin. (1) se pastreaza o perioada care nu depaseste perioada necesara pentru atingerea scopului prevazut la alin. (1) si in conformitate cu legislatia referitoare la termenele de prescriptie ale fiecarui operator de date.

#### Art. 63. - Expertiza

(1) Ori de cate ori considera necesar, organul fiscal are dreptul sa apeleze la serviciile unui expert pentru intocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat sa comunice contribuabilului/platitorului numele expertului.

(2) Contribuabilul/platitorul poate sa numeasca un expert pe cheltuiala proprie.

(3) Expertii au obligatia sa pastreze secretul fiscal asupra datelor si informatiilor pe care le dobandesc.

(4) Expertiza se intocmeste in scris.

(5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevazute de prezentul articol se platesc din bugetul organului fiscal care a apelat la serviciile expertului.

(6) Daca organul fiscal nu este lamurit prin expertiza efectuata, poate dispune intregirea expertizei sau o noua expertiza.

### SECTIUNEA a 3-a

#### Inscrisurile si constatarea la fata locului

#### Art. 64. - Prezentarea de inscrisuri

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul/platitorul are obligatia sa puna la dispozitie organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inscrisuri. In acelasi scop, organul fiscal are dreptul sa solicite inscrisuri si altor persoane cu care contribuabilul/platitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozitie a inscrisurilor la sediul sau ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate sa le prezinte.

(3) Organul fiscal are dreptul sa retina, in scopul protejarii impotriva instrainarii sau distrugerii, indiferent de mediul in care sunt stocate, documente, acte, inscrisuri, registre si documente financiar-contabile in original sau orice element material care face dovada stabilirii, inregistrarii si achitarii obligatiilor fiscale de catre contribuabil/platitor, pe o perioada de cel mult 30 de zile. In cazuri exceptionale, cu aprobarea conducatorului organului fiscal, perioada de retinere poate fi prelungita cu cel mult 90 de zile. Contribuabilul/platitorul are dreptul sa solicite copii ale documentelor retinute atat timp cat acestea sunt in posesia organului fiscal.

(4) Dovada retinerii documentelor prevazute la alin. (3) o constituie actul intocmit de organul fiscal, in care sunt specificate toate elementele necesare individualizarii probei sau dovezii respective, precum si mentiunea ca aceasta a fost retinuta, potrivit dispozitiilor legale, de catre organul fiscal. Actul se intocmeste in doua exemplare si se semneaza de organul fiscal si de contribuabil/platitor, un exemplar comunicandu-i-se contribuabilului/platitorului.

(5) In cazul in care pentru stabilirea starii de fapt fiscale contribuabilul/platitorul pune la dispozitia organului fiscal inscrisuri sau alte documente, in original, acestea se inapoiaza contribuabilului/platitorului, pastrandu-se in copie, conform cu originalul, numai inscrisuri relevante din punct de vedere fiscal. Conformitatea cu originalul a copiilor se efectueaza de catre contribuabil/platitor prin inscrierea mentiunii "conform cu originalul" si prin semnatura acestuia.

(6) Ori de cate ori contribuabilul/platitorul depune la organul fiscal un document semnat de catre o persoana fizica sau juridica care exercita activitati specifice unor profesii reglementate cum ar fi consultanta fiscala, audit financiar, expertiza contabila, evaluare, documentul trebuie sa contina in mod obligatoriu si numele si prenumele sau denumirea persoanei in cauza, precum si codul de identificare fiscala al acesteia atribuit de organul fiscal competent.

(7) In cazul in care legea prevede depunerea de catre contribuabil/platitor de copii ale unor documente, acestea trebuie certificate de contribuabil/platitor pentru conformitate cu originalul. Dispozitiile alin. (5) sunt aplicabile in mod corespunzator.

#### Art. 65. - Constatarea la fata locului

(1) In conditiile legii, organul fiscal poate efectua o constatare la fata locului, intocmind in acest sens proces-verbal de constatare.

(2) Procesul-verbal cuprinde cel putin urmatoarele elemente:

a) data si locul unde este incheiat;

- b) numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite, precum si denumirea organului fiscal din care face parte aceasta;
- c) temeiul legal in baza caruia s-a efectuat constatarea la fata locului;
- d) constatările efectuate la fata locului;
- e) sustinerile contribuabilului/platitorului, ale expertilor sau ale altor persoane care au participat la efectuarea constatarii;
- f) semnatura persoanei imputernicite, precum si a persoanelor prevazute la lit. e). In caz de refuz al semnarii de catre persoanele prevazute la lit. e), se face mentiune despre aceasta in procesul-verbal;
- g) alte mentiuni considerate relevante.

(3) Contribuabilul/Platitorul are obligatia sa permita persoanelor imputernicite de organul fiscal pentru a efectua o constatare la fata locului, precum si expertilor folositi pentru aceasta actiune intrarea acestora pe terenuri, in incaperi si in orice alte incinte, in masura in care acest lucru este necesar pentru a face constatari in interes fiscal.

(4) Detinatorii terenurilor ori incintelor respective trebuie instiintati intr-un termen rezonabil despre constatare, cu exceptia controlului inopinat. Persoanele fizice trebuie informate asupra dreptului de a refuza intrarea in domiciliu sau resedinta.

(5) In caz de refuz, intrarea in domiciliul sau in resedinta persoanei fizice se face cu autorizarea instantei judecatoresti competente, dispozitiile privind ordonanta presedintiala din Codul de procedura civila, republicat, fiind aplicabile.

(6) La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice sunt obligati sa ii acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

#### SECTIUNEA a 4-a

##### Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi

Art. 66. - Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize si prezentarea unor inscrisuri

(1) Sotul/sotia si rudele ori afinii contribuabilului/platitorului pana la gradul al treilea inclusiv pot refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize, precum si prezentarea unor inscrisuri.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) trebuie instiintate asupra acestui drept.

Art. 67. - Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informatii

(1) Pot refuza sa furnizeze informatii cu privire la datele de care au luat cunostinta in exercitarea activitatii lor preotii, avocatii, notarii publici, consultantii fiscali, executorii judecatoresti, auditorii, expertii contabili, medicii si psihoterapeutii. Aceste persoane nu pot refuza furnizarea informatiilor cu privire la indeplinirea obligatiilor prevazute de legislatia fiscala in sarcina lor.

(2) Sunt asimilate persoanelor prevazute la alin. (1) asistentii acestora, precum si persoanele care participa la activitatea profesionala a acestora.

(3) Persoanele prevazute la alin. (1), cu exceptia preotilor, pot furniza informatii, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informatiile.

#### SECTIUNEA a 5-a

##### Colaborarea dintre autoritatile publice

Art. 68. - Obligatia autoritatilor si institutiilor publice de a furniza informatii si de a prezenta acte

(1) Autoritatile publice, institutiile publice si de interes public, centrale si locale, precum si serviciile deconcentrate ale autoritatilor publice centrale au obligatia sa furnizeze informatii si acte organului fiscal, la cererea acestuia.

(2) Organele fiscale locale sunt obligate sa transmita organului fiscal central informatii privind bunurile imobile si mijloacele de transport detinute de persoanele fizice sau juridice pentru care exista obligatia declararii conform Codului fiscal. Periodicitatea, formatul si modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice.

(3) Organul fiscal central este obligat sa transmita organelor fiscale locale informatii privind sursele de venit ale persoanelor fizice. Periodicitatea, formatul si modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin comun al ministrului finantelor publice si al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice.

(4) In realizarea scopului prezentului cod, organul fiscal poate accesa on-line baza de date a autoritatilor publice si institutiilor prevazute la alin. (1), pentru informatiile stabilite pe baza de protocol.

Art. 69. - Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public

(1) Autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public sunt obligate sa colaboreze in realizarea scopului prezentului cod.

(2) Nu constituie activitate de colaborare actiunile intreprinse de autoritatile prevazute la alin. (1), in conformitate cu atributiile ce le revin potrivit legii.

(3) Organul fiscal care solicita colaborarea raspunde pentru legalitatea solicitarii, iar autoritatea solicitata raspunde pentru datele furnizate.

(4) Ori de cate ori o institutie sau autoritate publica trebuie sa solutioneze o cerere a unei persoane fizice sau juridice, iar pentru solutionarea cererii legislatia specifica prevede prezentarea unui certificat de atestare fiscala, a unei adeverinte de venit sau a unui alt document cu privire la situatia fiscala a persoanei in cauza, institutia sau autoritatea publica are obligatia sa solicite certificatul de atestare fiscala, adeverinta de venit sau documentul respectiv de la organul fiscal competent. In acest caz, persoana fizica sau juridica nu mai are obligatia depunerii certificatului, adeverintei sau documentului.

(5) Certificatul de atestare fiscala, adeverinta de venit sau documentul prevazut la alin. (4) poate fi emis si transmis in forma electronica in baza unui protocol incheiat intre institutia/autoritatea publica si organul fiscal emitent al acestuia. In acest caz, certificatul, adeverinta sau documentul prevazut la alin. (4) este valabil si fara semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului emitent.

Art. 70. - Conditii si limite ale colaborarii

(1) Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public se realizeaza in limita atributiilor ce le revin potrivit legii.

(2) Daca autoritatea publica, institutia publica sau de interes public solicitata refuza colaborarea, autoritatea publica superioara ambelor organe va decide. Daca o asemenea autoritate nu exista, decizia va fi luata de autoritatea superioara celei solicitate. In cazul in care un organ fiscal local refuza colaborarea, decizia este luata de primar sau de presedintele consiliului judetean, dupa caz, conform competentelor legale.

Art. 71. - Colaborarea interstatala dintre autoritatile publice

(1) In baza conventiilor internationale, organele fiscale colaboreaza cu autoritatile fiscale similare din alte state.

(2) In lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat pe baza de reciprocitate.

## SECTIUNEA a 6-a

### Sarcina probei

Art. 72. - Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului/platitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. In cazul in care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate in considerare la stabilirea bazei de impozitare.

Art. 73. - Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Platitorul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe baza de probe sau constatari proprii.

Art. 74. - Dovedirea titularului dreptului de proprietate in scopul impozitarii

(1) In cazul in care constata ca anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie baza de impozitare sunt detinute de persoane care in mod continuu beneficiaza de castigurile sau de orice foloase obisnuite aduse de acestea si ca persoanele respective declara in scris ca nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor in cauza, fara sa arate insa care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal procedeaza la stabilirea provizorie a obligatiei fiscale corespunzatoare in sarcina acelor persoane.

(2) In conditiile legii, obligatia fiscala privind baza de impozitare prevazuta la alin. (1) va putea fi stabilita in sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel, acestia datoreaza despagubiri persoanelor care au facut plata pentru stingerea obligatiei stabilite potrivit alin. (1). In cazul in care obligatia fiscala este

stabilita in sarcina titularului dreptului de proprietate inceteaza procedura de stabilire provizorie a obligatiei fiscale potrivit alin. (1).

## CAPITOLUL VI

### Termene

#### Art. 75. - Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor si indeplinirea obligatiilor prevazute de Codul fiscal, de prezentul cod, precum si de alte dispozitii legale aplicabile in materie, daca legislatia fiscala nu dispune altfel, se calculeaza potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila, republicat.

#### Art. 76. - Prelungirea termenelor

Termenele stabilite in baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite de acesta in situatii temeinic justificate, la cerere sau din oficiu.

#### Art. 77. - Termenul de solutionare a cererilor contribuabilului/platitorului

(1) Cererile depuse de catre contribuabil/platitor la organul fiscal se solutioneaza de catre acesta in termen de 45 de zile de la inregistrare.

(2) In situatiile in care, pentru solutionarea cererii, este necesara administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungeste cu perioada cuprinsa intre data solicitarii probei si data obtinerii acesteia, dar nu mai mult de:

a) doua luni, in cazul in care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/platitorul solicitant;

b) 3 luni, in cazul in care sunt solicitate probe suplimentare de la autoritati sau institutii publice ori de la terte persoane din Romania;

c) 6 luni, in cazul in care sunt solicitate probe suplimentare de la autoritati fiscale din alte state, potrivit legii.

(3) In situatiile prevazute la alin. (2) lit. b) si c), organul fiscal are obligatia sa instiinteze contribuabilul/platitorul cu privire la prelungirea termenului de solutionare a cererii.

(4) In situatia prevazuta la alin. (2) lit. a), termenul de doua luni poate fi prelungit de organul fiscal la cererea contribuabilului/platitorului.

(5) In situatia in care, pe baza analizei de risc, solutionarea cererii necesita efectuarea inspectiei fiscale, termenul de solutionare a cererii este de cel mult 90 de zile de la inregistrarea cererii, prevederile alin. (2)-(4) aplicandu-se in mod corespunzator. In acest caz contribuabilul/platitorul este notificat cu privire la termenul de solutionare aplicabil in termen de 5 zile de la finalizarea analizei de risc. Inspectia fiscala pentru solutionarea cererii este o inspectie fiscala partiala in sensul art. 115.

(6) Inspectia fiscala pentru solutionarea cererii potrivit alin. (5) poate fi suspendata in conditiile art. 127. In acest caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (2). Perioadele in care inspectia fiscala este suspendata nu sunt incluse in calculul termenului prevazut la alin. (5).

#### Art. 78. - Cazul de forta majora si cazul fortuit

(1) Termenele prevazute de lege pentru indeplinirea obligatiilor fiscale, dupa caz, nu incep sa curga sau se suspenda in situatia in care indeplinirea acestor obligatii a fost impiedicata de ivirea unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit.

(2) Obligatiile fiscale se considera a fi indeplinite in termen, fara perceperea de dobanzi, penalitati de intarziere sau majorari de intarziere, dupa caz, ori aplicarea de sanctiuni prevazute de lege, daca acestea se executa in termen de 60 de zile de la incetarea evenimentelor prevazute la alin. (1).

## CAPITOLUL VII

### Transmiterea cererilor de catre contribuabili/platitori si identificarea acestora in mediul electronic

#### Art. 79. - Transmiterea cererilor la organul fiscal prin mijloace electronice de transmitere la distanta

(1) Contribuabilul/Platitorul poate transmite organului fiscal competent cereri, inscrisuri sau orice alte documente si prin mijloace electronice de transmitere la distanta in conditiile alin. (4) ori (5).

(2) Data depunerii cererii, inscrisului sau documentului este data inregistrarii acesteia/acestui, astfel cum rezulta din mesajul electronic transmis de registratura electronica a Ministerului Finantelor Publice sau a autoritatii administratiei publice locale, dupa caz.



(3) In sensul prezentului cod, prin registratura electronica se intelege sistemul electronic de inregistrare si tranzactionare a documentelor si a informatiilor primite sau emise de organul fiscal prin mijloace electronice.

(4) In cazul cererilor, inscrisurilor sau documentelor transmise de catre contribuabil/platitor organului fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanta, procedura de transmitere a cererilor, inscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanta, precum si conditiile in care aceasta se realizeaza se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice cu avizul ministrului pentru societatea informationala.

(5) In cazul cererilor, inscrisurilor sau documentelor transmise de catre contribuabil/platitor organului fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanta, procedura de transmitere a cererilor, inscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanta, precum si conditiile in care aceasta se realizeaza se aproba prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informationala. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabileste, prin hotarare, in functie de capacitatea tehnica disponibila, mijloacele electronice de transmitere la distanta ce pot fi utilizate de catre contribuabil/platitor.

Art. 80. - Identificarea contribuabilului/platitorului in mediul electronic

Contribuabilul/Platitorul care depune cereri, inscrisuri sau documente la organul fiscal, prin mijloace electronice de transmitere la distanta, se identifica in relatia cu organul fiscal astfel:

a) persoanele juridice, asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, precum si persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent ori exercita profesii libere se identifica numai cu certificate calificate;

b) persoanele fizice, altele decat cele prevazute la lit. a), se identifica prin intermediul furnizorilor de servicii publice de autentificare electronica autorizati potrivit legii sau prin diverse dispozitive, cum ar fi certificat calificat, credentiale de tip utilizator/parola insotite de liste de coduri de autentificare de unica folosinta, telefon mobil, digipass ori alte dispozitive stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informationala, in cazul identificarii acestor persoane in relatia cu organul fiscal central sau, dupa caz, prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice cu avizul ministrului pentru societatea informationala, in cazul identificarii acestor persoane in relatia cu organul fiscal local. In aceste cazuri, cererile, inscrisurile sau documentele se considera semnate daca sunt indeplinite toate conditiile din ordinele prevazute la art. 79 alin. (4) si (5).

## TITLUL IV

### Inregistrarea fiscala

Art. 81. - Sfera activitatii de inregistrare fiscala

(1) Inregistrarea fiscala reprezinta activitatea de atribuire a codului de identificare fiscala, de organizare a registrului contribuabililor/platitorilor si de eliberare a certificatului de inregistrare fiscala.

(2) Cu exceptia cazului in care prin lege se prevede altfel, atribuirea codului de identificare fiscala se face exclusiv de catre organul fiscal central, pe baza declaratiei de inregistrare fiscala.

Art. 82. - Obligatia de inregistrare fiscala

(1) Orice persoana sau entitate care este subiect intr-un raport juridic fiscal se inregistreaza fiscal primind un cod de identificare fiscala. Codul de identificare fiscala este:

a) pentru persoanele juridice, precum si pentru asocieri si alte entitati fara personalitate juridica, cu exceptia celor prevazute la lit. b), codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal;

b) pentru persoanele fizice si juridice, precum si pentru alte entitati care se inregistreaza potrivit legii speciale la registrul comertului, codul unic de inregistrare atribuit potrivit legii speciale;

c) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere, cu exceptia celor prevazute la lit. b), codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal;

d) pentru persoanele fizice, altele decat cele prevazute la lit. c), codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

e) pentru persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal.

(2) In scopul administrarii impozitului pe venit, in cazul persoanelor fizice care sunt contribuabili potrivit dispozitiilor din Codul fiscal privind impozitul pe venit, codul de identificare fiscala este codul numeric personal.

(3) Prin exceptie de la dispozitiile art. 18 alin. (1), pentru persoanele fizice prevazute la alin. (1) lit. e), precum si pentru persoanele juridice nerezidente, care realizeaza numai venituri supuse regulilor de impunere la sursa, iar impozitul retinut este final, atribuirea codului de identificare fiscala se poate face de organul fiscal, la solicitarea platitorului de venit.

(4) Au obligatia depunerii declaratiei de inregistrare fiscala si persoanele prevazute la alin. (1) lit. d) si e) care au calitatea de angajator.

(5) Persoanele fizice care detin cod numeric personal si sunt supuse impozitului pe venit se inregistreaza fiscal la data depunerii primei declaratii fiscale.

(6) Declaratia de inregistrare fiscala se depune in termen de 30 de zile de la:

a) data infiintarii potrivit legii, in cazul persoanelor juridice, asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica;

b) data eliberarii actului legal de functionare, data inceperii activitatii, data obtinerii primului venit sau dobandirii calitatii de angajator, dupa caz, in cazul persoanelor fizice.

(7) In scopul administrarii creantelor fiscale, organul fiscal central poate sa inregistreze, din oficiu sau la cererea altei autoritati care administreaza creante fiscale, un subiect de drept fiscal care nu si-a indeplinit obligatia de inregistrare fiscala, potrivit legii. Procedura de inregistrare din oficiu sau la cererea altei autoritati care administreaza creante fiscale se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(8) In cazul contribuabililor nerezidenti care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei prin unul sau mai multe sedii permanente, odata cu depunerea declaratiei de inregistrare fiscala, acestia au obligatia sa indice sediul permanent desemnat potrivit dispozitiilor din Codul fiscal. In cazul inregistrarii fiscale declaratia de inregistrare fiscala se depune la organul fiscal in raza caruia se afla sediul permanent ce urmeaza a fi desemnat.

(9) In cazurile prevazute la alin. (3) si (7), atribuirea codului de identificare fiscala se face pe baza cererii depuse de solicitant, cu exceptia cazului in care inregistrarea fiscala se efectueaza din oficiu.

(10) Declaratia de inregistrare fiscala depusa potrivit prezentului articol trebuie insotita de copii ale documentelor doveditoare ale informatiilor inscrise in aceasta.

(11) Data inregistrarii fiscale este:

a) data depunerii declaratiei fiscale, in cazul contribuabililor prevazuti la alin. (5);

b) data atribuirii codului de identificare fiscala, in celelalte cazuri.

Art. 83. - Prevederi speciale privind inregistrarea fiscala a persoanelor fizice nerezidente

(1) Odata cu solicitarea inregistrarii unei societati la registrul comertului, potrivit legii, sau, dupa caz, la cesiunea partilor sociale ori a actiunilor, respectiv la numirea de noi reprezentanti legali sau la cooptarea de noi asociati ori actionari, cu prilejul efectuarii majorarii de capital social, oficiile registrului comertului de pe langa tribunale transmit direct sau prin intermediul Oficiului National al Registrului Comertului, pe cale electronica, Ministerului Finantelor Publice, solicitarea de atribuire a numarului de identificare fiscala pentru persoanele fizice nerezidente care, potrivit actului constitutiv, au calitatea de fondator, asociat, actionar ori administrator in cadrul societatii respective.

(2) Pe baza datelor transmise potrivit prevederilor alin. (1), Ministerul Finantelor Publice atribuie numarul de identificare fiscala, inregistreaza fiscal persoanele fizice nerezidente prevazute la alin. (1) si emite certificatul de inregistrare fiscala, cu exceptia cazului in care aceste persoane sunt inregistrate fiscal. Prevederile art. 87 sunt aplicabile in mod corespunzator. Certificatul de inregistrare fiscala se emite si se transmite catre oficiul registrului comertului de pe langa tribunal in aceeasi zi sau cel mai tarziu a doua zi.

(3) Certificatul de inregistrare fiscala se comunica de catre oficiile registrului comertului de pe langa tribunale societatii in care aceasta persoana detine una dintre calitatile mentionate la alin. (1), impreuna cu documentele prevazute la art. 8 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalitatilor la inregistrarea in registrul comertului a persoanelor fizice, asociatiilor familiale si persoanelor juridice, inregistrarea fiscala a acestora, precum si la autorizarea functionarii persoanelor juridice, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 84. - Identificarea contribuabilului/platitorului in relatia cu organul fiscal local

In scopul administrarii impozitelor si taxelor locale, contribuabilul/platitorul se identifica in relatia cu organul fiscal local, astfel:

a) persoanele fizice, prin codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

b) persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, prin numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal potrivit art. 82;

c) persoanele juridice, prin codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal potrivit art. 82.

Art. 85. - Declararea filialelor si sediilor secundare

(1) Contribuabilul/Platitorul are obligatia de a declara organului fiscal central, in termen de 30 de zile, infiintarea de sedii secundare.

(2) Contribuabilul/Platitorul cu domiciliul fiscal in Romania are obligatia de a declara, in termen de 30 de zile, infiintarea de filiale si sedii secundare in strainatate.

(3) In sensul prezentului articol, prin sediu secundar se intelege un loc prin care se desfasoara integral sau partial activitatea contribuabilului/platitorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit si altele asemenea.

(4) Prin sediu secundar se intelege si un santier de constructii, un proiect de constructie, ansamblu sau montaj ori activitati de supervizare legate de acestea, numai daca santierul, proiectul sau activitatile dureaza mai mult de 6 luni. Sunt sedii secundare sediile permanente definite potrivit Codului fiscal.

(5) Contribuabilul/Platitorul care inregistreaza sediile secundare ca platitoare de salarii si de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006 privind finantele publice locale, cu modificarile si completarile ulterioare, nu are obligatia declararii acestor sedii potrivit prezentului articol. Dispozitiile art. 32 alin. (7) din Legea nr. 273/2006, cu modificarile si completarile ulterioare, raman aplicabile.

(6) Declaratia este insotita de o copie de pe certificatul de inregistrare fiscala a contribuabilului/platitorului de care apartine sediul secundar sau filiala, precum si de copii ale documentelor doveditoare ale informatiilor inscrise in aceasta.

Art. 86. - Forma si continutul declaratiei de inregistrare fiscala

(1) Declaratia de inregistrare fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal central si este insotita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse in aceasta.

(2) Declaratia de inregistrare fiscala cuprinde: datele de identificare a contribuabilului/platitorului, datele privind vectorul fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a imputernicitului, datele privind situatia juridica a contribuabilului/platitorului, precum si alte informatii necesare administrarii creantelor fiscale.

Art. 87. - Certificatul de inregistrare fiscala

(1) Pe baza declaratiei de inregistrare fiscala depuse potrivit art. 81 alin. (2) sau, dupa caz, a cererii depuse potrivit art. 82 alin. (9), organul fiscal central elibereaza certificatul de inregistrare fiscala, in termen de 10 zile de la data depunerii declaratiei ori a cererii. In certificatul de inregistrare fiscala se inscrie obligatoriu codul de identificare fiscala.

(2) Eliberarea certificatelor de inregistrare fiscala nu este supusa taxelor extrajudiciare de timbru.

(3) In cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de inregistrare fiscala, organul fiscal elibereaza un duplicat al acestuia, in baza cererii contribuabilului/platitorului si a dovezii de publicare a pierderii, furtului ori distrugerii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a III-a.

(4) Dispozitiile prezentului articol sunt aplicabile, in mod corespunzator, si pentru certificatul de inregistrare in scopuri de TVA.

Art. 88. - Modificari ulterioare inregistrarii fiscale

(1) Modificarile ulterioare ale datelor din declaratia de inregistrare fiscala trebuie aduse la cunostinta organului fiscal central, in termen de 15 zile de la data producerii acestora, prin completarea si depunerea declaratiei de mentiuni.

(2) In cazul modificarilor intervenite in datele declarate initial si inscrise in certificatul de inregistrare fiscala, contribuabilul/platitorul depune, odata cu declaratia de mentiuni, si certificatul de inregistrare fiscala, in vederea anularii acestuia si eliberarii unui nou certificat.

(3) Declaratia de mentiuni este insotita de documente care atesta modificarile intervenite.

(4) Prevederile prezentului articol se aplica in mod corespunzator ori de cate ori contribuabilul/platitorul constata erori in declaratia de inregistrare fiscala.

Art. 89. - Modificari ulterioare inregistrarii fiscale in cazul persoanelor fizice sau juridice ori altor entitati supuse inregistrarii in registrul comertului

(1) Modificarile intervenite in datele declarate initial de persoanele fizice, juridice sau de alte entitati care se inregistreaza potrivit legii speciale la registrul comertului se fac potrivit dispozitiilor legii speciale.

(2) In cazul persoanelor sau entitatilor prevazute la alin. (1), modificarile intervenite in datele declarate initial in vectorul fiscal se declara la organul fiscal central.

Art. 90. - Radierea inregistrarii fiscale

(1) Radierea inregistrarii fiscale reprezinta activitatea de retragere a codului de identificare fiscala si a certificatului de inregistrare fiscala.

(2) La incetarea calitatii de subiect de drept fiscal, persoanele sau entitatile inregistrate fiscal prin declaratie de inregistrare fiscala potrivit art. 81 si 82 trebuie sa solicite radierea inregistrarii fiscale, prin

depunerea unei declaratii de radiere. Declaratia se depune in termen de 30 de zile de la incetarea calitatii de subiect de drept fiscal si trebuie insotita de certificatul de inregistrare fiscala in vederea anularii acestuia. Radierea inregistrarii fiscale se poate efectua si din oficiu, de catre organul fiscal, ori de cate ori acesta constata indeplinirea conditiilor de radiere a inregistrarii si nu s-a depus declaratie de radiere.

(3) Radierea inregistrarii fiscale se efectueaza din oficiu, de catre organul fiscal central, in cazul decesului persoanei fizice sau, dupa caz, incetarii existentei persoanei juridice potrivit legii.

(4) Codul de identificare fiscala retras ca urmare a radierii inregistrarii fiscale poate fi utilizat ulterior radierii numai pentru indeplinirea, de catre succesorii persoanelor/entitatilor care si-au incetat existenta, a obligatiilor fiscale aferente perioadelor in care persoana/entitatea a avut calitatea de subiect de drept fiscal.

#### Art. 91. - Registrul contribuabililor/platitorilor

(1) Organul fiscal central organizeaza evidenta contribuabililor/platitorilor in cadrul registrului contribuabililor/platitorilor, care contine:

- a) datele de identificare a contribuabilului/platitorului;
- b) date privind vectorul fiscal;
- c) alte informatii necesare administrarii creantelor fiscale.

(2) Datele prevazute la alin. (1) se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabil/platitor, de oficiul registrului comertului, de serviciul de evidenta a populatiei, de la alte autoritati si institutii, precum si a constatarilor proprii ale organului fiscal central.

(3) Datele din registrul contribuabililor/platitorilor pot fi modificate din oficiu ori de cate ori se constata ca acestea nu corespund starii de fapt reale. Modificarile se comunica contribuabilului/platitorului.

(4) Tipurile de obligatii fiscale pentru care, potrivit legii, contribuabilul/platitorul are obligatia declararii lor si care formeaza vectorul fiscal sunt stabilite prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

#### Art. 92. - Registrul contribuabililor/platitorilor inactivi/reactivati

(1) Contribuabilul/Platitorul persoana juridica sau orice entitate fara personalitate juridica este declarat inactiv si ii sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivitatii daca se afla in una dintre urmatoarele situatii:

- a) nu isi indeplineste, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligatie declarativa prevazuta de lege;
- b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;
- c) organul fiscal central constatata ca nu functioneaza la domiciliul fiscal declarat;
- d) inactivitatea temporara inregistrata la registrul comertului;
- e) durata de functionare a societatii este expirata;
- f) societatea nu mai are organe statutare;
- g) durata detinerii spatiului cu destinatia de sediu social este expirata.

(2) In cazul prevazut la alin. (1) lit. a), declararea in inactivitate nu se poate face inainte de implinirea termenului de 15 zile prevazut la art. 107 alin. (1).

(3) In cazurile prevazute la alin. (1) lit. f) si g), declararea in inactivitate se va face dupa implinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea catre contribuabil/platitor a unei notificari referitoare la situatiile respective.

(4) Declararea ca inactiv a contribuabilului/platitorului, precum si reactivarea acestuia se efectueaza de catre organul fiscal central, prin decizie, emisa conform competentelor si procedurii stabilite prin ordin al presedintelui A.N.A.F., care se comunica contribuabilului/platitorului.

(5) Contribuabilul/Platitorul declarat inactiv se reactiveaza daca sunt indeplinite, cumulativ, urmatoarele conditii:

- a) isi indeplineste toate obligatiile declarative prevazute de lege;
- b) nu inregistreaza obligatii fiscale restante;
- c) organul fiscal central constatata ca functioneaza la domiciliul fiscal declarat.

(6) In cazul contribuabilului/platitorului prevazut la alin. (1) lit. d)-g), in vederea reactivarii, pe langa conditiile prevazute la alin. (5), trebuie sa nu se mai afle in situatia pentru care a fost declarat inactiv, conform mentiunilor inscrise in registrele in care a fost inregistrat.

(7) Conditia prevazuta la alin. (5) lit. a) se considera indeplinita si in cazul in care obligatiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de catre organul fiscal central.

(8) Prin exceptie de la prevederile alin. (5), contribuabilul/platitorul pentru care s-a deschis procedura insolventei in forma simplificata, contribuabilul/platitorul care a intrat in faliment sau

contribuabilul/platitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.

(9) Ori de câte ori se constată că un contribuabil/platitor a fost declarat inactiv din eroare, organul fiscal central emitent anulează decizia de declarare a contribuabilului/platitorului ca inactiv, cu efect pentru viitor și pentru trecut.

(10) A.N.A.F. organizează evidența contribuabililor/platitorilor declarați inactivi/reactivați în cadrul Registrului contribuabililor/platitorilor inactivi/reactivați, care conține:

- a) datele de identificare a contribuabilului/platitorului;
- b) data declarării ca inactiv a contribuabilului/platitorului;
- c) data reactivării;
- d) denumirea organului fiscal central care a emis decizia de declarare în inactivitate/reactivare;
- e) alte mențiuni.

(11) Registrul contribuabililor/platitorilor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul A.N.A.F.

(12) Înscrisura în registrul prevăzut la alin. (11) se face de către organul fiscal central emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării.

(13) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (10).

(14) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

## TITLUL V

### Stabilirea creanțelor fiscale

## CAPITOLUL I

### Dispoziții generale

Art. 93. - Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);
- b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(3) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în cazurile în care creanțele fiscale sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.

Art. 94. - Stabilirea creanțelor fiscale sub rezerva verificării ulterioare

(1) Cuantumul creanțelor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecții fiscale sau a unei verificări a situației fiscale personale.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desființată sau modificată, din inițiativa organului fiscal ori la solicitarea contribuabilului/platitorului, pe baza constatărilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale sau ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale.

(4) În situația în care contribuabilul/platitorul corectează declarațiile de impunere în condițiile art. 105 alin. (6), se redeschide rezerva verificării ulterioare astfel:

- a) pentru elementele bazei de impozitare ce fac obiectul corecției, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale;
- b) pentru toate elementele bazei de impozitare, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

## CAPITOLUL II

### Dispoziții privind decizia de impunere

Art. 95. - Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta stabileste sau modifica baza de impozitare ca urmare a unei verificari documentare, a unei inspectii fiscale ori a unei verificari a situatiei fiscale personale, efectuate in conditiile legii.

(3) Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impozitare potrivit art. 99.

(4) Declaratia de impunere intocmita potrivit art. 102 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale instiintarii de plata de la data depunerii acesteia.

(5) In situatia in care legea nu prevede obligatia de calculare a impozitului, declaratia de impunere este asimilata unei decizii referitoare la baza de impozitare.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora, in conditiile in care se stabilesc sume de plata.

Art. 96. - Renuntarea la stabilirea creantei fiscale

(1) Organul fiscal renunta la stabilirea creantei fiscale si nu emite decizie de impunere ori de cate ori constata incetarea persoanei juridice sau decesul persoanei fizice si nu exista succesori.

(2) Organul fiscal central renunta la stabilirea creantei fiscale si nu emite decizie de impunere in situatia in care creanta fiscala principala este mai mica de 20 de lei. In situatia in care decizia are ca obiect mai multe tipuri de creante fiscale principale, plafonul se aplica totalului acestor creante.

(3) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotarare, autoritatile deliberative pot stabili plafonul creantelor fiscale la care pot renunta, care nu poate depasi limita maxima prevazuta la alin. (2).

Art. 97. - Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe langa elementele prevazute la art. 46, si tipul creantei fiscale, baza de impozitare, precum si cuantumul acesteia, pentru fiecare perioada impozabila.

Art. 98. - Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind solutionarea cererilor de rambursare de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind solutionarea cererilor de restituiri de creante fiscale;

b) deciziile referitoare la bazele de impozitare;

c) deciziile referitoare la obligatiile fiscale accesorii;

d) deciziile privind nemodificarea bazei de impozitare.

Art. 99. - Deciziile referitoare la bazele de impozitare

(1) Bazele de impozitare se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impozitare, in urmatoarele situatii:

a) cand venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia cuprinde si repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoana care a participat la realizarea venitului;

b) cand sursa venitului impozabil se afla pe raza altui organ fiscal decat cel competent teritorial. In acest caz, competenta de a stabili baza de impozitare o detine organul fiscal pe raza caruia se afla sursa venitului.

(2) Daca venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot sa-si numeasca un imputernicit comun in relatia cu organul fiscal.

Art. 100. - Decizii privind stabilirea unor creante bugetare

(1) Creantele bugetare reprezentand prejudicii/plati nelegale din fonduri publice ce trebuie recuperate potrivit legii se stabilesc prin decizie, de catre autoritatile competente, in masura in care legea speciala nu prevede altfel.

(2) Decizia prevazuta la alin. (1) este titlu de creanta bugetara potrivit art. 1 pct. 38 si poate fi contestata potrivit prezentului cod. Contestatia se solutioneaza de catre autoritatea emitenta. Dispozitiile titlului VIII sunt aplicabile in mod corespunzator.

### CAPITOLUL III

#### Dispozitii privind declaratia fiscala

Art. 101. - Obligatia depunerii declaratiei fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune de catre persoanele obligate potrivit Codului fiscal sau altor legi speciale, la termenele stabilite de acestea.

(2) In cazul in care legea nu prevede termenul de depunere a declaratiei fiscale, acest termen se stabileste astfel:

a) prin ordin al ministrului finantelor publice, in cazul declaratiilor fiscale ce se depun la organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul declaratiilor fiscale ce se depun la organul fiscal local.

(3) Obligatia de a depune declaratia fiscala se mentine si in cazurile in care:

a) a fost efectuata plata obligatiei fiscale;

b) obligatia fiscala respectiva este scutita la plata, conform reglementarilor legale;

c) pentru obligatia fiscala nu rezulta, in perioada de raportare, sume de plata, dar exista obligatia declarativa, conform legii;

d) veniturile sunt obtinute in Romania de contribuabili nerezidenti si care potrivit conventiilor de evitare a dublei impuneri nu sunt impozabile in Romania.

(4) In caz de inactivitate temporara sau in cazul obligatiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal central poate aproba, la cererea contribuabilului/platitorului, alte termene sau conditii de depunere a declaratiilor fiscale, in functie de necesitatile administrarii obligatiilor fiscale. Asupra termenelor si conditiilor decide organul fiscal central potrivit competentelor aprobate prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(5) Contribuabilul/Platitorul care are sedii secundare inregistrate fiscal ca platitoare de salarii si venituri asimilate salariilor are obligatia de a declara, in numele sediilor secundare, impozitul pe venitul din salarii datorat de acestea, potrivit legii.

(6) In cazul contribuabililor nerezidenti care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei prin mai multe sedii permanente, obligatia de declarare prevazuta la alin. (5) se indeplineste prin sediul permanent desemnat potrivit prevederilor din Codul fiscal.

Art. 102. - Forma si continutul declaratiei fiscale

(1) Declaratia fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal.

(2) In declaratia de impunere contribuabilul/platitorul trebuie sa calculeze cuantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul/Platitorul are obligatia de a completa declaratia fiscala inscriind corect, complet si cu buna-credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil/platitor sau, dupa caz, reprezentantul legal ori imputernicitul acestuia.

(4) Obligatia de semnare a declaratiei fiscale se considera a fi indeplinita si in urmatoarele situatii:

a) in cazul transmiterii declaratiei fiscale prin sistemul electronic de plati;

b) in cazul transmiterii declaratiei fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distanta in conditiile art. 103 alin. (1).

(5) Declaratia fiscala trebuie insotita de documentatia ceruta de prevederile legale.

(6) In cazul creantelor fiscale administrate de catre organul fiscal central, prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se pot stabili tipurile de creante fiscale pentru care organul fiscal poate transmite contribuabilului/platitorului formularele de declarare a creantelor fiscale, instructiunile de completare a acestora, alte informatii utile, precum si plicurile preadresate. In acest caz, contravaloarea corespondentei se suporta de catre organul fiscal central.

Art. 103. - Depunerea declaratiei fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunica prin posta, cu confirmare de primire. Declaratia fiscala poate fi transmisa prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanta. In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declaratiei fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanta se stabileste prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(2) Declaratia fiscala poate fi redactata de organul fiscal sub forma de proces-verbal, daca din motive independente de vointa contribuabilului/platitorului acesta este in imposibilitatea de a scrie.

(3) Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz. In situatia in care declaratia fiscala se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanta, data depunerii declaratiei este data inregistrarii acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezulta din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declaratiei.

(4) Data depunerii declaratiei fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanta este data inregistrarii acesteia pe portal, astfel cum rezulta din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzactionare a informatiilor, cu conditia validarii continutului declaratiei. In cazul in care declaratia nu este validata, data depunerii declaratiei este data validarii astfel cum rezulta din mesajul electronic.

(5) Prin exceptie de la prevederile alin. (4), in situatia in care declaratia fiscala a fost depusa pana la termenul legal, iar din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzactionare a informatiilor rezulta ca aceasta nu a fost validata ca urmare a detectarii unor erori in completarea declaratiei, data depunerii declaratiei este data din mesajul transmis initial in cazul in care contribuabilul/platitorul depune o declaratie valida pana in ultima zi a lunii in care se implineste termenul legal de depunere.

Art. 104. - Certificarea declaratiei fiscale depuse la organul fiscal central

(1) Contribuabilul/Platitorul poate opta pentru certificarea declaratiei fiscale, inclusiv a declaratiei fiscale rectificative, anterior depunerii acestora la organul fiscal central, de catre un consultant fiscal care a dobandit aceasta calitate potrivit reglementarilor legale cu privire la organizarea si exercitarea activitatii de consultanta fiscala si care este inregistrat ca membru activ in Registrul consultantilor fiscali si al societatilor de consultanta fiscala.

(2) Certificarea declaratiei fiscale se realizeaza cu/fara rezerve, potrivit normelor de certificare aprobate, in conditiile legii, de Camera Consultantilor Fiscali, cu avizul Ministerului Finantelor Publice. Documentele care se incheie ca urmare a certificarii trebuie sa cuprinda obligatoriu explicatii cu privire la cuantumul si natura creantei fiscale declarate, precum si, dupa caz, cauzele care au generat rectificarea, iar in cazul unei certificari cu rezerve, motivatia acesteia.

(3) Prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se aproba procedura de depunere la organul fiscal a documentului de certificare intocmit de consultantul fiscal potrivit normelor prevazute la alin. (2), precum si procedura privind schimbul de informatii intre A.N.A.F. si Camera Consultantilor Fiscali.

(4) Certificarea declaratiei fiscale de catre un consultant fiscal care nu este inregistrat ca membru activ in Registrul consultantilor fiscali si al societatilor de consultanta fiscala sau de catre o persoana care nu are calitatea de consultant fiscal are ca efect lipsa certificarii.

(5) Organul fiscal central notifica contribuabilul/platitorul in cazul in care constata ca a fost depusa o declaratie fiscala certificata de un consultant fiscal care nu este inregistrat ca membru activ in Registrul consultantilor fiscali si al societatilor de consultanta fiscala sau de catre o persoana care nu are calitatea de consultant fiscal, potrivit legii. In cazul in care certificarea nu se depune in termen de 30 de zile de la notificare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

(6) Certificarea declaratiei fiscale de catre un consultant fiscal reprezinta un criteriu de evaluare in analiza de risc efectuata de organul fiscal central in scopul selectarii contribuabililor/platitorilor pentru inspectia fiscala.

Art. 105. - Corectarea declaratiei fiscale

(1) Declaratia de impunere poate fi corectata de catre contribuabil/platitor, pe perioada termenului de prescriptie a dreptului de a stabili creante fiscale.

(2) Declaratia informativa poate fi corectata de catre contribuabil/platitor indiferent de perioada la care se refera.

(3) Declaratiile prevazute la alin. (1) si (2) pot fi corectate prin depunerea unei declaratii rectificative.

(4) In cazul taxei pe valoarea adaugata, corectarea erorilor din deconturile de taxa se realizeaza potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxa pe valoarea adaugata se corectaza potrivit procedurii aprobate prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(5) Declaratia de impunere nu poate fi depusa si nu poate fi corectata dupa anulara rezervei verificarii ulterioare.

(6) Prin exceptie de la prevederile alin. (5), declaratia de impunere poate fi depusa sau corectata dupa anulara rezervei verificarii ulterioare in urmatoarele situatii:

a) in situatia in care corectia se datoreaza indeplinirii sau neindeplinirii unei conditii prevazute de lege care impune corectarea bazei de impozitare si/sau a creantei fiscale aferente;

b) in situatia in care prin hotarari judecatoresti definitive s-au stabilit in sarcina platitorului obligatii de plata reprezentand venituri sau diferente de venituri catre beneficiarii acestora care genereaza obligatii fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificarii ulterioare.

(7) In situatiile prevazute la alin. (6), contribuabilul/platitorul trebuie sa mentioneze in declaratia de impunere depusa sau rectificata temeiul legal pentru depunerea ori corectarea bazei de impozitare si/sau a creantei fiscale aferente.



(8) In situatia in care in timpul inspectiei fiscale contribuabilul/platitorul depune sau corecteaza declaratia de impunere aferenta perioadelor si creantelor fiscale ce fac obiectul inspectiei fiscale, aceasta nu va fi luata in considerare de organul fiscal.

## CAPITOLUL IV

### Stabilirea bazei de impozitare prin estimare

Art. 106. - Dreptul organului fiscal de a stabili baza de impozitare prin estimare

(1) Organul fiscal stabileste baza de impozitare si creanta fiscala aferenta, prin estimarea rezonabila a bazei de impozitare, folosind orice proba si mijloc de proba prevazute de lege, ori de cate ori acesta nu poate determina situatia fiscala corecta.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impozitare se efectueaza in situatii cum ar fi:

a) in situatia prevazuta la art. 107 alin. (1) - (4);

b) in situatia in care organul fiscal nu poate determina situatia fiscala corecta si constata ca evidentele contabile sau fiscale ori declaratiile fiscale sau documentele si informatiile prezentate in cursul controlului fiscal sunt incorecte, incomplete, precum si in situatia in care acestea nu exista ori nu sunt puse la dispozitia organelor fiscale.

(3) In situatiile in care, potrivit legii, organul fiscal este indreptatit sa stabileasca prin estimare bazele de impozitare, acesta identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale. Organul fiscal are obligatia mentionarii in actul de impunere a motivelor de fapt si a temeiului de drept care au determinat folosirea estimarii, precum si a criteriilor de estimare.

(4) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central si in scopul stabilirii prin estimare a bazei de impozitare, organul fiscal poate folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impozitare, aprobate prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(5) Cuantumul creantelor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificarii ulterioare, cu exceptia celor stabilite in cadrul unei inspectii fiscale.

Art. 107. - Stabilirea din oficiu a creantelor fiscale ca urmare a nedeunerii declaratiei de impunere

(1) Nedepunerea declaratiei de impunere da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a creantelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face inainte de implinirea unui termen de 15 zile de la instiintarea contribuabilului/platitorului privind depasirea termenului legal de depunere a declaratiei de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile dupa inceperea inspectiei fiscale pentru obligatiile fiscale nedeclarate.

(2) In instiintarea prevazuta la alin. (1) organul fiscal informeaza contribuabilul/platitorul cu privire la consecintele nedeunerii declaratiei de impunere.

(3) Stabilirea din oficiu a creantei fiscale se face prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106. Organul fiscal procedeaza la estimarea creantei fiscale ori de cate ori informatiile detinute de organul fiscal nu permit estimarea bazei de impozitare.

(4) Pentru creantele fiscale administrate de organul fiscal central, instiintarea pentru nedepunerea declaratiilor si stabilirea din oficiu a creantelor fiscale nu se face in cazul contribuabilului/platitorului inactiv, atat timp cat se gaseste in aceasta situatie.

(5) Contribuabilul/Platitorul poate depune declaratia de impunere pentru creantele fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere emisa potrivit alin. (1), in termen de 60 de zile de la data comunicarii deciziei, sub sanctiunea decaderii, chiar daca acest termen se implineste dupa implinirea termenului de prescriptie a dreptului organului fiscal de a stabili creante fiscale. Decizia de impunere se anuleaza de organul fiscal la data depunerii declaratiei de impunere.

(6) In cazul in care se depune declaratia de impunere potrivit alin. (4), dupa implinirea termenului de prescriptie prevazut la art. 110, de la data depunerii declaratiei incepe sa curga un nou termen de prescriptie.

## CAPITOLUL V

### Despre evidentele fiscale si contabile

Art. 108. - Obligatia de a conduce evidenta fiscala

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale datorate, contribuabilul/platitorul are obligatia sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative in vigoare.

(2) In vederea documentarii respectarii principiului valorii de piata contribuabilul/platitorul care desfasoara tranzactii cu persoane afiliate are obligatia sa intocmeasca dosarul preturilor de transfer. La

solicitarea organului fiscal central competent contribuabilul/platitorul are obligatia de a prezenta dosarul preturilor de transfer. Cuantumul tranzactiilor pentru care contribuabilul/platitorul are obligatia intocmirii dosarului preturilor de transfer, termenele pentru intocmirea acestuia, continutul dosarului preturilor de transfer, precum si conditiile in care se solicita acesta se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(3) Sunt evidente fiscale registrele, situatiile, precum si orice alte inscriurii care, potrivit legislatiei fiscale, trebuie intocmite in mod obligatoriu in scopul stabilirii starii de fapt fiscale si a creantelor fiscale, cum ar fi: jurnalul pentru vanzari, jurnalul pentru cumparari, registrul de evidenta fiscala.

Art. 109. - Reguli pentru conducerea evidentelor contabile si fiscale

(1) Evidentele contabile si fiscale se pastreaza, dupa caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului/platitorului, la sediul social ori la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi incredintate spre pastrare unei societati autorizate, potrivit legii, sa presteze servicii de arhivare.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), evidentele contabile si fiscale ale exercitiului financiar in curs se pastreaza, dupa caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului/platitorului, la sediul social ori la sediile secundare ale acestuia sau, in perioada 1-25 a lunii urmatoare perioadei fiscale de raportare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor in vederea intocmirii declaratiilor fiscale.

(3) Dispozitiile legale privind pastrarea, arhivarea si limba folosita pentru evidentele contabile sunt aplicabile si pentru evidentele fiscale.

(4) In cazul in care evidentele contabile si fiscale sunt tinute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe langa datele arhivate in format electronic contribuabilul/platitorul este obligat sa pastreze si sa prezinte aplicatiile informatice cu ajutorul carora le-a generat.

(5) Contribuabilul/Platitorul este obligat sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din activitatile desfasurate, prin intocmirea registrelor sau a oricaror altor documente prevazute de lege.

(6) Contribuabilul/Platitorul este obligat sa utilizeze pentru activitatea desfasurata documente primare si de evidenta contabila stabilite prin lege si sa completeze integral rubricile formularelor, corespunzator operatiunilor inregistrate.

(7) Organul fiscal poate lua in considerare orice evidente relevante pentru impozitare tinute de contribuabil/platitor.

## CAPITOLUL VI

### Prescriptia dreptului de a stabili creante fiscale

Art. 110. - Obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a creantelor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili creante fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) incepe sa curga de la data de 1 iulie a anului urmat celui pentru care se datoreaza obligatia fiscala, daca legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili creante fiscale se prescrie in termen de 10 ani in cazul in care acestea rezulta din savarsirea unei fapte prevazute de legea penala.

(4) Termenul prevazut la alin. (3) curge de la data savarsirii faptei ce constituie infractiune sanctionata ca atare printr-o hotarare judecatoreasca definitiva.

Art. 111. - Intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului de a stabili creante fiscale

(1) Termenele de prescriptie prevazute la art. 110 se intrerup:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) la data depunerii de catre contribuabil/platitor a declaratiei de impunere dupa expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul/platitorul corecteaza declaratia de impunere sau efectueaza un act voluntar de recunoastere a creantei fiscale datorate.

(2) Termenele de prescriptie prevazute la art. 110 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) pe perioada cuprinsa intre data inceperii inspectiei fiscale/verificarii situatiei fiscale personale si data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspectiei fiscale/verificarii situatiei fiscale personale, in conditiile respectarii duratei legale de efectuare a acestora;

c) pe timpul cat contribuabilul/platitorul se sustrage de la efectuarea inspectiei fiscale/verificarii situatiei fiscale personale;

d) pe perioada cuprinsa intre data declararii unui contribuabil/platitor inactiv si data reactivarii acestuia.

Art. 112. - Efectul implinirii termenului de prescriptie a dreptului de a stabili creante fiscale

Daca organul fiscal constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a creantei fiscale, procedeaza la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

## TITLUL VI

### Controlul fiscal

## CAPITOLUL I

### Inspectia fiscala

Art. 113. - Obiectul inspectiei fiscale

(1) Insectia fiscala reprezinta activitatea ce are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor in legatura cu stabilirea obligatiilor fiscale de catre contribuabil/platitor, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dupa caz, a bazelor de impozitare si a situatiilor de fapt aferente, stabilirea diferentelor de obligatii fiscale principale.

(2) In scopul efectuării inspectiei fiscale, organul de inspectie fiscala procedeaza la:

a) examinarea documentelor aflate in dosarul fiscal al contribuabilului/platitorului;

b) verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila si fiscala a contribuabilului/platitorului;

c) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse si, dupa caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislatiei fiscale;

d) verificarea, constatarea si investigarea fiscala a actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului/platitorului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor prevazute de legislatia fiscala si contabila;

e) solicitarea de informatii de la terti;

f) verificarea locurilor unde se realizeaza activitati generatoare de venituri impozabile ori unde se afla bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicatii scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/platitorului sau imputernicitul acestuia ori de la persoanele prevazute la art. 124 alin. (1), dupa caz, ori de cate ori acestea sunt necesare in timpul inspectiei fiscale, pentru clarificarea si definitivarea constatarilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/platitorului sau a imputernicitului acestuia, dupa caz, cu privire la constatările inspectiei fiscale, precum si discutarea acestora;

i) stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate in plus sau in minus, dupa caz, fata de obligatia fiscala principala declarata de catre contribuabil/platitor si/sau stabilita, dupa caz, de organul fiscal;

j) sanctionarea potrivit legii a faptelor reprezentand incalcare ale legislatiei fiscale si contabile constatate si dispunerea de masuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale si contabile;

k) dispunerea masurilor asiguratorii in conditiile legii;

l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, intocmind in acest sens proces-verbal.

(3) Nu intra in atributiile inspectiei fiscale efectuarea de constatari tehnico-stiintifice sau orice alte verificari solicitate de organele de urmarire penala in vederea lamuririi unor fapte ori imprejurari ale cauzelor aflate in lucru la aceste institutii.

Art. 114. - Persoanele supuse inspectiei fiscale

Inspectia fiscala se exercita asupra oricaror persoane si entitati, indiferent de forma lor de organizare, care au obligatii de stabilire, retinere sau plata a obligatiilor fiscale prevazute de lege.

Art. 115. - Formele si intinderea inspectiei fiscale

(1) Formele de inspectie fiscala sunt:

a) inspectia fiscala generala, care reprezinta activitatea de verificare a modului de indeplinire a tuturor obligatiilor fiscale si a altor obligatii prevazute de legislatia fiscala si contabila ce revin unui contribuabil/platitor, pentru o perioada de timp determinata;

b) inspectia fiscala partiala, care reprezinta activitatea de verificare a modului de indeplinire a uneia sau mai multor obligatii fiscale, precum si a altor obligatii prevazute de legislatia fiscala si contabila, ce revin unui contribuabil/platitor pentru o perioada de timp determinata.

(2) Organul de inspectie fiscala decide asupra efectuarii unei inspectii fiscale generale sau partiale, pe baza analizei de risc.

(3) Inspectia fiscala se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, daca acestea prezinta interes pentru aplicarea legislatiei fiscale/contabile.

Art. 116. - Metode de control

(1) Pentru efectuarea inspectiei fiscale se pot folosi urmatoarele metode de control:

a) verificarea prin sondaj, care consta in activitatea de verificare selectiva a documentelor si operatiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale;

b) verificarea exhaustiva, care consta in activitatea de verificare a tuturor documentelor si operatiunilor, care stau la baza modului de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale;

c) controlul electronic, care consta in activitatea de verificare a contabilitatii si a surselor acesteia, prelucrate in mediu electronic, utilizand metode de analiza, evaluare si testare asistate de instrumente informatice specializate.

(2) Selectarea documentelor si a operatiunilor semnificative se apreciaza de inspector.

(3) In cazul efectuarii inspectiei fiscale de catre organul fiscal central, prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se pot aproba metode si proceduri de sondaj.

Art. 117. - Perioada supusa inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili creante fiscale.

(2) Perioada supusa inspectiei fiscale incepe de la sfarsitul perioadei controlate anterior, in conditiile alin. (1).

Art. 118. - Reguli privind inspectia fiscala

(1) Activitatea de inspectie fiscala se organizeaza si se desfasoara in baza unor programe anuale, trimestriale si lunare. Conditii pentru intocmirea programelor se aproba astfel:

a) prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in cazul inspectiei fiscale efectuate de organul fiscal central;

b) prin acte ale autoritatilor administratiei publice locale emise in conditiile legii, in cazul inspectiei fiscale efectuate de organul fiscal local.

(2) Inspectia fiscala se exercita pe baza principiilor independentei, unicitatii, autonomiei, ierarhizarii, teritorialitatii si descentralizarii.

(3) Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare tip de creanta fiscala si pentru fiecare perioada supusa impozitarii.

(4) La inceperea inspectiei fiscale, organul de inspectie fiscala trebuie sa prezinte contribuabilului/platitorului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de inspectie fiscala. Inceperea inspectiei fiscale trebuie consemnata in registrul unic de control ori de cate ori exista obligatia tinerii acestuia.

(5) Inspectia fiscala are in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligatii prevazute de legislatia fiscala si contabila.

(6) Inspectia fiscala se efectueaza in asa fel incat sa afecteze cat mai putin activitatea curenta a contribuabilului/platitorului si sa utilizeze eficient timpul stabilit pentru efectuarea inspectiei fiscale.

(7) La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul/platitorul este obligat sa dea o declaratie scrisa, pe propria raspundere, din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile solicitate pentru inspectia fiscala. In declaratie se mentioneaza si faptul ca au fost restituite toate documentele solicitate si puse la dispozitie de contribuabil/platitor.

(8) Contribuabilul/Platitorul are obligatia sa indeplineasca masurile prevazute in actul intocmit cu ocazia inspectiei fiscale, in termenele si conditiile stabilite de organul de inspectie fiscala.

Art. 119. - Competenta de efectuare a inspectiei fiscale

Inspectia fiscala se exercita exclusiv, nemijlocit si neingradit de organul fiscal competent potrivit cap. I si II ale titlului III. Organele fiscale care sunt competente sa efectueze inspectia fiscala sunt denumite in sensul prezentului capitol organe de inspectie fiscala.

Art. 120. - Reguli speciale privind competenta de efectuare a inspectiei fiscale de catre organul fiscal central

(1) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competenta in efectuarea inspectiei fiscale pe intreg teritoriul tarii.

(2) Competenta de efectuare a inspectiei fiscale de catre organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, in conditiile stabilite prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(3) In cazul delegarii competentei potrivit alin. (2), organul de inspectie fiscala caruia i s-a delegat competenta instiinteaza contribuabilul/platitorul despre delegarea de competenta.

Art. 121. - Selectarea contribuabililor/platitorilor pentru inspectie fiscala

(1) Selectarea contribuabililor/platitorilor ce urmeaza a fi supusi inspectiei fiscale este efectuata de catre organul de inspectie fiscala competent, in functie de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabileste pe baza analizei de risc.

(2) Contribuabilul/Platitorul nu poate face obiectii cu privire la procedura de selectare folosita.

(3) Prevederile alin. (1) se aplica in mod corespunzator si in cazul solicitarilor primite de la alte institutii ale statului, precum si in cazul in care in alte acte normative este prevazuta efectuarea unei actiuni de inspectie fiscala.

Art. 122. - Avizul de inspectie fiscala

(1) Inaintea desfasurarii inspectiei fiscale, organul de inspectie fiscala are obligatia sa instiinteze, in scris, contribuabilul/platitorul in legatura cu actiunea care urmeaza sa se desfasoare, prin transmiterea unui aviz de inspectie fiscala.

(2) Avizul de inspectie fiscala se comunica contribuabilului/platitorului, inainte de inceperea inspectiei fiscale, astfel:

a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;

b) cu 15 zile pentru ceilalti contribuabili/platitori.

(3) Contribuabilul/Platitorul poate renunta la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspectie fiscala prevazut la alin. (2).

(4) Avizul de inspectie fiscala se comunica la inceperea inspectiei fiscale in urmatoarele situatii:

a) in cazul efectuarii unei inspectii fiscale la un contribuabil/platitor aflat in procedura de insolventa;

b) in cazul in care, ca urmare a unui control inopinat, se impune inceperea imediata a inspectiei fiscale;

c) pentru extinderea inspectiei fiscale la perioade sau creante fiscale, altele decat cele cuprinse in avizul de inspectie fiscala initial;

d) in cazul refacerii inspectiei fiscale ca urmare a unei decizii de solutionare a contestatiei;

e) in cazul unor cereri ale contribuabilului/platitorului pentru a caror solutionare, ca urmare a analizei de risc, este necesara efectuarea inspectiei fiscale.

(5) In cazul prevazut la alin. (2), dupa primirea avizului de inspectie fiscala, contribuabilul/platitorul poate solicita, o singura data, pentru motive justificate, amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale. Amanarea se aproba sau se respinge prin decizie emisa de conducatorul activitatii de inspectie fiscala care se comunica contribuabilului. In cazul in care cererea de amanare a fost admisa, in decizie se mentioneaza si data la care a fost reprogramata inspectia fiscala.

(6) In cazul prevazut la alin. (4), contribuabilul/platitorul poate solicita suspendarea inspectiei fiscale. Prevederile art. 127 sunt aplicabile in mod corespunzator.

(7) Avizul de inspectie fiscala cuprinde:

a) temeiul juridic al inspectiei fiscale;

b) data de incepere a inspectiei fiscale;

c) obligatiile fiscale, alte obligatii prevazute de legislatia fiscala si contabila, precum si perioadele ce urmeaza a fi supuse inspectiei fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale.

Art. 123. - Inceperea inspectiei fiscale

(1) In situatia in care data de incepere a inspectiei fiscale inscrisa in aviz este ulterioara implinirii termenului prevazut la art. 122 alin. (2), inspectia fiscala nu poate incepe inainte de data inscrisa in aviz.

(2) Data inceperii inspectiei fiscale este data mentionata in registrul unic de control ori de cate ori exista obligatia tinerii acestuia. In cazul contribuabilului/platitorului care nu tine sau nu prezinta organului de inspectie fiscala registrul unic de control, aceasta data se inscrie intr-un proces-verbal de constatare. Procesul-verbal se semneaza de catre organul de inspectie fiscala si contribuabil/platitor si se inregistreaza la registratura contribuabilului/platitorului ori de cate ori exista o astfel de registratura.

(3) Daca inspectia fiscala nu poate incepe in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la data prevazuta in aviz, contribuabilul/platitorul este instiintat, in scris, asupra noii date de incepere a inspectiei fiscale.

Art. 124. - Obligatia de colaborare a contribuabilului/platitorului

(1) La inceperea inspectiei fiscale, contribuabilul/platitorul trebuie informat ca poate numi persoane care sa dea informatii. Daca informatiile furnizate de contribuabil/platitor sau de catre persoana numita de acesta sunt insuficiente, atunci organul de inspectie fiscala se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii necesare realizarii inspectiei fiscale.

(2) Contribuabilul/Platitorul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

(3) Pe toata durata exercitarii inspectiei fiscale contribuabilul/platitorul are dreptul de a beneficia de asistenta de specialitate sau juridica.

Art. 125. - Locul si timpul desfasurarii inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in spatiile de lucru ale contribuabilului/platitorului. Contribuabilul/Platitorul trebuie sa puna la dispozitie un spatiu adecvat, precum si logistica necesara desfasurarii inspectiei fiscale.

(2) Daca nu exista sau nu poate fi pus la dispozitie un spatiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se poate desfasura la sediul organului fiscal sau in orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul/platitorul.

(3) Indiferent de locul unde se desfasoara inspectia fiscala, organul de inspectie fiscala are dreptul sa inspecteze locurile in care se desfasoara activitatea, sau unde se afla bunurile impozabile, in prezenta contribuabilului/platitorului ori a unei persoane desemnate de acesta.

(4) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in timpul programului de lucru al contribuabilului/platitorului. Inspectia fiscala se poate desfasura si in afara programului de lucru al contribuabilului/platitorului, cu acordul scris al acestuia si cu aprobarea conducatorului organului de inspectie fiscala.

Art. 126. - Durata efectuării inspectiei fiscale

(1) Durata efectuării inspectiei fiscale este stabilita de organul de inspectie fiscala, in functie de obiectivele inspectiei, si nu poate fi mai mare de:

- a) 180 de zile pentru contribuabilii mari, precum si pentru contribuabilii/platitorii care au sedii secundare, indiferent de marime;
- b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii;
- c) 45 de zile pentru ceilalti contribuabili.

(2) In cazul in care inspectia fiscala nu se finalizeaza intr-o perioada reprezentand dublul perioadei prevazute la alin. (1), inspectia fiscala inceteaza, fara a se emite raport de inspectie fiscala si decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. In acest caz, organul de inspectie fiscala poate relua inspectia, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspectia fiscala initiala, o singura data pentru aceeasi perioada si aceleasi obligatii fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1).

(3) In cazul incetarii inspectiei fiscale potrivit alin. (2), prevederile art. 111 alin. (2) lit. b) nu sunt aplicabile.

Art. 127. - Suspendarea inspectiei fiscale

(1) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale in oricare din urmatoarele situatii si numai daca aparitia acestei situatii impiedica finalizarea inspectiei fiscale:

- a) pentru desfasurarea unuia sau mai multor controale incrucisate in legatura cu actele si operatiunile efectuate de contribuabilul/platitorul supus inspectiei fiscale;
- b) pentru ducerea la indeplinire a masurilor dispuse de organul de inspectie fiscala, inclusiv in situatia in care acestea privesc elaborarea si prezentarea dosarului preturilor de transfer;
- c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;
- d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit art. 63;
- e) pentru efectuarea de cercetari specifice in vederea identificarii unor persoane sau stabilirii realitatii unor tranzactii;

f) pentru solicitarea de informatii sau documente de la autoritati, institutii ori terti, inclusiv de la autoritati fiscale din alte state, in legatura cu obiectul inspectiei fiscale;

g) pentru finalizarea unor actiuni de control fiscal efectuate in conditiile legii la acelasi contribuabil/platitor care pot influenta rezultatele inspectiei fiscale;

h) pentru efectuarea verificarilor la ceilalti membri ai grupului fiscal unic, definit potrivit Codului fiscal;

i) atunci cand, in scopul valorificarii informatiilor rezultate din alte actiuni de inspectie fiscala sau obtinute de la alte autoritati ori de la terti, se impune inceperea de indata a unei inspectii fiscale la un alt contribuabil/platitor;

j) in alte cazuri temeinic justificate.

(2) In cazul prevazut la alin. (1), inspectia fiscala este suspendata pana la data la care inceteaza motivul suspendarii, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendarii.

(3) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale la cererea justificata a contribuabilului/platitorului. In acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni.

(4) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale in situatia in care solutionarea contestatiei formulate impotriva unui act administrativ fiscal emis anterior sau a unei actiuni in contencios-administrativ, pentru acelasi contribuabil/platitor, poate influenta rezultatele inspectiei fiscale in curs. In acest caz, inspectia fiscala se reia dupa emiterea deciziei de solutionare a contestatiei sau dupa data ramanerii definitive a hotararii judecatoresti.

(5) Ori de cate ori conducatorul inspectiei fiscale decide suspendarea inspectiei, se emite o decizie de suspendare care se comunica contribuabilului/platitorului.

(6) Data reluarii inspectiei fiscale se aduce la cunostinta contribuabilului/platitorului.

(7) Perioadele in care inspectia fiscala este suspendata nu sunt incluse in calculul duratei acesteia.

Art. 128. - Reverificarea

(1) Prin exceptie de la prevederile art. 118 alin. (3), conducatorul organului de inspectie fiscala poate decide reverificarea unor tipuri de obligatii fiscale pentru o anumita perioada impozabila, ca urmare a aparitiei unor date suplimentare necunoscute organului de inspectie fiscala la data efectuarii inspectiei fiscale, care influenteaza rezultatele acesteia.

(2) Prin date suplimentare se intelege informatii, documente sau alte inscripuri obtinute ca urmare a unor controale inopinate desfasurate la alti contribuabili/platitori ori comunicate organului fiscal de catre organele de urmarire penala sau de alte autoritati publice ori obtinute in orice mod de organul de inspectie fiscala, de natura sa modifice rezultatele inspectiei fiscale anterioare.

(3) La inceperea actiunii de reverificare, organul de inspectie fiscala este obligat sa comunice contribuabilului/platitorului decizia de reverificare, care poate fi contestata in conditiile prezentului cod. Decizia se comunica in conditiile prevazute la art. 122 alin. (2)-(6). In acest caz nu se emite si nu se comunica aviz de inspectie fiscala.

(4) Decizia de reverificare contine, pe langa elementele prevazute la art. 46 si elementele prevazute la art. 122 alin. (7) lit. b)-d).

Art. 129. - Refacerea inspectiei fiscale

(1) In situatia in care, ca urmare a deciziei de solutionare emise potrivit art. 279 se desfiinteaza total sau partial actul administrativ-fiscal atacat, emis in procedura de inspectie fiscala, organul de inspectie fiscala refacere inspectia fiscala, cu respectarea dispozitiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspectiei fiscale trebuie sa respecte strict perioadele fiscale, precum si considerentele deciziei de solutionare a contestatiei care au condus la desfiintare, astfel cum acestea sunt mentionate in decizie.

(3) Refacerea inspectiei fiscale si emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar daca pentru perioadele si obligatiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificarii ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspectiei fiscale se realizeaza de catre o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a incheiat actul desfiintat.

Art. 130. - Dreptul contribuabilului/platitorului de a fi informat

(1) Contribuabilul/Platitorul trebuie informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale despre aspectele constatate in cadrul actiunii de inspectie fiscala, iar la incheierea acesteia, despre constatările si consecintele lor fiscale.

(2) Organul de inspectie fiscala comunica contribuabilului/platitorului proiectul de raport de inspectie fiscala, in format electronic sau pe suport hartie, acordandu-i acestuia posibilitatea de a-si exprima punctul

de vedere. In acest scop, odata cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspectie fiscala comunica si data, ora si locul la care va avea loc discutia finala.

(3) Contribuabilul/Platitorul poate renunta la discutia finala, notificand acest fapt organului de inspectie fiscala.

(4) Data incheierii inspectiei fiscale este data programata pentru discutia finala cu contribuabilul/platitorul sau data notificarii de catre contribuabil/platitor ca renunta la acest drept.

(5) Contribuabilul/Platitorul are dreptul sa isi prezinte, in scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspectie fiscala, in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la data incheierii inspectiei fiscale. In cazul marilor contribuabili termenul de prezentare a punctului de vedere este de cel mult 7 zile lucratoare. Termenul poate fi prelungit pentru motive justificate cu acordul conducatorului organului de inspectie fiscala.

#### Art. 131. - Rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale se consemneaza, in scris, intr-un raport de inspectie fiscala, in care se prezinta constatările organului de inspectie fiscala din punctul de vedere faptic si legal si consecintele lor fiscale.

(2) Raportul de inspectie fiscala se intocmeste la finalizarea inspectiei fiscale si cuprinde toate constatările in legatura cu perioadele si obligatiile fiscale verificate, precum si in legatura cu alte obligatii prevazute de legislatia fiscala si contabila ce au facut obiectul verificarii. In cazul in care contribuabilul/platitorul si-a exercitat dreptul prevazut la art. 130 alin. (5), raportul de inspectie fiscala cuprinde si opinia organului de inspectie fiscala, motivata in drept si in fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/platitor.

(3) La raportul de inspectie fiscala se anexeaza, ori de cate ori este cazul, acte privind constatari efectuate la sediul contribuabilului/platitorului sau la sediile secundare ale acestuia, cum ar fi procese-verbale incheiate cu ocazia controalelor inopinate sau de constatare la fata locului si alte asemenea acte.

(4) Raportul de inspectie fiscala sta la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferente in plus sau in minus de obligatii fiscale principale aferente diferentelor de baze de impozitare;

b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, daca nu se constata diferente ale bazelor de impozitare si respectiv de obligatii fiscale principale;

c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare daca se constata diferente ale bazelor de impozitare, dar fara stabilirea de diferente de obligatii fiscale principale.

(5) Deciziile prevazute la alin. (4) se emit in termen de cel mult 25 de zile lucratoare de la data incheierii inspectiei fiscale.

(6) Deciziile prevazute la alin. (4) se comunica contribuabilului/platitorului in conditiile art. 47.

#### Art. 132. - Sesizarea organelor de urmarire penala

(1) Organul de inspectie fiscala are obligatia de a sesiza organele judiciare competente in legatura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale si care ar putea intruni elemente constitutive ale unei infractiuni, in conditiile prevazute de legea penala.

(2) In situatiile prevazute la alin. (1) organul de inspectie fiscala are obligatia de a intocmi proces-verbal semnat de organul de inspectie fiscala si de catre contribuabilul/platitorul supus inspectiei, cu sau fara explicatii ori obiectiuni din partea contribuabilului/platitorului. In cazul in care cel supus inspectiei fiscale refuza sa semneze procesul-verbal, organul de inspectie fiscala consemneaza despre aceasta in procesul-verbal. In toate cazurile procesul-verbal trebuie comunicat contribuabilului/platitorului.

(3) Procesul-verbal intocmit potrivit alin. (2) reprezinta act de sesizare si sta la baza documentatiei de sesizare a organelor de urmarire penala.

#### Art. 133. - Decizia de impunere provizorie

(1) Pe perioada desfasurarii inspectiei fiscale, organul de inspectie fiscala emite decizii de impunere provizorii pentru obligatiile fiscale principale suplimentare aferente unei perioade si unui tip de obligatie verificata. In acest caz, prin exceptie de la prevederile art. 131, nu se intocmeste raport de inspectie fiscala. In acest scop, organul fiscal informeaza in cel mult 5 zile lucratoare, contribuabilul/platitorul cu privire la finalizarea unei perioade fiscale si a unui tip de obligatie fiscala verificata.

(2) Deciziile de impunere provizorii prevazute la alin. (1) se emit la cererea contribuabilului/platitorului, in scopul platii obligatiilor fiscale suplimentare.

(3) Obligatiile fiscale stabilite prin decizii de impunere provizorii se includ in deciziile intocmite in conditiile art. 131 si se contesta impreuna cu acestea. Sumele stabilite prin decizie de impunere provizorie se regularizeaza in decizia de impunere emisa potrivit art. 131.



(4) Titlul de creanta prevazut la alin. (1) devine executoriu la data la care devine executorie decizia de impunere emisa potrivit art. 131.

## CAPITOLUL II

### Controlul inopinat

Art. 134. - Obiectul controlului inopinat

(1) Organul fiscal poate efectua un control fara instiintarea prealabila a contribuabilului/platitorului, denumit in continuare control inopinat.

(2) Controlul inopinat consta in:

a) verificarea factica si documentara, in principal, ca urmare a unor informatii cu privire la existenta unor fapte de incalcare a legislatiei fiscale;

b) verificarea documentelor si operatiunilor impozabile ale unui contribuabil/platitor, in corelatie cu cele detinute de persoana sau entitatea supusa unui control fiscal, denumita control incrucisat;

c) verificarea unor elemente ale bazei de impozitare sau cu privire la situatia fiscala factica, precum si constatarea, analizarea si evaluarea unui risc fiscal specific.

(3) Durata efectuarii controlului inopinat este stabilita de conducatorul organului de control, in functie de obiectivele controlului, si nu poate fi mai mare de 30 de zile.

(4) Pentru aceleasi operatiuni si obligatiile fiscale aferente acestora nu se poate derula concomitent si un control inopinat cu o inspectie fiscala derulata la acelasi contribuabil.

Art. 135. - Reguli privind desfasurarea controlului inopinat

(1) La inceperea controlului inopinat, organul de control este obligat sa prezinte contribuabilului/platitorului legitimatia de control si ordinul de serviciu.

(2) Efectuarea controlului inopinat trebuie consemnata in registrul unic de control, potrivit legii.

(3) La finalizarea controlului inopinat se incheie proces-verbal, care constituie mijloc de proba in sensul art. 55. Un exemplar al procesului-verbal se comunica contribuabilului/platitorului.

(4) Contribuabilul/Platitorul isi poate exprima punctul de vedere fata de constatările mentionate in procesul-verbal in termen de 5 zile lucratoare de la comunicare.

(5) Prevederile art. 113 alin. (2) lit. a), b), e), f), g), j), k) si l), art. 118 alin. (8), art. 124, 125 si art. 132 sunt aplicabile in mod corespunzator si in cazul controlului inopinat.

## CAPITOLUL III

### Controlul antifrauda

Art. 136. - Competenta de efectuare a controlului operativ si inopinat

Controlul operativ si inopinat se efectueaza de catre inspectorii antifrauda, cu exceptia celor din cadrul Directiei de combatere a fraudelor, in conditiile legii.

Art. 137. - Reguli privind controlul operativ si inopinat

(1) Controlul operativ si inopinat se poate efectua si in scopul realizarii de operatiuni de control tematic care reprezinta activitatea de verificare prin care se urmareste constatarea, analizarea si evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activitati economice determinate.

(2) La inceperea controlului operativ si inopinat, inspectorul antifrauda este obligat sa se legitimeze in conditiile legii.

(3) Ori de cate ori controlul operativ si inopinat se efectueaza la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului/platitorului, acesta se consemneaza in registrul unic de control, potrivit legii.

(4) La finalizarea controlului operativ si inopinat se incheie procese-verbale de control/acte de control, in conditiile legii.

## CAPITOLUL IV

### Verificarea situatiei fiscale personale de catre organul fiscal central

Art. 138. - Obiectul si regulile privind verificarea persoanelor fizice

(1) Organul fiscal central are dreptul de a efectua o verificare fiscala a ansamblului situatiei fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit.

(2) Pentru verificarea situatiei fiscale personale a persoanei fizice, organul fiscal central efectueaza urmatoarele activitati preliminare:

a) analiza de risc pentru stabilirea riscului probabil pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor institutii ori autoritati publice;

b) selectarea grupului de persoane care vor fi supuse verificarii fiscale prelabile documentare;

c) verificarea fiscala prelabila documentara.

(3) Competenta de exercitare a verificarii situatiei fiscale personale si a activitatilor preliminare acesteia se stabileste prin ordin al presedintelui A.N.A.F. Aparatul central al A.N.A.F. are competenta in efectuarea verificarii persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe intregul teritoriu al tarii.

(4) Prin situatie fiscala personala se intelege totalitatea drepturilor si a obligatiilor de natura patrimoniala, a fluxurilor de trezorerie si a altor elemente de natura sa determine starea de fapt fiscala reala a persoanei fizice pe perioada verificata.

(5) Verificarea fiscala prelabila documentara consta in compararea intre, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizica sau de platitori si, pe de alta parte, veniturile estimate determinate in baza situatiei fiscale personale a persoanei fizice. Aceasta verificare se efectueaza avand in vedere documentele si informatiile detinute/obtinute de organul fiscal central care au relevanta pentru determinarea situatiei fiscale, fara notificarea persoanei fizice.

(6) Daca organul fiscal central constata o diferenta semnificativa intre, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizica sau de platitori si, pe de alta parte, veniturile estimate determinate in baza situatiei fiscale personale, acesta continua verificarea prevazuta la alin. (1) prin comunicarea avizului de verificare. Diferenta este semnificativa daca intre veniturile estimate calculate in baza situatiei fiscale personale si veniturile declarate de persoana fizica sau de platitori este o diferenta mai mare de 10% din veniturile declarate, dar nu mai putin de 50.000 lei.

(7) In situatia in care organul fiscal central constata diferente semnificative conform alin. (6), acesta solicita persoanei fizice prezentarea, in termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sanctiunea decaderii, de documente justificative sau alte clarificari relevante pentru situatia sa fiscala. Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singura data, la solicitarea justificata a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal central.

(8) Persoana supusa verificarii are obligatia de a depune o declaratie de patrimoniu si de venituri la solicitarea organului fiscal central. In situatia in care solicitarea are loc odata cu comunicarea avizului de verificare, declaratia se depune in termenul prevazut la alin. (7). In acest caz, solicitarea se anexeaza la avizul de verificare. In situatia in care solicitarea are loc pe perioada verificarii, declaratia se depune in termen de 15 zile de la data comunicarii solicitarii.

(9) Elementele de patrimoniu si de venituri ce trebuie declarate de persoana fizica supusa verificarii, precum si modelul declaratiei se stabilesc prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(10) Cu ocazia verificarii situatiei fiscale personale, organul fiscal central stabileste veniturile obtinute de persoana fizica in cursul perioadei verificate. In acest scop organul fiscal central utilizeaza metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(11) In cazul in care exista diferente intre veniturile stabilite potrivit alin. (10) si veniturile declarate de persoana fizica, organul fiscal central solicita persoanei fizice informatii si documente pentru clarificarea diferentei.

(12) Organul fiscal central apreciaza asupra metodei indirecte folosite si a intinderii acesteia, in limitele rezonabilitatii si echitatii, asigurand o proportie justa intre scopul urmarit si mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(13) Ori de cate ori, pe parcursul verificarii situatiei fiscale personale, organul fiscal central apreciaza ca sunt necesare noi documente sau informatii relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, in conditiile prezentului cod. In acest caz, organul fiscal central stabileste un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor si/sau a informatiilor solicitate.

(14) Pe parcursul derularii verificarii situatiei fiscale personale, persoana fizica supusa verificarii are dreptul sa prezinte orice documente justificative sau explicatii pentru stabilirea situatiei fiscale reale. Cu ocazia prezentarii documentelor justificative sau explicatiilor, concluziile se consemneaza intr-un document semnat de ambele parti. In cazul in care persoana fizica verificata refuza semnarea documentului, se consemneaza refuzul de semnare.

(15) La inceperea verificarii situatiei fiscale personale, persoana fizica verificata este informata ca poate numi persoane care sa dea informatii.

(16) Daca informatiile persoanei fizice verificate sau cele ale persoanei numite de aceasta sunt insuficiente, atunci organul fiscal central se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii, in conditiile prezentului cod.

(17) Persoana fizica verificata trebuie informata pe parcursul desfasurarii verificarii situatiei fiscale personale asupra constatarilor rezultate din verificare.

(18) Verificarea situatiei fiscale personale se efectueaza o singura data pentru impozitul pe venit si pentru fiecare perioada impozabila.

Art. 139. - Drepturile si obligatiile organului fiscal central

In scopul verificarii situatiei fiscale personale, organul fiscal central poate proceda la:

- a) solicitarea, in conditiile legii, de informatii de la autoritati si institutii publice;
- b) analiza tuturor informatiilor, documentelor si a altor mijloace de proba referitoare la situatia fiscala a persoanei fizice verificate;
- c) confruntarea informatiilor obtinute prin administrarea mijloacelor de proba cu cele din declaratiile fiscale depuse, conform legii, de persoana fizica verificata sau, dupa caz, de platitorii de venit ori tertе persoane;
- d) solicitarea, in conditiile legii, de informatii, clarificari, explicatii, documente si alte asemenea mijloace de proba de la persoana fizica verificata si/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice;
- e) discutarea constatarilor organului fiscal central cu persoana fizica verificata si/sau cu imputernicitii acesteia;
- f) stabilirea, daca este cazul, a bazei de impozitare, ajustata pe fiecare categorie de venit, precum si a obligatiilor fiscale corespunzatoare acesteia;
- g) dispunerea masurilor asiguratorii, in conditiile legii.

Art. 140. - Perioada, locul si durata desfasurarii verificarii situatiei fiscale personale

(1) Perioada pentru care se determina starea de fapt fiscala a persoanei fizice verificate este perioada impozabila definita de Codul fiscal.

(2) Verificarea situatiei fiscale personale se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului organului fiscal de a stabili creante fiscale.

(3) Verificarea situatiei fiscale personale se desfasoara la sediul organului fiscal central sau, la cererea persoanei fizice supuse verificarii, la domiciliul sau ori la domiciliul/sediul persoanei care ii acorda asistenta de specialitate sau juridica potrivit art. 124 alin. (3).

(4) Solicitarea scrisa a persoanei fizice pentru desfasurarea verificarii la domiciliul sau sau la domiciliul/sediul persoanei care ii acorda asistenta se depune la organul fiscal inainte de data inceperii verificarii fiscale inregistrata in avizul de verificare. Cererea se solutioneaza in termen de 5 zile de la inregistrare.

(5) Pentru efectuarea verificarii la domiciliul persoanei fizice sau la domiciliul/sediul persoanei care ii acorda asistenta de specialitate ori juridica trebuie ca spatiul pus la dispozitia organului fiscal central sa fie adecvat pentru efectuarea verificarilor. Prin spatiu adecvat desfasurarii verificarilor se intelege asigurarea unui spatiu, in limita posibilitatii persoanei fizice, care sa permita desfasurarea activitatilor legate de controlul documentelor si elaborarea actului de control.

(6) Durata efectuării verificării situației fiscale personale este stabilită de organul fiscal central și nu poate fi mai mare de 6 luni de la data începerii verificării fiscale comunicată, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate.

(7) Perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organul fiscal central pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale.

Art. 141. - Avizul de verificare

(1) Avizul de verificare prevăzut la art. 138 alin. (6) cuprinde:

- a) temeiul juridic al verificării;
- b) data de începere a verificării;
- c) perioada ce urmează a fi supusă verificării;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării. Amânarea se poate solicita o singură dată, pentru motive justificate;
- e) solicitarea de informații și înregistrări relevante pentru verificare.

(2) Cererea de amânare prevăzută la alin. (1) lit. d) se solutioneaza in termen de cel mult 5 zile de la data inregistrării acesteia. In situatia in care organul fiscal central a aprobat amanarea datei de incepere a verificării fiscale, comunica persoanei fizice data la care a fost reprogramata actiunea de verificare fiscala.

(3) Prin avizul de verificare, persoana fizica este instiintata ca are dreptul de a beneficia de asistenta de specialitate sau juridica.

Art. 142. - Suspendarea verificării

(1) Verificarea situatiei fiscale personale poate fi suspendata cand este indeplinita una dintre urmatoarele conditii si numai daca neindeplinirea acesteia impiedica finalizarea verificarii:

- a) pentru efectuarea unei expertize potrivit prezentului cod;
- b) pentru efectuarea de cercetari in vederea identificarii unor persoane sau in vederea stabilirii realitatii unor tranzactii;
- c) la solicitarea scrisa a persoanei fizice ca urmare a aparitiei unei situatii obiective, confirmata de organul fiscal central desemnat pentru efectuarea verificarii, care conduce la imposibilitatea continuarii verificarii. Pe parcursul unei verificari, persoana fizica poate solicita suspendarea acesteia doar o singura data;
- d) pentru solicitarea unor informatii suplimentare de la terte persoane sau de la autoritatile fiscale similare din alte state;
- e) la propunerea structurii care coordoneaza activitatea de verificare fiscala a persoanelor fizice, pentru valorificarea unor informatii rezultate din alte verificari, primite de la alte autoritati sau institutii publice ori de la terti.

(2) Data de la care se suspenda actiunea de verificare este comunicata persoanei fizice prin decizie de suspendare.

(3) Dupa incetarea conditiilor care au generat suspendarea, verificarea situatiei fiscale personale este reluata, data acesteia fiind comunicata in scris persoanei fizice.

#### Art. 143. - Dreptul de colaborare al persoanei fizice verificate

Persoana fizica verificata are dreptul sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale, in conditiile legii. Aceasta are dreptul sa dea informatii, sa prezinte inscrisuri relevante pentru verificarea fiscala, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

#### Art. 144. - Reverificarea

Prin exceptie de la prevederile art. 138 alin. (18), conducatorul organului fiscal central competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca de la data incheierii verificarii fiscale si pana la data implinirii termenului de prescriptie apar date suplimentare necunoscute organului fiscal la data efectuarii verificarii.

#### Art. 145. - Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificarii situatiei fiscale personale se consemneaza intr-un raport scris in care se prezinta constatările din punct de vedere factic si legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificarii se anexeaza documentele care au stat la baza constatarilor, documentele intalnilor si orice alte acte care au legatura cu constatările efectuate in cauza. Documentele prezentate de persoana fizica verificata se predau organului fiscal central, sub semnatura.

(3) La finalizarea verificarii situatiei fiscale personale, organul fiscal central prezinta persoanei fizice constatările si consecintele lor fiscale, acordandu-i acesteia posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere potrivit art. 9, cu exceptia cazului in care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare in urma verificarii sau a cazului in care persoana fizica renunta la acest drept si notifica, in scris, acest fapt organului fiscal.

(4) Data, ora si locul prezentarii concluziilor se comunica, in scris, persoanei fizice, in timp util.

(5) Persoana fizica are dreptul sa prezinte, in scris, in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la data prezentarii concluziilor, punctul de vedere cu privire la constatările verificarii situatiei fiscale personale, punct de vedere ce se anexeaza la raportul de verificare si asupra caruia organul fiscal central se pronunta in cuprinsul raportului.

#### Art. 146. - Decizia de impunere

(1) Raportul prevazut la art. 145 sta la baza emiterii deciziei de impunere sau, dupa caz, a unei decizii de incetare a procedurii de verificare, in cazul in care nu se ajusteaza baza de impozitare.

(2) Decizia de impunere sau de incetare a procedurii de verificare se comunica persoanei fizice verificate.

(3) In cazul in care se constata ca declaratiile fiscale, documentele si informatiile prezentate in cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau daca persoana fizica verificata refuza, in cadrul aceleiasi proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate in termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabileste baza de impozitare ajustata pentru impozitul pe venit si emite decizia de impunere.

#### Art. 147. - Alte norme aplicabile

Dispozitiile prezentului capitol se completeaza cu dispozitiile capitolului I in masura in care nu contravin regulilor speciale privind verificarea situatiei fiscale personale.

## CAPITOLUL V

### Verificarea documentara

Art. 148. - Sfera si obiectul verificarii documentare

(1) Pentru stabilirea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului/platitorului, organul fiscal poate proceda la o verificare documentara.

(2) Verificarea documentara consta in efectuarea unei analize de coerenta a situatiei fiscale a contribuabilului/platitorului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului/platitorului, precum si pe baza oricaror informatii si documente transmise de terti sau detinute de organul fiscal, care au relevanta pentru determinarea situatiei fiscale.

Art. 149. - Rezultatul verificarii documentare

(1) In situatia in care, ca urmare a verificarii documentare, organul fiscal constata diferente fata de creantele fiscale, veniturile sau bunurile impozabile si/sau informatiile in legatura cu acestea declarate de contribuabil/platitor, acesta instiinteaza contribuabilul/platitorul despre constatările efectuate. Odata cu instiintarea, organul fiscal solicita si documentele pe care contribuabilul/platitorul trebuie sa le prezinte in vederea clarificarii situatiei fiscale.

(2) In cazul in care documentele solicitate potrivit alin. (1) nu au fost prezentate de contribuabil/platitor in termen de 30 de zile de la comunicarea instiintarii sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situatiei fiscale, organul fiscal stabileste diferentele de creante fiscale datorate prin emiterea unei decizii de impunere sau dispune masurile necesare respectarii prevederilor legale, dupa caz.

(3) Decizia de impunere prevazuta la alin. (2) este o decizie sub rezerva verificarii ulterioare.

(4) Decizia de impunere emisa in conditiile prezentului articol fara audierea contribuabilului/platitorului este nula.

## CAPITOLUL VI

### Dispozitii finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central

Art. 150. - Regimul actelor de sesizare a organelor de urmarire penala

(1) Procesele-verbale de sesizare a organelor de urmarire penala prin care organele fiscale constata situatii de fapt ce ar putea intruni elementele constitutive ale unei infractiuni, precum si procesele-verbale incheiate la solicitarea organelor de urmarire penala, prin care se evalueaza prejudiciul nu sunt acte administrativ-fiscale in sensul prezentului cod.

(2) Pe baza proceselor-verbale prevazute la alin. (1), organul fiscal organizeaza evidenta fiscala a sumelor reprezentand prejudiciul inscrise in aceste procese-verbale, distinct de evidenta creantelor fiscale.

(3) Contribuabilul/Platitorul sau alta persoana interesata poate sa plateasca sumele inscrise in procesele-verbale prevazute la alin. (1) sau, dupa caz, pretentiile organului fiscal inscrise in documentele prin care s-a constituit parte civila in procesul penal.

(4) Ori de cate ori, prin actele emise de organele judiciare, rezulta ca persoana care a efectuat plata nu datoreaza sumele achitate, acestea se restituie. In acest caz, dreptul la restituire se naste la data comunicarii actului de catre organul judiciar.

(5) Procedura de aplicare a prezentului articol se aproba astfel:

a) prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul creantelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

Art. 151. - Dispozitii finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central si local

(1) Delimitarea competentelor diferitelor structuri de control din cadrul A.N.A.F. se realizeaza prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(2) Structurile de control din cadrul A.N.A.F. au obligatia de a colabora in scopul efectuării controlului fiscal prevazut de prezentul titlu, in conditiile stabilite prin ordinul prevazut la alin. (1).

(3) Delimitarea competentelor diferitelor structuri de control din cadrul organului fiscal local se realizeaza prin hotarare a autoritatii deliberative.

## TITLUL VII

## Colectarea creantelor fiscale

### CAPITOLUL I

#### Dispozitii generale

##### Art. 152. - Colectarea creantelor fiscale

(1) In sensul prezentului titlu, colectarea creantelor fiscale reprezinta totalitatea activitatilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

(2) Colectarea creantelor fiscale se face in temeiul unui titlu de creanta fiscala sau al unui titlu executoriu, dupa caz.

##### Art. 153. - Evidenta creantelor fiscale

(1) In scopul exercitarii activitatii de colectare a creantelor fiscale, organul fiscal organizeaza, pentru fiecare contribuabil/platitor, evidenta creantelor fiscale si modul de stingere a acestora. Evidenta se organizeaza pe baza titlurilor de creanta fiscala si a actelor referitoare la stingerea creantelor fiscale.

(2) Contribuabilul/Platitorul are acces la informatiile din evidenta creantelor fiscale, la cererea acestuia, adresata organului fiscal competent.

(3) Accesul la evidenta creantelor fiscale se efectueaza potrivit procedurii si conditiilor aprobate, astfel:

a) prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in cazul evidentei creantelor fiscale organizate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul evidentei creantelor fiscale organizate de organul fiscal local.

##### Art. 154. - Scadenta creantelor fiscale

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

(2) In cazul in care legea nu prevede scadenta, aceasta se stabileste astfel:

a) prin ordin al ministrului finantelor publice, in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul creantelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

(3) Pentru creantele fiscale administrate de organul fiscal central stabilite pe baza declaratiilor de impunere, care se platesc in contul unic si care au scadenta diferita de data de 25, aceasta se inlocuieste cu data de 25 a lunii prevazute de actul normativ care le reglementeaza.

##### Art. 155. - Prevederi speciale privind scadenta si declararea creantelor fiscale

(1) Persoanele juridice care, in cursul unei perioade fiscale, se dizolva cu lichidare potrivit legii, au obligatia sa depuna declaratiile fiscale si sa plateasca obligatiile fiscale aferente pana la data depunerii bilantului in conditiile legii.

(2) Creantele fiscale administrate de organul fiscal central pentru care, potrivit Codului fiscal sau altor legi care le reglementeaza, scadenta si/sau termenul de declarare se implinesc la 25 decembrie, sunt scadente si/sau se declara pana la data de 21 decembrie. In situatia in care data de 21 decembrie, este zi nelucratoare, creantele fiscale sunt scadente si/sau se declara pana in ultima zi lucratoare anterioara datei de 21 decembrie.

(3) Obligatiile fiscale stabilite de organul fiscal central prin decizii de plati anticipate comunicate dupa expirarea termenelor de plata prevazute de Codul fiscal, in cazul contribuabililor care nu au avut obligatia efectuarii de plati anticipate in anul precedent intrucat nu au realizat venituri sunt scadente in termen de 5 zile de la data comunicarii deciziei de plati anticipate.

##### Art. 156. - Termenele de plata

(1) Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite prin decizie potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii deciziei, astfel:

a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare, inclusiv;

b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare, inclusiv.

(2) Dispozitiile alin. (1) sunt aplicabile in mod corespunzator si in urmatoarele cazuri:

a) al deciziei de atragere a raspunderii solidare, emisa potrivit art. 26;

b) al deciziei emise potrivit art. 100 in cazul in care legea nu prevede un alt termen de plata;

c) al deciziei de impunere emise de organul fiscal, potrivit legii, pe baza declaratiei rectificative depuse de contribuabil.

(3) Pentru obligatiile fiscale esalonate la plata, precum si pentru accesoriile acestora termenul de plata se stabileste prin documentul prin care se acorda esalonarea.

Art. 157. - Obligatii fiscale restante

(1) Prin obligatii fiscale restante se intelege:

a) obligatii fiscale pentru care s-a implinit scadenta sau termenul de plata;

b) diferentele de obligatii fiscale principale si accesorii stabilite prin decizie de impunere, chiar daca pentru acestea nu s-a implinit termenul de plata prevazut la art. 156 alin. (1).

(2) Nu sunt considerate obligatii fiscale restante:

a) obligatiile fiscale pentru care s-au acordat si sunt in derulare inlesniri la plata, potrivit legii, daca pentru acestea nu s-a implinit termenul de plata prevazut in actul de acordare a inlesnirii;

b) obligatiile fiscale stabilite in acte administrative fiscale a caror executare este suspendata in conditiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare;

c) obligatiile fiscale cu termene de plata viitoare stabilite in planul de reorganizare judiciara aprobat in conditiile legii.

(3) Nu se considera ca un contribuabil inregistreaza obligatii fiscale restante in situatia in care suma obligatiilor fiscale inscrise in certificatul de atestare fiscala emis de organul fiscal, este mai mica sau egala cu suma de rambursat/restituit. In certificatul de atestare fiscala se face mentiune in acest sens.

Art. 158. - Certificatul de atestare fiscala emis de organul fiscal central

(1) Certificatul de atestare fiscala se emite de organul fiscal central competent la solicitarea contribuabilului/platitorului. Certificatul se emite si din oficiu sau la solicitarea altor autoritati publice, in cazurile si in conditiile prevazute de reglementarile legale in vigoare, precum si la solicitarea oricarei persoane care detine titluri de participare la o societate.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza pe baza datelor cuprinse in evidenta creantelor fiscale a organului fiscal central competent si cuprinde obligatiile fiscale restante existente in sold in ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii si nestinse pana la data eliberarii acestuia, precum si alte creante bugetare individualizate in titluri executorii emise potrivit legii si existente in evidenta organului fiscal central in vederea recuperarii.

(3) In certificatul de atestare fiscala se inscriu orice alte mentiuni cu privire la situatia fiscala a contribuabilului/platitorului, prevazute prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(4) Organul fiscal central emitent inscrie in certificatul de atestare fiscala sumele certe, lichide si exigibile pe care contribuabilul/platitorul solicitant le are de incasat de la autoritati contractante definite potrivit Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achizitie publica, a contractelor de concesiune de lucrari publice si a contractelor de concesiune de servicii, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 337/2006, cu modificarile si completarile ulterioare. Inscrierea se face in baza unui document eliberat de autoritatea contractanta prin care se certifica faptul ca sumele sunt certe, lichide si exigibile.

(5) Certificatul de atestare fiscala se emite in maximum 3 zile lucratoare de la data depunerii cererii si poate fi utilizat de persoana interesata pe o perioada de pana la 30 de zile de la data eliberarii. In cazul persoanelor fizice, perioada in care poate fi utilizat este de pana la 90 de zile de la data eliberarii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil/platitor, in original sau in copie legalizata, oricarui solicitant.

(6) Prin exceptie de la prevederile alin. (5), in situatia contribuabilului/platitorului supus unei inspectii fiscale si care solicita eliberarea unui certificat de atestare fiscala in scopul radierii din registrele in care a fost inregistrat, certificatul de atestare fiscala se emite in termen de 5 zile lucratoare de la data emiterii deciziei de impunere sau a deciziei de nemodificare a bazei de impozitare, dupa caz.

Art. 159. - Certificatul de atestare fiscala emis de organul fiscal local

(1) Certificatul de atestare fiscala se emite de organul fiscal local, la solicitarea contribuabilului/platitorului. Certificatul se emite si la solicitarea autoritatilor publice in cazurile si in conditiile prevazute de reglementarile legale in vigoare, precum si la solicitarea notarului public, conform delegarii date de catre contribuabil.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza pe baza datelor cuprinse in evidenta creantelor fiscale a organului fiscal local si cuprinde obligatiile fiscale restante si, dupa caz, obligatiile fiscale scadente pana in prima zi a lunii urmatoare depunerii cererii, precum si alte creante bugetare individualizate in titluri executorii emise potrivit legii si existente in evidenta organului fiscal local in vederea recuperarii.

(3) Certificatul de atestare fiscala se emite in termen de cel mult doua zile lucratoare de la data solicitarii si este valabil 30 de zile de la data emiterii.

(4) Certificatul de atestare fiscala emis in conditiile prezentului articol poate fi prezentat in original sau in copie legalizata oricarui solicitant.

(5) Pentru instrainarea dreptului de proprietate asupra cladirilor, terenurilor si a mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se instraineaza trebuie sa prezinte certificate de atestare fiscala prin care sa se ateste achitarea tuturor obligatiilor de plata datorate bugetului local al unitatii administrativ-teritoriale in a carei raza se afla inregistrat fiscal bunul ce se instraineaza, potrivit alin. (2). Pentru bunul ce se instraineaza, proprietarul bunului trebuie sa achite impozitul datorat pentru anul in care se instraineaza bunul, cu exceptia cazului in care pentru bunul ce se instraineaza impozitul se datoreaza de alta persoana decat proprietarul.

(6) Actele prin care se instraineaza cladiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu incalcarea prevederilor alin. (5), sunt nule de drept.

(7) Prevederile alin. (5) si (6) nu sunt aplicabile in cazul procedurii de executare silita, procedurii insolventei si procedurilor de lichidare.

Art. 160. - Solicitarea certificatului de atestare fiscala de catre alte persoane decat contribuabilul

(1) Orice persoana fizica sau juridica, alta decat cea prevazuta la art. 69 alin. (4), poate solicita organelor fiscale certificatul de atestare fiscala sau documente care sa ateste situatia fiscala a unui contribuabil numai cu acordul scris al contribuabilului in cauza.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), ori de cate ori se dezbate succesiunea unei persoane fizice decedate, notarul public are obligatia de a solicita organului fiscal central si organului fiscal local, certificatul de atestare fiscala pentru persoana fizica pentru care se dezbate succesiunea.

Art. 161. - Plata obligatiilor fiscale in cazuri speciale

Orice persoana poate efectua, pentru sine sau pentru alta persoana, plata unor obligatii fiscale pentru care s-a implinit termenul de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale sau termenul de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita ori obligatiile fiscale erau datorate de o persoana juridica care si-a incetat existenta. Persoana care efectueaza plata trebuie sa depuna la organul fiscal o declaratie pe propria raspundere cu privire la optiunea efectuarii unei asemenea plati.

Art. 162. - Publicarea listelor debitorilor care inregistreaza obligatii fiscale restante

(1) Organele fiscale au obligatia de a publica pe pagina de internet proprie lista debitorilor persoane fizice si juridice care inregistreaza obligatii fiscale restante, precum si cuantumul acestor obligatii.

(2) Lista se publica trimestrial, pana in ultima zi a primei luni din trimestrul urmator celui de raportare si cuprinde obligatiile fiscale restante la sfarsitul trimestrului si neachitate la data publicarii listei, al caror plafon se stabileste astfel:

a) in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al presedintelui A.N.A.F.;

b) in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotarare a consiliului local.

(3) Inainte de publicare, obligatiile fiscale restante se notifica debitorilor. Obligatiile fiscale ale sediilor secundare platitoare de salarii si venituri asimilate salariilor se notifica persoanei in structura careia acestea functioneaza.

(4) In termen de 15 zile de la achitarea integrala a obligatiilor fiscale datorate, organul fiscal competent opereaza modificarile pentru fiecare debitor care si-a achitat aceste obligatii.

(5) Prevederile prezentului articol se aplica si pentru obligatiile fiscale stabilite prin titluri de creanta impotriva carora contribuabilul a exercitat caile de atac prevazute de lege, pana la solutionarea cailor de atac, caz in care organul fiscal face mentiuni cu privire la aceasta situatie. Ori de cate ori contribuabilul obtine suspendarea executarii actului administrativ fiscal in conditiile Legii nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

## CAPITOLUL II

### Stingerea creantelor fiscale prin plata, compensare si restituire

Art. 163. - Dispozitii privind efectuarea platii

(1) Platile catre organul fiscal se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central debitorii efectueaza plata acestora intr-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plata pentru Trezoreria Statului pentru obligatiile fiscale



datorate bugetului de stat si a unui ordin de plata pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligatii fiscale. Tipurile de obligatii fiscale supuse acestor prevederi se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(3) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, dupa caz, proportional cu obligatiile fiscale datorate.

(4) In cazul in care suma platita nu acopera obligatiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea in cadrul fiecarui buget sau fond se face in urmatoarea ordine:

- a) pentru toate impozitele si contributiile sociale cu retinere la sursa;
- b) pentru toate celelalte obligatii fiscale principale;
- c) pentru obligatiile fiscale accesorii aferente obligatiilor prevazute la lit. a) si b).

(5) In cazul in care suma achitata nu acopera toate obligatiile fiscale aferente uneia dintre categoriile prevazute la alin. (4), distribuirea se face, in cadrul categoriei respective, proportional cu obligatiile fiscale datorate.

(6) Metodologia de distribuire a sumelor platite in contul unic si de stingere a obligatiilor fiscale se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(7) Plata obligatiilor fiscale, altele decat cele prevazute la alin. (2), se efectueaza de catre debitori, distinct pe fiecare tip de creanta fiscala.

(8) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local, debitorii efectueaza plata acestora potrivit prevederilor alin. (7). Dispozitiile alin. (1), (9), (11) si (12) sunt aplicabile si platilor efectuate la organul fiscal local.

(9) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de debitor. Plata poate fi efectuata in numele debitorului si de catre o alta persoana decat acesta.

(10) Prin exceptie de la prevederile alin. (3), in cazul in care debitorii beneficiaza de inlesniri la plata potrivit reglementarilor legale in vigoare ori se afla sub incidenta legislatiei privind insolventa, distribuirea sumelor achitate in contul unic se efectueaza de catre organul fiscal competent, potrivit ordinii prevazute la art. 165 alin. (1) sau (6), dupa caz, indiferent de tipul de creanta.

(11) In cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

- a) in cazul platilor in numerar, data inscrisa in documentul de plata eliberat de organul fiscal, unitatile Trezoreriei Statului sau organele ori persoanele abilitate de acestea;
- b) in cazul platilor efectuate prin mandat postal, data postei, inscrisa pe mandatul postal;
- c) in cazul platilor efectuate prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul persoanei care efectueaza plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initiatoare, potrivit reglementarilor specifice in vigoare, cu exceptia situatiei prevazute la art. 177, data putand fi dovedita prin extrasul de cont;
- d) in cazul platilor efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuata tranzactia, astfel cum este confirmata prin procedura de autorizare a acesteia. In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura si tipurile de creante fiscale care pot fi platite prin intermediul cardurilor bancare se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

(12) In cazul stingerii obligatiilor fiscale prin valorificarea garantiei constituite potrivit art. 211 lit. a), data stingerii este data constituirii garantiei.

Art. 164. - Dispozitii privind corectarea erorilor din documentele de plata intocmite de debitori

(1) Plata obligatiilor fiscale efectuata intr-un cont bugetar eronat este valabila, de la momentul efectuarii acesteia, in conditiile prezentului articol. La cererea debitorului, organul fiscal competent efectueaza indreptarea erorilor din documentele de plata intocmite de debitor, in suma si din contul debitorului inscrise in documentul de plata, cu conditia debitarii contului acestuia si a creditarii unui cont bugetar.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si in cazul in care plata s-a efectuat in alt buget decat cel al carui venit este creanta fiscala platita, cu conditia ca acestea sa fie administrate de acelasi organ fiscal iar plata sa nu fi stins creantele datorate bugetului in care s-a incasat suma platita eronat, cu exceptia cazului in care in evidenta fiscala debitorul inregistreaza sume platite in plus cel putin la nivelul platii eronate.

(3) In cazul platilor efectuate in alt buget, organul fiscal competent dispune unitatii Trezoreriei Statului transferul sumelor platite eronat catre bugetul caruia obligatia fiscala este datorata.

(4) In situatia in care plata obligatiilor fiscale s-a efectuat utilizand un cod de identificare fiscala eronat, eroarea din documentul de plata poate fi corectata cu conditia ca plata sa nu fi stins creantele datorate bugetului in care s-a incasat suma platita eronat, cu exceptia cazului in care in evidenta fiscala debitorul inregistreaza sume platite in plus cel putin la nivelul platii eronate. In acest caz, cererea de indreptare a erorii se depune de cel care a efectuat plata la organul fiscal competent.

(5) Cererea de indreptare a erorilor din documentele de plata poate fi depusa in termen de 5 ani, sub sanctiunea decaderii. Termenul incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a efectuat plata.

(6) Procedura de indreptare a erorilor din documentele de plata se aproba astfel:

- a) prin ordin al ministrului finantelor publice, in cazul platilor efectuate la organul fiscal central;
- b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul platilor efectuate la organul fiscal local.

Art. 165. - Ordinea stingerii obligatiilor fiscale

(1) Daca un debitor datoreaza mai multe tipuri de obligatii fiscale, iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate obligatiile, atunci se stinge obligatia fiscala pe care o indica debitorul, potrivit legii, sau care este distribuita potrivit prevederilor art. 163, dupa caz, stingerea efectuandu-se, de drept, in urmatoarea ordine:

a) toate obligatiile fiscale principale, in ordinea vechimii, si apoi obligatiile fiscale accesorii, in ordinea vechimii;

b) obligatiile cu scadente viitoare, la solicitarea debitorului.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma platita se sting cu prioritate amenzile contraventionale individualizate in titluri executorii, in ordinea vechimii, chiar daca debitorul indica un alt tip de obligatie fiscala. Aceste prevederi nu se aplica in cazul platii taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.

(3) In scopul stingerii obligatiilor fiscale, vechimea acestora se stabileste astfel:

a) in functie de scadenta, pentru obligatiile fiscale principale;

b) in functie de termenul de plata prevazut la art. 156 alin. (1), pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum si pentru obligatiile fiscale accesorii;

c) in functie de data depunerii la organul fiscal a declaratiilor fiscale rectificative, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de contribuabil/platitor, in cazul in care legea prevede obligatia acestuia de a calcula cuantumul obligatiei fiscale;

d) in functie de data primirii, in conditiile legii, a titlurilor executorii transmise de alte institutii.

(4) Pentru beneficiarii unei esalonari la plata, ordinea de stingere este urmatoarea:

a) ratele de esalonare si/sau, dupa caz, obligatiile fiscale de a caror plata depinde mentinerea valabilitatii esalonarii la plata;

b) sumele datorate in contul urmatoarelor rate din graficul de plata, pana la concurenta cu suma esalonata la plata sau pana la concurenta cu suma achitata, dupa caz.

(5) Pentru beneficiarii unei amanari la plata, ordinea de stingere este urmatoarea:

a) obligatiile fiscale datorate, altele decat cele care fac obiectul amanarii la plata;

b) obligatiile fiscale amanate la plata.

(6) Cu exceptia situatiilor prevazute la art. 167 alin. (11) si (12), pentru debitorii care se afla sub incidenta legislatiei privind insolventa, ordinea de stingere este urmatoarea:

a) obligatii fiscale nascute dupa data deschiderii procedurii insolventei, in ordinea vechimii;

b) sume datorate in contul ratelor din programele de plati ale obligatiilor fiscale, cuprinse in planul de reorganizare judiciara confirmat, precum si obligatiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizarii, daca in plan s-au prevazut calcularea si plata acestora;

c) obligatii fiscale nascute anterior datei la care s-a deschis procedura insolventei, in ordinea vechimii, pana la stingerea integrala a acestora, in situatia contribuabililor aflati in stare de faliment;

d) alte obligatii fiscale in afara celor prevazute la lit. a)-c).

(7) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), in cazul contribuabililor care beneficiaza de ajutor de stat sub forma de subventii de la bugetul de stat pentru completarea veniturilor proprii, potrivit legii, se sting cu prioritate obligatiile fiscale aferente perioadei fiscale la care se refera subventia, indiferent daca plata este efectuata din subventie sau din veniturile proprii.

(8) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), in cazul obligatiilor fiscale de plata stabilite de organele de inspectie fiscala, precum si a amenzilor de orice fel, se stinge cu prioritate obligatia fiscala sau amenda pe care o alege contribuabilul.

(9) Organul fiscal competent comunica debitorului modul in care a fost efectuata stingerea obligatiilor fiscale, cu cel putin 5 zile inainte de urmatorul termen de plata a obligatiilor fiscale.

Art. 166. - Reguli speciale privind stingerea creantelor fiscale prin plata sau compensare

(1) Platile efectuate de catre debitori nu se distribuie si nu sting obligatiile fiscale inscrise in titluri executorii pentru care executarea silita este suspendata in conditiile art. 233 alin. (1) lit. a) si d) si alin. (7), cu exceptia situatiei in care contribuabilul opteaza pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile si in cazul stingerii obligatiilor fiscale prin compensare.

Art. 167. - Compensarea

(1) Prin compensare se sting creantele statului sau unitatilor administrativ- teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentand impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat cu creantele debitorului reprezentand sume de rambursat, de restituit sau de plata de la buget, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, cu conditia ca respectivele creante sa fie administrate de aceeaasi autoritate publica, inclusiv unitatile subordonate acesteia. Prin sume de plata de la buget se inteleg sumele pe care statul sau unitatea/subdiviziunea administrativ-teritoriala trebuie sa le plateasca unei persoane, inclusiv cele care rezulta din raporturi juridice contractuale, daca acestea sunt stabilite prin titluri executorii.

(2) Creantele debitorului se compenseaza cu obligatii datorate aceluiasi buget, urmand ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, in mod proportional, cu respectarea conditiilor prevazute la alin. (1).

(3) Creantele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compenseaza cu creantele debitorului reprezentand sume de restituit de aceeaasi natura. Eventualele diferente ramase se compenseaza cu alte obligatii fiscale ale debitorului, in ordinea prevazuta la alin. (2).

(4) Daca legea nu prevede altfel, compensarea opereaza de drept la data la care creantele exista deodata, fiind deopotriiva certe, lichide si exigibile.

(5) In sensul prezentului articol, creantele sunt exigibile:

a) la data scadentei, potrivit art. 154 sau 155, dupa caz;

b) la termenul prevazut de lege pentru depunerea decontului cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare, in limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisa de organul fiscal central, potrivit legii;

c) la data depunerii cererii de restituire, in limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisa de organul fiscal central, potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adaugata, dupa caz, depuse potrivit Codului fiscal;

d) la data comunicarii deciziei, pentru obligatiile fiscale principale, precum si pentru obligatiile fiscale accesorii stabilite de organul fiscal competent prin decizie;

e) la data depunerii la organul fiscal a declaratiilor de impunere rectificative, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de contribuabil/platitor in cazul in care legea prevede obligatia acestuia de a calcula cuantumul obligatiei fiscale;

f) la data comunicarii actului de individualizare a sumei, pentru obligatiile de plata de la buget;

g) la data primirii, in conditiile legii, de catre organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte institutii, in vederea executarii silita;

h) la data nasterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 168, astfel:

1. la data platii pentru sumele achitate in plus fata de obligatiile fiscale datorate;

2. la data prevazuta de lege pentru depunerea declaratiei anuale de impozit pe profit, in cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anuala, potrivit legii. Restituirea se face in limita sumei ramase dupa regularizarea impozitului anual cu platile anticipate neachitate;

3. la data emiterii deciziei de impunere anuala, in cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anuala, potrivit legii. Restituirea se face in limita sumei ramase dupa regularizarea impozitului anual cu platile anticipate neachitate;

4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art. 258;

5. la data prevazuta de lege pentru depunerea declaratiei fiscale, in cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prevazuta la art. 170;

6. la data depunerii cererii de restituire, in limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisa de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit.

(6) Creantele fiscale rezultate din cesiunea notificata potrivit prevederilor art. 28 se sting prin compensare cu obligatiile cesionarului la data notificarii cesiunii.

(7) Compensarea se constata de catre organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozitiile art. 165 privind ordinea stingerii datoriiilor sunt aplicabile in mod corespunzator.

(8) Organul fiscal competent comunica debitorului decizia cu privire la efectuarea compensarii, in termen de 7 zile de la data efectuarii operatiunii.

(9) Se compenseaza, in conditiile prezentului articol, suma negativa a taxei pe valoarea adaugata din decontul de taxa cu optiune de rambursare depus de reprezentantul unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal cu obligatiile fiscale ale membrilor grupului fiscal, in urmatoarea ordine:

- a) obligatiile fiscale ale reprezentantului grupului fiscal;
- b) obligatiile fiscale ale celorlalti membri ai grupului fiscal, la alegerea organului fiscal central.

(10) In cazul in care taxa pe valoarea adaugata de plata se stinge prin regularizare cu suma negativa de taxa, potrivit Codului fiscal, data stingerii taxei de plata este data prevazuta de lege pentru depunerea decontului in care s-a efectuat regularizarea.

(11) Pentru debitorii care se afla sub incidenta legislatiei privind insolventa si care depun un decont cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare dupa data deschiderii procedurii insolventei, suma aprobata la rambursare se compenseaza in conditiile prezentului articol cu obligatiile fiscale nascute dupa data deschiderii procedurii insolventei.

(12) Prin exceptie de la prevederile alin. (11), suma negativa de taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare in primul decont depus dupa data deschiderii procedurii insolventei, potrivit Codului fiscal, se compenseaza, in conditiile prezentului articol, cu obligatiile fiscale ale debitorului nascute anterior deschiderii procedurii.

#### Art. 168. - Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, contribuabilului/platitorului orice suma platita sau incasata fara a fi datorata.

(2) In situatia in care s-a facut o plata fara a fi datorata, cel pentru care s-a facut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

(3) Prevederile prezentului articol se aplica si pentru sumele de restituit ca urmare a aplicarii, potrivit legii, a scutirii indirecte sau a altor asemenea scutiri.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se restituie din oficiu urmatoarele sume:

a) cele de restituit, reprezentand diferente de impozite rezultate din regularizarea anuala a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, care se restituie in termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere;

b) cele incasate prin poprire, in plus fata de creantele fiscale pentru care s-a infiintat poprirea, care se restituie in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la data incasarii.

(5) Diferentele de impozit pe venit si/sau contributi sociale de restituit mai mici de 10 lei raman in evidenta fiscala spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmand sa se restituie atunci cand suma cumulata a acestora depaseste limita mentionata.

(6) Prin exceptie de la alin. (5), diferentele mai mici de 10 lei se restituie in numerar numai la solicitarea contribuabilului/platitorului.

(7) In cazul restituirii sumelor in valuta confiscate, aceasta se realizeaza conform legii, in lei la cursul de referinta al pietei valutare pentru euro, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, de la data ramanerii definitiva a hotararii judecatoresti prin care se dispune restituirea.

(8) In cazul in care contribuabilul/platitorul inregistreaza obligatii restante, restituirea/rambursarea se efectueaza numai dupa efectuarea compensarii potrivit prezentului cod.

(9) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mica decat obligatiile restante ale contribuabilului/platitorului, se efectueaza compensarea pana la concurenta sumei de rambursat sau de restituit.

(10) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decat suma reprezentand obligatii restante ale contribuabilului/platitorului, compensarea se efectueaza pana la concurenta obligatiilor restante, diferenta rezultata restituindu-se contribuabilului/platitorului.

(11) In cazul in care dupa decesul persoanei fizice sau incetarea persoanei juridice se stabilesc sume de restituit sau de rambursat prin hotarari judecatoresti definitive, aceste sume se restituie sau se ramburseaza numai daca exista succesori ori alti titulari care au dobandit drepturile de rambursare sau de restituire in conditiile legii.

(12) In cazul in care din eroare, institutiile de credit vireaza organului fiscal sume reprezentand credite nerambursabile sau finantari primite de la institutii sau organizatii internationale pentru derularea unor programe ori proiecte, prin exceptie de la prevederile alin. (8), sumele respective se restituie la cererea institutiei de credit sau a contribuabilului/platitorului, chiar daca acesta inregistreaza obligatii restante.

#### Art. 169. - Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata

(1) Taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare prin deconturile cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare, depuse in cadrul termenului legal de depunere, se ramburseaza de organul fiscal central, potrivit procedurii si conditiilor aprobate prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(2) In cazul deconturilor cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare, depuse dupa termenul legal de depunere, suma negativa din acestea se preia in decontul perioadei urmatoare.

(3) Organul fiscal central decide in conditiile prevazute in ordinul mentionat la alin. (1) daca efectueaza inspectia fiscala anterior sau ulterior aprobarii rambursarii, in baza unei analize de risc.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (3), in cazul decontului cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare pentru care suma solicitata la rambursare este de pana la 45.000 lei, organul fiscal central ramburseaza taxa cu efectuarea, ulterior, a inspectiei fiscale.

(5) Dispozitiile alin. (4) nu se aplica:

a) in cazul in care contribuabilul/platitorul are inscise in cazierul fiscal fapte care sunt sanctionate ca infractiuni;

b) in cazul in care organul fiscal central, pe baza informatiilor detinute, constata ca exista riscul unei rambursari necuvenite.

(6) In cazul decontului cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata depus in numele unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal, dispozitiile alin. (5) sunt aplicabile atat pentru reprezentantul grupului fiscal, cat si pentru membrii acestuia.

(7) Ori de cate ori, in conditiile prezentului articol, rambursarea se aproba cu inspectie fiscala ulterioara, inspectia fiscala se decide in baza unei analize de risc.

(8) Deconturile cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare pentru care suma solicitata la rambursare este de pana la 45.000 lei, depuse de persoane impozabile aflate in una dintre situatiile prevazute la alin. (5), se solutioneaza dupa efectuarea inspectiei fiscale anticipate.

Art. 170. - Prevederi speciale privind restituirea impozitului pe venit retinut la sursa

(1) In situatia in care platitorul a retinut la sursa un impozit pe venit in quantum mai mare decat cel legal datorat, restituirea acestuia se efectueaza de catre platitor, la cererea contribuabilului depusa in termenul de prescriptie a dreptului de a cere restituirea prevazut la art. 219.

(2) Sumele restituite de catre platitor se regularizeaza de catre acesta cu obligatiile fiscale de acelasi tip datorate in perioada fiscala in care s-a efectuat restituirea prin depunerea unei declaratii de regularizare/cerere de restituire. Declaratia de regularizare/cererea de restituire poate fi depusa si ulterior, in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a cere restituirea. Pentru diferentele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 167 sau 168, dupa caz.

(3) In cazul contribuabililor nerezidenti care depun certificatul de rezidenta fiscala ulterior retinerii la sursa a impozitului de catre platitorul de venit, restituirea si regularizarea, potrivit prezentului articol, se efectueaza chiar daca pentru perioada fiscala in care creanta fiscala restituita a fost datorata s-a ridicat rezerva verificarii ulterioare, ca urmare a efectuării inspectiei fiscale.

(4) Pentru impozitul pe venit care se regularizeaza potrivit prezentului articol, platitorul nu depune declaratie rectificativa.

(5) In situatia in care platitorul nu mai exista sau acesta se afla in procedura insolventei potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolventei si de insolventa, restituirea impozitului pe venit retinut la sursa in quantum mai mare decat cel legal datorat se efectueaza de catre organul fiscal central competent, in baza cererii de restituire depuse de contribuabil. Prin organ fiscal central competent se intelege organul fiscal central competent pentru administrarea creantelor fiscale ale contribuabilului solicitant.

(6) Platitorul are obligatia de a corecta, daca este cazul, declaratiile informative corespunzatoare regularizarii efectuate.

(7) Procedura de aplicare a prezentului articol se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

Art. 171. - Regularizarea obligatiilor fiscale in cazul reconsiderarii unei tranzactii de catre organul fiscal central

(1) Obligatiile fiscale stabilite de organul fiscal central ca urmare a reconsiderarii unei tranzactii, potrivit legii, se regularizeaza cu obligatiile fiscale declarate/platite de contribuabil/platitor aferente respectivei tranzactii. In acest caz, sumele achitate in contul obligatiilor fiscale declarate/platite de contribuabil/platitor se considera a reprezenta plati anticipate in contul obligatiilor fiscale stabilite ca urmare a reconsiderarii.

(2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

Art. 172. - Obligatia bancilor supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala

Bancile supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si care efectueaza platile dispuse in limita incasarilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentand obligatii fiscale cuprinse in ordinele de plata emise de debitori si/sau obligatii fiscale inscrise in adresa de infiintare a popririi transmisa de organele fiscale.

### CAPITOLUL III

#### Dobanzi, penalitati de intarziere si penalitati de nedeclarare

Art. 173. - Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor fiscale principale, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

(2) Nu se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligatii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silita, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum si sumele reprezentand echivalentul in lei al bunurilor si sumelor confiscate care nu sunt gasite la locul faptei.

(3) Pentru diferentele de obligatii fiscale stabilite prin declaratii de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datoreaza obligatii fiscale accesorii pentru suma platita in contul obligatiei fiscale principale, daca, anterior stabilirii obligatiilor fiscale, debitorul a efectuat o plata, iar suma platita nu a stins alte obligatii. Aceste dispozitii sunt aplicabile si in situatia in care debitorul a efectuat plata obligatiei fiscale, iar declaratia de impunere a fost depusa ulterior efectuarii platii.

(4) Dobanzile si penalitatile de intarziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.

(5) Dobanzile si penalitatile de intarziere se stabilesc prin decizii, cu exceptia situatiei prevazute la art. 227 alin. (8).

(6) Dobanzile si penalitatile de intarziere pot fi actualizate anual, prin hotarare a Guvernului, in functie de evolutia ratei dobanzii de referinta a Bancii Nationale a Romaniei.

Art. 174. - Dobanzi

(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia, inclusiv.

(3) In situatia in care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative in raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza dobanzi pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la data stingerii acesteia, inclusiv.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) pentru creantele fiscale stinse prin executare silita, pana la data intocmirii procesului- verbal de distribuire, inclusiv. In cazul platii pretului in rate, dobanzile se calculeaza pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata, dobanzile sunt datorate de catre cumparator;

b) pentru obligatiile fiscale datorate de catre debitorul declarat insolubil care nu are venituri si bunuri urmaribile, pana la data trecerii in evidenta separata, potrivit prevederilor art. 265.

(5) Nivelul dobanzii este de 0,02% pentru fiecare zi de intarziere.

Art. 175. - Dobanzi in cazul impozitelor administrate de organul fiscal central pentru care perioada fiscala este anuala

(1) Pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale reprezentand impozite pentru care perioada fiscala este anuala, se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) in anul fiscal de impunere, pentru obligatiile fiscale stabilite, potrivit legii, de organul fiscal central sau de contribuabili, inclusiv cele reprezentand plati anticipate, dobanzile se calculeaza din ziua urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sau, dupa caz, pana in ultima zi a anului fiscal de impunere, inclusiv;

b) pentru sumele neachitate in anul de impunere potrivit lit. a), dobanzile se calculeaza incepand cu prima zi a anului fiscal urmator pana la data stingerii acestora, inclusiv;

c) in cazul in care obligatia fiscala stabilita prin decizia de impunere anuala sau declaratia de impunere anuala, dupa caz, este mai mica decat cea stabilita prin deciziile de plati anticipate sau declaratiile depuse in cursul anului de impunere, dobanzile se recalculeaza, incepand cu prima zi a anului fiscal urmator

celui de impunere, la soldul neachitat in raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala sau declaratia de impunere anuala, urmand a se face regularizarea dobanzilor in mod corespunzator;

d) pentru diferentele de impozit ramase de achitat, conform deciziei de impunere anuala sau declaratiei de impunere anuala, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua urmatoare termenului de scadenta prevazut de lege. In cazul impozitului pe venit, aceasta regula se aplica numai daca declaratia de venit a fost depusa pana la termenul prevazut de lege. In situatia in care declaratia de venit nu a fost depusa pana la termenul prevazut de lege, dobanda se datoreaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica si in cazul in care contribuabilii nu-si indeplinesc obligatiile declarative, iar creanta fiscala se stabileste de organul fiscal central prin decizie, precum si in cazul declaratiei depuse potrivit art. 107 alin. (5). In acest caz, in scopul aplicarii alin. (1) lit. a), creanta aferenta unei perioade fiscale, stabilita de organul fiscal central, se repartizeaza pe termenele de plata corespunzatoare din anul de impunere, cu exceptia cazului in care obligatiile fiscale au fost stabilite in anul fiscal de impunere.

(3) In cazul in care, in cadrul unei proceduri de control fiscal, organul fiscal central stabileste diferente de impozit suplimentare, dobanzile se calculeaza la diferenta de impozit incepand cu prima zi a anului fiscal urmator celui de impunere.

Art. 176. - Penalitati de intarziere

(1) Penalitatile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozitiile art. 174 alin. (2)-(4) si art. 175 sunt aplicabile in mod corespunzator.

(2) Nivelul penalitatii de intarziere este de 0,01% pentru fiecare zi de intarziere.

(3) Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor.

(4) Penalitatea de intarziere nu se aplica pentru obligatiile fiscale principale nedeclarate de contribuabil/platitor si stabilite de organul de inspectie fiscala prin decizii de impunere.

Art. 177. - Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul platilor efectuate prin decontare bancara

(1) Nedecontarea de catre institutiile de credit a sumelor convenite bugetului general consolidat in termen de 3 zile lucratoare de la data debitarii contului contribuabilului/platitorului nu il exonereaza pe contribuabil/platitor de obligatia de plata a sumelor respective si atrage pentru acesta dobanzi si penalitati de intarziere la nivelul celor prevazute la art. 174 si 176, dupa termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului general consolidat si nedecontate de institutiile de credit, precum si a dobanzilor si penalitatilor de intarziere prevazute la alin. (1), contribuabilul/platitorul se poate indrepta impotriva institutiei de credit respective.

Art. 178. - Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul compensarii

In cazul creantelor fiscale stinse prin compensare, dobanzile si penalitatile de intarziere, dupa caz, se calculeaza pana la data prevazuta la art. 167 alin. (4).

Art. 179. - Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul deschiderii procedurii insolventei

In cazul debitorilor carora li s-a deschis procedura insolventei, pentru creantele fiscale nascute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolventei se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere, potrivit legii care reglementeaza aceasta procedura.

Art. 180. - Dobanzi si penalitati de intarziere in cazul debitorilor pentru care s-a pronuntat o hotarare de dizolvare

(1) Pentru creantele fiscale nascute anterior sau ulterior datei inregistrarii hotararii de dizolvare a debitorului in registrul comertului, incepand cu aceasta data nu se mai datoreaza si nu se calculeaza dobanzi si penalitati de intarziere.

(2) In cazul in care prin hotarare judecatoreasca definitiva a fost desfiintat actul care a stat la baza inregistrarii dizolvarii, se calculeaza dobanzi si penalitati de intarziere intre data inregistrarii in registrul comertului a actelor de dizolvare si data ramanerii definitive a hotararii de desfiintare.

Art. 181. - Penalitatea de nedeclarare in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligatiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/platitor si stabilite de organul de inspectie fiscala prin decizii de impunere, contribuabilul/platitorul datoreaza o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligatiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/platitor si stabilite de organul de inspectie fiscala prin decizii de impunere.

(2) Penalitatea de nedeclarare stabilita potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/platitorului, cu 75%, daca obligatiile fiscale principale stabilite prin decizie:

a) se sting prin plata sau compensare pana la termenul prevazut la art. 156 alin. (1);  
b) sunt esalonate la plata, in conditiile legii. In acest caz, reducerea se acorda la finalizarea esalonarii la plata.

(3) Penalitatea de nedeclarare prevazuta la alin. (1) se majoreaza cu 100% in cazul in care obligatiile fiscale principale au rezultat ca urmare a savarsirii unor fapte de evaziune fiscala, constatate de organele judiciare, potrivit legii.

(4) Aplicarea penalitatii de nedeclarare prevazute de prezentul articol nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor prevazute de prezentul cod.

(5) Penalitatea de nedeclarare constituie venit al bugetului de stat.

(6) Organul fiscal nu stabileste penalitatea de nedeclarare prevazuta de prezentul articol daca aceasta este mai mica de 50 lei.

(7) Penalitatea de nedeclarare nu se aplica daca obligatiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/platitor si stabilite de organul de inspectie fiscala prin decizii de impunere rezulta din aplicarea unor prevederi ale legislatiei fiscale de catre contribuabil/platitor, potrivit interpretarii organului fiscal cuprinse in norme, instructiuni, circulare sau opinii comunicate contribuabilului/platitorului de catre organul fiscal central.

(8) Despre aplicarea penalitatii de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, dupa caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemneaza si se motiveaza in raportul de inspectie fiscala. Prevederile art. 130 alin. (5) si ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile in mod corespunzator.

(9) In situatia in care obligatiile fiscale principale sunt stabilite de organul de inspectie fiscala ca urmare a nedepunerii declaratiei de impunere, se aplica numai penalitatea de nedeclarare, fara a se aplica sanctiunea contraventionala pentru nedepunerea declaratiei.

(10) Procedura de aplicare a prezentului articol se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(11) Cu exceptia situatiei prevazute la alin. (3), penalitatea de nedeclarare nu poate fi mai mare decat nivelul creantei fiscale principale la care se aplica, ori de cate ori prin aplicarea metodei de calcul prevazute la alin. (1) penalitatea de nedeclarare depaseste acest nivel.

Art. 182. - Dobanzi in cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget, contribuabilul/platitorul are dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirarii termenului prevazut la art. 168 alin. (4) sau la art. 77, dupa caz, pana la data stingerii prin oricare dintre modalitatile prevazute de lege. Acordarea dobanzilor se face la cererea contribuabilului/platitorului.

(2) In cazul creantelor contribuabilului/platitorului rezultate din anulara unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligatii fiscale de plata si care au fost stinse anterior anularii, contribuabilul/platitorul este indreptatit la dobanda incepand cu ziua in care a operat stingerea creantei fiscale individualizate in actul administrativ anulat si pana in ziua restituirii sau compensarii creantei contribuabilului/platitorului rezultate in urma anularii actului administrativ fiscal. Aceasta prevedere nu se aplica in situatia in care contribuabilul/platitorul a solicitat acordarea de despagubiri, in conditiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si in situatia prevazuta la art. 107 alin. (5).

(3) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile si pentru creantele fiscale ce au facut obiectul unei cereri de restituire, respinsa de organul fiscal, dar admisa definitiv de organul de solutionare a contestatiilor sau de instanta judecatoreasca.

(4) Nivelul dobanzii este cel prevazut la art. 174 alin. (5) si se suporta din acelasi buget din care se restituie ori se ramburseaza, dupa caz, sumele solicitate de contribuabil/platitor.

Art. 183. - Majorari de intarziere in cazul obligatiilor fiscale datorate bugetelor locale

(1) Prin exceptie de la prevederile art. 173 si 176, pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor fiscale principale datorate bugetelor locale, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.

(2) Nivelul majorarii de intarziere este de 1% din quantumul obligatiilor fiscale principale neachitate in termen, calculata pentru fiecare luna sau fractiune de luna, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(3) Prevederile art. 173-180 si art. 182 sunt aplicabile in mod corespunzator.

(4) Pentru sumele de restituit de la bugetul local se datoreaza majorari de intarziere. Nivelul si modul de calcul al majorarii de intarziere sunt cele prevazute la alin. (2).



Inlesniri la plata

## SECTIUNEA 1

### Instituirea posibilitatii acordarii inlesnirilor la plata

Art. 184. - Instituirea posibilitatii acordarii esalonarilor la plata de catre organul fiscal central

(1) Organele fiscale centrale pot acorda la cererea debitorilor esalonari la plata pe o perioada de cel mult 5 ani. Pentru debitorii care nu constituie niciun fel de garantie potrivit prezentului capitol, esalonarea se acorda pe cel mult 6 luni.

(2) In sensul prezentului capitol, asocierile fara personalitate juridica care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice.

(3) Esalonarea la plata se acorda pentru toate obligatiile fiscale inscrise in certificatul de atestare fiscala, daca sunt indeplinite conditiile prevazute de prezentul capitol.

(4) Prevederile alin. (3) se aplica si pentru obligatiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la alta autoritate publica ca urmare a transferului de competenta, in situatia in care acesta are loc pe perioada derularii unei esalonari la plata. In acest scop, organul fiscal competent comunica debitorului o instiintare de plata privind obligatiile fiscale individualizate in acte administrative preluate ca urmare a transferului de competenta, precum si deciziile referitoare la obligatiile fiscale accesorii aferente.

(5) In scopul acordarii esalonarii la plata, sunt asimilate obligatiilor fiscale:

a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

b) creantele bugetare stabilite de alte organe si transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creantele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotarari judecatoresti sau alte inscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(6) Esalonarea la plata nu se acorda pentru:

a) obligatiile fiscale care au facut obiectul unei esalonari acordate in temeiul prezentului capitol, care si-a pierdut valabilitatea;

b) obligatiile fiscale care au scadenta si/sau termenul de plata dupa data eliberarii certificatului de atestare fiscala;

c) obligatiile fiscale care, la data eliberarii certificatului de atestare fiscala, intra sub incidenta art. 167, in limita sumei de rambursat/de restituit/de plata de la buget;

d) obligatiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberarii certificatului de atestare fiscala, sunt suspendate in conditiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare. In cazul in care suspendarea executarii actului administrativ fiscal inceteaza dupa data comunicarii unei decizii de esalonare la plata, debitorul poate solicita includerea in esalonare a obligatiilor fiscale ce au facut obiectul suspendarii, precum si a obligatiilor fiscale accesorii aferente. In acest scop, organul fiscal competent comunica debitorului o instiintare de plata privind obligatiile fiscale individualizate in acte administrative pentru care a incetat suspendarea executarii, precum si deciziile referitoare la obligatiile fiscale accesorii aferente.

(7) Esalonarea la plata nu se acorda nici pentru obligatiile fiscale in suma totala mai mica de 500 lei in cazul persoanelor fizice si 5.000 lei in cazul persoanelor juridice.

(8) Perioada de esalonare la plata se stabileste de organul fiscal competent in functie de quantumul obligatiilor fiscale si de capacitatea financiara de plata a debitorului. Perioada de esalonare la plata acordata nu poate fi mai mare decat perioada de esalonare la plata solicitata.

Art. 185. - Instituirea posibilitatii acordarii inlesnirilor la plata de catre organul fiscal local

(1) La cererea temeinic justificata a contribuabilului, organul fiscal local poate acorda pentru obligatiile fiscale restante urmatoarele inlesniri la plata:

a) esalonari si/sau amanari la plata obligatiilor fiscale, precum si a obligatiilor bugetare prevazute la art. 184 alin. (5);

b) scutiri sau reduceri de majorari de intarziere.

(2) Esalonarea la plata se acorda pe o perioada de cel mult 5 ani, iar amanarea la plata se acorda pe o perioada de cel mult 6 luni, dar care nu poate depasi data de 20 decembrie a anului fiscal in care se acorda.

(3) Pe perioada pentru care au fost acordate amanari sau esalonari la plata, pentru obligatiile fiscale principale esalonate sau amanate la plata, se datoreaza majorari de intarziere de 0,5% pe luna sau fractiune de luna, reprezentand echivalentul prejudiciului.

(4) Pe perioada esalonarii si/sau amanarii la plata, un procent de 50% din majorarile de intarziere reprezentand componenta de penalitate a acestora, aferente obligatiilor fiscale esalonate sau amanate la plata,

se amana la plata. In situatia in care sumele esalonate sau amanate au fost stinse in totalitate, majorarile de intarziere amanate la plata se anuleaza.

(5) Pentru obligatiile fiscale esalonate si/sau amanate la plata, contribuabilii trebuie sa constituie garantii astfel:

a) in cazul persoanelor fizice, o suma egala cu doua rate medii din esalonare, reprezentand obligatii fiscale locale esalonate si majorari de intarziere calculate, in cazul esalonarilor la plata, sau o suma rezultata din raportul dintre contravaloarea debitelor amanate si majorarile de intarziere calculate si numarul de luni aprobate pentru amanare la plata, in cazul amanarilor la plata;

b) in cazul persoanelor juridice garantia trebuie sa acopere totalul obligatiilor fiscale esalonate si/sau amanate la plata.

(6) Prin hotarare a autoritatii deliberative se aproba procedura de acordare a inlesnirilor la plata.

(7) In cazul contribuabilului persoana juridica, acordarea inlesnirilor prevazute la alin. (1) lit. b) se realizeaza cu respectarea regulilor in domeniul ajutorului de stat.

## SECTIUNEA a 2-a

### Procedura de acordare a esalonarii la plata de catre organul fiscal central

#### Art. 186. - Conditii de acordare a esalonarii la plata

(1) Pentru acordarea unei esalonari la plata de catre organul fiscal central, debitorul trebuie sa indeplineasca cumulativ urmatoarele conditii:

a) sa se afle in dificultate generata de lipsa temporara de disponibilitati banesti si sa aiba capacitate financiara de plata pe perioada de esalonare la plata. Aceste situatii se apreciaza de organul fiscal competent pe baza programului de restructurare sau de redresare financiara ori a altor informatii si/sau documente relevante, prezentate de debitor sau detinute de organul fiscal;

b) sa aiba constituita garantia potrivit art. 193;

c) sa nu se afle in procedura insolventei;

d) sa nu se afle in dizolvare potrivit prevederilor legale in vigoare;

e) sa nu li se fi stabilit raspunderea potrivit legislatiei privind insolventa si/sau raspunderea solidara, potrivit prevederilor art. 25 si 26. Prin exceptie, daca actele prin care s-a stabilit raspunderea sunt definitive in sistemul cailor administrative si judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasa raspunderea a fost achitata, conditia se considera indeplinita.

(2) Pe langa conditiile prevazute la alin. (1), debitorul trebuie sa aiba depuse toate declaratiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Aceasta conditie trebuie indeplinita la data eliberarii certificatului de atestare fiscala.

(3) Conditia prevazuta la alin. (2) se considera indeplinita si in cazul in care, pentru perioadele in care nu s-au depus declaratii fiscale, obligatiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de catre organul fiscal.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (1) lit. b), in situatia debitorilor care nu detin bunuri in proprietate sau acestea sunt insuficiente pentru a constitui garantiile prevazute de prezentul capitol, organul fiscal poate acorda esalonarea la plata daca sunt indeplinite celelalte conditii prevazute la alin. (1). In acest caz, penalitatile de intarziere aferente obligatiilor fiscale principale esalonate nu se amana la plata si se includ in esalonare.

#### Art. 187. - Cererea de acordare a esalonarii la plata

(1) Cererea de acordare a esalonarii la plata, denumita in continuare cerere, se depune la registratura organului fiscal competent sau se transmite prin posta cu confirmare de primire si se solutioneaza de organul fiscal competent, in termen de 60 de zile de la data inregistrarii cererii.

(2) Continutul cererii, precum si documentele justificative care se anexeaza acesteia se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

#### Art. 188. - Retragerea cererii de acordare a esalonarii la plata

(1) Cererea poate fi retrasa de debitor pana la emiterea deciziei de esalonare la plata sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunica debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, debitorul nu pierde dreptul de a depune o noua cerere.

#### Art. 189. - Prevederi speciale privind stingerea obligatiilor fiscale

In cazul in care in perioada dintre data eliberarii certificatului de atestare fiscala si data comunicarii deciziei de esalonare la plata debitorul efectueaza plati in conturile bugetare aferente tipurilor de creante fiscale ce fac obiectul esalonarii la plata, se sting mai intai obligatiile exigibile in aceasta perioada si apoi obligatiile cuprinse in certificatul de atestare fiscala, in conditiile art. 207 alin. (2) sau (3), dupa caz.

Art. 190. - Alte prevederi speciale privind stingerea obligatiilor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru deconturile cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare depuse pana la data eliberarii certificatului de atestare fiscala se aplica dispozitiile art. 167.

(2) Pe perioada derularii esalonarii la plata, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligatiile in ordinea prevazuta la art. 165 alin. (4), in limita sumei aprobate la rambursare/restituire.

(3) Prin exceptie de la prevederile art. 167 alin. (5) lit. b), in cazul deconturilor cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare depuse in perioada dintre data eliberarii certificatului de atestare fiscala si data emiterii deciziei de esalonare la plata, momentul exigibilitatii sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.

(4) Prin data emiterii deciziei de rambursare, prevazuta la alin. (3), se intelege data inregistrarii acesteia la organul fiscal competent.

(5) Diferentele de obligatii fiscale ramase nestinse in urma solutionarii deconturilor cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare se comunica debitorului printr-o instiintare de plata.

Art. 191. - Eliberarea certificatului de atestare fiscala

(1) Dupa primirea cererii, organul fiscal competent elibereaza, din oficiu, certificatul de atestare fiscala, pe care il comunica debitorului. Eliberarea certificatului de atestare fiscala in scopul acordarii esalonarii la plata nu este supusa taxei extrajudiciare de timbru.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza in termen de cel mult 5 zile lucratoare de la inregistrarea cererii.

(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (2), termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscala este de cel mult 10 zile lucratoare in cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere.

(4) Prin exceptie de la prevederile art. 158 si 159, dupa caz, certificatul de atestare fiscala cuprinde obligatiile fiscale restante existente in sold la data eliberarii acestuia.

(5) Atunci cand exista diferente intre sumele solicitate de catre debitor in cerere si cele inscrise in certificatul de atestare fiscala, se procedeaza la punerea de acord a acestora.

(6) Prin exceptie de la prevederile art. 158 si 159, dupa caz, certificatul de atestare fiscala are valabilitate de 90 de zile de la data eliberarii.

Art. 192. - Modul de solutionare a cererii

(1) Cererea debitorului se solutioneaza de organul fiscal competent prin decizie de esalonare la plata ori decizie de respingere, dupa caz.

(2) Cuantumul si termenele de plata a ratelor de esalonare se stabilesc prin grafice de esalonare care fac parte integranta din decizia de esalonare la plata. In sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plata, cu exceptia situatiei prevazute la art. 190 alin. (2).

(3) Cererea se solutioneaza prin decizie de respingere in oricare dintre urmatoarele situatii:

a) in cazul cererilor depuse pentru obligatiile prevazute la art. 184 alin. (6) si (7);

b) nu sunt indeplinite conditiile de acordare prevazute la art. 186 alin. (1) si (2);

c) debitorul nu depune documentele justificative necesare solutionarii cererii;

d) cererea si documentele aferente nu prezinta nicio modificare fata de conditiile de acordare a esalonarii la plata dintr-o cerere anterioara care a fost respinsa;

e) in cazul stingerii in totalitate, pana la data emiterii deciziei de esalonare la plata, a obligatiilor fiscale care au facut obiectul cererii de esalonare la plata.

(4) Dupa eliberarea certificatului de atestare fiscala si, dupa caz, punerea de acord a sumelor potrivit art. 191 alin. (5), organul fiscal competent verifica incadrarea cererii in prevederile prezentului capitol si comunica debitorului decizia de respingere sau acordul de principiu privind esalonarea la plata, dupa caz.

Art. 193. - Garantii

(1) In termen de cel mult 30 de zile de la data comunicarii acordului de principiu, debitorul trebuie sa constituie garantii. La cererea temeinic justificata a debitorului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile.

(2) Pentru obligatiile fiscale esalonate la plata, precum si cele care fac obiectul amanarii la plata potrivit art. 208, de pana la 5.000 lei in cazul persoanelor fizice si, respectiv, 20.000 lei in cazul persoanelor juridice, nu este necesara constituirea de garantii.

(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), urmatoarele categorii de debitori nu trebuie sa constituie garantii:

a) institutiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finantele publice, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si prin Legea nr. 273/2006, cu modificarile si completarile ulterioare, dupa caz;

b) autoritatile/serviciile publice autonome infiintate prin lege organica;

c) unitatile si institutiile de drept public prevazute la art. 7 din Ordonanta Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea stiintifica si dezvoltarea tehnologica, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 324/2003, cu modificarile si completarile ulterioare;

d) institutiile de invatamant superior de stat.

(4) Debitorii prevazuti la alin. (3), precum si debitorii prevazuti la art. 186 alin. (4), care detin in proprietate bunuri, constituie garantii astfel:

a) daca valoarea bunurilor acopera valorile prevazute la alin. (13) sau (15), dupa caz, debitorii constituie garantii la nivelul acestor valori, cu respectarea prevederilor prezentului articol;

b) daca valoarea bunurilor nu acopera valorile prevazute la alin. (13) sau (15), dupa caz, debitorii constituie garantii la valoarea bunurilor detinute in proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol.

(5) Prin acordul de principiu organul fiscal stabileste perioada de esalonare la plata, data pana la care este valabila garantia in cazul in care aceasta este constituita sub forma scrisorii de garantie/politei de asigurare de garantie, precum si cuantumul garantiei, cu mentionarea sumelor esalonate la plata, a dobanzilor datorate pe perioada de esalonare la plata si a procentului prevazut la alin. (13), corespunzator perioadei de esalonare.

(6) Garantiile pot consta in:

a) mijloace banesti consemnate pe numele debitorului la dispozitia organului fiscal la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garantie/polita de asigurare de garantie potrivit art. 211;

c) instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor proprietate a debitorului;

d) incheierea unui contract de ipoteca sau gaj in favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligatiilor fiscale ale debitorului pentru care exista un acord de esalonare la plata, avand ca obiect bunuri proprietate a unei terte persoane. Aceste bunuri trebuie sa fie libere de orice sarcini, cu exceptia cazului in care acestea sunt sechestrate exclusiv de catre organul fiscal competent, cu respectarea limitelor prevazute la alin. (16).

(7) Pot forma obiect al garantiilor constituite potrivit alin. (6) bunurile mobile care nu au durata normala de functionare expirata potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si bunurile mobile care, desi au durata normala de functionare expirata, au fost supuse reevaluarii potrivit regulilor contabile in vigoare.

(8) Bunul ce constituie obiect al garantiei prevazute la alin. (6) lit. d) nu poate sa mai constituie obiect al unei garantii pentru esalonarea la plata a obligatiilor unui alt debitor.

(9) Dispozitiile alin. (1) nu se aplica in cazul in care valoarea bunurilor proprietatea debitorului deja sechestrate de organul fiscal acopera valoarea prevazuta la alin. (13) sau (15), dupa caz, cu conditia prezentarii unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, in termenul prevazut la alin. (1). Dispozitiile alin. (11) sunt aplicabile in mod corespunzator.

(10) In situatia in care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acopera valoarea prevazuta la alin. (13) sau (15), dupa caz, debitorul constituie garantie potrivit prevederilor alin. (1) pentru diferenta de valoare neacoperita.

(11) Bunurile oferite drept garantie potrivit alin. (6) lit. c) si d) se evalueaza de un expert evaluator independent, care intocmeste un raport de evaluare. In cazul bunurilor imobile a caror valoare stabilita in raportul de evaluare este mai mare decat valoarea orientativa stabilita prin expertizele utilizate de camera notarilor publici, valoarea bunurilor se determina la nivelul valorii orientative stabilite prin expertiza intocmita de camera notarilor publici. In cazul bunurilor mobile a caror valoare stabilita in raportul de evaluare este vadit disproportionata fata de valoarea de piata a acestora, organul fiscal competent poate efectua o noua evaluare, potrivit prevederilor art. 63. In acest caz, termenul de solutionare a cererii se prelungeste cu perioada cuprinsa intre data depunerii raportului de evaluare si data efectuarii noii evaluari.

(12) Pentru bunurile oferite drept garantie potrivit alin. (6) lit. c) si d), debitorul depune la organul fiscal competent, in termenul prevazut la alin. (1), raportul de evaluare si alte documente stabilite prin ordin emis in conditiile art. 209.

(13) Garantiile constituite sub formele prevazute la alin. (6) trebuie sa acopere sumele esalonate la plata, dobanzile datorate pe perioada esalonarii la plata, plus un procent de pana la 16% din sumele esalonate la plata, in functie de perioada de esalonare la plata, astfel:

- a) pentru esalonari de la 13 la 24 de luni, procentul este de 4%;
- b) pentru esalonari de la 25 la 36 de luni, procentul este de 8%;
- c) pentru esalonari de la 37 la 48 de luni, procentul este de 12%;
- d) pentru esalonari de peste 49 de luni, procentul este de 16%.

(14) Prin exceptie de la prevederile alin. (13), garantiile constituite sub formele prevazute la alin. (6) lit. a) si b) trebuie sa acopere sumele esalonate la plata, precum si dobanzile datorate pe perioada esalonarii la plata.

(15) In scopul constituirii garantiei sub forma prevazuta la alin. (6) lit. c), daca bunurile sunt ipotecate/gajate in favoarea altor creditor, valoarea acestor bunuri trebuie sa acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum si sumele esalonate la plata, dobanzile datorate pe perioada esalonarii la plata, plus un procent de pana la 16% din sumele esalonate la plata, in functie de perioada de esalonare la plata.

(16) In scopul constituirii garantiei sub forma prevazuta la alin. (6) lit. d), valoarea acestor bunuri trebuie sa acopere obligatiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum si sumele esalonate la plata ale debitorului, dobanzile datorate pe perioada esalonarii la plata, plus un procent de pana la 16% din sumele esalonate la plata, in functie de perioada de esalonare la plata.

(17) Perioada de valabilitate a scrisorii de garantie/politei de asigurare de garantie trebuie sa fie cu cel putin 3 luni mai mare decat scadenta ultimei rate din esalonarea la plata.

(18) Pe parcursul derularii esalonarii la plata, garantia se poate inlocui sau redimensiona in functie de valoarea ratelor ramase de achitat, la cererea debitorului. In acest caz, procentajul suplimentar al garantiei care se ia in calcul la stabilirea valorii garantiei este cel in vigoare la data inlocuirii sau redimensionarii garantiei, corespunzator perioadei de timp ramase din esalonarea la plata acordata.

(19) Organul fiscal competent elibereaza garantiile dupa comunicarea deciziei de finalizare a esalonarii la plata, prevazuta la art. 194 alin. (3), cu exceptia situatiei prevazute la art. 202 alin. (3).

(20) In cazul in care contribuabilul solicita inlocuirea sau redimensionarea garantiei potrivit alin. (18), iar sumele ramase din esalonarea la plata sunt mai mici decat limitele prevazute la alin. (2), prin exceptie de la prevederile alin. (19), organul fiscal elibereaza garantiile.

(21) In cazul in care, pe parcursul derularii esalonarii la plata, garantia constituita potrivit alin. (15) se executa de catre un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, in favoarea organului fiscal competent, nu acopera valoarea garantiilor prevazute la alin. (13), debitorul are obligatia reintregirii acestuia, pentru obligatiile fiscale ramase nestinse din esalonarea la plata.

(22) In cazul in care, pe parcursul derularii esalonarii la plata, bunul care face obiectul garantiei constituite potrivit alin. (6) lit. d) si alin. (16) se executa de catre organul fiscal pentru obligatiile de plata ale garantului, debitorul are obligatia constituirii de garantii pentru obligatiile fiscale ramase nestinse din esalonarea la plata. In acest caz, pana la constituirea garantiei, sumele ramase dupa efectuarea distribuirii sunt indisponibilizate in favoarea organului fiscal, urmand a stinge obligatiile ramase din esalonarea la plata daca garantia nu este constituita in termenul prevazut la art. 194 alin. (1) lit. m).

(23) La cererea debitorului, organul fiscal competent poate executa garantia constituita sub formele prevazute la alin. (6) lit. a) si c) sau poate aproba valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor in conditiile art. 248, in situatia in care se stinge intreaga suma esalonata la plata.

Art. 194. - Conditii de mentinere a valabilitatii esalonarii la plata

(1) Esalonarea la plata acordata pentru obligatiile fiscale isi mentine valabilitatea in urmatoarele conditii:

a) sa se declare si sa se achite, potrivit legii, obligatiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plata incepand cu data comunicarii deciziei de esalonare la plata, cu exceptia situatiei in care debitorul a solicitat esalonarea la plata potrivit art. 195. Esalonarea la plata isi mentine valabilitatea si daca aceste obligatii sunt declarate si/sau achitate pana la data de 25 a lunii urmatoare scadentei prevazute de lege inclusiv sau pana la finalizarea esalonarii la plata in situatia in care acest termen se implineste dupa data stingerii in totalitate a obligatiilor fiscale esalonate la plata;

b) sa se achite, potrivit legii, obligatiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plata incepand cu data comunicarii deciziei de esalonare la plata, cu exceptia situatiei in care debitorul a solicitat esalonarea la plata potrivit art. 195. Esalonarea la plata isi mentine valabilitatea si daca aceste obligatii sunt achitate in cel mult 30 de zile de la termenul de plata prevazut de lege sau pana la

finalizarea perioadei de esalonare la plata în situația în care termenul de 30 de zile se împlineste după această dată;

c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat esalonarea la plata potrivit art. 195;

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de esalonare. Esalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de esalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de esalonare;

e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de esalonare la plată și care nu fac obiectul esalonării la plată, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării acestei decizii;

f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somatii după data comunicării deciziei de esalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somatiei sau până la finalizarea esalonării la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlineste după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale esalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat esalonarea potrivit art. 195;

g) să se achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5), în cel mult 30 de zile de la data comunicării instiintării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat esalonarea la plată potrivit art. 195;

h) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării instiintării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de esalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat esalonarea la plată a acestor sume;

i) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării instiintării de plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de esalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat esalonarea la plată a acestor sume;

j) să se achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. c) și d);

l) să se reintrească garanția în condițiile prevăzute la art. 193 alin. (21), în cel mult 15 zile de la data distribuirii sumelor rezultate din valorificarea bunurilor de către alți creditori;

m) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 193 alin. (22), în cel mult 15 zile de la data comunicării de către organul fiscal a instiintării cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării esalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării esalonării la plată.

(3) În situația în care sumele esalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică debitorului decizia de finalizare a esalonării la plată.

Art. 195. - Modificarea deciziei de esalonare la plată în perioada de valabilitate a esalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a esalonării, decizia de esalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în esalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) cele prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. d);

b) obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de esalonare la plată;

c) obligațiile fiscale principale stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizie de impunere, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, cu termene de plată după data comunicării deciziei de esalonare la plată;

d) obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de esalonare la plată;

e) diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative;

f) creantele stabilite de alte organe si transmise spre recuperare organului fiscal, in situatia in care transmiterea creantelor se efectueaza pe perioada derularii esalonarii la plata;

g) obligatiile fiscale ramase nestinse dupa solutionarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5).

(2) Contribuabilul poate depune cel mult doua cereri de modificare a deciziei de esalonare la plata intr-un an de esalonare sau, dupa caz, fractie de an de esalonare, calculat incepand cu data comunicarii deciziei de esalonare. Aceste prevederi nu sunt aplicabile obligatiilor fiscale prevazute la alin. (1) lit. a) si b) si alin. (11).

(3) Cererea se depune pana la implinirea termenului prevazut la art. 194 alin. (1) lit. a), b), c), f), g), h) sau i), dupa caz, si se solutioneaza de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de esalonare la plata sau decizie de respingere, dupa caz.

(4) Pentru obligatiile fiscale prevazute la alin. (1), includerea in esalonare se efectueaza cu mentinerea perioadei de esalonare deja aprobate.

(5) Prin exceptie de la dispozitiile alin. (4), pentru obligatiile fiscale prevazute la alin. (1), precum si pentru sumele ramase de plata din esalonarea la plata in derulare, la cererea debitorului, se poate aproba si o alta perioada de esalonare, dar care nu poate depasi perioada prevazuta la art. 184 sau 206, dupa caz. Dispozitiile art. 184 alin. (8) sunt aplicabile in mod corespunzator.

(6) Cuantumul si termenele de plata ale noilor rate de esalonare se stabilesc prin grafice de esalonare care fac parte integranta din decizia de modificare a deciziei de esalonare la plata.

(7) Odata cu depunerea cererii, debitorul trebuie sa constituie si garantiile prevazute de prezentul capitol, corespunzator conditiilor in care urmeaza sa se modifice decizia de esalonare la plata.

(8) Debitorul nu trebuie sa constituie garantii in situatia in care valoarea garantiilor deja constituite acopera obligatiile fiscale ramase din esalonarea la plata, precum si obligatiile fiscale pentru care se solicita modificarea deciziei de esalonare la plata. In situatia garantiilor deja constituite potrivit art. 193 alin. (6) lit. d), se incheie un act aditional la contractul de ipoteca/gaj.

(9) Prevederile art. 208 se aplica in mod corespunzator si penalitatilor de intarziere aferente sumelor prevazute la alin. (1).

(10) In situatia in care cererea de modificare a deciziei de esalonare la plata se respinge, debitorul are obligatia sa plateasca sumele prevazute la alin. (1) in termen de 30 de zile de la data comunicarii deciziei de respingere.

(11) In situatia in care pe perioada de valabilitate a inlesnirii debitorul obtine o suspendare a executarii actului administrativ fiscal in care sunt individualizate creante fiscale ce fac obiectul esalonarii la plata, decizia de esalonare la plata se modifica, la cererea debitorului.

Art. 196. - Renuntarea la esalonarea la plata

(1) Debitorul poate renunta la esalonarea la plata pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renuntare la esalonare.

(2) In cazul renuntarii la esalonare, debitorul trebuie sa achite obligatiile fiscale ramase din esalonare pana la data la care intervine pierderea valabilitatii esalonarii la plata. Prevederile art. 194 alin. (3) si art. 208 alin. (3) sunt aplicabile in mod corespunzator.

(3) In cazul nerespectarii obligatiei prevazute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilitatii esalonarii la plata.

Art. 197. - Dobanzi si penalitati de intarziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate esalonari la plata, pentru obligatiile fiscale esalonate la plata, cu exceptia celor prevazute la art. 173 alin. (2), se datoreaza si se calculeaza dobanzi, la nivelul stabilit potrivit art. 174 alin. (5). Prin exceptie de la prevederile art. 174 alin. (5), nivelul dobanzii este de 0,015% pentru fiecare zi de intarziere, in situatia in care debitorul constituie intreaga garantie sub forma scrisorii de garantie si/sau politei de asigurare de garantie si/sau consemnarii de mijloace banesti la o unitate a Trezoreriei Statului.

(2) Dobanzile se datoreaza si se calculeaza pentru fiecare rata din graficul de esalonare la plata incepand cu data emiterii deciziei de esalonare la plata si pana la termenul de plata din grafic sau pana la data achitarii ratei potrivit art. 194 alin. (1) lit. d), dupa caz.

(3) Dobanzile datorate si calculate in cazul achitarii cu intarziere a ratei potrivit art. 194 alin. (1) lit. d) se comunica prin decizie referitoare la obligatiile de plata accesorii si se achita potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(4) Penalitatea de intarziere prevazuta la art. 176 se calculeaza pana la data emiterii deciziei de esalonare la plata.

(5) Pentru creantele bugetare stabilite de alte organe si transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, si pentru care legislatia specifica prevede un alt regim privind calculul dobanzilor, sunt aplicabile prevederile legislatiei specifice.

#### Art. 198. - Penalitate

(1) Pentru rata de esalonare la plata achitata cu intarziere pana la urmatorul termen de plata din graficul de esalonare, potrivit art. 194 alin. (1) lit. d), precum si pentru diferentele de obligatii fiscale marcate si ramase nestinse dupa solutionarea deconturilor cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5), se percepe o penalitate, care i se comunica debitorului prin decizie referitoare la obligatiile de plata accesorii si se achita potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(2) Nivelul penalitatii este de 5% din:

a) suma ramasa nestinsa din rata de esalonare, reprezentand obligatii fiscale principale si/sau obligatii fiscale accesorii esalonate la plata, inclusiv dobanzile datorate pe perioada esalonarii la plata, dupa caz;  
b) diferentele de obligatii fiscale marcate si ramase nestinse dupa solutionarea deconturilor cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

#### Art. 199. - Pierderea valabilitatii esalonarii la plata si consecintele pierderii acesteia

(1) Esalonarea la plata isi pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozitiile art. 194 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata, care se comunica debitorului.

(2) Pierderea valabilitatii esalonarii la plata atrage inceperea sau continuarea, dupa caz, a executarii silite pentru intreaga suma nestinsa.

(3) In cazul pierderii valabilitatii esalonarii la plata, pentru sumele ramase de plata din esalonarea la plata acordata de organul fiscal central, reprezentand obligatii fiscale principale si/sau obligatii fiscale accesorii esalonate la plata, se datoreaza o penalitate de 5%. Prevederile art. 198 alin. (1) si (3) se aplica in mod corespunzator.

#### Art. 200. - Mentinerea esalonarii la plata

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent mentinerea unei esalonari a carei valabilitate a fost pierduta din cauza nerespectarii conditiilor prevazute la art. 194 alin. (1) lit. a)-j) si l), o singura data pe perioada de valabilitate a esalonarii, daca depune o cerere in acest scop inainte de executarea garantiei de catre organul fiscal competent sau inainte de stingerea obligatiilor fiscale, dupa caz. Cererea se solutioneaza prin emiterea unei decizii de mentinere a valabilitatii esalonarii, cu pastrarea perioadei de esalonare aprobate initial.

(2) Pentru mentinerea valabilitatii esalonarii, debitorul are obligatia sa achite obligatiile fiscale exigibile la data comunicarii deciziei de mentinere a valabilitatii esalonarii, cu exceptia celor care au facut obiectul esalonarii a carei valabilitate a fost pierduta, in termen de 90 de zile de la data comunicarii deciziei. Prevederile art. 194 sunt aplicabile in mod corespunzator.

#### Art. 201. - Dobanzi si majorari de intarziere in cazul pierderii valabilitatii esalonarii la plata

In cazul pierderii valabilitatii esalonarii la plata acordate de organul fiscal, pentru obligatiile fiscale principale ramase de plata din esalonarea la plata acordata, se datoreaza de la data emiterii deciziei de esalonare la plata dobanzi potrivit art. 174.

#### Art. 202. - Executarea garantiilor

(1) In cazul pierderii valabilitatii esalonarii la plata, organul fiscal competent executa garantiile in contul obligatiilor fiscale ramase nestinse.

(2) Daca pana la pierderea valabilitatii esalonarii la plata nu au fost solutionate deconturile cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare, garantiile se executa si in contul obligatiilor marcate in vederea stingerii prin compensare cu sume de rambursat, in limita sumei solicitate la rambursare.

(3) In situatia in care deconturile cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare nu sunt solutionate pana la finalizarea esalonarii la plata, organul fiscal competent executa garantiile constituite sub formele prevazute la art. 193 alin. (6) lit. a) si b) in contul obligatiilor marcate, pana la emiterea deciziei de finalizare a esalonarii. In acest caz data stingerii obligatiilor marcate este termenul prevazut de lege pentru depunerea decontului cu suma negativa de TVA cu optiune de rambursare. In cazul garantiilor constituite sub forma de bunuri potrivit art. 193 alin. (6) lit. c) si d), acestea se elibereaza dupa solutionarea deconturilor. Garantiile constituite sub formele prevazute la art. 193 alin. (6) lit. c) si d) se executa in situatia in care dupa solutionarea deconturilor au ramas nestinse obligatii fiscale.

#### Art. 203. - Suspendarea executarii silite



(1) Pentru sumele care fac obiectul esalonării la plata a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a)-c) și e)-j) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de esalonare la plata. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somatiei.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de esalonare la plata către debitor, organele fiscale competente comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau tertilor popriți care detin/datorează sume de bani debitorului măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasarile zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscale competente de care depinde menținerea valabilității esalonării la plata;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul tertilor popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului se suspendă de la data comunicării deciziei de esalonare la plata.

Art. 204. - Regimul special al obligațiilor fiscale de a caror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar

(1) Pentru debitorii care au solicitat esalonarea la plată și care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută până la soluționarea cererii de acordare a esalonării la plată.

(2) În situația în care cererea de acordare a esalonării la plată a fost respinsă sau retrasă, debitorii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a caror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nouă cerere de acordare a esalonării la plată se poate depune numai după achitarea acestor obligații fiscale.

(3) Pe perioada de valabilitate a esalonării la plată, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută.

Art. 205. - Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite în prezentul capitol, cu excepția celui prevăzut la art. 191 alin. (2) și (3), se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de sâmbătă legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

Art. 206. - Prevederi speciale pentru esalonările la plată acordate de organele fiscale

(1) În cazul debitorilor cu risc fiscal mic, organul fiscal competent poate aproba esalonarea la plată a obligațiilor fiscale restante, pe o perioadă de cel mult 12 luni.

(2) Pentru a beneficia de esalonarea la plată prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) debitorul depune o cerere la organul fiscal competent;

b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 186, cu excepția celei prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. a);

c) debitorul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul esalonării la plată, precum și a penalităților de întârziere ce pot face obiectul amânării la plată potrivit art. 208, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului capitol.

(3) În sensul prezentului articol este considerat cu risc fiscal mic debitorul care, la data depunerii cererii, îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

- a) nu are fapte inscrise in cazierul fiscal;
- b) niciunul dintre administratori si/sau asociati nu a detinut, in ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declansata procedura insolventei si la care au ramas obligatii fiscale neachitate;
- c) nu se afla in inactivitate temporara inregistrata la registrul comertului sau in registre tinute de instante judecatoresti competente;
- d) nu are obligatii fiscale restante mai mari de 6 luni;
- e) nu a inregistrat pierderi contabile in fiecare an din ultimii 3 ani consecutivi. Pierderea contabila prevazuta de prezenta litera nu cuprinde pierderea contabila reportata provenita din ajustarile cerute de aplicarea IAS 29 "Raportarea financiara in economiile hiperinflationiste" de catre contribuabilii care aplica sau au aplicat reglementari contabile conforme cu Standardele internationale de raportare financiara;
- f) in cazul persoanelor juridice, sa fi fost infiintate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.

(4) Cererea depusa potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) se solutioneaza de organul fiscal competent in termen de 15 zile lucratoare de la data inregistrarii acesteia. Acest termen se prelungeste cu perioada cuprinsa intre data comunicarii certificatului de atestare fiscala de catre organul fiscal competent si data depunerii garantiei de catre debitor.

(5) In conditiile prezentului articol, debitorii care, la data depunerii cererii, nu au obligatii fiscale restante pot solicita esalonarea la plata a obligatiilor fiscale declarate, precum si a obligatiilor fiscale stabilite prin decizie de impunere si pentru care nu s-a implinit scadenta sau termenul de plata prevazut la art. 156 alin. (1), dupa caz.

(6) Prevederile art. 208 se aplica in mod corespunzator si penalitatilor de intarziere aferente sumelor esalonate la plata potrivit prezentului articol.

(7) In situatia in care, ulterior emiterii deciziei de esalonare la plata, organul fiscal constata ca informatiile cuprinse in documentele anexate la cererea depusa potrivit alin. (2) lit. a) nu corespund realitatii, organul fiscal emite decizia de anulare a deciziei de esalonare la plata si a deciziei de amanare la plata a penalitatilor de intarziere, aplicandu-se in mod corespunzator dispozitiile art. 199, 201 si 202.

#### Art. 207. - Dispozitii finale

(1) Organul fiscal competent care emite decizia de esalonare la plata poate indrepta erorile din continutul acesteia, din oficiu sau la cererea debitorului, printr-o decizie de indreptare a erorii. Decizia de indreptare a erorii produce efecte fata de debitor de la data comunicarii acesteia, potrivit legii.

(2) In cazul in care in perioada cuprinsa intre data eliberarii certificatului de atestare fiscala si data comunicarii deciziei de esalonare la plata s-au stins obligatii fiscale prin orice modalitate prevazuta de lege si care sunt cuprinse in suma care face obiectul esalonarii la plata, debitorul achita ratele esalonate pana la concurenta sumei ramase de plata.

(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (2), in situatia in care, pana la emiterea deciziei de esalonare la plata, se constata ca s-au stins mai mult de 50% din obligatiile fiscale care fac obiectul esalonarii la plata, la cererea debitorului, organul fiscal competent elibereaza un nou certificat de atestare fiscala, caz in care prevederile prezentului capitol se aplica in mod corespunzator.

(4) Debitorul poate plati anticipat, partial sau total, sumele cuprinse in graficul de esalonare la plata. In acest caz, debitorul notifica organului fiscal, prin cerere, intentia de a stinge anticipat aceste sume. In cazul achitarii anticipate partiale, organul fiscal competent instiinteaza debitorul, pana la urmatorul termen de plata din graficul de esalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate in contul urmatoarelor rate de esalonare aprobate pana la concurenta cu suma achitata.

(5) In situatia in care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de esalonare la plata, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de esalonare, pana la urmatorul termen de plata a ratelor, cu respectarea perioadei de esalonare aprobate. In acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data platii sau la data emiterii deciziei de rambursare, dupa caz. Noul grafic de esalonare se comunica debitorului prin decizia organului fiscal.

(6) In situatia in care in graficul de esalonare exista si creante bugetare stabilite de alte organe si transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, iar acestea au fost stinse, total sau partial, potrivit legislatiei specifice, de catre organele care le gestioneaza, graficul de esalonare se reface in mod corespunzator.

#### Art. 208. - Amanarea la plata a penalitatilor de intarziere

(1) Pe perioada esalonarii la plata, penalitatile de intarziere aferente obligatiilor fiscale esalonate se amana la plata prin decizie care se comunica debitorului odata cu decizia de esalonare la plata. Aceste

prevederi se aplica, dupa caz, si unui procent de 50% din majorarile de intarziere, reprezentand componenta de penalitate a acestora, aferente obligatiilor fiscale esalonate.

(2) Garantiile ori valoarea bunurilor prevazute la art. 193 alin. (13)-(16) trebuie sa acopere si penalitatile de intarziere, precum si majorarile de intarziere amanate la plata.

(3) In situatia in care esalonarea la plata se finalizeaza in conditiile art. 194 alin. (3), penalitatile de intarziere, precum si majorarile de intarziere amanate la plata se anuleaza prin decizie care se comunica debitorului odata cu decizia de finalizare a esalonarii la plata.

(4) Pierderea valabilitatii esalonarii la plata atrage pierderea valabilitatii amanarii la plata a penalitatilor de intarziere si/sau a majorarilor de intarziere. In acest caz, odata cu decizia de constatare a pierderii valabilitatii esalonarii la plata se comunica debitorului si decizia de pierdere a valabilitatii amanarii la plata a penalitatilor de intarziere si/sau a majorarilor de intarziere.

(5) In situatia in care esalonarea la plata isi pierde valabilitatea in conditiile art. 199, garantiile se executa si in contul penalitatilor de intarziere si/sau majorarilor de intarziere amanate la plata.

Art. 209. - Acte normative de aplicare

Procedura de aplicare a esalonarii la plata acordate de organul fiscal central se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

## CAPITOLUL V

### Garantii

Art. 210. - Constituirea de garantii

Organul fiscal solicita constituirea unei garantii pentru:

- a) suspendarea executarii silite in conditiile art. 233 alin. (8);
- b) ridicarea masurilor asiguratorii;
- c) asumarea obligatiei de plata de catre alta persoana prin angajament de plata, in conditiile art. 24 alin. (1) lit. a);
- d) in alte cazuri prevazute de lege.

Art. 211. - Tipuri de garantii

Garantiile pentru luarea masurilor prevazute la art. 210 se pot constitui, in conditiile legii, prin:

- a) consemnarea de mijloace banesti la o unitate a Trezoreriei Statului;
- b) scrisoare de garantie emisa de o institutie de credit sau polita de asigurare de garantie emisa de o societate de asigurare. In cazul in care scrisoarea de garantie/polita de asigurare de garantie este emisa de o institutie financiara din afara Romaniei, aceasta trebuie sa fie confirmata si acceptata de o institutie de credit sau de asigurare din Romania;
- c) ipoteca asupra unor bunuri imobile sau mobile din tara;
- d) gaj asupra bunurilor mobile.

Art. 212. - Valorificarea garantiilor

(1) Organul fiscal competent se indestuleaza din garantiile depuse daca nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost constituite.

(2) In cazul garantiilor prevazute la art. 211 lit. a) si b), organul fiscal dispune institutiei de credit/societatii de asigurare emitente sau institutiei financiare care a confirmat si acceptat scrisoarea de garantie/polita de asigurare de garantie, ori unitatii de trezorerie a statului, dupa caz, virarea sumei de bani in conturile de venituri bugetare corespunzatoare.

(3) Valorificarea garantiilor prevazute la art. 211 lit. c) si d) se realizeaza prin modalitatile si procedurile prevazute de dispozitiile art. 247 alin. (2)-(6) si ale art. 248-259, care se aplica in mod corespunzator.

## CAPITOLUL VI

### Masuri asiguratorii

Art. 213. - Poprirea si sechestrul asigurator

(1) Masurile asiguratorii prevazute in prezentul capitol se dispun si se duc la indeplinire, prin procedura administrativa, de organul fiscal competent.

(2) Se dispun masuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii si sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile si/sau imobile proprietate a debitorului, precum si asupra veniturilor acestuia, in cazuri exceptionale, respectiv atunci cand exista pericolul ca acesta sa se sustraga, sa isi ascunda ori sa isi

risipeasca patrimoniul, periclitand sau ingreunand in mod considerabil colectarea. Dispozitiile art. 231 raman aplicabile.

(3) Aceste masuri pot fi luate si inainte de emiterea titlului de creanta, inclusiv in cazul efectuarii de controale sau al antrenarii raspunderii solidare. Masurile asiguratorii dispuse atat de organele fiscale competente, cat si de instantele judecatoresti ori de alte organe competente, daca nu au fost desfiintate in conditiile legii, raman valabile pe toata perioada executarii silita, fara indeplinirea altor formalitati. Odata cu individualizarea creantei si ajungerea acesteia la scadenta, in cazul neplatii, masurile asiguratorii se transforma in masuri executorii.

(4) Masurile asiguratorii se dispun prin decizie emisa de organul fiscal competent. In decizie organul fiscal precizeaza debitorului ca prin constituirea unei garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a masurilor asiguratorii trebuie motivata si semnata de catre conducatorul organului fiscal competent.

(6) Masurile asiguratorii dispuse potrivit alin. (2), precum si cele dispuse de instantele judecatoresti sau de alte organe competente se duc la indeplinire in conformitate cu dispozitiile referitoare la executarea silita, care se aplica in mod corespunzator.

(7) In situatia in care masurile asiguratorii au fost luate inainte de emiterea titlului de creanta acestea inceteaza daca titlul de creanta nu a fost emis si comunicat in termen de cel mult 6 luni de la data la care au fost dispuse masurile asiguratorii. In cazuri exceptionale, acest termen poate fi prelungit pana la un an, de organul fiscal competent, prin decizie. Organul fiscal are obligatia sa emita decizia de ridicare a masurilor asiguratorii in termen de cel mult doua zile de la implinirea termenului de 6 luni sau un an, dupa caz, iar in cazul poprii asiguratorii sa elibereze garantia.

(8) Prin exceptie de la prevederile alin. (7), in situatia in care au fost instituite masuri asiguratorii si au fost sesizate organele de urmarire penala potrivit legii, masurile asiguratorii inceteaza de drept la data la care au fost luate masuri asiguratorii potrivit Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedura penala, cu modificarile si completarile ulterioare.

(9) Bunurile perisabile si/sau degradabile sechestrate asigurator pot fi valorificate:

a) de catre debitor cu acordul organului de executare silita, sumele obtinute consemnandu-se la dispozitia organului de executare silita;

b) prin vanzare in regim de urgenta in conditiile art. 247 alin. (4).

(10) In cazul infiintarii sechestrului asigurator asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal intocmit de organul de executare silita se comunica pentru notare Biroului de carte funciara.

(11) Notarea potrivit alin. (10) face opozabil sechestrul tuturor acelor care, dupa notare, vor dobandi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispozitie ce ar interveni ulterior notarii prevazute la alin. (10) sunt lovite de nulitate absoluta.

(12) Daca valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acopera integral creanta fiscala a bugetului general consolidat, masurile asiguratorii pot fi infiintate si asupra bunurilor detinute de catre debitor in proprietate comuna cu terte persoane, pentru cota-parte detinuta de acesta.

(13) Impotriva deciziei prin care se dispune instituirea masurilor asiguratorii, prevazute la alin. (4), cel interesat poate face contestatie la instanta de contencios administrativ competenta.

(14) Impotriva actelor prin care se duc la indeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie la executare in conformitate cu prevederile art. 260 si 261.

Art. 214. - Ridicarea masurilor asiguratorii

(1) Masurile asiguratorii instituite potrivit art. 213 se ridica, prin decizie motivata, de catre creditorul fiscal, cand au incetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garantiei prevazute la art. 211, dupa caz.

(2) Decizia de ridicare a masurii asiguratorii emisa potrivit alin. (1) se duce la indeplinire de catre organul de executare silita competent si se comunica tuturor celor carora le-a fost comunicata decizia de dispunere a masurilor asiguratorii sau celelalte acte de executare in legatura cu acestea.

## CAPITOLUL VII

Prescriptia dreptului de a cere executarea silita si a dreptului de a cere restituirea

Art. 215. - Inceperea termenului de prescriptie

(1) Dreptul organului de executare silita de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmatorei celui in care a luat nastere acest drept.

(2) Termenul de prescriptie prevazut la alin. (1) se aplica si creantelor provenind din amenzi contraventionale.

Art. 216. - Suspendarea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 215 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilitatii inlesnirii acordate potrivit legii;

d) cat timp debitorul isi sustrage veniturile si bunurile de la executarea silita;

e) in alte cazuri prevazute de lege.

Art. 217. - Intreruperea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 215 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) pe data indeplinirii de catre debitor, inainte de inceperea executarii silita sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute in titlul executoriu ori a recunoasterii in orice alt mod a datoriei;

c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita;

d) la data comunicarii procesului-verbal de insolabilitate fara bunuri si venituri urmaribile;

e) in alte cazuri prevazute de lege.

Art. 218. - Efecte ale implinirii termenului de prescriptie

(1) Daca organul de executare silita constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita a creantelor fiscale, acesta va proceda la incetarea masurilor de realizare si la scaderea acestora din evidenta creantelor fiscale.

(2) Sumele achitate de debitor in contul unor creante fiscale, dupa implinirea termenului de prescriptie, nu se restituie.

Art. 219. - Prescriptia dreptului de a cere restituirea

Dreptul contribuabilului/platitorului de a cere restituirea creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmatorei celui in care a luat nastere dreptul la restituire.

## CAPITOLUL VIII

### Stingerea creantelor fiscale prin executare silita

#### SECTIUNEA 1

##### Dispozitii generale

Art. 220. - Organele de executare silita

(1) In cazul in care debitorul nu isi plateste de bunavoie obligatiile fiscale datorate, organul fiscal competent, pentru stingerea acestora, procedeaza la actiuni de executare silita, potrivit prezentului cod, cu exceptia cazului in care exista o cerere de restituire/rambursare in curs de solutionare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decat creanta fiscala datorata de debitor.

(2) Organul fiscal care administreaza creante fiscale este abilitat sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita.

(3) Creantele bugetare care, potrivit legii, se administreaza de autoritatile sau institutiile publice, inclusiv cele reprezentand venituri proprii, se pot executa prin executori fiscali organizati in compartimente de specialitate, acestia fiind abilitati sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Organele prevazute la alin. (2) si (3) sunt denumite in continuare organe de executare silita.

(5) Organele de executare silita prevazute la alin. (4) sunt competente si pentru executarea silita a creantelor prevazute la art. 226 alin. (3).

(6) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, pentru efectuarea procedurii de executare silita este competent organul de executare silita in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmaribile, coordonarea intregii executari revenind organului de executare silita competent potrivit art. 30. In cazul in care executarea silita se face prin poprire, aplicarea masurii de executare silita se face de catre organul de executare silita coordonator prevazut la alin. (7)-(9).

(7) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii solidare cu debitorul aflat în stare de insolvență, în condițiile art. 25, precum și în cazul prevăzut de art. 24 alin. (1) lit. b), revine organului de executare silita competent potrivit art. 30.

(8) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, revine organului de executare silita competent potrivit art. 30 în a cărui rază teritorială își are/si-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

(9) Organul de executare silita coordonator în cazul prevăzut la art. 252 alin. (2) este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal sau își desfășoară activitatea debitorul ale cărui bunuri au fost adjudecate.

(10) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 173 din Legea nr. 85/2014, executarea silita se efectuează potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organul de executare silita prevăzut de acesta. În situația în care atragerea răspunderii privește atât creanțe fiscale administrate de organul fiscal central, cât și creanțe fiscale administrate de organul fiscal local, competența aparține organului fiscal care detine creanța fiscală mai mare. În acest caz, organul de executare silita distribuie sumele realizate potrivit ordinii prevăzute de Legea nr. 85/2014.

(11) Atunci când se constată că există pericolul evident de instrainare, substituție sau de sustragere de la executare silita a bunurilor și veniturilor urmăriabile ale debitorului, organul de executare silita în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea și executarea silita a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile.

(12) Organul de executare silita coordonator sesizează în scris celelalte organe prevăzute la alin. (6), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se plătesc sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urmăriabile.

(13) În cazul în care asupra acelorși venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe fiscale, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silita se conexează și se efectuează, potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organul de executare silita prevăzut de acesta. În acest caz competența aparține organului fiscal care detine creanța fiscală mai mare. În cazul existenței unui conflict între organele fiscale de executare silita având ca obiect conexarea executării sunt aplicabile prevederile art. 41-43.

(14) Prevederile alin. (13) nu se aplică în următoarele situații:

a) dacă valoarea bunurilor debitorului acoperă doar creanțele altor creditori care detin garanții cu un rang prioritar față de creditorul fiscal;

b) dacă executarea silita pornită de executorul judecătoresc se află într-o etapă avansată și din valorificarea bunurilor supuse executării silite se asigură recuperarea integrală a creanțelor fiscale.

(15) Dacă asupra acelorși bunuri ale debitorului au fost pornite executări silite de către un executor judecătoresc și un organ fiscal de executare silita, la cererea persoanei interesate sau a oricărui dintre executori, instanța judecătorească competentă dispune conexarea executării silite, în condițiile prezentului articol. Dispozițiile art. 654 alin. (2) - (4) din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(16) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare silita, titlul executoriu împreună cu dosarul executării se transmit acestuia, instiintându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Art. 221. - Reguli speciale privind executarea silita a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local

(1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să colaboreze și să efectueze procedura de executare silita a creanțelor fiscale datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.

(2) În situația în care debitorul nu are bunuri urmăriabile pe raza teritorială a respectivei unități administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unității administrativ-teritoriale a municipiului, competența pentru efectuarea procedurii de executare silita revine organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăriabile.

(3) Organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale care administrează creanțele fiscale ale bugetului local al unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziune administrativ-teritorială a municipiului, denumit în prezentul articol autoritate solicitantă, solicită, în scris, organului fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află

situat bunurile mobile sau imobile, denumit in prezentul articol autoritate solicitata, efectuarea procedurii de executare silita.

(4) Cererea contine, in mod obligatoriu, urmatoarele informatii:

- a) datele de identificare ale debitorului;
- b) valoarea creantei de recuperat;
- c) valoarea creantelor fiscale accesorii stabilite, potrivit legii, pana la data solicitarii;
- d) contul in care se vireaza sumele incasate;
- e) orice date necesare pentru identificarea bunurilor urmaribile, daca este cazul.

(5) Cererea este insotita obligatoriu de o copie a titlului executoriu.

(6) Autoritatea solicitata confirma, in scris, primirea cererii, in termen de 10 zile de la data primirii.

(7) Autoritatea solicitata poate refuza efectuarea procedurii de executare silita in urmatoarele cazuri:

- a) titlul executoriu nu este valabil;
- b) cererea nu contine toate informatiile prevazute la alin. (4).

(8) Sumele realizate prin executare silita se vireaza autoritatii solicitante. Prevederile art. 256 se aplica in mod corespunzator.

Art. 222. - Executarea silita in cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare silita coordonator, in cazul debitorilor solidari, este cel in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul despre care exista indicii ca detine mai multe venituri sau bunuri urmaribile.

(2) Coordonarea executarii silita in cazul in care s-a dispus atragerea raspunderii solidare in conditiile art. 25 si 26 revine organului de executare silita in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul aflat in stare de insolvabilitate sau insolventa sau organul de executare silita competent, desemnat potrivit art. 30, dupa caz.

(3) Organul de executare silita coordonator inscrie in intregime debitul in evidentele sale si ia masuri de executare silita, comunicand intregul debit organelor de executare silita in a caror raza teritoriala se afla domiciliile fiscale ale celorlalti codebitori, aplicandu-se dispozitiile art. 220.

(4) Organele de executare silita sesizate, carora li s-a comunicat debitul, dupa inscrierea acestuia intr-o evidenta nominala, iau masuri de executare silita si comunica organului de executare silita coordonator sumele realizate in contul debitorului, in termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(5) Daca organul de executare silita coordonator, care tine evidenta intregului debit, constata ca acesta a fost realizat prin actele de executare silita facute de el insusi si de celelalte organe sesizate potrivit alin. (4), el este obligat sa ceara in scris acestora din urma sa inceteze de indata executarea silita.

Art. 223. - Executorii fiscali

(1) Executarea silita se face de organul de executare silita competent prin intermediul executorilor fiscali. Acestia trebuie sa detina o legitimatie de serviciu pe care trebuie sa o prezinte in exercitarea activitatii.

(2) Executorul fiscal este imputernicit in fata debitorului si a tertilor prin legitimatia de executor fiscal si delegatie emisa de organul de executare silita.

(3) In scopul efectuarii executarii silita, executorii fiscali pot:

a) sa intre in orice incinta de afaceri a debitorului, persoana juridica, sau in alte incinte unde acesta isi pastreaza bunurile, in scopul identificarii bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum si sa analizeze evidenta contabila a debitorului in scopul identificarii tertilor care datoreaza sau detin in pastrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) sa intre in toate incaperile in care se gasesc bunuri sau valori ale debitorului, persoana fizica, precum si sa cerceteze toate locurile in care acesta isi pastreaza bunurile;

c) sa solicite si sa cerceteze orice document sau element material care poate constitui o proba in determinarea bunurilor proprietate a debitorului;

d) sa aplice sigilii asupra bunurilor, intocmind in acest sens proces-verbal;

e) sa constate contraventii si sa aplice sanctiuni potrivit legii.

(4) Executorul fiscal poate intra in incaperile ce reprezinta domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimtamantul acesteia, iar in caz de refuz, organul de executare silita cere autorizarea instantei judecatoresti competente potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila, republicat.

(5) Accesul executorului fiscal in locuinta, in incinta de afaceri sau in orice alta incapere a debitorului, persoana fizica sau juridica, se poate efectua intre orele 6,00-20,00, in orice zi lucratoare. Executarea inceputa poate continua in aceeasi zi sau in zilele urmatoare. In cazuri temeinic justificate de

pericolul instrainarii unor bunuri, accesul in incaperile debitorului poate avea loc si la alte ore decat cele mentionate, precum si in zilele nelucratoare, in baza autorizatiei prevazute la alin. (4).

(6) In absenta debitorului sau daca acesta refuza accesul in oricare dintre incaperile prevazute la alin. (3), executorul fiscal poate sa patrunda in acestea in prezenta unui reprezentant al politiei ori al jandarmeriei sau a altui agent al fortei publice si a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) si (5).

Art. 224. - Executarea silita impotriva veniturilor bugetului general consolidat

Impozitele, taxele, contributiile sociale si orice alte venituri ale bugetului general consolidat nu pot fi urmarite de niciun creditor pentru nicio categorie de creante in cadrul procedurii de executare silita.

Art. 225. - Executarea silita impotriva unei asocieri fara personalitate juridica

Pentru executarea silita a creantelor fiscale datorate de o asociere fara personalitate juridica, chiar daca exista un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atat bunurile mobile si imobile ale asocierii, cat si bunurile personale ale membrilor acesteia.

Art. 226. - Titlul executoriu si conditiile pentru inceperea executarii silita

(1) Executarea silita a creantelor fiscale se efectueaza in temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de catre organul de executare silita competent potrivit art. 30.

(2) In titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare silita prevazut la alin. (1) se inscriu creantele fiscale, principale si accesorii, neachitate la scadenta, stabilite si individualizate in titluri de creanta fiscala intocmite si comunicate in conditiile legii, precum si creantele bugetare individualizate in alte inscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii. Niciun titlu executoriu nu se poate emite in absenta unui titlu de creanta fiscala emis si comunicat in conditiile legii sau a unui inscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(3) Executarea silita a creantelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectueaza in baza hotararii judecatoresti sau a altui inscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(4) Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care se implineste scadenta sau termenul de plata prevazut de lege.

(5) Modificarea titlului de creanta atrage modificarea titlului executoriu in mod corespunzator.

(6) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare silita competent contine, pe langa elementele prevazute la art. 46, urmatoarele: cuantumul si natura sumelor datorate si neachitate, descrierea titlului de creanta sau a inscrisului care constituie titlu executoriu, precum si temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(7) Netransmiterea proceselor-verbale de constatare si sanctionare a contraveniilor in termen de 90 de zile de la comunicarea acestora catre contravenient atrage, potrivit legii, raspunderea persoanelor care se fac vinovate de aceasta. Transmiterea cu intarziere a proceselor-verbale nu impiedica executarea silita a acestora in conditiile in care nu a intervenit prescriptia executarii.

(8) In cazul in care titlurile executorii emise de alte organe decat cele prevazute la art. 30 alin. (1) nu cuprind unul dintre urmatoarele elemente: numele si prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de inregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnatura organului care l-a emis si dovada comunicarii acestora, organul de executare silita restituie de indata titlurile executorii organelor emitente.

(9) In cazul in care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de catre un alt organ, organul de executare silita confirma primirea, in termen de 30 de zile.

(10) Institutiile publice finantate total sau partial de la bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate si bugetul asigurarilor pentru somaj, dupa caz, care nu au organe de executare silita proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silita, organelor fiscale din subordinea A.N.A.F. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

(11) Institutiile publice finantate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silita proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului fiscal central sau, dupa caz, organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau la bugetul local, dupa caz.

(12) Institutiile publice finantate total sau partial de la bugetul local, care nu au organe de executare silita proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului local, spre executare silita, organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.

(13) Institutiile publice din subordinea unitatilor/subdiviziunilor administrativ-teritoriale finantate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silita proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.

Art. 227. - Reguli privind executarea silita



(1) Executarea silita se poate intinde asupra veniturilor si bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaza numai in masura necesara pentru realizarea creantelor fiscale si a cheltuielilor de executare. Executarea silita a bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, se efectueaza, de regula, in limita a 150% din valoarea creantelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu exceptia cazului in care din motive obiective in legatura cu situatia patrimoniala a debitorului acest nivel nu poate fi respectat.

(2) Sunt supuse sechestrării si valorificării bunurile urmaribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta si/sau identificate de catre organul de executare silita, in urmatoarea ordine:

a) bunurile mobile si imobile care nu sunt direct folosite in activitatea ce constituie principala sursa de venit;

b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfasurarea activitatii care constituie principala sursa de venit;

c) bunurile mobile si imobile ce se afla temporar in detinerea altor persoane in baza contractelor de arenda, de imprumut, de inchiriere, de concesiune, de leasing si altele;

d) ansamblu de bunuri in conditiile prevederilor art. 246;

e) masini-unelte, utilaje, materii prime si materiale si alte bunuri mobile, precum si bunuri imobile ce servesc activitatii care constituie principala sursa de venit;

f) produse finite.

(3) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din urmatoarea categorie din cele prevazute la alin. (2) ori de cate ori valorificarea nu este posibila.

(4) Bunurile supuse unui regim special de circulatie pot fi urmarite numai cu respectarea conditiilor prevazute de lege.

(5) In cadrul procedurii de executare silita se pot folosi succesiv sau concomitent modalitatile de executare silita prevazute de prezentul cod.

(6) Executarea silita a creantelor fiscale nu se perima.

(7) Executarea silita se desfasoara pana la stingerea creantelor fiscale inscrise in titlul executoriu, inclusiv a creantelor fiscale accesorii, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum si a cheltuielilor de executare.

(8) In cazul in care prin titlul executoriu sunt prevazute, dupa caz, creante fiscale accesorii sau alte sume, fara sa fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculeaza de catre organul de executare silita si se consemneaza intr-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunica debitorului.

(9) Fata de terti, inclusiv fata de stat, o garantie reala si celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileste de la momentul in care acestea au fost facute publice prin oricare dintre metodele prevazute de lege.

Art. 228. - Obligatia de informare

In vederea inceperii executarii silita, organul de executare silita competent se poate folosi de mijloacele de proba prevazute la art. 55, in vederea determinarii averii si a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat sa furnizeze in scris, pe propria raspundere, informatiile solicitate.

Art. 229. - Precizarea naturii debitului

In toate actele de executare silita trebuie sa se indice titlul executoriu si sa se arate natura si cuantumul debitului ce face obiectul executarii.

Art. 230. - Somatia

(1) Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silita.

(2) Somatia cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 46, urmatoarele: numarul dosarului de executare; suma pentru care se incepe executarea silita; termenul in care cel somat urmeaza sa plateasca suma prevazuta in titlul executoriu, precum si indicarea consecintelor nerespectarii acesteia.

(3) In cazul in care debitorul are de incasat sume certe, lichide si exigibile de la autoritati sau institutii publice, executarea silita se continua prin poprirea acestor sume ori de cate ori, ulterior comunicarii somatiei, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau institutia publica respectiva prin care se certifica ca sumele sunt certe, lichide si exigibile. Prevederile art. 236 se aplica in mod corespunzator.

(4) Nu sunt considerate sume exigibile si nu sunt aplicabile prevederile alin. (3) sumelor aflate in litigiu.

(5) In cazul in care documentul prevazut la alin. (3) a fost depus ulterior luarii unor masuri de executare silita potrivit prezentului cod, aceste masuri se ridica dupa aplicarea masurii popririi sumelor inscrise in documentul emis de autoritatea sau institutia publica, in limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevazut la art. 227 alin. (1).

(6) In cazul in care documentul prevazut la alin. (3) a fost depus ulterior stingerii sumelor pentru care s-a inceput executarea silita, acesta se ia in considerare pentru urmatoarele executari silita.

Art. 231. - Drepturi si obligatii ale tertului

Tertul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocand un drept de gaj, drept de ipoteca sau un privilegiu. Tertul participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

Art. 232. - Evaluarea bunurilor supuse executării silita

(1) Inaintea valorificării bunurilor, acestea se evalueaza. Evaluarea se efectueaza de organul de executare silita prin experti evaluatori proprii sau prin experti evaluatori independenti. Evaluatorii independenti sunt desemnati in conditiile art. 63. Atat evaluatorii proprii, cat si evaluatorii independenti sunt obligati sa isi indeplineasca atributiile ce le revin, astfel cum reies din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum si din actul prin care au fost numiti.

(2) Organul de executare silita actualizeaza pretul de evaluare tinand cont de rata inflatiei.

(3) Atunci cand se considera necesar, organul de executare silita procedeaza la o noua evaluare.

(4) Organul de executare silita poate proceda la o noua evaluare in situatii cum sunt: cand se constata modificari ale preturilor de circulatie pe piata libera a bunurilor, cand valoarea bunului s-a modificat prin deteriorari sau prin amenajari. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile in mod corespunzator.

Art. 233. - Suspendarea executării silita

(1) Executarea silita se suspenda:

a) cand suspendarea a fost dispusa de instanta sau de creditor, in conditiile legii;

b) la data comunicării aprobării inlesnirii la plata, in conditiile legii;

c) in cazul prevazut la art. 244;

d) pe o perioada de cel mult 6 luni, in cazuri exceptionale, si doar o singura data pentru acelasi debitor, prin hotarare a Guvernului;

e) in alte cazuri prevazute de lege.

(2) Executarea silita se suspenda si in cazul in care, ulterior inceperii executării silita, se depune o cerere de restituire/rambursare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decat creanta fiscala pentru care s-a inceput executarea silita. In acest caz, executarea silita se suspenda la data depunerii cererii.

(3) Pe perioada suspendării executării silita, actele de executare efectuate anterior, precum si orice alte masuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, raman in fiinta.

(4) Suspendarea executării silita prin poprire bancara are ca efect incetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din incasarile zilnice in conturile in lei si in valuta, incepand cu data si ora comunicării catre institutiile de credit a adresei de suspendare a executării silita prin poprire.

(5) Sumele existente in cont la data si ora comunicării adresei de suspendare a executării silita prin poprire infiintata de organul fiscal raman indisponibilizate, debitorul putand dispune de acestea numai pentru efectuarea de plati in scopul:

a) achitarii obligatiilor fiscale administrate de organele fiscale competente;

b) achitarii drepturilor salariale.

(6) In cazul tertilor popriti, suspendarea executării silita are ca efect incetarea indisponibilizării sumelor datorate de acestia debitorului, atat a celor prezente, cat si a celor viitoare, pana la o noua comunicare din partea organului de executare silita privind continuarea masurilor de executare silita prin poprire.

(7) In cazul in care popririle infiintate de organul de executare silita genereaza imposibilitatea debitorului de a-si continua activitatea economica, cu consecinte sociale deosebite, organul fiscal poate dispune, la cererea debitorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea totala, fie suspendarea partiala a executării silita prin poprire. Suspendarea se poate dispune, o singura data, pe parcursul a 2 ani calendaristici pentru o perioada de cel mult 6 luni consecutive de la data comunicării catre banca sau alt tert poprit a actului de suspendare a popririi.

(8) Odata cu cererea de suspendare prevazuta la alin. (7), debitorul trebuie sa indice bunurile libere de orice sarcini, oferite in vederea sechestrării, sau alte garantii prevazute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a inceput executarea silita.

(9) Dispozitiile alin. (8) nu se aplica in cazul in care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul de executare silita acopera valoarea creantei pentru care s-a inceput executarea silita prin poprire.

(10) In situatia in care la expirarea perioadei pentru care s-a aprobat suspendarea executarii silite prin poprire creantele fiscale nu au fost stinse in intregime, organul fiscal competent pentru administrarea acestor creante procedeaza la valorificarea garantiilor prevazute la alin. (8).

Art. 234. - Incetarea executarii silite si ridicarea masurilor de executare silita

(1) Executarea silita inceteaza daca:

a) s-au stins integral obligatiile fiscale prevazute in titlul executoriu, inclusiv obligatiile de plata accesorii, cheltuielile de executare si orice alte sume stabilite in sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desfiintat titlul executoriu;

c) in alte cazuri prevazute de lege.

(2) Masurile de executare silita aplicate in conditiile prezentului cod se ridica prin decizie intocmita in cel mult doua zile de la data la care a incetat executarea silita, de catre organul de executare silita. Nerespectarea termenului atrage raspunderea potrivit art. 341 alin. (2).

(3) In masura in care creantele fiscale inscrise in titluri executorii se sting prin plata, prin poprire sau prin alte modalitati prevazute de prezentul cod, sechestrile aplicate pe acele titluri asupra bunurilor, cu valoare mai mica ori egala cu suma creantelor fiscale astfel stinse, se ridica, prin decizie intocmita de organul de executare silita, in cel mult doua zile de la data stingerii.

(4) Organul de executare silita ridica poprirea bancara pentru sumele care depasesc quantumul creantelor inscrise in adresa de infiintare a popririi in situatia in care, din informatiile comunicate de banci, rezulta ca sumele indisponibilizate in favoarea organului de executare silita acopera creantele fiscale inscrise in adresa de infiintare a popririi si sunt indeplinite conditiile pentru realizarea creantei.

(5) Poprirea bancara se ridica si in situatia in care organul de executare silita constata ca poprirea a ramas fara obiect.

Art. 235. - Suspendarea executarii silite in cazul depunerii unei scrisori de garantie/polita de asigurare de garantie

(1) In cazul contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creante fiscale, potrivit prezentului cod, inclusiv pe timpul solutionarii actiunii in contencios administrativ, executarea silita se suspenda sau nu incepe pentru obligatiile fiscale contestate daca debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garantie/polita de asigurare de garantie la nivelul obligatiilor fiscale contestate si neachitate. Valabilitatea scrisorii de garantie/politei de asigurare de garantie trebuie sa fie de minimum 6 luni de la data emiterii.

(2) In situatia in care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garantie/politei de asigurare de garantie contestata ori actiunea in contencios administrativ este respinsa, in totalitate sau in parte, organul fiscal executa garantia in ultima zi de valabilitate a acesteia daca sunt indeplinite cumulativ urmatoarele conditii:

a) contribuabilul/platitorul nu plateste obligatiile fiscale pentru care s-a respins contestatia sau actiunea in contencios administrativ;

b) contribuabilul/platitorul nu depune o noua scrisoare de garantie/polita de asigurare de garantie;

c) instanta judecatoreasca nu a dispus, prin hotarare executorie, suspendarea executarii actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Scrisoarea de garantie/Polita de asigurare de garantie ramane fara obiect in urmatoarele situatii:

a) contestatia a fost admisa, in totalitate, de organul de solutionare a contestatiei;

b) actul administrativ fiscal contestat a fost desfiintat, in totalitate, de catre organul de solutionare a contestatiei;

c) actiunea in contencios administrativ a fost admisa in totalitate;

d) instanta judecatoreasca admite, prin hotarare executorie, cererea contribuabilului/platitorului de suspendare a executarii actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare;

e) daca pe perioada solutionarii contestatiei, in procedura administrativa sau in procedura de contencios administrativ, contribuabilul/platitorul achita in totalitate obligatiile fiscale contestate.

(4) In situatia in care contribuabilul/platitorul achita partial obligatiile fiscale contestate, acesta are posibilitatea de a redimensiona garantia in mod corespunzator.

(5) Pe toata perioada suspendarii executarii silite potrivit prezentului articol, creantele fiscale ce fac obiectul suspendarii nu se sting, cu exceptia situatiei in care debitorul opteaza pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8).

## SECTIUNEA a 2-a

### Executarea silita prin poprire

Art. 236. - Executarea silita a sumelor ce se cuvin debitorilor

(1) Sunt supuse executarii silite prin poprire orice sume urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati banesti in lei si in valuta, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, detinute si/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de catre terte persoane sau pe care acestia le vor datora si/sau detine in viitor in temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Sumele reprezentand credite nerambursabile ori finantari primite de la institutii sau organizatii internationale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executarii silite prin poprire, in cazul in care impotriva beneficiarului acestora a fost pornita procedura executarii silite.

(3) In cazul sumelor urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati in valuta, bancile sunt autorizate sa efectueze convertirea in lei a sumelor in valuta, fara consimtamantul titularului de cont, la cursul de schimb afisat de acestea pentru ziua respectiva.

(4) Sumele ce reprezinta venituri banesti ale debitorului persoana fizica, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum si ajutoarele sau indemnizatiile cu destinatie speciala sunt supuse urmaririi numai in conditiile prevazute de Codul de procedura civila, republicat.

(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se infiinteaza de catre organul de executare silita, printr-o adresa care se comunica tertului poprit, cu respectarea termenului prevazut la art. 230 si cu instiintarea debitorului despre infiintarea popririi.

(6) Poprirea nu este supusa validarii.

(7) Poprirea infiintata anterior, ca masura asiguratorie, devine executorie prin comunicarea copieii certificate de pe titlul executoriu, facuta tertului poprit, si instiintarea despre aceasta a debitorului.

(8) Poprirea se considera infiintata din momentul primirii adresei de infiintare de catre tertul poprit. In acest sens, tertul poprit este obligat sa inregistreze atat ziua, cat si ora primirii adresei de infiintare a popririi.

(9) Dupa infiintarea popririi, tertul poprit este obligat:

a) sa plateasca, de indata sau dupa data la care creanta devine exigibila, organului fiscal suma retinuta si cuvenita, in contul indicat de organul de executare silita;

b) sa indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, instiintand despre aceasta organul de executare silita;

c) in cazul infiintarii popririi asiguratorii, cu exceptia popririi asiguratorii asupra sumelor din conturile bancare, sa vireze, de indata sau dupa data la care creanta devine exigibila, organului fiscal suma indicata, in contul de garantii mentionat de organul de executare silita. Suma virata reprezinta o garantie in sensul art. 211 lit. a).

(10) In situatia in care, la data comunicarii adresei de infiintare a popririi, tertul poprit nu datoreaza vreo suma de bani debitorului urmarit sau nu va datora in viitor asemenea sume in temeiul unor raporturi juridice existente, instiinteaza despre acest fapt organul de executare silita in termen de 5 zile de la primirea adresei de infiintare a popririi.

(11) In cazul in care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai multi creditori, tertul poprit anunta in scris despre aceasta pe creditori si procedeaza la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferinta prevazute la art. 258.

(12) Pentru stingerea creantelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmariti prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicandu-se in mod corespunzator. In acest caz, prin exceptie de la art. 230 alin. (1), poprirea nu poate fi infiintata inainte de implinirea unui termen de 30 de zile de la data comunicarii somatiei.

(13) In masura in care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizarii bancii, potrivit alin. (12), sumele existente, precum si cele viitoare provenite din incasarile zilnice in conturile in lei si in valuta sunt indisponibilizate in limita sumei necesare pentru realizarea obligatiei ce se executa silit, astfel cum aceasta rezulta din adresa de infiintare a popririi. Bancile au obligatia sa plateasca sumele indisponibilizate in contul indicat de organul de executare silita in termen de 3 zile de la indisponibilizare.

(14) Din momentul indisponibilizarii, respectiv de la data si ora primirii adresei de infiintare a popririi asupra disponibilitatilor banesti, bancile nu procedeaza la decontarea documentelor de plata primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, si nu accepta alte plati din conturile acestora pana la achitarea integrala a obligatiilor fiscale inscrise in adresa de infiintare a popririi, cu exceptia:

a) sumelor necesare platii drepturilor salariale, inclusiv a impozitelor si contributiilor aferente acestora, retinute la sursa, daca, potrivit declaratiei pe propria raspundere a debitorului sau reprezentantului sau legal, rezulta ca debitorul nu detine alte disponibilitati banesti;

b) sumelor necesare platii accizelor de catre antrepozitarii autorizati. In acest caz, debitorul prezinta institutiei de credit odata cu dispozitia de plata si copia certificata, conform cu originalul, a autorizatiei de antrepozitar;

c) sumelor necesare platii accizelor, in numele antrepozitarilor autorizati, de catre cumparatorii de produse energetice;

d) sumelor necesare platii obligatiilor fiscale de care depinde mentinerea valabilitatii inlesnirii. In acest caz, debitorul va prezenta institutiei de credit odata cu dispozitia de plata si copia certificata, conform cu originalul, a documentului prin care s-a aprobat inlesnirea la plata.

(15) Pe perioada popririi asiguratorii, bancile accepta plati din conturile debitorilor dispuse pentru stingerea sumelor prevazute la alin. (14), precum si pentru stingerea obligatiilor fiscale aferente bugetelor administrate de organul fiscal care a infiintat poprirea.

(16) Incalcarea prevederilor alin. (9), (11), (13), (14) si (18) atrage nulitatea oricarei plati.

(17) In cazul in care executarea silita este suspendata ori inceteaza, potrivit legii, organul de executare silita instiinteaza de indata, in scris, institutiile de credit ori, dupa caz, tertul poprit pentru sistarea, temporara, totala sau partiala a indisponibilizarii conturilor si retinerilor. In caz contrar institutia de credit este obligata sa procedeze potrivit dispozitiilor alin. (13) si (14).

(18) In situatia in care titlurile executorii nu pot fi onorate in aceeasi zi, institutiile de credit urmaresc executarea acestora din incasarile zilnice realizate in contul debitorului.

(19) Dispozitiile alin. (11) se aplica in mod corespunzator.

Art. 237. - Executarea silita a tertului poprit

(1) Daca tertul poprit instiinteaza organul de executare silita ca nu datoreaza vreo suma de bani debitorului urmarit, dar din informatiile si documentele detinute organul fiscal are indicii ca tertul poprit datoreaza asemenea sume debitorului, precum si in cazul in care se invoca alte neregularitati privind infiintarea popririi, instanta judecatoreasca in a carei raza teritoriala se afla domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare silita ori a altei parti interesate, pe baza probelor administrate, dispune cu privire la mentinerea sau desfiintarea popririi.

(2) Judecata se face de urgenta si cu precadere.

(3) Pe baza hotararii de mentinere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare silita poate incepe executarea silita a tertului poprit, in conditiile prezentului cod.

### SECTIUNEA a 3-a

#### Executarea silita a bunurilor mobile

Art. 238. - Executarea silita a bunurilor mobile

(1) Sunt supuse executarii silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu exceptiile prevazute de lege.

(2) In cazul debitorului persoana fizica nu pot fi supuse executarii silite, fiind necesare vietii si muncii debitorului, precum si familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor si la formarea profesionala, precum si cele strict necesare exercitarii profesiei sau a altei ocupatii cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfasurarii activitatii agricole, cum sunt uneltele, semintele, ingrasamintele, furajele si animalele de productie si de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului si familiei sale, precum si obiectele de cult religios, daca nu sunt mai multe de acelasi fel;

c) alimentele necesare debitorului si familiei sale pe timp de doua luni, iar daca debitorul se ocupa exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare pana la noua recolta;

d) combustibilul necesar debitorului si familiei sale pentru incalzit si pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarna;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate ingrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmabile prin alte dispozitii legale.

(3) Bunurile debitorului persoana fizica necesare desfasurarii activitatii in calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silita.

(4) Executarea silita a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, chiar daca acestea se afla la un tert. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal. In cazul sechestrarii autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedura civila, republicat, sunt aplicabile in mod corespunzator.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca masura asiguratorie nu este necesara o noua sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la inceperea executarii silita, este obligat sa verifice daca bunurile prevazute la alin. (5) se gasesc la locul aplicarii sechestrului si daca nu au fost substituite sau degradate, precum si sa sechestreze alte bunuri ale debitorului, in cazul in care cele gasite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creantei.

(7) Bunurile nu se sechestreaza daca prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decat cheltuielile executarii silita.

(8) Prin sechestrul infiintat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobandeste un drept de gaj care confera acestuia in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de gaj in sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data intocmirii procesului-verbal de sechestrul, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cat timp dureaza executarea silita debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decat cu aprobarea data, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdictii atrage raspunderea, potrivit legii, a celui in culpa.

(10) Actele de dispozitie care ar interveni ulterior indisponibilizarii prevazute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absoluta.

(11) In cazurile in care nu au fost luate masuri asiguratorii pentru realizarea integrala a creantei fiscale si la inceperea executarii silita se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau sustragere de la urmarire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicata odata cu comunicarea somatiei.

Art. 239. - Procesul-verbal de sechestrul

(1) Procesul-verbal de sechestrul cuprinde:

a) denumirea organului de executare silita, indicarea locului, a datei si a orei cand s-a facut sechestrul;

b) numele si prenumele executorului fiscal care aplica sechestrul, numarul legitimatiei si al delegatiei;

c) numarul dosarului de executare, data si numarul de inregistrare a somatiei, precum si titlul executoriu in baza caruia se face executarea silita;

d) temeiul legal in baza caruia se face executarea silita;

e) sumele datorate pentru a caror executare silita se aplica sechestrul, inclusiv cele reprezentand obligatii fiscale accesorii, precum si actul normativ in baza caruia a fost stabilita obligatia fiscala de plata;

f) numele, prenumele si domiciliul debitorului persoana fizica ori, in lipsa acestuia, ale persoanei majore care locuieste impreuna cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, numele, prenumele si domiciliul altor persoane majore care au fost de fata la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate si indicarea valorii estimative a fiecaruia, dupa aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionandu-se starea de uzura si eventualele semne particulare ale fiecarui bun, precum si daca s-au luat masuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla, sau de administrare ori conservare a acestora, dupa caz;

h) mentiunea ca evaluarea urmeaza a se face inaintea inceperii procedurii de valorificare, in cazul in care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesita cunostinte de specialitate;

i) mentiunea facuta de debitor privind existenta sau inexistenta unui drept de gaj, ipoteca ori privilegiu, dupa caz, constituit in favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele si adresa persoanei careia i s-au lasat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora, dupa caz;

k) eventualele obiectii facute de persoanele de fata la aplicarea sechestrului;

l) mentiunea ca, in cazul in care in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plateste obligatiile fiscale, se procedeaza la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnatura executorului fiscal care a aplicat sechestrul si a tuturor persoanelor care au fost de fata la sechestrare. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea sa semneze, executorul fiscal mentioneaza aceasta imprejurare.

(2) Cate un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se preda debitorului sub semnatura sau i se comunica la domiciliul ori sediul acestuia, precum si, atunci cand este cazul, custodelui, acesta din urma semnand cu mentiunea de primire a bunurilor in pastrare.

(3) In vederea valorificarii, organul de executare silita este obligat sa verifice daca bunurile sechestrate se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul, precum si daca nu au fost substituite sau degradate.

(4) Cand bunurile sechestrate gasite cu ocazia verificarii nu sunt suficiente pentru realizarea creantei fiscale, organul de executare silita efectueaza investigatiile necesare pentru identificarea si urmarirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Daca se constata ca bunurile nu se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul sau daca au fost substituite ori degradate, executorul fiscal incheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile gasite cu prilejul investigatiilor efectuate conform alin. (4) se incheie procesul-verbal de sechestrul.

(6) Daca se sechestreaza si bunuri gajate pentru garantarea creantelor altor creditor, organul de executare silita trimite si acestora cate un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

(7) Executorul fiscal care constata ca bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior consemneaza aceasta in procesul-verbal, la care anexeaza o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin acelasi proces-verbal executorul fiscal declara sechestrate, cand este necesar, si alte bunuri pe care le identifica.

(8) Bunurile inscrise in procesele-verbale de sechestrul incheiate anterior se considera sechestrate si in cadrul noii executari silita. In acest sens se intocmeste un proces-verbal aditional la procesele-verbale de sechestrul incheiate anterior, cu indicarea titlurilor executarii si quantumul obligatiilor fiscale nascute ulterior procesului-verbal de sechestrul initial. Procesul-verbal aditional se comunica debitorului, cat si celorlalte parti interesate care au drepturi reale sau sarcini asupra bunului sechestrul, dupa caz, Biroului de carte funciara ori Arhivei Electronice de Garantii Reale Mobiliare. Prin procesul-verbal creditorul fiscal isi mentine dreptul de gaj sau ipoteca pe care il confera procesul-verbal de sechestrul in raport cu alti creditor.

(9) In cazul in care executorul fiscal constata ca in legatura cu bunurile sechestrate s-au savarsit fapte care pot constitui infractiuni consemneaza aceasta in procesul-verbal de sechestrul si are obligatia de a sesiza de indata organele judiciare competente.

#### Art. 240. - Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate pot fi lasate in custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare silita ori de executorul fiscal, dupa caz, ori pot fi ridicate si depozitate de catre acesta. Atunci cand bunurile sunt lasate in custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii si cand se constata ca exista pericol de substituire ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) In cazul in care bunurile sechestrate constau in sume de bani in lei sau in valuta, titluri de valoare, obiecte de metale pretioase, pietre pretioase, obiecte de arta, colectii de valoare, acestea se ridica si se depun, cel tarziu a doua zi lucratoare, la unitatile specializate. Bunurile care constau in sume de bani in lei, titluri de valoare, obiecte de metale pretioase, pietre pretioase sechestrate pot fi depozitate de organul de executare silita sau de executorul fiscal dupa caz, si la unitatile teritoriale ale Trezoreriei Statului, care au calitatea de depozitar al acestora. Unitatile teritoriale ale Trezoreriei Statului depozitare, precum si procedura de depunere, manipulare si depozitare se stabilesc prin ordin al ministrului finantelor publice.

(3) Cel care primeste bunurile in custodie semneaza procesul-verbal de sechestrul.

(4) In cazul in care custodele este o alta persoana decat debitorul sau creditorul, organul de executare silita ii stabileste acestuia o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

#### Art. 241. - Inlocuirea bunurilor sechestrate

La solicitarea debitorului, organul fiscal poate inlocui sechestrul asupra unui bun cu sechestrul asupra altui bun si numai daca bunul oferit in vederea sechestrarii este liber de orice sarcini. Dispozitiile art. 227 alin. (1) sunt aplicabile in mod corespunzator.

### SECTIUNEA a 4-a

#### Executarea silita a bunurilor imobile

#### Art. 242. - Executarea silita a bunurilor imobile

(1) Sunt supuse executarii silita bunurile imobile proprietate a debitorului. In situatia in care debitorul detine bunuri in proprietate comuna cu alte persoane, executarea silita se intinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului in urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.

(2) Executarea silita imobiliara se intinde de plin drept si asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevazute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmarite decat odata cu imobilul.

(3) In cazul debitorului persoana fizica nu poate fi supus executarii silite spatiul minim locuit de debitor si familia sa, stabilit in conformitate cu normele legale in vigoare.

(4) Dispozitiile alin. (3) nu sunt aplicabile in cazurile in care executarea silita se face pentru stingerea creantelor fiscale rezultate din savarsirea de infractiuni.

(5) Executorul fiscal care aplica sechestrul incheie un proces-verbal de sechestrul, dispozitiile art. 238 alin. (9)-(11), art. 239 alin. (1) si (2) si art. 241 fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile in temeiul alin. (5) constituie ipoteca legala.

(7) Dreptul de ipoteca confera creditorului fiscal in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de ipoteca, in sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare silita care a instituit sechestrul va solicita de indata biroului de carte funciara efectuarea inscriptiei ipotecare, anexand un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

(9) Biroul de carte funciara comunica organului de executare silita, la cererea acestuia, in termen de 10 zile, celelalte drepturi reale si sarcini care greveaza imobilul urmarit, precum si titularii acestora, care trebuie instiintati de catre organul de executare silita si chemati la termenele fixate pentru vanzarea bunului imobil si distribuirea pretului.

(10) Creditorii debitorului, altii decat titularii drepturilor prevazute la alin. (9), sunt obligati ca, in termen de 30 de zile de la inscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil in evidentele de publicitate imobiliara, sa comunice in scris organului de executare silita titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

#### Art. 243. - Instituirea administratorului-sechestrul

(1) La instituirea sechestrului si in tot cursul executarii silite, organul de executare silita poate numi un administrator-sechestrul, daca aceasta masura este necesara pentru administrarea imobilului urmarit, a chiriilor, a arendeii si a altor venituri obtinute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apararea in litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori alta persoana fizica sau juridica.

(3) Administratorul-sechestrul consemneaza veniturile incasate potrivit alin. (1) la unitatile abilitate si depune recipisa la organul de executare silita.

(4) Cand administrator-sechestrul este numita o alta persoana decat creditorul sau debitorul, organul de executare silita ii fixeaza o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

(5) Ori de cate ori este necesar, administratorul-sechestrul este obligat sa prezinte organului de executare silita situatia veniturilor si a cheltuielilor facute cu administrarea bunului imobil sechestrul.

#### Art. 244. - Suspendarea executarii silite a bunurilor imobile

(1) Dupa primirea procesului-verbal de sechestrul, debitorul poate solicita organului de executare silita, in termen de 15 zile de la comunicare, sa ii aprobe ca plata integrala a creantelor fiscale sa se faca din veniturile bunului imobil urmarit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobarii cererii debitorului, executarea silita inceputa asupra bunului imobil se suspenda.

(3) Pentru motive temeinice, organul de executare silita poate relua executarea silita imobiliara inainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Daca debitorul persoana juridica caruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silita sau isi provoaca insolvabilitatea, sunt aplicabile in mod corespunzator prevederile art. 25.

### SECTIUNEA a 5-a

#### Executarea silita a altor bunuri

#### Art. 245. - Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini

(1) Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini, care sunt ale debitorului, se efectueaza in conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silita a recoltelor si a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare silita hotaraste, dupa caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor asa cum sunt prinse de radacini ori dupa ce vor fi culese.



Art. 246. - Executarea silita a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile si/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual si/sau in ansamblu daca organul de executare silita apreciaza ca astfel acestea pot fi vandute in conditii mai avantajoase.

(2) Organul de executare silita isi poate schimba optiunea in orice faza a executarii, cu reluarea procedurii.

(3) Pentru executarea silita a bunurilor prevazute la alin. (1) organul de executare silita procedeaza la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Prevederile sectiunii a 3-a privind executarea silita a bunurilor mobile si ale sectiunii a 4-a privind executarea silita a bunurilor imobile, precum si ale art. 253 privind plata in rate se aplica in mod corespunzator.

## SECTIUNEA a 6-a

### Valorificarea bunurilor sechestrate

Art. 247. - Modalitati de valorificare a bunurilor sechestrate

(1) In cazul in care creanta fiscala nu este stinsa in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestrare, se procedeaza, fara efectuarea altei formalitati, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu exceptia situatiilor in care, potrivit legii, s-a dispus desfiintarea sechestrului sau suspendarea executarii silita.

(2) Pentru a realiza executarea silita cu rezultate cat mai avantajoase, tinand seama atat de interesul legitim si imediat al creditorului, cat si de drepturile si obligatiile debitorului urmarit, organul de executare silita procedeaza la valorificarea bunurilor sechestrate in una dintre modalitatile prevazute de dispozitiile legale in vigoare si care, fata de datele concrete ale cauzei, se dovedesc a fi mai eficiente.

(3) In sensul alin. (2) organul de executare silita competent procedeaza la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

a) intelegerea partilor;

b) vanzare in regim de consignatie a bunurilor mobile;

c) vanzare directa;

d) vanzare la licitatie;

e) alte modalitati admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitatie, agentii imobiliare sau societati de brokeraj, dupa caz.

(4) Daca au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradarii, acestea pot fi vandute in regim de urgenta. Evaluarea si valorificarea acestor bunuri se efectueaza de catre organele fiscale, la pretul pietei.

(5) Procedura de evaluare si valorificare se aproba astfel:

a) prin ordin al presedintelui A.N.A.F., in cazul creantelor administrate de organul fiscal central;

b) prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice, in cazul creantelor administrate de organul fiscal local.

(6) Daca din cauza unei contestatii sau a unei invoieli intre parti data, locul ori ora vanzarii directe sau la licitatie a fost schimbata de organul de executare silita, se efectueaza alte publicatii si anunturi, potrivit art. 250.

(7) Vanzarea bunurilor sechestrate se face numai catre persoane fizice sau juridice care nu au obligatii fiscale restante.

Art. 248. - Valorificarea bunurilor sechestrate potrivit intelegerii partilor

(1) Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor se realizeaza de debitorul insusi, cu acordul organului de executare silita, astfel incat sa se asigure o recuperare corespunzatoare a creantei fiscale. Debitorul este obligat sa prezinte in scris organului de executare silita propunerile ce i s-au facut si nivelul de acoperire a creantelor fiscale, indicand numele si adresa potentialului cumparator, precum si termenul in care acesta din urma va achita pretul propus.

(2) Pretul propus de cumparator si acceptat de organul de executare silita nu poate fi mai mic decat pretul de evaluare.

(3) Organul de executare silita, dupa analiza propunerilor prevazute la alin. (1), comunica aprobarea indicand termenul si contul bugetar in care pretul bunului trebuie platit de cumparator.

(4) Indisponibilizarea prevazuta la art. 238 alin. (9) si (10) se ridica dupa creditarea contului bugetar prevazut la alin. (3).

Art. 249. - Valorificarea bunurilor sechestrate prin vanzare directa

(1) Valorificarea bunurilor prin vanzare directa se poate realiza in urmatoarele cazuri:

- a) pentru bunurile prevazute la art. 247 alin. (4);
- b) inaintea inceperii procedurii de valorificare prin licitatie, daca se recupereaza integral creanta fiscala;
- c) dupa finalizarea unei licitatii, daca bunul/bunurile sechestrat/e nu a/au fost vandute si se ofera cel putin pretul de evaluare.

(2) Vanzarea directa se realizeaza prin incheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) In cazul in care organul de executare silita inregistreaza in conditiile prevazute la alin. (1) mai multe cereri, vinde bunul persoanei care ofera cel mai mare pret fata de pretul de evaluare.

(4) Vanzarea directa a bunurilor se face chiar daca se prezinta un singur cumparator.

Art. 250. - Vanzarea bunurilor sechestrate la licitatie

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vanzare la licitatie organul de executare silita este obligat sa efectueze publicitatea vanzarii cu cel putin 10 zile inainte de data fixata pentru desfasurarea licitatiei.

(2) Publicitatea vanzarii se realizeaza prin afisarea anuntului privind vanzarea la sediul organului de executare silita, al primariei in a carei raza teritoriala se afla bunurile sechestrate, la sediul si domiciliul debitorului, la locul vanzarii, daca acesta este altul decat cel unde se afla bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vanzare, in cazul vanzarii bunurilor imobile, si prin anunturi intr-un cotidian national de larga circulatie, intr-un cotidian local, in pagina de internet sau, dupa caz, in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, precum si prin alte modalitati prevazute de lege.

(3) Despre data, ora si locul licitatiei trebuie instiintati si debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum si titularii drepturilor reale si ai sarcinilor care greveaza bunul urmarit.

(4) Anuntul privind vanzarea cuprinde urmatoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
  - b) data la care a fost emis;
  - c) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului fiscal emitent;
  - d) numarul dosarului de executare silita;
  - e) bunurile care se ofera spre vanzare si descrierea lor sumara;
  - f) pretul de evaluare ori pretul de pornire a licitatiei, in cazul vanzarii la licitatie, pentru fiecare bun oferit spre vanzare;
  - g) indicarea, daca este cazul, a drepturilor reale si a privilegiilor care greveaza bunurile;
  - h) data, ora si locul vanzarii;
  - i) invitatia, pentru toti cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, sa instiinteze despre aceasta organul de executare silita inainte de data stabilita pentru vanzare;
  - j) invitatia catre toti cei interesati in cumpararea bunurilor sa se prezinte la termenul de vanzare la locul fixat in acest scop si pana la acel termen sa prezinte oferte de cumparare;
  - k) mentiunea ca ofertantii sunt obligati sa depuna in cazul vanzarii la licitatie, pana la termenul prevazut la alin. (7), o taxa de participare ori o scrisoare de garantie, reprezentand 10% din pretul de pornire a licitatiei;
  - l) mentiunea ca toti cei interesati in cumpararea bunurilor trebuie sa prezinte dovada emisa de organele fiscale ca nu au obligatii fiscale restante;
  - m) data afisarii publicatiei de vanzare;
  - n) obligatii ce revin cumparatorului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obligatiile de mediu, obligatiile de conservare a patrimoniului national sau altele asemenea;
  - o) alte informatii de interes pentru cumparator, daca sunt cunoscute de organul fiscal.
- (5) Licitatia se tine la locul unde se afla bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare silita, dupa caz.

(6) Debitorul este obligat sa permita tinerea licitatiei in spatiile pe care le detine, daca sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitatie ofertantii depun, cu cel putin o zi inainte de data licitatiei, urmatoarele documente:

- a) oferta de cumparare;
- b) dovada platii taxei de participare sau a constituirii garantiei sub forma scrisorii de garantie, potrivit alin. (15) ori (16);
- c) imputernicirea persoanei care il reprezinta pe ofertant;

- d) pentru persoanele juridice romane, copie de pe certificatul unic de inregistrare eliberat de oficiul registrului comertului;
- e) pentru persoanele juridice straine, actul de inmatriculare tradus in limba romana;
- f) pentru persoanele fizice romane, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice straine, copie de pe actul de identitate/pasaport.
- (8) Ofertele de cumparare pot fi depuse direct sau transmise prin posta. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.
- (9) Persoanele inscrise la licitatie se pot prezenta si prin mandatar care trebuie sa isi justifice calitatea prin procura speciala autentica. Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin persoana interpusa.
- (10) In cazul platii taxei de participare la licitatie prin decontare bancara sau prin mandat postal, executorul fiscal verifica, la data tinerii licitatiei, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare silita pentru virarea acesteia.
- (11) Pretul de pornire a licitatiei este pretul de evaluare pentru prima licitatie, diminuat cu 25% pentru a doua licitatie si cu 50% pentru urmatoarele licitatii.
- (12) Licitatia incepe de la cel mai mare pret din ofertele de cumparare scrise, daca acesta este superior celui prevazut la alin. (11), iar in caz contrar incepe de la acest din urma pret.
- (13) Adjudecarea se face in favoarea participantului care a oferit cel mai mare pret, dar nu mai putin decat pretul de pornire. In cazul prezentarii unui singur ofertant la licitatie, comisia poate sa il declare adjudecatar daca acesta ofera cel putin pretul de pornire a licitatiei.
- (14) In situatia in care nici la a treia licitatie nu se vinde bunul se organizeaza o noua licitatie. In acest caz bunul poate fi vandut la cel mai mare pret oferit, chiar daca acesta este inferior pretului de pornire a licitatiei.
- (15) Taxa de participare reprezinta 10% din pretul de pornire a licitatiei si se plateste in lei la unitatea teritoriala a Trezoreriei Statului. In termen de 5 zile de la data intocmirii procesului-verbal de licitatie, organul fiscal restituie taxa de participare participantilor care au depus oferte de cumparare si care nu au fost declarati adjudecatari, iar in cazul adjudecarii, taxa se retine in contul pretului. Taxa de participare nu se restituie ofertantilor care nu s-au prezentat la licitatie, celui care a refuzat incheierea procesului-verbal de adjudecare, precum si adjudecatarului care nu a platit pretul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu exceptia cazului in care executarea silita este organizata de organul fiscal local, caz in care taxa de participare se face venit la bugetul local.
- (16) Pentru participarea la licitatie, ofertantii pot constitui si garantii, in conditiile legii, sub forma scrisorii de garantie.
- (17) Scrisoarea de garantie, constituita in conditiile alin. (16), se valorifica de organul de executare silita in cazul in care ofertantul este declarat adjudecatar si/sau in situatiile prevazute la alin. (15) teza a treia.
- Art. 251. - Comisia de licitatie
- (1) Vanzarea la licitatie a bunurilor sechestrate este organizata de o comisie condusa de un presedinte.
- (2) Comisia de licitatie este constituita din 3 persoane desemnate de conducatorul organului fiscal.
- (3) Comisia de licitatie verifica si analizeaza documentele de participare si afiseaza la locul licitatiei, cu cel putin o ora inaintea inceperii acesteia, lista cuprinzand ofertantii care au depus documentatia completa de participare.
- (4) Ofertantii se identifica dupa numarul de ordine de pe lista de participare, dupa care presedintele comisiei anunta obiectul licitatiei, precum si modul de desfasurare a acesteia.
- (5) La termenele fixate pentru tinerea licitatiei executorul fiscal da citire mai intai anuntului de vanzare si apoi ofertelor scrise primite pana la data prevazuta la art. 250 alin. (7).
- (6) Daca la prima licitatie nu s-au prezentat ofertanti sau nu s-a obtinut cel putin pretul de pornire a licitatiei conform art. 250 alin. (11), organul de executare silita fixeaza un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a doua licitatii.
- (7) In cazul in care nu s-a obtinut pretul de pornire nici la a doua licitatie ori nu s-au prezentat ofertanti, organul de executare silita fixeaza un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a treia licitatii.
- (8) La a treia licitatie creditorii urmaritori sau intervenienti nu pot sa adjudece bunurile oferite spre vanzare la un pret mai mic de 50% din pretul de evaluare.
- (9) Pentru fiecare termen de licitatie se efectueaza o noua publicitate a vanzarii, conform prevederilor art. 250.

(10) După licitarea fiecărui bun se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației.

(11) În procesul-verbal prevăzut la alin. (10) se menționează, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și următoarele: datele de identificare ale cumpărătorului; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a pretului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.

Art. 252. - Adjudecarea

(1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească pretul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data adjudecării.

(2) Dacă adjudecatarul nu plătește pretul, licitația se reia în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care pretul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de pret. Adjudecatarul poate să achite pretul oferit inițial și să facă dovada achitării acestuia până la termenul prevăzut la art. 250 alin. (7), caz în care este obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

(3) Cu sumele încasate din eventuala diferență de pret, percepute în temeiul alin. (2), se sting creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia s-a început executarea silită.

(4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.

(5) Suma reprezentând diferența de pret și/sau cheltuielile prevăzute la alin. (1) și (4) se stabilesc de organul de executare silită, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod. Contestarea procesului-verbal se face potrivit procedurii prevăzute la titlul VIII.

(6) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și în cazul valorificării conform înțelegerii părților sau prin vânzare directă.

Art. 253. - Plata în rate

(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile, cumpărătorii pot solicita plata pretului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pretul de adjudecare a bunului imobil și cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere, după caz, stabilite conform prezentului cod. Organul de executare silită stabilește condițiile și termenele de plată a pretului în rate.

(2) Cumpărătorul nu poate înstrăina bunul imobil decât după plata pretului în întregime și a dobânzii sau majorării de întârziere stabilite.

(3) În cazul neplătii avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 252 se aplică în mod corespunzător.

(4) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită și constituie venit al bugetului de stat ori local, după caz.

(5) În cazul plății în rate potrivit prezentului articol, adjudecatarul este debitor pentru diferența de pret.

(6) Procedura de valorificare a bunurilor cu plată în rate se aprobă astfel:

- a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central;
- b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale.

Art. 254. - Procesul-verbal de adjudecare

(1) În cazul vânzării bunurilor imobile, organul de executare silită încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a pretului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plată în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil se transmite, în cazul vânzării cu plată în rate, biroului de carte funciara pentru a înscrive interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a pretului și a dobânzii sau majorării de întârziere, după caz, stabilite pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în cartea funciara.

(2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și următoarele mențiuni:

- a) numărul dosarului de executare silită;
- b) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;
- c) datele de identificare ale cumpărătorului;

- d) datele de identificare ale debitorului;
- e) pretul la care s-a adjudecat bunul si taxa pe valoarea adaugata, daca este cazul;
- f) modalitatea de plata a diferentei de pret in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata in rate;
- g) datele de identificare a bunului;
- h) mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate si ca poate fi inscris in cartea funciara;
- i) mentiunea ca pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza caruia se emite titlu executoriu impotriva cumparatorului care nu plateste diferenta de pret, in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata pretului in rate;
- j) semnatura cumparatorului sau a reprezentantului sau legal, dupa caz.

(3) In cazul in care cumparatorul caruia i s-a incuviintat plata pretului in rate nu plateste restul de pret in conditiile si la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru plata sumei datorate in temeiul titlului executoriu emis de organul de executare silita competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(4) In cazul vanzarii bunurilor mobile, dupa plata pretului, executorul fiscal intocmeste in termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (4) cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 46, si elementele prevazute la alin. (2) din prezentul articol, cu exceptia lit. f), h) si i), precum si mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate. Cate un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se transmite organului de executare silita coordonator si cumparatorului.

(6) In cazul valorificarii bunurilor prin vanzare directa sau licitatie, predarea bunului catre cumparator se face de catre organul de executare silita pe baza de proces-verbal de predare-primire.

Art. 255. - Reluarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate

(1) Daca bunurile supuse executarii silita nu au putut fi valorificate prin modalitatile prevazute la art. 247, se procedeaza astfel:

a) in cazul bunurilor imobile organul de executare silita mentine masura de indisponibilizare, pana la implinirea termenului de prescriptie; in cadrul acestui termen organul de executare silita poate relua oricand procedura de valorificare si poate, dupa caz, sa ia masura numirii, mentinerii ori schimbarii administratorului-sechestrului;

b) in cazul bunurilor mobile, se considera ca acestea nu au valoare de piata si se restituie debitorului; odata cu restituirea bunului mobil organul fiscal ridica si sechestrul; dispozitiile art. 234 alin. (2) sunt aplicabile in mod corespunzator.

(2) In cazul bunurilor prevazute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluarii procedurii in cadrul termenului de prescriptie, daca organul de executare silita considera ca nu se impune o noua evaluare, pretul de pornire a licitatiei nu poate fi mai mic decat 50% din pretul de evaluare a bunurilor.

(3) In cazul in care debitorii carora urmeaza sa li se restituie bunurile nu se mai afla la domiciliul fiscal declarat si, in urma demersurilor intreprinse, nu au putut fi identificati, organul fiscal procedeaza la instiintarea acestora, cu procedura prevazuta pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 47, ca bunul in cauza este pastrat la dispozitia proprietarului pana la implinirea termenului de prescriptie, dupa care urmeaza a fi valorificat potrivit dispozitiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate in proprietatea privata a statului, daca legea nu prevede altfel.

(4) Cele aratate la alin. (3) se consemneaza intr-un proces-verbal intocmit de organul fiscal.

(5) In cazul bunurilor imobile, in baza procesului-verbal prevazut la alin. (4) in conditiile legii urmeaza a fi sesizata instanta judecatoreasca competenta cu actiune in constatarea dreptului de proprietate privata a statului asupra bunului respectiv.

## CAPITOLUL IX

### Cheltuieli

Art. 256. - Cheltuieli de executare silita

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silita sunt in sarcina debitorului.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), in cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, cheltuielile generate de comunicarea somatiei si a adresei de infiintare a popririi sunt suportate de organul fiscal central.

(3) Suma cheltuielilor cu executarea silita se stabileste de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod si are la baza documente privind cheltuielile efectuate.

(4) Cheltuielile de executare silita a creantelor fiscale se avanseaza de organul de executare silita, din bugetul acestuia.

(5) Cheltuielile de executare silita care nu au la baza documente care sa ateste ca au fost efectuate in scopul executarii silita nu sunt in sarcina debitorului urmarit.

(6) Sumele recuperate in contul cheltuielilor de executare silita se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu exceptia sumelor reprezentand cheltuieli de executare silita a creantelor fiscale administrate de organul fiscal central, care se fac venit la bugetul de stat, daca legea nu prevede altfel.

## CAPITOLUL X

### Eliberarea si distribuirea sumelor realizate prin executare silita

Art. 257. - Sumele realizate din executare silita

(1) Suma realizata in cursul procedurii de executare silita reprezinta totalitatea sumelor incasate dupa comunicarea somatiei prin orice modalitate prevazuta de prezentul cod.

(2) Sumele realizate din executare silita potrivit alin. (1) sting creantele fiscale in ordinea vechimii titlurilor executorii, cu exceptia situatiei prevazute la art. 230 alin. (3)-(6). In cadrul titlului executoriu se sting mai intai creantele fiscale principale, in ordinea vechimii, si apoi creantele fiscale accesorii, in ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile in mod corespunzator. Sumele realizate ca urmare a popririi prevazute la art. 230 alin. (3)-(6) sting creantele fiscale incluse in titlurile executorii pentru care s-a aplicat aceasta masura.

(3) Prin exceptie de la prevederile alin. (2), in cazul sumelor realizate prin plata sau compensare, stingerea se face potrivit prevederilor art. 163 si 165.

(4) Daca suma ce reprezinta atat creanta fiscala, cat si cheltuielile de executare este mai mica decat suma realizata prin executare silita, cu diferenta se procedeaza la compensare, potrivit art. 167, sau se restituie, la cerere, debitorului, dupa caz.

(5) Despre sumele de restituit debitorul trebuie instiintat de indata.

Art. 258. - Ordinea de distribuire

(1) In cazul in care executarea silita a fost pornita de mai multi creditori sau cand pana la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus si alti creditori titlurile lor, organele prevazute la art. 220 procedeaza la distribuirea sumei potrivit urmatoarei ordini de preferinta, daca legea nu prevede altfel:

a) creantele reprezentand cheltuielile de orice fel, facute cu urmarirea si conservarea bunurilor al caror pret se distribuie, inclusiv cheltuielile facute in interesul comun al creditorilor;

b) cheltuielile de inmormantare a debitorului, in raport cu conditia si starea acestuia;

c) creantele reprezentand salarii si alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite somerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru intretinerea si ingrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporara de munca, pentru prevenirea imbolnavirilor, refacerea sau intarirea sanatatii, ajutoarele de deces, acordate in cadrul asigurarilor sociale de stat, precum si creantele reprezentand obligatia de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vatamarea integritatii corporale ori a sanatatii;

d) creantele rezultand din obligatii de intretinere, alocatii pentru copii sau de plata a altor sume periodice destinate asigurarii mijloacelor de existenta;

e) creantele fiscale provenite din impozite, taxe, contributii sociale si din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetelor locale si bugetelor fondurilor speciale, inclusiv amenzile cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

f) creantele rezultand din imprumuturi acordate de stat;

g) creantele reprezentand despagubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietatii publice prin fapte ilicite;

h) creantele rezultand din imprumuturi bancare, din livrari de produse, prestari de servicii sau executari de lucrari, precum si din chirii, redevente ori arenze;

i) alte creante.

(2) Pentru plata creantelor care au aceeasi ordine de preferinta, daca legea nu prevede altfel, suma realizata din executare se repartizeaza intre creditori proportional cu creanta fiecaruia.

Art. 259. - Reguli privind eliberarea si distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii si care indeplinesc conditia de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, in conditiile prevazute la art. 227 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vanzare fata de alti creditori care au garantii reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriile creantei principale prevazute in titlul executoriu urmeaza ordinea de preferinta a creantei principale.

(3) Daca exista creditorii care, asupra bunului vandut, au drepturi de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care organul de executare silita a luat cunostinta in conditiile art. 239 alin. (6) si ale art. 242 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vanzarea bunului, creantele lor sunt platite inaintea creantelor prevazute la art. 258 alin. (1) lit. b). In acest caz, organul de executare silita este obligat sa ii instiinteze din oficiu pe creditorii in favoarea carora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pretului.

(4) Creditorii care nu au participat la executarea silita pot depune titlurile lor in vederea participarii la distribuirea sumelor realizate prin executare silita, numai pana la data intocmirii de catre organele de executare silita a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se efectueaza numai dupa trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, cand organul de executare silita procedeaza, dupa caz, la eliberarea ori distribuirea sumei, cu instiintarea partilor si a creditorilor care si-au depus titlurile.

(6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se consemneaza de executorul fiscal de indata intr-un proces-verbal, care se semneaza de toti cei indreptatiti.

(7) Cel nemulțumit de modul in care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita poate cere executorului fiscal sa consemneze in procesul-verbal obiectiile sale.

(8) Dupa intocmirea procesului-verbal prevazut la alin. (6) niciun creditor nu mai este in drept sa ceara sa participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silita.

## CAPITOLUL XI

### Contestatia la executare silita

#### Art. 260. - Contestatia la executare silita

(1) Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare silita, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.

(2) Dispozitiile privind suspendarea provizorie a executarii silite prevazute de Codul de procedura civila, republicat, nu sunt aplicabile.

(3) Contestatia poate fi facuta si impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.

#### Art. 261. - Termen de contestare

(1) Contestatia se poate face in termen de 15 zile, sub sanctiunea decaderii, de la data cand:

a) contestatorul a luat cunostinta de executarea ori de actul de executare pe care le contesta, din comunicarea somatiei sau din alta instiintare primita ori, in lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau in alt mod;

b) contestatorul a luat cunostinta, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare silita de a indeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunostinta, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contesta.

(2) Contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa cel mai tarziu in termen de 15 zile dupa efectuarea executării.

(3) Neintroducerea contestatiei in termenul prevazut la alin. (2) nu il impiedica pe cel de-al treilea sa isi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

#### Art. 262. - Judecarea contestatiei

(1) La judecarea contestatiei instanta citeaza si organul de executare silita in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmarite ori, in cazul executării prin poprire, isi are sediul sau domiciliul tertul poprit.

(2) La cererea partii interesate instanta poate decide, in cadrul contestatiei la executare, asupra impartirii bunurilor pe care debitorul le detine in proprietate comuna cu alte persoane.

(3) Daca admite contestatia la executare, instanta, dupa caz, poate dispune anulara actului de executare contestat sau indreptarea acestuia, anulara ori incetarea executării in sesi, anulara sau lamurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a carui indeplinire a fost refuzata.

(4) In cazul anularii actului de executare contestat sau al incetarii executarii insesi si al anularii titlului executoriu, instanta poate dispune prin aceeași hotarare sa i se restituie celui indreptatit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor ori din retinerile prin poprire.

(5) In cazul respingerii contestatiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare silita, la despagubiri pentru pagubele cauzate prin intarzierea executarii, iar cand contestatia a fost exercitata cu rea-credinta, el poate fi obligat si la plata unei amenzi potrivit art. 720 alin. (3) din Codul de procedura civila, republicat.

## CAPITOLUL XII

### Stingerea creantelor fiscale prin alte modalitati

#### Art. 263. - Darea in plata

(1) Creantele fiscale administrate de organul fiscal central, cu exceptia celor cu retinere la sursa si a accesoriilor aferente acestora, a drepturilor vamale si a altor creante transmise spre colectare organului fiscal central, precum si creantele fiscale administrate de organul fiscal local pot fi stinse, la cererea debitorului, oricand, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea in proprietatea publica a statului sau, dupa caz, a unitatii administrativ-teritoriale a bunurilor imobile reprezentand constructie si teren aferent, precum si terenuri fara constructii, dupa caz, chiar daca acestea sunt supuse executarii silita de catre organul fiscal competent, potrivit prezentului cod.

(2) In cazul creantelor fiscale stinse prin dare in plata, data stingerii este data procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil.

(3) Dispozitiile alin. (1) sunt aplicabile si debitorilor prevazuti la art. 24 alin. (1) lit. a). In acest caz, prin exceptie de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite in vederea stingerii prin dare in plata trebuie sa nu fie supuse executarii silita si sa nu fie grevate de alte sarcini cu exceptia ipotecii constituite in conditiile art. 24 alin. (1) lit. a).

(4) In termen de 90 de zile de la data comunicarii procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil, institutia care a solicitat preluarea in administrare a bunului are obligatia de a efectua demersurile pentru initierea hotararii de constituire a dreptului de administrare potrivit art. 867 din Codul civil.

(5) In scopul prevazut la alin. (1), organul fiscal transmite cererea, insotita de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finantelor publice sau, dupa caz, prin hotarare a autoritatii deliberative. In aceleasi conditii se stabileste si documentatia care insoteste cererea.

(6) Comisia prevazuta la alin. (5) analizeaza cererea numai in conditiile existentei unor solicitari de preluare in administrare, potrivit legii, a acestor bunuri din care sa rezulte ca bunurile respective urmeaza a fi destinate uzului si interesului public si numai daca s-a efectuat inspectia fiscala la respectivul contribuabil. Comisia hotaraste, prin decizie, asupra modului de solutionare a cererii. In cazul admiterii cererii, comisia dispune organului fiscal competent incheierea procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil si stingerea creantelor fiscale. Comisia poate respinge cererea in situatia in care bunurile imobile oferite nu sunt destinate uzului sau interesului public.

(7) Procesul-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil constituie titlu de proprietate.

(8) In cazul in care operatiunea de transfer al proprietatii bunurilor imobile prin dare in plata este taxabila, cu valoarea stabilita, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adaugata, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adaugata aferenta operatiunii de dare in plata.

(9) Bunurile imobile trecute in proprietatea publica conform alin. (1) sunt date in administrare in conditiile legii, cu conditia mentinerii, pe o perioada de 5 ani, a uzului si a interesului public. Pana la intrarea in vigoare a actului prin care s-a dispus darea in administrare, imobilul se afla in custodia institutiei care a solicitat preluarea in administrare. Institutia care are bunul in custodie are obligatia inventarierii acestuia, potrivit legii.

(10) La data intocmirii procesului-verbal pentru trecerea in proprietatea publica a statului a bunului imobil inceteaza masura de indisponibilizare a acestuia, precum si calitatea de administrator-sechestrar a persoanelor desemnate conform legii, daca este cazul.

(11) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate in perioada cuprinsa intre data incheierii procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunurilor imobile si preluarea in administrare prin hotarare a Guvernului sunt suportate de institutia publica solicitanta. In cazul in care Guvernul hotaraste darea in administrare catre alta institutie publica decat cea solicitanta, cheltuielile de administrare se suporta de institutia publica careia i-a fost atribuit bunul in administrare.



(12) In cazul in care bunurile imobile trecute in proprietatea publica conform prezentului cod au fost revendicate si restituite, potrivit legii, tertelor persoane, debitorul este obligat la plata sumelor stinse prin aceasta modalitate. Creantele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite tertului.

(13) In cazul in care, in interiorul termenului de prescriptie a creantelor fiscale, comisia prevazuta la alin. (6) ia cunostinta despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobarii cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situatiei de fapt, revocarea, in tot sau in parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creante fiscale prin trecerea bunurilor imobile in proprietatea publica, dispozitiile alin. (12) aplicandu-se in mod corespunzator.

(14) In situatiile prevazute la alin. (12) si (13), pentru perioada cuprinsa intre data trecerii in proprietatea publica si data la care au renascut creantele fiscale, respectiv data revocarii deciziei prin care s-a aprobat darea in plata, nu se datoreaza dobanzi, penalitati de intarziere sau majorari de intarziere, dupa caz.

#### Art. 264. - Conversia in actiuni a obligatiilor fiscale

(1) La contribuabilii/platitorii la care statul este actionar integral sau majoritar se poate aproba, in conditiile legii si cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia in actiuni a obligatiilor fiscale principale administrate de organul fiscal central reprezentand impozite, taxe, contributi sociale obligatorii si alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat, precum si obligatiile fiscale accesorii, datorate si neachitate, cu exceptia obligatiilor fiscale principale cu retinere la sursa si a accesoriilor aferente acestora si obligatiile fiscale catre fondul de risc ca urmare a imprumuturilor externe garantate de stat.

(2) In aplicarea alin. (1), prin hotarare a Guvernului, se aproba contribuabilii/platitorii la care se realizeaza stingerea obligatiilor fiscale prin conversie in actiuni.

(3) Conversia in actiuni prevazuta la alin. (1) se realizeaza numai cu respectarea dreptului de preferinta al actionarilor existenti, in conditiile legii si conform prevederilor actelor constitutive.

(4) Institutia publica ce exercita calitatea de actionar in numele statului la data efectuarii conversiei exercita drepturile si obligatiile statului roman in calitate de actionar pentru actiunile emise in favoarea statului de operatorii economici prevazuti la alin. (1) si inregistreaza in evidentele contabile aceste actiuni.

(5) La contribuabilii/platitorii cu capital integral sau majoritar de stat la care s-a deschis procedura insolventei, potrivit legii, conversia creantelor bugetare in actiuni poate fi prevazuta prin planul de reorganizare, in conditiile legii, cu acordul expres, in scris, al creditorului. Prevederile alin. (4) raman aplicabile.

(6) In vederea stingerii prin conversie in actiuni a obligatiilor prevazute la alin. (1), organul fiscal competent emite, din oficiu, certificatul de atestare fiscala.

(7) Certificatul de atestare fiscala emis potrivit alin. (6) se comunica contribuabililor/platitorilor prevazuti la alin. (1).

(8) Conversia obligatiilor cuprinse in certificatul de atestare fiscala se face la valoarea nominala a actiunilor.

(9) Data stingerii obligatiilor prevazute la alin. (1) este data realizarii conversiei.

(10) Operarea in evidentele contabile ale contribuabilului/platitorului a conversiei in actiuni a creantei prevazute la alin. (1) se face in baza certificatului de atestare fiscala emis de organul fiscal competent potrivit alin. (6) si comunicat contribuabilului/platitorului potrivit alin. (7).

(11) Incepand cu data emiterii certificatului de atestare fiscala, pentru obligatiile principale datorate de contribuabil/platitor care fac obiectul conversiei in actiuni, nu se calculeaza si nu se datoreaza obligatii accesorii.

(12) Pentru obligatiile care fac obiectul prezentului articol, executarea silita se suspenda la data intrarii in vigoare a hotararii Guvernului prevazute la alin. (2) si inceteaza la data conversiei in actiuni a creantelor.

(13) Institutia publica sub autoritatea careia functioneaza contribuabilul/platitorul exercita drepturile si obligatiile statului roman, in calitate de actionar unic sau majoritar, dupa caz, si inregistreaza actiunile emise de contribuabil/platitor in favoarea statului ca urmare a conversiei creantelor prevazute la alin. (1), tinandu-se evidenta acestora distinct potrivit reglementarilor privind contabilitatea institutiilor publice in vigoare.

(14) La contribuabilii/platitorii la care o unitate administrativ-teritoriala/subdiviziune administrativ-teritoriala este actionar integral sau majoritar, se poate aproba, in conditiile legii si cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia in actiuni a obligatiilor fiscale principale administrate de organul fiscal local reprezentand impozite, taxe locale si alte sume datorate bugetului local, inclusiv

amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul local, precum si obligatiile fiscale accesorii, datorate si neachitate.

(15) In aplicarea alin. (14), prin hotarare a autoritatii deliberative, se aproba contribuabilii/platitorii la care se realizeaza stingerea obligatiilor fiscale prin conversie in actiuni.

(16) Prevederile alin. (3)-(13) sunt aplicabile in mod corespunzator si pentru conversia prevazuta la alin. (14).

Art. 265. - Conduita organului fiscal in cazul insolabilitatii si al deschiderii procedurii insolventei potrivit Legii nr. 85/2014

(1) In sensul prezentului cod este insolubil debitorul ale carui venituri ori bunuri urmaribile au o valoare mai mica decat obligatiile fiscale de plata sau care nu are venituri ori bunuri urmaribile.

(2) Pentru obligatiile fiscale ale debitorilor declarati in stare de insolabilitate care nu au venituri sau bunuri urmaribile, conducatorul organului de executare silita dispune scoaterea creantei din evidenta curenta si trecerea ei intr-o evidenta separata pe baza procesului-verbal de insolabilitate.

(3) In cazul debitorilor prevazuti la alin. (2) executarea silita se intrerupe. Organul fiscal are obligatia ca cel putin o data pe an sa efectueze o investigatie asupra starii acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silita.

(4) In cazurile in care se constata ca debitorii au dobandit venituri sau bunuri urmaribile, organele de executare silita iau masurile necesare de trecere din evidenta separata in evidenta curenta si de executare silita.

(5) In vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii care se afla in stare de insolventa potrivit Legii nr. 85/2014, organul fiscal solicita inscrierea la masa credala a impozitelor, taxelor, contributiilor sociale existente in evidenta creantelor fiscale la data declararii insolventei.

(6) Dispozitiile alin. (5) se aplica si in vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii aflati in lichidare in conditiile legii.

(7) Cererile organelor fiscale privind inceperea procedurii insolventei sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

(8) In situatia in care organul fiscal central detine cel putin 50% din valoarea totala a creantelor, A.N.A.F. poate decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i si remuneratia.

Confirmarea administratorului judiciar/lichidatorului desemnat de A.N.A.F. de catre judecatorul-sindic se efectueaza, conform art. 45 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 85/2014.

(9) In dosarele in care organul fiscal detine cel putin 50% din valoarea totala a creantelor, acesta are dreptul sa verifice activitatea administratorului judiciar/lichidatorului si sa ii solicite prezentarea documentelor referitoare la activitatea desfasurata si onorariile incasate.

Art. 266. - Anularea creantelor fiscale

(1) In situatiile in care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin posta, sunt mai mari decat creantele fiscale supuse executarii silita, conducatorul organului de executare silita poate aproba anularea debitelor respective.

(2) In cazul prevazut la art. 265 alin. (2), daca la sfarsitul perioadei de prescriptie se constata ca debitorul nu a dobandit bunuri sau venituri urmaribile, organele de executare silita procedeaza la anularea obligatiilor fiscale.

(3) Anularea se face si atunci cand organul fiscal constata ca debitorul persoana fizica este disparut sau decedat fara sa fi lasat venituri ori bunuri urmaribile.

(4) Obligatiile fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiati din registrele in care au fost inregistrati potrivit legii se anuleaza dupa radiere daca pentru plata acestora nu s-a atras raspunderea altor persoane, potrivit legii.

(5) Creantele fiscale restante administrate de organul fiscal central, aflate in sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 40 lei, se anuleaza. Plafonul se aplica totalului creantelor fiscale datorate si neachitate de debitori.

(6) In cazul creantelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotarare, autoritatile deliberative pot stabili plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate, care nu poate depasi limita maxima prevazuta la alin. (5).

(7) Prevederile alin. (6) se aplica totalului creantelor fiscale datorate si neachitate de debitori aflate in sold la data de 31 decembrie a anului.

## CAPITOLUL XIII

### Dispozitii speciale privind colectarea

Art. 267. - Dispozitii speciale privind colectarea  
Prevederile prezentului titlu se aplica si pentru colectarea amenzilor de orice fel si altor creante bugetare, pe baza unor titluri executorii de creanta bugetara, transmise spre recuperare organului fiscal.

## TITLUL VIII

Solutionarea contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale

### CAPITOLUL I

Dreptul la contestatie

Art. 268. - Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit prezentului titlu. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(3) Baza de impozitare si creanta fiscala stabilite prin decizie de impunere se contesta numai impreuna.

(4) Pot fi contestate in conditiile alin. (3) si deciziile de nemodificare a bazei de impozitare prin care nu sunt stabilite creante fiscale.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impozitare, reglementate potrivit art. 99 alin. (1), contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impozitare constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impozitare pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

Art. 269. - Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a imputernicitului acestuia. Dovada calitatii de imputernicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat.

(3) In contestatiile care au ca obiect sume se specifica quantumul sumei totale contestate, individualizata pe categorii de creante fiscale, precum si accesorii ale acestora. In situatia in care se constata nerespectarea acestei obligatii, organul fiscal de solutionare competent solicita contestatorului, in scris, ca acesta sa precizeze, in termen de 5 zile de la comunicarea solicitarii, quantumul sumei contestate, individualizata. In cazul in care contestatorul nu comunica suma, se considera contestat intregul act administrativ fiscal atacat.

(4) Contestatia se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat si nu este supusa taxelor extrajudiciare de timbru.

Art. 270. - Termenul de depunere a contestatiei

(1) Contestatia se depune in termen de 45 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii.

(2) In cazul in care contestatia nu este depusa la organul fiscal emitent, aceasta se inainteaza, in termen de cel mult 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(3) In cazul in care competenta de solutionare nu apartine organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestatia se inainteaza de catre acesta, in termen de 5 zile de la inregistrare, organului de solutionare competent.

(4) Daca actul administrativ fiscal nu contine elementele prevazute la art. 46 alin. (2) lit. i), contestatia poate fi depusa, in termen de 3 luni de la data comunicarii actului administrativ fiscal, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.

Art. 271. - Retragerea contestatiei

(1) Contestatia poate fi retrasa de catre contestator pana la solutionarea acesteia. In acest caz, organul de solutionare competent comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renuntarea la contestatie.

(2) Prin retragerea contestatiei nu se pierde dreptul de a se inainta o noua contestatie in interiorul termenului prevazut la art. 270.

## CAPITOLUL II

### Competenta de solutionare a contestatiilor. Decizia de solutionare

#### Art. 272. - Organul competent

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise in conformitate cu legislatia in materie vamala, a masurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de masuri, precum si impotriva deciziei de reverificare, emise de organul fiscal central, se solutioneaza de catre structurile specializate de solutionare a contestatiilor.

(2) Structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale regionale ale finantelor publice in a caror raza teritoriala isi au domiciliul fiscal contestatarul este competenta pentru solutionarea contestatiilor ce au ca obiect:

a) creante fiscale in cuantum de pana la 5 milioane lei;

b) masura de diminuare a pierderii fiscale si deciziile de reverificare, cu exceptia celor pentru care competenta de solutionare apartine structurii prevazute la alin. (4).

(3) Contestatiile formulate de contribuabilii nerezidenti care nu au pe teritoriul Romaniei un sediu permanent ce au ca obiect creante fiscale in cuantum de pana la 5 milioane lei se solutioneaza de structura specializata de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale regionale ale finantelor publice competenta pentru administrarea creantelor respectivului contribuabil nerezident. In cazul in care competenta de administrare a creantelor datorate de contribuabilul nerezident revine Directiei generale de administrare a marilor contribuabili, competenta de solutionare a contestatiilor revine directiei generale prevazute la alin. (4).

(4) Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul A.N.A.F. este competenta pentru solutionarea contestatiilor care au ca obiect:

a) creante fiscale in cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;

b) masura de diminuare a pierderii fiscale in cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;

c) creante fiscale si masura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum si decizia de reverificare, in cazul contestatiilor formulate de marii contribuabili;

d) creante fiscale si masura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum si decizia de reverificare, in cazul contestatiilor formulate de contribuabili impotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.

(5) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale decat cele prevazute la alin. (1) se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(6) Competenta de solutionare a contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prevazuta la alin. (2)-(4) se poate delega altui organ de solutionare, in conditiile stabilite prin ordinul presedintelui A.N.A.F. Contestatorul si persoanele introduse in procedura de solutionare a contestatiei sunt informati cu privire la schimbarea competentei de solutionare a contestatiei.

(7) Contestatiile formulate impotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se solutioneaza de catre aceste organe fiscale.

(8) Contestatiile formulate impotriva actelor administrative fiscale emise de alte autoritati publice care, potrivit legii, administreaza creante fiscale se solutioneaza de catre aceste autoritati.

#### Art. 273. - Decizia de solutionare

(1) In solutionarea contestatiei, organul de solutionare competent se pronunta prin decizie.

(2) Decizia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.

#### Art. 274. - Forma si continutul deciziei de solutionare a contestatiei

(1) Decizia de solutionare a contestatiei se emite in forma scrisa si cuprinde: preambulul, considerentele si dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu solutionarea, datele de identificare ale contestatorului, numarul de inregistrare a contestatiei la organul de solutionare competent, obiectul cauzei,

precum si sinteza sustinerilor partilor atunci cand organul competent de solutionare a contestatiei nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt si de drept care au format convingerea organului de solutionare competent in emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solutia pronuntata, calea de atac, termenul in care aceasta poate fi exercitata si instanta competenta.

(5) Decizia se semneaza de catre conducatorul structurii de solutionare a contestatiei ori conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

### CAPITOLUL III

#### Dispozitii procedurale

Art. 275. - Introducerea altor persoane in procedura de solutionare

(1) Organul de solutionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, in solutionarea contestatiei, dupa caz, alte persoane ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei de solutionare a contestatiei. Inainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9.

(2) Persoanele care participa la realizarea venitului in sensul art. 268 alin. (5) si nu au inaintat contestatie vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanei introduse in procedura de contestatie i se vor comunica toate cererile si declaratiile celorlalte parti. Aceasta persoana are drepturile si obligatiile partilor rezultate din raportul juridic fiscal ce formeaza obiectul contestatiei si are dreptul sa inainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila, republicat, referitoare la interventia fortata si voluntara sunt aplicabile.

Art. 276. - Solutionarea contestatiei

(1) In solutionarea contestatiei organul competent verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport cu sustinerile partilor, cu dispozitiile legale invocate de acestea si cu documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

(2) Organul de solutionare competent, pentru lamurirea cauzei, poate solicita:

a) punctul de vedere al directiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finantelor Publice, A.N.A.F. sau al altor institutii si autoritati competente sa se pronunte in cauzele respective;

b) efectuarea, de catre organele competente, a unei constatari la fata locului in conditiile art. 65.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora poate/pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se ofera posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

(5) Contestatorul poate solicita organului de solutionare competent sustinerea orala a contestatiei. In acest caz, organul de solutionare fixeaza un termen pentru care convoaca, la sediul sau, contestatorul si reprezentantul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat. Aceasta solicitare poate fi adresata organului de solutionare competent in termen de cel mult 30 de zile de la data inregistrarii contestatiei sub sanctiunea decaderii.

(6) Organul de solutionare competent se pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar, cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se mai procedeaza la analiza pe fond a cauzei.

(7) Contestatiile formulate potrivit prezentului titlu se solutioneaza in termenul prevazut la art. 77.

Art. 277. - Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni in legatura cu mijloacele de proba privind stabilirea bazei de impozitare si a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b) solutionarea cauzei depinde, in tot sau in parte, de existenta ori inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2) La cererea contestatorului, organul de solutionare competent suspenda procedura si stabileste termenul pana la care aceasta se suspenda. Termenul de suspendare nu poate fi mai mare de 6 luni de la data acordarii. Suspendarea poate fi solicitata o singura data.

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a incetat ori nu.

(4) Hotararea definitiva a instantei penale prin care se solutioneaza actiunea civila este opozabila organelor de solutionare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civila.

Art. 278. - Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune, dupa cum urmeaza:

- a) de 10%, daca aceasta valoare este pana la 10.000 lei;
- b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depaseste 10.000 lei;
- c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depaseste 100.000 lei;
- d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depaseste 1.000.000 lei.

(3) In cazul suspendarii executarii actului administrativ fiscal, dispusa de instantele de judecata in baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate pana la incetarea acesteia si obligatiile fiscale nu se inscriu in certificatul de atestare fiscala.

(4) Prin exceptie de la prevederile art. 173, in cazul in care instanta judecatoreasca de contencios administrativ admite cererea contribuabilului/platitorului de suspendare a executarii actului administrativ fiscal potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, nu se datoreaza penalitati de intarziere pe perioada suspendarii. In cazul creantelor administrate de organul fiscal local, pe perioada suspendarii se datoreaza majorari de intarziere de 0,5% pe luna sau fractiune de luna, reprezentand echivalentul prejudiciului.

(5) Suspendarea executarii actului administrativ fiscal dispusa potrivit art. 14 din Legea nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, inceteaza de drept si fara nicio formalitate daca actiunea in anularea actului administrativ fiscal nu a fost introdusa in termen de 60 de zile de la data comunicarii deciziei de solutionare a contestatiei.

## CAPITOLUL IV

### Solutii asupra contestatiei

Art. 279. - Solutii asupra contestatiei

(1) Prin decizie contestatia poate fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.

(2) In cazul admitterii contestatiei se decide, dupa caz, anularea totala sau partiala a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial, actul administrativ atacat in situatia in care din documentele existente la dosar si in urma demersurilor intreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situatia de fapt in cauza dedusa solutionarii prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent si de contestator. In acest caz, organul emitent al actului desfiintat urmeaza sa incheie un nou act administrativ fiscal care trebuie sa aiba in vedere strict considerentele deciziei de solutionare a contestatiei. Pentru un tip de creanta fiscala si pentru o perioada supusa impozitarii desfiintarea actului administrativ fiscal se poate pronunta o singura data.

(4) Solutia de desfiintare este pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizeaza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a pronuntat solutia de desfiintare.

(5) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, in conditiile prevazute de art. 277.

(6) Prin decizie se poate constata nulitatea actului atacat.

(7) In cazul solutiilor de desfiintare, dispozitiile art. 129 alin. (3) se aplica in mod corespunzator pentru toate categoriile de acte administrativ fiscale contestate, chiar daca la data refacerii inspectiei/controlului termenul de prescriptie ar fi implinit.

Art. 280. - Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale

(1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia se respinge fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.

Art. 281. - Comunicarea deciziei si calea de atac

(1) Decizia privind solutionarea contestatiei se comunica contestatorului, persoanelor introduse in procedura de solutionare a contestatiei, precum si organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise in solutionarea contestatiilor impreuna cu actele administrative fiscale la care se refera pot fi atacate de catre contestator sau de catre persoanele introduse in procedura de solutionare a contestatiei, la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta, in conditiile legii.

(3) In situatia atacarii la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desfiintarea, incheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a solutiei de desfiintare emise in procedura de solutionare a contestatiei se face in termen de 30 de zile de la data aducerii la cunostinta organului fiscal a deciziei de desfiintare.

(4) In situatia in care instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit alin. (2) admite, in totalitate sau in parte, actiunea prevazuta la alin. (3), organul fiscal emitent anuleaza in mod corespunzator noul act administrativ fiscal, precum si, dupa caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus in situatia anterioara emiterii deciziei de desfiintare.

(5) In situatia nesolutionarii contestatiei in termen de 6 luni de la data depunerii contestatiei contestatorul se poate adresa instantei de contencios administrativ competenta pentru anularea actului. La calculul acestui termen nu sunt incluse perioadele in care procedura de solutionare a contestatiei este suspendata potrivit art. 277.

(6) Procedura de solutionare a contestatiei inceteaza la data la care organul fiscal a luat la cunostinta de actiunea in contencios administrativ formulata de contribuabil/platitor.

(7) In situatia atacarii la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestatia de catre organul fiscal fara ca acesta sa intre in cercetarea fondului raportului juridic fiscal, daca instanta constata ca solutia adoptata de catre organul fiscal este nelegala si/sau netemeinica, se va pronunta si asupra fondului raportului juridic fiscal.

## TITLUL IX

### Procedura amiabila pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri

Art. 282. - Procedura amiabila

(1) In baza prevederilor conventiei sau acordului de evitare a dublei impuneri, contribuabilul/platitorul rezident in Romania, care considera ca impozitarea in celalalt stat contractant nu este conforma cu prevederile conventiei ori acordului respectiv, poate solicita A.N.A.F. initierea procedurii amiabile.

(2) A.N.A.F. realizeaza procedura amiabila si in cazul in care autoritatea competenta a statului cu care Romania are incheiata o conventie sau un acord de evitare a dublei impuneri ii solicita acest lucru.

(3) Prevederile alin. (1) si (2) se completeaza cu prevederile Conventiei privind eliminarea dublei impuneri in legatura cu ajustarea profiturilor intreprinderilor asociate (90/436/EEC), a Codului de conduita revizuit pentru punerea in aplicare efectiva a Conventiei privind eliminarea dublei impuneri in legatura cu ajustarea profiturilor intreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum si a conventiilor ori acordurilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state.

(4) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

Art. 283. - Procedura pentru eliminarea dublei impuneri intre persoane romane afiliate

(1) In sensul prezentului articol, prin dubla impunere se intelege situatia in care acelasi venit/profit impozabil se impoziteaza la doua sau mai multe persoane romane afiliate intre care s-au incheiat tranzactii.

(2) In cazul tranzactiilor intre persoane romane afiliate, ajustarea/estimarea venitului sau cheltuielii uneia dintre persoanele afiliate, efectuata de catre organul fiscal competent pentru administrarea creantelor datorate de respectiva persoana, este opozabila si organului fiscal pentru administrarea creantelor celeilalte persoane afiliate.

(3) Ajustarea/Estimarea se decide de organul fiscal competent prin emiterea deciziei de impunere pentru contribuabilul/platitorul verificat. In vederea evitarii dublei impuneri, in cazul ajustarii/estimarii venitului/cheltuielii uneia dintre persoanele romane afiliate, dupa ramanerea definitiva a deciziei de

impunere in sistemul cailor administrative si judiciare de atac, organul fiscal competent pentru administrarea contribuabilului/platitorului verificat emite decizia de ajustare/estimare.

(4) Decizia de ajustare/estimare se comunica atat celeilalte/ceiloralte persoane romane afiliate, cat si organului fiscal competent pentru administrarea creantelor datorate de cealalta/celelalte persoana(e) romana(e) afiliata(e) si este opozabila organului fiscal numai daca cealalta/celelalte persoana(e) romana(e) afiliata(e) a(u) aplicat prevederile alin. (5), efectuand corectiile pentru evitarea dublei impuneri.

(5) In vederea eliminarii dublei impuneri ca urmare a ajustarii/estimarii venitului sau cheltuielii, cealalta persoana afiliata poate corecta, corespunzator deciziei de ajustare/estimare, declaratia de impunere aferenta perioadei fiscale in care s-a desfasurat respectiva tranzactie. Aceasta situatie reprezinta o conditie care impune corectarea bazei de impozitare potrivit prevederilor art. 105 alin. (6).

(6) Modelul si continutul deciziei de ajustare/estimare, modalitatea de emitere a acesteia, precum si procedura de ajustare/estimare se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

## TITLUL X

### Aspecte internationale

## CAPITOLUL I

### Cooperarea administrativa in domeniul fiscal

## SECTIUNEA 1

### Dispozitii generale

#### Art. 284. - Scopul

(1) Prezentul capitol reglementeaza normele si procedurile potrivit carora Romania coopereaza cu celelalte state membre din cadrul Uniunii Europene, denumite in continuare state membre, in vederea realizarii unui schimb de informatii care este in mod previzibil relevant pentru administrarea si aplicarea legilor interne ale statelor membre in privinta taxelor si impozitelor prevazute la art. 285.

(2) Prezentul capitol contine si dispozitii privind schimbul de informatii prevazut la alin. (1) prin mijloace electronice, precum si norme si proceduri potrivit carora Romania coopereaza cu Comisia Europeana pe teme de coordonare si evaluare.

(3) Prezentul capitol nu afecteaza aplicarea in Romania a normelor privind asistenta reciproca in materie penala si nu aduce atingere indeplinirii niciunei obligatii a Romaniei in temeiul altor instrumente juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale, in ceea ce priveste cooperarea administrativa extinsa.

#### Art. 285. - Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplica tuturor tipurilor de taxe si impozite percepute de catre stat, unitatile administrativ-teritoriale ori subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, ori in numele acestora.

(2) Fara a aduce atingere prevederilor alin. (1), prezentul capitol nu se aplica:

a) taxei pe valoarea adaugata, taxelor vamale si accizelor, care fac obiectul unei alte legislatii a Uniunii Europene privind cooperarea administrativa dintre statele membre;

b) contributiilor obligatorii la sistemul de securitate sociala platibile statului sau institutiilor de securitate sociala de drept public.

(3) Taxele si impozitele, astfel cum sunt prevazute la alin. (1), nu se interpreteaza in niciun caz ca incluzand:

a) taxele, cum ar fi cele pentru certificate si alte documente emise de autoritatile publice;

b) contributiile de natura contractuala, cum ar fi sumele stabilite pentru utilitatile publice.

(4) Prezentul capitol se aplica taxelor si impozitelor prevazute la alin. (1), percepute in cadrul teritoriilor unde tratatele Uniunii Europene sunt aplicabile in temeiul art. 52 din Tratatul privind Uniunea Europeana.

#### Art. 286. - Definitii

In sensul prezentului capitol, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

a) autoritate competenta a unui stat membru - autoritatea care a fost desemnata ca atare de catre statul membru respectiv. In cazul in care actioneaza in temeiul prezentului capitol, un birou central de legatura, un departament de legatura sau un functionar autorizat este considerat, de asemenea, autoritate competenta prin delegare, potrivit art. 287;

b) birou central de legatura - un birou care a fost desemnat ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre in domeniul cooperarii administrative;



- c) departament de legatura - orice birou, altul decat biroul central de legatura, care a fost astfel desemnat in vederea schimbului direct de informatii in temeiul prezentului capitol;
- d) functionar autorizat - orice functionar care este autorizat sa faca schimb direct de informatii in temeiul prezentului capitol;
- e) autoritate solicitanta - biroul central de legatura, un departament de legatura sau orice functionar autorizat al unui stat membru care inaintea o cerere de asistenta in numele autoritatii competente;
- f) autoritate solicitata - biroul central de legatura, un departament de legatura sau orice functionar autorizat al unui stat membru care primeste o cerere de asistenta in numele autoritatii competente;
- g) ancheta administrativa - toate controalele, verificarile si alte actiuni intreprinse de statele membre in exercitarea atributiilor lor, in scopul asigurarii aplicarii corecte a legislatiei fiscale;
- h) schimb de informatii la cerere - transmiterea de informatii efectuata pe baza unei cereri adresate de statul membru solicitant statului membru solicitat intr-un caz specific;
- i) schimb de informatii automat - comunicarea sistematica a informatiilor predefinite referitoare la rezidentii din alte state membre catre statul membru de rezidenta relevant, fara cerere prealabila, la intervale regulate prestabilite. In sensul art. 291, informatiile disponibile se refera la informatii din dosarele fiscale ale statelor membre care comunica informatiile respective, care pot fi accesate in conformitate cu procedurile de colectare si procesare a informatiilor din acel stat membru. In sensul art. 291 alin. (4) si (7), al art. 304 alin. (2) si al art. 308 alin. (2) si (3), orice termen scris cu initiala majuscula are sensul atribuit conform definitiilor corespunzatoare prevazute in anexa nr. 1 la prezentul cod;
- j) schimb de informatii spontan - comunicarea nesistematica, in orice moment si fara o cerere prealabila, a unor informatii catre un alt stat membru;
- k) persoana - orice persoana fizica ori juridica, orice asociere de persoane careia ii este recunoscuta, prin lege, capacitatea de a incheia acte juridice, dar care nu are statut de persoana juridica, sau orice alta entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie ca are sau nu personalitate juridica, care detine ori gestioneaza active care, alaturi de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe ori impozite care fac obiectul prezentului capitol;
- l) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitala, si stocarea datelor si prin utilizarea transmisiei prin fir a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;
- m) retea CCN - platforma comuna bazata pe reseaua comuna de comunicatii (CCN) dezvoltata de Uniunea Europeana pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice intre autoritatile competente din domeniul vamal si fiscal.

Art. 287. - Autoritatea competenta din Romania

- (1) Autoritatea competenta din Romania pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, precum si pentru contactele cu Comisia Europeana este A.N.A.F.
- (2) Prin ordin al presedintelui A.N.A.F., se desemneaza biroul central de legatura. Autoritatea competenta din Romania este responsabila de informarea Comisiei Europene si a celorlalte state membre cu privire la desemnarea biroului central de legatura.
- (3) Prin ordinul prevazut la alin. (2), biroul central de legatura poate fi desemnat responsabil si de contactele cu Comisia Europeana. Autoritatea competenta din Romania este responsabila de informarea Comisiei Europene cu privire la acest lucru.
- (4) Autoritatea competenta din Romania poate desemna departamente de legatura cu competente repartizate potrivit legislatiei sau politicii sale nationale. Biroul central de legatura are responsabilitatea de a actualiza lista departamentelor de legatura si de a o pune la dispozitia birourilor centrale de legatura din celelalte state membre interesate, precum si a Comisiei Europene.
- (5) Autoritatea competenta din Romania poate desemna functionari autorizati. Biroul central de legatura are responsabilitatea de a actualiza lista acestor functionari autorizati si de a o pune la dispozitia birourilor centrale de legatura din celelalte state membre interesate, precum si a Comisiei Europene.
- (6) Functionarii implicati in cooperarea administrativa in temeiul prezentului capitol sunt considerati, in orice situatie, ca fiind functionari autorizati in acest sens, potrivit conditiilor prevazute de autoritatile competente.
- (7) In cazul in care un departament de legatura ori un functionar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), trimite ori primeste o cerere sau un raspuns la o cerere de cooperare, acesta informeaza biroul central de legatura din Romania, potrivit procedurilor prevazute de acesta din urma.

(8) In cazul in care un departament de legatura ori un functionar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), primeste o cerere de cooperare care necesita o actiune in afara competentei care i-a fost repartizata potrivit legislatiei ori politiciii nationale din Romania, el transmite fara intarziere aceasta cerere biroului central de legatura din Romania si informeaza autoritatea solicitanta. In acest caz, perioada prevazuta la art. 290 incepe in ziua urmatoare transmiterii cererii de cooperare catre biroul central de legatura.

## SECTIUNEA a 2-a

### Schimbul de informatii

#### Â§1. Schimbul de informatii la cerere

##### Art. 288. - Procedura aplicabila schimbului de informatii la cerere

La cererea autoritatii solicitante din alt stat membru, autoritatea solicitata din Romania comunica acesteia orice informatii prevazute la art. 284 alin. (1) pe care le detine sau pe care le obtine in urma anchetelor administrative.

##### Art. 289. - Anchete administrative

(1) Autoritatea solicitata din Romania asigura efectuarea oricaror anchete administrative necesare pentru a obtine informatiile prevazute la art. 288.

(2) Cererea prevazuta la art. 288 poate contine solicitarea motivata a unei anchete administrative specifice. In cazul in care autoritatea solicitata din Romania decide ca nu este necesara nicio ancheta administrativa, aceasta comunica de indata autoritatii solicitante din alt stat membru motivele acestei decizii.

(3) Pentru a obtine informatiile solicitate sau a efectua ancheta administrativa ceruta, autoritatea solicitata din Romania urmeaza aceleasi proceduri ca atunci cand actioneaza din propria initiativa ori la cererea unei alte autoritati din Romania.

(4) In cazul in care autoritatea solicitanta din alt stat membru ii solicita in mod expres, autoritatea solicitata din Romania transmite documente originale, cu conditia ca acest lucru sa nu contravina dispozitiilor in vigoare din Romania.

##### Art. 290. - Termene pentru schimbul de informatii la cerere

(1) Autoritatea solicitata din Romania furnizeaza informatiile prevazute la art. 288 in cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 6 luni de la data primirii cererii. In cazul in care autoritatea solicitata din Romania detine deja informatiile cerute, transmiterea acestora se face in termen de doua luni de la data primirii cererii.

(2) Pentru anumite cazuri speciale, autoritatea solicitanta din alt stat membru si cea solicitata din Romania pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevazute la alin. (1).

(3) Autoritatea solicitata din Romania confirma autoritatii solicitante din alt stat membru, daca este posibil prin mijloace electronice, primirea unei cereri fara intarziere, dar nu mai mult de 7 zile lucratoare de la primire.

(4) In termen de o luna de la primirea cererii, autoritatea solicitata din Romania notifica autoritatii solicitante din alt stat membru orice nereguli ale cererii, precum si nevoia unor eventuale informatii suplimentare. Intr-un astfel de caz, termenele prevazute la alin. (1) se calculeaza din ziua urmatoare celei in care autoritatea solicitata din Romania primeste informatiile suplimentare necesare.

(5) In cazul in care autoritatea solicitata din Romania nu este in masura sa raspunda in termenul stabilit, aceasta notifica autoritatii solicitante din alt stat membru fara intarziere, dar nu mai mult de 3 luni de la primirea cererii, motivele nerespectarii termenului si data la care considera ca va fi in masura sa ofere un raspuns.

(6) In cazul in care autoritatea solicitata din Romania nu se afla in posesia informatiilor solicitate si nu este in masura sa raspunda sau refuza sa raspunda unei cereri de informatii din motivele prevazute la art. 300, aceasta notifica autoritatii solicitante din alt stat membru motivele sale fara intarziere, dar nu mai mult de o luna de la data primirii cererii.

#### Â§2. Schimbul automat obligatoriu de informatii

##### Art. 291. - Sfera de aplicare si conditiile schimbului automat obligatoriu de informatii

(1) Autoritatea competenta din Romania comunica autoritatii competente a oricarui alt stat membru, prin schimb automat, informatiile referitoare la perioadele de impozitare care incep dupa data de 1 ianuarie

2014 si care sunt disponibile cu privire la rezidentii din acel stat membru si la urmatoarele categorii specifice de venituri si de capital, astfel cum sunt acestea intelese in temeiul legislatiei nationale din Romania:

- a) venituri din munca;
- b) remuneratii si alte beneficii platite administratorilor si altor persoane asimilate acestora;
- c) produse de asigurari de viata neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii Europene, in cazul schimbului de informatii sau al altor masuri similare;
- d) pensii;
- e) proprietatea asupra bunurilor imobile si venituri din bunuri imobile.

(2) Autoritatea competenta din Romania informeaza Comisia Europeana cu privire la categoriile specifice de venituri si de capital prevazute la alin. (1) despre care au informatii disponibile, precum si orice modificari ulterioare care au fost aduse.

(3) Autoritatea competenta din Romania poate indica autoritatii competente a oricarui alt stat membru faptul ca nu doreste sa primeasca informatii referitoare la una sau mai multe dintre categoriile de venituri si de capital prevazute la alin. (1), iar Romania informeaza Comisia Europeana in acest sens. In cazul in care Romania nu informeaza Comisia Europeana despre oricare dintre categoriile cu privire la care detine informatii disponibile poate fi considerata drept stat care nu doreste sa primeasca informatii potrivit alin. (1).

(4) Instructiunile Financiare Raportare din Romania sunt obligate sa aplice normele de raportare si de precautie incluse in anexele nr. 1 si nr. 2 care fac parte integranta din prezentul cod si sa asigure punerea in aplicare eficace si respectarea acestor norme in conformitate cu Sectiunea a IX-a din anexa nr. 1 la prezentul cod. In temeiul normelor de raportare si de precautie aplicabile, prevazute in anexele nr. 1 si nr. 2 la prezentul cod, autoritatea competenta din Romania comunica autoritatii competente din orice alt stat membru, prin intermediul schimbului automat, in termenul prevazut la alin. (6) lit. b), urmatoarele informatii aferente perioadelor impozabile care incep la 1 ianuarie 2016 referitoare la un Cont care face obiectul raportarii:

a) numele, adresa, numarul (numerele) de identificare fiscala (NIF), precum si data si locul nasterii (in cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportarii si care este Titular de cont al contului respectiv si, in cazul unei Entitati care este Titular de cont si care, dupa aplicarea normelor de precautie prevazute in anexele la prezentul cod, este identificata ca avand una sau mai multe Persoane care exercita controlul si care este o Persoana care face obiectul raportarii, numele, adresa si NIF ale Entitatii, precum si numele, adresa, NIF si data si locul nasterii fiecărei Persoane care face obiectul raportarii;

b) numarul de cont (sau echivalentul sau functional in absenta unui numar de cont);

c) numele si numarul de identificare, daca este cazul, al Instructiunii Financiare Raportare;

d) soldul sau valoarea contului, inclusiv Valoarea de rascumparare in cazul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau al unui Contract de renta viagera, la sfarsitul anului calendaristic relevant sau al altei perioade de raportare adecvate sau, in cazul in care contul a fost inchis in cursul anului sau al perioadei respective, inchiderea contului;

e) in cazul oricarui Cont de custodie:

(i) cuantumul brut total al dobanzilor, cuantumul brut total al dividendelor si cuantumul brut total al altor venituri generate in legatura cu activele detinute in cont, in fiecare caz platite sau creditate in contul respectiv sau in legatura cu respectivul cont, in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

(ii) incasarile brute totale din vanzarea sau rascumpararea Activelor Financiare platite sau creditate in cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate in legatura cu care Instructiunea Financiera Raportare a actionat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

f) in cazul oricarui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobanzilor platite sau creditate in cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

g) in cazul oricarui alt cont decat cele prevazute la lit. e) sau f), cuantumul brut total platit sau creditat Titularului de cont in legatura cu respectivul cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate in legatura cu care Instructiunea Financiera Raportare este debitoare, inclusiv suma agregata a oricaror rascumparari platite Titularului de cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate. In scopul schimbului de informatii in temeiul prezentului alineat, in absenta unor dispozitii contrare prevazute la prezentul alineat sau in anexele la prezentul cod, cuantumul si descrierea platilor efectuate in legatura cu un Cont care face obiectul raportarii se stabilesc in conformitate cu legislatia nationala a statului membru care comunica informatiile. Primul si al doilea paragraf de la prezentul alineat

au prioritate fata de alin. (1) lit. c) sau orice alt instrument juridic al Uniunii Europene, inclusiv fata de prevederile cap. IV al titlului VI din Codul fiscal care transpun Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma platilor de dobanzi, in masura in care schimbul de informatii in cauza ar intra sub incidenta alin. (1) lit. c) sau a oricarui alt instrument juridic al Uniunii Europene, inclusiv fata de prevederile Codului fiscal care transpun Directiva 2003/48/CE.

(5) Inainte de data de 1 iulie 2016, autoritatea competenta din Romania pune la dispozitia Comisiei Europene, in fiecare an, statistici cu privire la volumul schimburilor automate si, in masura posibilului, informatii cu privire la costurile si beneficiile administrative si de alta natura relevante legate de schimburile care au avut loc si orice potentiale modificari atat pentru administratiile fiscale, cat si pentru terti.

(6) Comunicarea informatiilor se desfasoara dupa cum urmeaza:

a) in cazul categoriilor prevazute la alin. (1): cel putin o data pe an, in termen de 6 luni de la sfarsitul anului fiscal din statul membru respectiv pe parcursul caruia au devenit disponibile informatiile;

b) in cazul informatiilor prevazute la alin. (4): anual, in termen de 9 luni de la sfarsitul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate la care se refera informatiile.

(7) In sensul lit. B pct. 1 lit. c) si al lit. C pct. 17 lit. g) din sectiunea VIII a anexei nr. 1 la prezentul cod, autoritatea competenta din Romania furnizeaza Comisiei Europene lista entitatilor si conturilor care trebuie tratate drept Institutii Financiare Nonraportoare, respectiv drept Conturi Excluse. Autoritatea competenta din Romania informeaza de asemenea Comisia Europeana in cazul in care survin eventuale modificari in acest sens. Romania garanteaza faptul ca aceste tipuri de Institutii Financiare Nonraportoare si de Conturi Excluse indeplinesc toate cerintele enumerate la lit. B pct. 1 lit. c) si la lit. C pct. 17 lit. g) din sectiunea VIII a anexei nr. 1 la prezentul cod si, in special, ca statutul unei Institutii Financiare drept Institutie Financiara Nonraportoare sau statutul unui cont drept Cont Exclus nu aduce atingere obiectivelor prezentului capitol.

(8) In cazul in care Romania convine cu alte state membre sa faca automat schimb de informatii referitoare la categorii suplimentare de venituri si de capital in cadrul unor acorduri bilaterale sau multilaterale pe care le incheie, Romania comunica acordurile respective Comisiei Europene care le pune la dispozitia tuturor celorlalte state membre.

### Â§3. Schimbul spontan de informatii

Art. 292. - Sfera de aplicare si conditiile schimbului spontan de informatii

(1) Autoritatea competenta din Romania comunica autoritatii competente din orice alt stat membru interesat informatiile prevazute la art. 284 alin. (1), in oricare dintre urmatoarele situatii:

a) autoritatea competenta din Romania are dovezi pe baza carora presupune ca pot exista pierderi fiscale intr-un alt stat membru;

b) o persoana impozabila obtine o reducere sau o scutire de impozit in Romania, care ar putea determina o marire a impozitului ori o obligatie de plata a impozitului intr-un alt stat membru;

c) afacerile intre o persoana impozabila din Romania si o persoana impozabila din alt stat membru sunt realizate printr-una sau mai multe tari, astfel incat sa rezulte o scadere a impozitului in Romania ori in celalalt stat membru sau in amandoua;

d) autoritatea competenta din Romania are dovezi pe baza carora presupune ca poate avea loc o diminuare a impozitului in urma unor transferuri artificiale ale profiturilor in cadrul unor grupuri de intreprinderi;

e) informatiile transmise unui stat membru de catre autoritatea competenta a altui stat membru au permis obtinerea unor informatii care pot fi importante in evaluarea impozitului datorat in cel de-al doilea stat membru.

(2) Autoritatea competenta din Romania poate sa comunice, prin schimb spontan, autoritatilor competente din celelalte state membre orice informatii de care are cunostinta si care pot fi utile acestora.

Art. 293. - Termene pentru schimbul spontan de informatii

(1) Autoritatea competenta din Romania careia i se pun la dispozitie informatiile prevazute la art. 292 alin. (1) transmite informatiile respective autoritatii competente a oricarui alt stat membru interesat, cat de curand posibil, dar nu mai tarziu de o luna de la data la care informatiile au fost puse la dispozitie.

(2) Autoritatea competenta din Romania careia i se comunica informatiile in temeiul art. 292 confirma, daca este posibil prin mijloace electronice, primirea acestor informatii autoritatii competente care le-a furnizat, fara intarziere, dar nu mai mult de 7 zile lucratoare de la primire.

## SECTIUNEA a 3-a

### Alte forme de cooperare administrativa

#### Â§1. Prezenta in birourile administrative si participarea la anchetele administrative

##### Art. 294. - Sfera de aplicare si conditii

(1) Prin acord intre autoritatea solicitanta din alt stat membru si autoritatea solicitata din Romania si potrivit conditiilor stabilite de aceasta din urma, functionarii imputerniciti de autoritatea solicitanta din alt stat membru pot, in vederea schimbului de informatii prevazut la art. 284 alin. (1), sa fie prezenti in birourile in care isi desfasoara activitatea autoritatile administrative ale Romaniei si/sau sa fie prezenti la anchetele administrative efectuate pe teritoriul Romaniei. In cazul in care informatiile solicitate sunt incluse in documente la care functionarii autoritatii solicitate din Romania au acces, functionarii autoritatii solicitante din alt stat membru primesc copii ale acestor documente.

(2) In masura in care acest lucru este permis potrivit legislatiei din Romania, acordul prevazut la alin. (1) poate prevedea ca, atunci cand functionarii autoritatii solicitante din alt stat membru sunt prezenti in timpul anchetelor administrative, ei pot intervieva diverse persoane si pot examina diverse registre. Refuzul unei persoane care face obiectul unei anchete de a respecta masurile de control luate de functionarii autoritatii solicitante din alt stat membru este tratat de catre autoritatea solicitata din Romania drept un refuz impotriva propriilor sai functionari.

(3) Functionarii imputerniciti de statul membru solicitant prezenti in Romania potrivit alin. (1) trebuie sa fie in masura sa prezinte in orice moment o imputernicire scrisa in care le sunt indicate identitatea si calitatea oficiala.

#### Â§2. Cooperarea administrativa prin efectuarea de controale simultane

##### Art. 295. - Controale simultane

(1) In cazul in care Romania convine cu unul sau mai multe state membre sa efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, ale uneia ori mai multor persoane care prezinta un interes comun sau complementar, pentru a face schimb cu informatiile astfel obtinute, sunt aplicabile prevederile alin. (2)-(4).

(2) Autoritatea competenta din Romania identifica in mod independent persoanele pentru care intentioneaza sa propuna un control simultan. Ea notifica autoritatilor competente din celelalte state membre implicate orice cazuri pentru care propune efectuarea unui control simultan si indica motivele acestei alegeri, precum si perioada in care trebuie efectuate aceste controale.

(3) Autoritatea competenta din Romania decide daca doreste sa participe la controalele simultane si confirma autoritatii competente care a propus controlul simultan acordul sau sau ii comunica refuzul sau motivat.

(4) Autoritatea competenta din Romania desemneaza un reprezentant insarcinat cu supravegherea si coordonarea operatiunii de control.

#### Â§3. Notificari administrative

##### Art. 296. - Cereri de notificare

(1) La cererea autoritatii competente a unui stat membru, autoritatea competenta din Romania comunica destinatarului, potrivit art. 47, toate actele si deciziile emise de autoritatile administrative ale statului membru solicitant si care se refera la aplicarea pe teritoriul sau a legislatiei privind taxele si impozitele reglementate de prezentul capitol.

(2) Cererile de notificare precizeaza obiectul actului sau al deciziei care trebuie notificat(a) si indica numele si adresa destinatarului, precum si orice alte informatii care pot facilita identificarea acestuia.

(3) Autoritatea solicitata din Romania informeaza de indata autoritatea solicitanta din alt stat membru cu privire la raspunsul sau la cererea respectiva si ii comunica, in special, data la care actul sau decizia a fost notificat(a) destinatarului.

(4) Autoritatea solicitanta din Romania formuleaza o cerere de notificare in temeiul prezentului articol numai in cazul in care nu este in masura sa efectueze notificarea potrivit normelor care reglementeaza notificarea instrumentelor in cauza in Romania sau in cazul in care o astfel de notificare ar cauza dificultati disproportionale. Autoritatea competenta din Romania poate transmite orice document, prin scrisoare

recomandata sau prin sisteme electronice de transmitere la distanta, in mod direct unei persoane aflate pe teritoriul unui alt stat membru.

#### Â§4. Rezultatul utilizarii informatiilor

##### Art. 297. - Conditii

(1) In cazul in care autoritatea competenta din Romania furnizeaza informatii in temeiul art. 288 sau art. 292, aceasta poate solicita autoritatii competente care primeste informatiile sa transmita rezultatul utilizarii informatiilor primite. In cazul in care i se solicita un asemenea raspuns, autoritatea competenta din Romania care a primit informatiile transmite autoritatii competente care a furnizat informatiile rezultatul utilizarii informatiilor, fara a aduce atingere normelor privind secretul fiscal si protectia datelor, aplicabile in Romania, in cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 3 luni de la momentul in care se cunoaste rezultatul utilizarii informatiilor solicitate.

(2) Autoritatea competenta din Romania transmite anual celorlalte state membre rezultatul utilizarii informatiilor ce fac obiectul schimbului automat de informatii, potrivit masurilor practice convenite bilateral.

#### Â§5. Schimbul de experienta si de bune practici

##### Art. 298. - Sfera de aplicare si conditii

(1) Impreuna cu Comisia Europeana si celelalte state membre, autoritatea competenta din Romania examineaza si evalueaza cooperarea administrativa prevazuta de prezentul capitol si fac schimb de experienta in scopul imbunatatirii acestei cooperari si, daca este cazul, al elaborarii unor norme in domeniile respective.

(2) Alaturi de Comisia Europeana si celelalte state membre, autoritatea competenta din Romania poate elabora orientari cu privire la orice aspect considerat necesar pentru schimbul de bune practici si schimbul de experienta.

#### SECTIUNEA a 4-a

##### Conditii aplicabile cooperarii administrative

##### Art. 299. - Transmiterea de informatii si documente

(1) Informatiile comunicate Romaniei de catre statele membre sub orice forma potrivit prezentului capitol intra sub incidenta secretului profesional si se bucura de protectia conferita informatiilor de acest tip in temeiul legislatiei din Romania. Astfel de informatii pot fi utilizate pentru administrarea si aplicarea legislatiei din Romania referitoare la taxele si impozitele prevazute la art. 285. Aceste informatii pot fi utilizate, de asemenea, pentru stabilirea si recuperarea altor taxe si impozite prevazute la art. 311 sau pentru stabilirea si recuperarea contributiilor obligatorii la sistemul de securitate sociala. De asemenea, acestea pot fi folosite in legatura cu procedurile judiciare si administrative care pot implica sanctiuni, initiate ca urmare a incalcarii legislatiei fiscale, fara a aduce atingere normelor si dispozitiilor generale care reglementeaza drepturile faptuitorului, suspectului sau inculpatului ori contravenientului, precum si ale martorilor in cadrul acestor proceduri.

(2) Informatiile si documentele primite de Romania potrivit prezentului capitol pot fi utilizate in alte scopuri decat cele prevazute la alin. (1), cu permisiunea autoritatii competente a statului membru care comunica informatii potrivit prezentului capitol si numai in masura in care acest lucru este permis in temeiul legislatiei din Romania. O astfel de permisiune se acorda de Romania daca informatiile pot fi utilizate in scopuri asemanatoare in Romania.

(3) Daca autoritatea competenta din Romania considera ca informatiile primite de la autoritatea competenta a unui alt stat membru pot fi utile, in scopurile prevazute la alin. (1), autoritatii competente a unui al treilea stat membru, le poate transmite acesteia din urma, cu conditia ca aceasta transmitere sa respecte normele si procedurile prevazute de prezentul capitol. Autoritatea competenta din Romania informeaza autoritatea competenta a statului membru din care provin informatiile cu privire la intentia sa de a transmite informatiile respective unui stat membru tert. In situatia in care Romania este stat membru din care provin informatiile, aceasta se poate opune transmiterii informatiilor respective in termen de 10 zile lucratoare de la data primirii comunicarii din partea statului membru care doreste sa transmita informatiile.

(4) Permisuniunea de a utiliza potrivit alin. (2) informatiile transmise in temeiul alin. (3) poate fi acordata numai de catre autoritatea competenta din Romania.

(5) Informatiile, rapoartele, declaratiile si orice alte documente, precum si copiile certificate sau extrasele din aceste documente, obtinute de autoritatea solicitata din alt stat membru si comunicate autoritatii solicitante din Romania in temeiul prezentului capitol, pot fi invocate ca dovezi de catre organismele competente din Romania, in acelasi mod ca informatiile, rapoartele, declaratiile si orice alte documente similare furnizate de o autoritate din Romania.

#### Art. 300. - Limite

(1) Autoritatea solicitata din Romania furnizeaza autoritatii solicitante dintr-un alt stat membru informatiile prevazute la art. 288, cu conditia ca autoritatea solicitanta sa fi epuizat sursele uzuale de informatii pe care le-ar fi putut utiliza in aceasta situatie pentru a obtine informatiile solicitate, fara a risca sa puna in pericol atingerea scopului urmarit. Autoritatea solicitanta din Romania solicita informatiile prevazute la art. 288 autoritatii solicitate din alt stat membru numai in situatia in care au fost epuizate sursele uzuale de informatii pe care le-ar fi putut utiliza in aceasta situatie pentru a obtine informatiile solicitate, fara a risca sa puna in pericol atingerea scopului urmarit.

(2) Prezentul capitol nu impune Romaniei obligatia de a efectua anchete sau de a comunica informatii, in cazul in care efectuarea acestor anchete sau obtinerea informatiilor respective pentru propriile scopuri ar fi contrara legislatiei din Romania.

(3) Autoritatea competenta din Romania poate refuza sa furnizeze informatii, in cazul in care statul membru solicitant nu este in masura, din motive juridice, sa furnizeze informatii similare.

(4) Furnizarea de informatii poate fi refuzata in cazul in care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informatii a caror divulgare ar fi contrara ordinii publice.

(5) Autoritatea solicitata din Romania comunica autoritatii solicitante din alt stat membru motivele refuzului de a raspunde la cererea de informatii.

#### Art. 301. - Obligatii

(1) In cazul in care un stat membru solicita informatii in temeiul prezentului capitol, Romania recurge la mecanismul sau de colectare de informatii pentru a obtine informatiile solicitate, chiar daca acestea nu ii sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Aceasta obligatie nu aduce atingere art. 300 alin. (2)-(4), ale caror dispozitii nu pot fi in niciun caz interpretate in sensul autorizarii Romaniei sa refuze furnizarea informatiilor pentru motivul ca acestea nu prezinta un interes national.

(2) Prevederile art. 300 alin. (2) si (4) nu pot fi in niciun caz interpretate ca permitand autoritatii solicitate din Romania sa refuze furnizarea de informatii pentru motivul ca aceste informatii sunt detinute de o banca, de o alta institutie financiara, de o persoana desemnata sau care actioneaza in calitate de agent ori de administrator sau ca informatiile respective se refera la participatiile la capitalul unei persoane.

(3) Fara a aduce atingere alin. (2), Romania poate refuza transmiterea informatiilor solicitate in cazul in care aceste informatii se refera la perioade de impozitare dinainte de data de 1 ianuarie 2011, iar transmiterea unor astfel de informatii ar fi putut fi refuzata in temeiul art. 8 alin. (1) din Directiva 77/799/CEE din 19 decembrie 1977 privind asistenta reciproca acordata de autoritatile competente din statele membre in domeniul impozitarii directe si al impozitarii primelor de asigurare, daca ar fi fost solicitate inainte de data de 11 martie 2011.

#### Art. 302. - Largirea cooperarii extinse oferite unei tari terte

In cazul in care Romania ofera unei tari terte o cooperare mai extinsa decat cea prevazuta de prezentul capitol, Romania nu poate refuza o astfel de cooperare extinsa cu niciunul dintre celelalte state membre care doresc sa initieze o astfel de cooperare extinsa reciproca cu Romania.

#### Art. 303. - Formulare-tip si formate electronice

(1) Cererile de informatii si de anchete administrative formulate potrivit art. 288 si raspunsurile aferente, confirmarile de primire, cererile de informatii generale suplimentare si declaratiile de incapacitate sau de refuz formulate in temeiul art. 290 se trimit, in masura posibilului, pe baza unui formular-tip adoptat de Comisia Europeana, potrivit procedurii prevazute la art. 5 si 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European si al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor si principiilor generale privind mecanismele de control de catre statele membre al exercitarii competentelor de executare de catre Comisie. Formularele-tip pot fi insotite de rapoarte, declaratii sau orice alte documente, precum si de copii certificate ori de extrase din acestea.

(2) Formularul-tip prevazut la alin. (1) include cel putin urmatoarele informatii care trebuie furnizate de catre autoritatea solicitanta:

- a) identitatea persoanei care face obiectul examinarii sau al anchetei;
- b) scopul fiscal urmarit.

(3) In masura in care se cunosc si in acord cu evolutiile internationale, autoritatea solicitanta din Romania poate furniza numele si adresa oricarei persoane despre care se crede ca detine informatiile solicitate, precum si orice element care poate facilita colectarea de informatii de catre autoritatea solicitata din alt stat membru.

(4) Informatiile spontane si confirmarea acestora, prevazute la art. 292 si, respectiv, art. 293, cererile de notificari administrative prevazute la art. 296 si rezultatul utilizarii informatiilor prevazut la art. 297 se transmit prin intermediul formularului-tip adoptat de Comisia Europeana, potrivit procedurii prevazute la art. 5 si 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(5) Schimbul automat obligatoriu de informatii prevazut la art. 291 se efectueaza utilizand un format electronic standardizat conceput pentru facilitarea unui astfel de schimb automat si bazat pe formatul electronic existent, in temeiul articolului privind schimbul automat de informatii din titlul VI al Codului fiscal care transpune art. 9 din Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma platilor de dobanzi, format care trebuie utilizat pentru toate tipurile de schimb automat de informatii, adoptat de Comisia Europeana in conformitate cu procedura prevazuta la art. 5 si 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

#### Art. 304. - Masuri practice

(1) Informatiile comunicate in temeiul prezentului capitol se furnizeaza, in masura posibilului, prin mijloace electronice, utilizand reseaua CCN.

(2) In situatia in care Comisia Europeana efectueaza orice adaptare a retelei CCN, Romania este responsabila sa efectueze orice adaptare a sistemelor sale necesara pentru a permite schimbul de informatii de acest tip prin intermediul retelei CCN si sa asigure securitatea sistemelor sale. Autoritatea competenta din Romania notifica fiecarei persoane care face obiectul raportarii incalcarea securitatii datelor sale atunci cand respectiva incalcare este de natura sa afecteze in mod negativ protectia datelor cu caracter personal sau a vietii private a persoanei in cauza. Romania renunta la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului capitol, exceptand, dupa caz, cheltuielile cu onorariile platite expertilor.

(3) Cererile de cooperare, inclusiv cererile de notificare, si documentele anexate pot fi redactate in orice limba aleasa de comun acord de autoritatea solicitata si autoritatea solicitanta. Cererile respective sunt insotite de o traducere in limba oficiala sau in una dintre limbile oficiale ale statului membru al autoritatii solicitate numai in situatii speciale, cand autoritatea solicitata motiveaza cererea de traducere.

#### Art. 305. - Obligatii speciale

Autoritatea competenta din Romania dispune toate masurile necesare pentru:

- a) a asigura o coordonare interna eficace a masurilor de organizare prevazute la art. 287;
- b) a stabili o cooperare directa cu autoritatile celorlalte state membre, prevazute la art. 287;
- c) a asigura buna functionare a sistemului de cooperare administrativa prevazut de prezentul capitol.

### SECTIUNEA a 5-a

#### Relatiile cu Comisia Europeana

#### Art. 306. - Evaluare

(1) Autoritatea competenta din Romania examineaza si evalueaza functionarea sistemului de cooperare administrativa prevazut de prezentul capitol.

(2) Autoritatea competenta din Romania transmite Comisiei Europene orice informatii pertinente necesare pentru evaluarea eficacitatii cooperarii administrative prevazute de prezentul capitol in ceea ce priveste combaterea fraudei si a evaziunii fiscale.

(3) Autoritatea competenta din Romania transmite Comisiei Europene o evaluare anuala a eficacitatii schimbului automat obligatoriu de informatii prevazut la art. 291, precum si rezultatele practice obtinute.

(4) Informatiile comunicate Comisiei Europene de autoritatea competenta din Romania in temeiul alin. (2) si (3), precum si orice raport sau document elaborat de Comisia Europeana pe baza acestor informatii pot fi transmise altor state membre. Astfel de informatii transmise Romaniei intra sub incidenta secretului profesional si beneficiaza de protectia acordata informatiilor asemanatoare conform legislatiei din Romania. Rapoartele si documentele intocmite de Comisia Europeana pot fi utilizate de Romania doar in scopuri analitice, fara a se publica sau a se pune la dispozitia unei alte persoane ori a unui alt organism fara acordul expres al Comisiei Europene.

### SECTIUNEA a 6-a

#### Relatiile cu tarile tertе



#### Art. 307. - Schimbul de informatii cu tarile terte

(1) In cazul in care autoritatea competenta din Romania primeste de la o tara terta informatii care sunt in mod previzibil relevante pentru administrarea si aplicarea legislatiei romane in privinta taxelor si impozitelor prevazute la art. 285, autoritatea competenta din Romania poate, in masura in care acest lucru este permis in temeiul unui acord cu tara terta respectiva, sa comunice aceste informatii autoritatilor competente ale statelor membre pentru care ar putea fi utile si oricarei autoritati solicitante din alt stat membru.

(2) Autoritatea competenta din Romania poate transmite unei tari terte, potrivit normelor interne privind comunicarea datelor cu caracter personal catre tarile terte, informatii obtinute in temeiul prezentului capitol, daca toate conditiile de mai jos sunt indeplinite:

a) autoritatea competenta a statului membru din care provin informatiile si-a dat acordul cu privire la comunicarea acestora;

b) tara terta in cauza s-a angajat sa coopereze pentru strangerea dovezilor care sa ateste caracterul neregulamentar sau ilegal al tranzactiilor care sunt susceptibile sa contravina legislatiei fiscale ori sa constituie o incalcare a acesteia.

#### SECTIUNEA a 7-a

##### Dispozitii generale si finale

#### Art. 308. - Protectia datelor

(1) Toate schimburile de informatii efectuate in temeiul prezentului capitol se realizeaza cu respectarea Legii nr. 677/2001 pentru protectia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal si libera circulatie a acestor date, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Institutiile Financiare Raportoare si autoritatile competente din Romania au calitatea de operator de date cu caracter personal in conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Fara a aduce atingere alin. (1), fiecare Institutie Financiara Raportoare din Romania informeaza fiecare Persoana care face obiectul raportarii cu privire la faptul ca informatiile care o privesc prevazute la art. 291 alin. (4) sunt selectate si transferate in conformitate cu prezentul capitol si furnizeaza persoanei toate informatiile la care aceasta are dreptul in temeiul Legii nr. 677/2001, cu modificarile si completarile ulterioare, in timp util pentru ca persoana sa isi poata exercita drepturile in materie de protectie a datelor cu caracter personal, inainte ca Institutia Financiara Raportoare sa transmita informatiile prevazute la art. 291 alin. (4) autoritatii competente din Romania.

#### Art. 309. - Pastrarea informatiilor

Informatiile prelucrate in conformitate cu prezentul capitol se pastreaza o perioada care nu depaseste perioada necesara pentru atingerea obiectivelor prezentului capitol si, in orice caz, in conformitate cu legislatia din Romania referitoare la termenele de prescriptie, ale fiecarui operator de date.

### CAPITOLUL II

Asistenta reciproca in materie de recuperare a creantelor legate de taxe, impozite, drepturi si alte masuri

#### SECTIUNEA 1

##### Dispozitii generale

#### Art. 310. - Scopul

Prezentul capitol stabileste norme privind asistenta in vederea recuperarii in Romania a unor creante stabilite intr-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum si asistenta in vederea recuperarii intr-un alt stat membru al Uniunii Europene a creantelor stabilite in Romania.

#### Art. 311. - Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplica urmatoarelor creante:

a) tuturor taxelor, impozitelor si drepturilor de orice fel prelevate de catre un stat membru sau in numele acestuia ori de catre subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, inclusiv autoritati locale, sau in numele acestora ori in numele Uniunii Europene;

b) rambursarilor, interventiilor si altor masuri care fac parte din sistemul de finantare integrala sau partiala a Fondului European de Garantare Agricola (FEAGA) si a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurala (FEADR), inclusiv sumelor care se percep in legatura cu aceste actiuni;

c) prelevarilor si altor drepturi prevazute in cadrul organizarii comune a pietei din sectorul zaharului.

(2) Prezentul capitol se aplica si pentru:

a) sanctiunile administrative, amenzile, taxele si suprataxele in legatura cu creantele pentru care se poate solicita asistenta reciproca potrivit alin. (1), care sunt stabilite de autoritatile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor in cauza ori de desfasurarea de anchete administrative in privinta acestora sau care sunt confirmate de organismele administrative sau judiciare la cererea autoritatilor administrative mentionate;

b) taxele pentru certificate si alte documente similare emise in legatura cu procedurile administrative privind taxele, impozitele si drepturile;

c) obligatiile fiscale accesorii si costurile in legatura cu creantele pentru care poate fi solicitata asistenta reciproca potrivit alin. (1) ori potrivit lit. a) sau b) a prezentului alineat, dupa caz.

(3) Prezentul capitol nu se aplica:

a) contributiilor obligatorii la sistemul de securitate sociala care trebuie platite fie statului membru sau unei subdiviziuni a acestuia, fie institutiilor de securitate sociala de drept public;

b) taxelor care nu sunt prevazute la alin. (2);

c) drepturilor de natura contractuala, cum ar fi sumele stabilite pentru utilitati publice;

d) sanctiunilor cu caracter penal impuse in cadrul unei proceduri penale sau altor sanctiuni cu caracter penal care nu intra sub incidenta prevederilor alin. (2) lit. a).

Art. 312. - Definitii

In sensul prezentului capitol, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

a) autoritate solicitanta - un birou central de legatura, un birou de legatura sau un departament de legatura al unui stat membru care transmite o cerere de asistenta cu privire la o creanta prevazuta la art. 311;

b) autoritate solicitata - un birou central de legatura, un birou de legatura sau un departament de legatura al unui stat membru caruia ii este transmisa o cerere de asistenta;

c) persoana - orice persoana fizica sau juridica, orice asociere de persoane careia ii este recunoscuta, prin lege, capacitatea de a incheia acte juridice, dar care nu are statut de persoana juridica, sau orice alta entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie ca are sau nu are personalitate juridica, ce detine ori gestioneaza active care, alaturi de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe, impozite sau drepturi care fac obiectul prezentului capitol;

d) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitala, si stocarea datelor si utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;

e) retea RCC - platforma comuna bazata pe reseaua comuna de comunicatii (RCC) dezvoltata de Uniunea Europeana pentru toate transmisiile prin mijloace electronice intre autoritatile competente din domeniul vamal si fiscal.

Art. 313. - Autoritatea competenta din Romania

(1) Autoritatile competente din Romania pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt:

a) A.N.A.F., pentru creantele prevazute la art. 311 alin. (1) lit. a) si b);

b) Agentia de Plati si Interventie pentru Agricultura, pentru creantele prevazute la art. 311 alin. (1) lit. c).

(2) Autoritatile prevazute la alin. (1) sunt competente si pentru asistenta la recuperarea creantelor prevazute la art. 311 alin. (2), aferente creantelor principale pentru a caror asistenta la recuperare sunt competente.

(3) Prin ordin al presedintelui A.N.A.F. se desemneaza biroul central de legatura, care este responsabil pentru contactele cu alte state membre in domeniul asistentei reciproce care face obiectul prezentului capitol, precum si pentru contactele cu Comisia Europeana.

(4) Autoritatile competente din Romania pot desemna birouri de legatura care sa fie responsabile de contactele cu alte state membre in materie de asistenta reciproca in ceea ce priveste unul sau mai multe tipuri sau categorii specifice de taxe, impozite si drepturi prevazute la art. 311.

(5) In cazul in care un birou de legatura primeste o cerere de asistenta reciproca ce necesita masuri care nu tin de competenta ce i-a fost atribuita, acesta inainteaza cererea, fara intarziere, biroului competent, daca este cunoscut, sau biroului central de legatura si informeaza autoritatea solicitanta in consecinta.

(6) Autoritatile competente din Romania informeaza Comisia Europeana cu privire la biroul sau central de legatura si la orice birouri de legatura pe care le-a desemnat.

(7) Toate comunicariile sunt trimise de catre biroul central de legatura sau in numele acestuia, de la caz la caz, cu acordul biroului central de legatura, asigurandu-se eficienta comunicarii.

## SECTIUNEA a 2-a

### Schimbul de informatii

#### Art. 314. - Furnizarea de informatii

(1) La cererea autoritatii solicitante, autoritatea solicitata furnizeaza orice informatii pe care le apreciaza ca sunt relevante pentru autoritatea solicitanta, in vederea recuperarii creantelor sale prevazute la art. 311. In scopul furnizarii acestor informatii, autoritatea solicitata asigura realizarea oricaror anchete administrative necesare pentru obtinerea acestora.

(2) Autoritatea solicitata nu este obligata sa furnizeze informatii:

a) pe care nu le-ar putea obtine in vederea recuperarii creantelor similare nascute in statul membru solicitat;

b) care ar divulga un secret comercial, industrial sau profesional;

c) a caror divulgare ar aduce atingere securitatii statului membru solicitat sau care ar fi contrare ordinii publice a acestuia.

(3) Autoritatea solicitata nu poate refuza furnizarea de informatii pentru motivul ca aceste informatii sunt detinute de o banca, de o alta institutie financiara, de o persoana desemnata sau care actioneaza in calitate de agent ori de administrator sau ca informatiile respective se refera la participatiile la capitalul unei persoane.

(4) Autoritatea solicitata informeaza autoritatea solicitanta in legatura cu motivele de refuz al unei cereri de informatii.

#### Art. 315. - Schimbul de informatii fara cerere prealabila

In cazul in care urmeaza sa se efectueze o rambursare/restituire de impozite, taxe sau drepturi, altele decat taxa pe valoarea adaugata, catre o persoana stabilita ori avand domiciliul intr-un alt stat membru, statul membru din care urmeaza sa se efectueze rambursarea/restituirea poate informa statul membru unde este stabilita sau unde isi are domiciliul persoana respectiva cu privire la rambursarea/restituirea ce urmeaza a se efectua.

#### Art. 316. - Prezenta in birourile administrative si participarea la anchetele administrative

(1) Prin acord intre autoritatea solicitanta si autoritatea solicitata si in concordanta cu procedurile stabilite de autoritatea solicitata, functionarii autorizati de autoritatea solicitanta pot, in vederea promovarii asistentei reciproce prevazute de prezentul capitol:

a) sa fie prezenti in birourile in care autoritatile administrative ale statului membru solicitat isi desfasoara activitatea;

b) sa fie prezenti la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;

c) sa insoteasca functionarii competenti din statul membru solicitat in cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.

(2) Acordul prevazut la alin. (1) lit. b) poate prevedea ca functionarii din statul membru solicitant sa poata intervieva persoane si examina registre, in cazul in care legislatia in vigoare in statul membru solicitat permite acest lucru.

(3) Functionarii autorizati de autoritatea solicitanta care utilizeaza posibilitatile oferite prin alin. (1) si (2) sunt in masura sa prezinte in orice moment o imputernicire scrisa in care le sunt indicate identitatea si calitatea oficiala.

## SECTIUNEA a 3-a

### Asistenta pentru notificarea documentelor

#### Art. 317. - Cererea de notificare a anumitor documente referitoare la creante

(1) La cererea autoritatii solicitante, autoritatea solicitata notifica persoanei careia ii sunt destinate, denumita in continuare destinatar, toate actele si deciziile, inclusiv pe cele de natura judiciara, privind o creanta sau recuperarea acesteia, emise de statul membru solicitant.

(2) Cererea de notificare prevazuta la alin. (1) este insotita de un formular-tip care contine cel putin urmatoarele informatii:

- a) numele, adresa si orice alte informatii utile pentru identificarea destinatarului;
- b) scopul notificarii si termenul in care aceasta ar trebui efectuata;
- c) o descriere a documentelor anexate, a tipului de creanta si a valorii creantei pentru care se formuleaza cererea;
- d) numele, adresa si alte date de contact cu privire la biroul responsabil de documentele anexate si, in cazul in care este diferit, biroul de la care se pot obtine informatii suplimentare privind documentele notificate sau posibilitatile de a contesta obligatia de plata.

(3) Autoritatea solicitanta depune o cerere de notificare in temeiul prezentului capitol numai atunci cand nu poate efectua notificarea in conformitate cu normele care reglementeaza notificarea documentului in cauza in statul membru solicitant sau atunci cand o astfel de notificare ar cauza dificultati disproportionale.

(4) Autoritatea solicitata informeaza de indata autoritatea solicitanta in privinta oricarei actiuni intreprinse in urma cererii de notificare, in special in legatura cu data notificarii documentului catre destinatar.

#### Art. 318. - Mijloace de notificare

(1) Autoritatea solicitata se asigura ca procedura de notificare in statul membru solicitat se efectueaza potrivit reglementarilor legale si practicilor administrative nationale in vigoare in statul membru solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competenta a statului membru solicitant, in conformitate cu normele in vigoare in respectivul stat membru.

(3) O autoritate competenta stabilita pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandata sau prin posta electronica unei persoane dintr-un alt stat membru.

### SECTIUNEA a 4-a

#### Masurile asiguratorii sau de recuperare

#### Art. 319. - Cererea de recuperare

(1) La cererea autoritatii solicitante, autoritatea solicitata recupereaza creantele care fac obiectul unui titlu ce permite executarea in statul membru solicitant.

(2) De indata ce autoritatea solicitanta are cunostinta despre orice informatii relevante cu privire la cazul care a motivat cererea de recuperare, aceasta le transmite autoritatii solicitate.

#### Art. 320. - Conditii aplicabile cererilor de recuperare

(1) Autoritatea solicitanta nu poate formula o cerere de recuperare daca si atata vreme cat creanta si/sau titlul care permite executarea acesteia in statul membru solicitant sunt contestate in statul membru respectiv, cu exceptia cazurilor in care se aplica art. 323 alin. (6).

(2) Inainte ca autoritatea solicitanta sa formuleze o cerere de recuperare se aplica procedurile de recuperare adecvate disponibile in statul membru solicitant, cu urmatoarele exceptii:

a) atunci cand este evident ca nu exista active pentru recuperare in statul membru solicitant sau ca astfel de proceduri nu vor duce la plata integrala a creantei si ca autoritatea solicitanta detine informatii specifice care indica faptul ca persoana in cauza are active in statul membru solicitat;

b) atunci cand aplicarea unor astfel de proceduri in statul membru solicitant ar cauza dificultati disproportionale.

#### Art. 321. - Titlul executoriu si alte documente insotitoare

(1) Orice cerere de recuperare este insotita de un titlu uniform care permite executarea in statul membru solicitat. Acest titlu uniform care permite executarea in statul membru solicitat reflecta continutul principal al titlului initial care permite executarea si constituie baza unica a masurilor asiguratorii si de recuperare luate in statul membru solicitat. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoastere, completare sau inlocuire in respectivul stat membru.

(2) Titlul uniform care permite executarea contine cel putin urmatoarele informatii:

a) informatii relevante pentru identificarea titlului initial care permite executarea, o descriere a creantei, inclusiv natura acesteia, perioada acoperita de creanta, orice date relevante pentru procesul de executare si valoarea creantei si diferitele componente ale acesteia, precum creanta principala si creantele fiscale accesorii datorate;

b) numele, adresa si alte informatii utile pentru identificarea debitorului;

c) numele, adresa si alte date de contact cu privire la biroul responsabil de evaluarea creantei si, in cazul in care acesta este diferit, biroul de la care se pot obtine informatii suplimentare privind creanta sau posibilitatile de a contesta obligatia de plata.

(3) Cererea de recuperare a unei creante poate fi insotita de alte documente referitoare la creanta emise de statul membru solicitant.

#### Art. 322. - Recuperarea creantei

(1) In scopul recuperarii creantei in statul membru solicitat, orice creanta pentru care a fost formulata o cerere de recuperare este tratata ca si cand ar fi o creanta a statului membru solicitat, cu exceptia cazului in care prezentul capitol prevede altfel. Autoritatea solicitata utilizeaza prerogativele conferite si procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creantelor cu privire la aceleasi taxe, impozite sau drepturi ori, in absenta acestora, cu privire la taxe, impozite sau drepturi similare, cu exceptia cazului in care prezentul capitol prevede altfel.

(2) Daca autoritatea solicitata considera ca pe teritoriul statului sau nu se colecteaza taxe, impozite sau drepturi identice ori similare, aceasta utilizeaza prerogativele conferite si procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creantelor rezultate din impozitul pe venitul persoanelor fizice, cu exceptia cazului in care prezentul capitol prevede altfel.

(3) Statul membru solicitat nu este obligat sa acorde creantelor altor state membre preferintele acordate pentru creante similare aparute in respectivul stat membru, cu exceptia cazurilor in care statele membre vizate convin altfel sau exista dispozitii contrare in legislatia statului membru solicitat. Un stat membru care acorda preferinte pentru creante altui stat membru nu poate refuza acordarea acelorasi facilitati pentru aceleasi creante sau pentru creante similare altor state membre, in aceleasi conditii.

(4) Statul membru solicitat recupereaza creanta in moneda sa nationala.

(5) Autoritatea solicitata informeaza cu diligena necesara autoritatea solicitanta cu privire la orice actiune intreprinsa cu privire la cererea de recuperare.

(6) Incepand cu data la care este primita cererea de recuperare, autoritatea solicitata percepe dobanzi pentru plata cu intarziere, potrivit legislatiei in vigoare in statul membru solicitat. In cazul Romaniei sunt aplicabile prevederile art. 174.

(7) Autoritatea solicitata poate, in cazul in care legislatia in vigoare in statul membru solicitat permite acest lucru, sa acorde debitorului un termen de plata sau sa acorde pentru aceste creante esalonarea la plata si sa perceapa dobanda in acest sens. Autoritatea solicitata informeaza ulterior autoritatea solicitanta cu privire la orice astfel de decizie.

(8) Fara a aduce atingere prevederilor art. 329 alin. (1), autoritatea solicitata ii transfera autoritatii solicitante sumele recuperate aferente creantei, precum si dobanzile prevazute la alin. (6) si (7).

#### Art. 323. - Litigii

(1) Litigiile cu privire la creanta, la titlul initial care permite executarea in statul membru solicitant sau la titlul uniform care permite executarea in statul membru solicitat si litigiile legate de validitatea unei notificari efectuate de o autoritate competenta a statului membru solicitant sunt de competenta autoritatilor competente ale statului membru solicitant. Daca, in cursul procedurii de recuperare, creanta, titlul initial care permite executarea in statul membru solicitant sau titlul uniform care permite executarea in statul membru solicitat este contestata/contestat de o parte interesata, autoritatea solicitata informeaza respectiva parte interesata ca o astfel de actiune trebuie introdusa de aceasta din urma in fata autoritatii competente a statului membru solicitant, potrivit legislatiei in vigoare in statul respectiv.

(2) Litigiile cu privire la masurile de executare luate in statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificari efectuate de o autoritate competenta a statului membru solicitat sunt introduse in fata organismului competent pentru solutionarea litigiului al statului membru respectiv, potrivit legislatiei in vigoare a acestui stat.

(3) Atunci cand una dintre actiunile prevazute la alin. (1) a fost introdusa in fata organismului competent al statului membru solicitant, autoritatea solicitanta informeaza autoritatea solicitata cu privire la aceasta si precizeaza care sunt elementele creantei ce nu fac obiectul contestatiei.

(4) De indata ce autoritatea solicitata primeste informatiile prevazute la alin. (3), fie din partea autoritatii solicitante, fie din partea partii interesate, aceasta suspenda procedura de executare in ceea ce priveste partea contestata a creantei, pana la primirea deciziei organismului competent in materie, cu exceptia cazurilor in care autoritatea solicitanta formuleaza o cerere contrara, potrivit alin. (6).

(5) La cererea autoritatii solicitante sau in cazul in care se considera necesar de catre autoritatea solicitata, fara sa se aduca atingere prevederilor art. 325, autoritatea solicitata poate recurge la masuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea, in masura in care reglementarile legale in vigoare in statul membru solicitat permit acest lucru.

(6) Potrivit reglementarilor legale si practicilor administrative in vigoare in statul membru in care isi are sediul, autoritatea solicitanta poate cere autoritatii solicitate sa recupereze o creanta contestata sau o parte

contestata a creantei, in masura in care reglementarile legale si practicile administrative in vigoare in statul membru solicitat permit acest lucru. Orice astfel de cerere se motiveaza. Daca rezultatul ulterior al contestatiei este favorabil debitorului, autoritatea solicitanta are obligatia de a rambursa orice suma recuperata, precum si de a plati orice compensatie datorata, potrivit reglementarilor legale in vigoare in statul membru solicitat.

(7) Daca autoritatile competente ale statului membru solicitant sau ale statului membru solicitat au initiat o procedura amiabila, iar rezultatul procedurii poate afecta creanta cu privire la care a fost solicitata asistenta, masurile de recuperare sunt suspendate sau blocate pana la incheierea procedurii respective, cu exceptia cazurilor de urgenta imediata datorate fraudei sau insolventei. In cazul in care masurile de recuperare sunt suspendate sau blocate, sunt aplicabile prevederile alin. (5).

Art. 324. - Modificarea sau retragerea cererii de asistenta pentru recuperare

(1) Autoritatea solicitanta informeaza imediat autoritatea solicitata cu privire la orice modificare ulterioara adusa cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizand motivele modificarii sau retragerii acesteia.

(2) Daca modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de organismul competent prevazut la art. 323 alin. (1), autoritatea solicitanta comunica decizia respectiva impreuna cu un titlu uniform revizuit care permite executarea in statul membru solicitat. Autoritatea solicitata continua masurile de recuperare pe baza titlului revizuit. Masurile asiguratorii sau de recuperare deja luate pe baza titlului uniform initial care permite executarea in statul membru solicitat pot continua pe baza titlului revizuit, cu exceptia cazului in care modificarea cererii se datoreaza lipsei de valabilitate a titlului initial care permite executarea in statul membru solicitant sau a titlului uniform initial care permite executarea in statul membru solicitat.

Dispozitiile art. 321 si 323 sunt aplicabile in mod corespunzator.

Art. 325. - Cererea de masuri asiguratorii

(1) La cererea autoritatii solicitante, autoritatea solicitata ia masurile asiguratorii necesare, daca acestea sunt permise de legislatia sa nationala si in conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea in cazul in care creanta sau titlul care permite executarea in statul membru solicitant este contestata/contestat la momentul formularii cererii sau in cazul in care creanta nu face inca obiectul unui titlu care sa permita executarea in statul membru solicitant, in masura in care sunt, de asemenea, posibile masuri asiguratorii, intr-o situatie similara, in temeiul legislatiei nationale si al practicilor administrative ale statului membru solicitant. Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de masuri asiguratorii in statul membru solicitant si referitor la creanta pentru care se solicita asistenta reciproca, daca este cazul, insoteste cererea de masuri asiguratorii in statul membru solicitat. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoastere, completare sau inlocuire in statul membru solicitat.

(2) Cererea de masuri asiguratorii poate fi insotita de alte documente referitoare la creanta, emise in statul membru solicitant.

Art. 326. - Normele aplicabile cererilor de masuri asiguratorii

Pentru aplicarea dispozitiilor art. 325 sunt aplicabile, in mod corespunzator, dispozitiile art. 319 alin. (2), art. 322 alin. (1)-(5), art. 323 si 324.

Art. 327. - Limite ale obligatiilor autoritatii solicitate

(1) Autoritatea solicitata nu este obligata sa acorde asistenta prevazuta la art. 319-325 daca recuperarea creantei este de natura sa genereze, din cauza situatiei debitorului, grave dificultati de ordin economic sau social in statul membru solicitat, in masura in care reglementarile legale si practicile administrative in vigoare in respectivul stat membru permit o astfel de exceptie in cazul creantelor nationale.

(2) Autoritatea solicitata nu este obligata sa acorde asistenta prevazuta la art. 314 si la art. 316-325 daca cererea initiala de asistenta, potrivit prevederilor art. 314, 316, 317, 319 sau art. 325, este efectuata cu privire la creante care au o vechime mai mare de 5 ani, acest termen incepand de la momentul scadentei creantei in statul membru solicitant si pana la momentul cererii initiale de asistenta. In cazul in care creanta sau titlul initial care permite executarea in statul membru solicitant este contestata/contestat, termenul de 5 ani incepe din momentul in care in statul membru solicitant se stabileste faptul ca nu mai este posibila contestarea creantei sau a titlului care permite executarea. In cazul in care se acorda o amanare a platii sau un plan de esalonare a platii de catre autoritatile competente din statul membru solicitant, termenul de 5 ani incepe din momentul in care intregul termen de plata a expirat. Cu toate acestea, in aceste cazuri, autoritatea solicitata nu este obligata sa acorde asistenta cu privire la creante care sunt mai vechi de 10 ani, termen calculat de la momentul scadentei creantei in statul membru solicitant.

(3) Un stat membru nu este obligat sa acorde asistenta daca valoarea totala a creantelor reglementate de prezentul capitol, pentru care se solicita asistenta, este mai mica de 1.500 euro.

(4) Autoritatea solicitata informeaza autoritatea solicitanta in legatura cu motivele refuzului unei cereri de asistenta.

Art. 328. - Aspecte privind prescriptia

(1) Aspectele privind termenele de prescriptie sunt reglementate exclusiv de legislatia in vigoare in statul membru solicitant.

(2) In ceea ce priveste suspendarea, intreruperea sau prelungirea termenului de prescriptie, toate demersurile efectuate in vederea recuperarii creantelor de catre autoritatea solicitata sau in numele acesteia, in temeiul unei cereri de asistenta, care au drept efect suspendarea, intreruperea sau prelungirea termenului de prescriptie, in conformitate cu legislatia in vigoare in statul membru solicitat, sunt considerate a avea acelasi efect in statul membru solicitant, cu conditia ca efectul corespunzator sa fie prevazut in reglementarile legale in vigoare in statul membru solicitant.

(3) Daca suspendarea, intreruperea sau prelungirea termenului de prescriptie nu este posibila in temeiul reglementarilor legale in vigoare in statul membru solicitat, toate demersurile efectuate in vederea recuperarii creantelor de catre autoritatea solicitata sau in numele acesteia in temeiul unei cereri de asistenta care, daca ar fi fost efectuate de catre autoritatea solicitanta in propriul stat membru sau in numele acesteia, ar fi dus la suspendarea, intreruperea sau prelungirea termenului de prescriptie, potrivit legislatiei in vigoare in statul membru solicitant, sunt considerate a fi fost efectuate in statul membru solicitant, in ceea ce priveste efectul respectiv.

(4) Prevederile alin. (2) si (3) nu afecteaza dreptul autoritatilor competente din statul membru solicitant de a lua masuri pentru a suspenda, intrerupe sau prelungi termenul de prescriptie, potrivit reglementarilor in vigoare in statul membru respectiv.

(5) Autoritatea solicitanta si autoritatea solicitata se informeaza reciproc cu privire la orice actiune care intrerupe, suspenda sau prelungeste termenul de prescriptie a creantei pentru care au fost solicitate masuri asiguratorii sau de recuperare sau care poate produce acest efect.

Art. 329. - Costuri

(1) In plus fata de sumele prevazute la art. 322 alin. (8), autoritatea solicitata urmareste sa recupereze de la debitor cheltuielile legate de recuperare pe care le-a suportat si le retine, potrivit reglementarilor legale in vigoare din statul membru solicitat.

(2) Statele membre renunta reciproc la toate cererile privind rambursarea cheltuielilor rezultate din asistenta reciproca pe care si-o acorda potrivit prezentului capitol.

(3) Cu toate acestea, in cazul unor recuperari care creeaza dificultati deosebite, care implica cheltuieli foarte mari sau care se refera la crima organizata, autoritatea solicitanta si autoritatea solicitata pot sa convina asupra unor modalitati de rambursare specifice cazurilor in speta.

(4) Fara a aduce atingere prevederilor alin. (2) si (3), statul membru solicitant ramane raspunzator fata de statul membru solicitat pentru toate cheltuielile si toate pierderile suportate in legatura cu actiunile recunoscute ca fiind nejustificate, in ceea ce priveste fie fondul creantei, fie valabilitatea titlului emis de autoritatea solicitanta care permite executarea si/sau aplicarea de masuri asiguratorii.

## SECTIUNEA a 5-a

Dispozitii generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asistenta

Art. 330. - Formulare-tip si mijloace de comunicare

(1) Cererile de informatii in temeiul art. 314 alin. (1), cererile de notificare in temeiul art. 317 alin. (1), cererile de recuperare in temeiul art. 319 alin. (1) sau cererile de masuri asiguratorii in temeiul art. 325 alin. (1) se transmit prin mijloace electronice, utilizandu-se un formular-tip, cu exceptia cazurilor in care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. In masura posibilului, aceste formulare se folosesc si pentru comunicarile ulterioare cu privire la cerere.

(2) Titlul uniform care permite executarea in statul membru solicitat, documentul care permite aplicarea de masuri asiguratorii in statul membru solicitant si celelalte documente prevazute la art. 321 si 325 se transmit, de asemenea, prin mijloace electronice, cu exceptia cazurilor in care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(3) Formularul-tip poate fi insotit, daca este cazul, de rapoarte, declaratii si orice alte documente sau de copii certificate pentru conformitate sau extrase din acestea, care sunt, de asemenea, transmise pe cale electronica, cu exceptia cazurilor in care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.

(4) Formularele-tip si comunicariile pe cale electronica pot, de asemenea, sa fie utilizate pentru schimbul de informatii in temeiul art. 315.

(5) Dispozitiile alin. (1)-(4) nu se aplica informatiilor si documentatiei obtinute prin prezenta in birourile administrative dintr-un alt stat membru sau prin participarea la anchetele administrative dintr-un alt stat membru, potrivit art. 316.

(6) In cazul in care comunicariile nu se efectueaza pe cale electronica sau prin intermediul formularelor-tip, acest lucru nu va afecta valabilitatea informatiilor obtinute sau a masurilor luate pentru executarea cererii de asistenta.

#### Art. 331. - Limba utilizata

(1) Toate cererile de asistenta, formularele-tip pentru notificare si titlurile uniforme care permit executarea in statul membru solicitat sunt trimise in limba oficiala sau in una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau sunt insotite de o traducere in una dintre aceste limbi. Faptul ca anumite parti sunt scrise intr-o limba, alta decat limba oficiala sau una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat, nu afecteaza valabilitatea acestora sau a procedurii, in masura in care acea limba este stabilita de comun acord intre statele membre interesate.

(2) Documentele a caror notificare este solicitata potrivit art. 317 pot fi transmise autoritatii solicitate intr-o limba oficiala a statului membru solicitant.

(3) In cazul in care o cerere este insotita de alte documente decat cele prevazute la alin. (1) si (2), autoritatea solicitata poate, daca este necesar, sa ceara autoritatii solicitante o traducere a acestor documente in limba oficiala sau in una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau in orice alta limba asupra careia statele membre interesate au convenit bilateral.

#### Art. 332. - Divulgarea informatiilor si a documentelor

(1) Informatiile comunicate sub orice forma, in temeiul prezentului capitol, sunt reglementate de obligatia pastrarii secretului fiscal si beneficiaza de protectia acordata informatiilor similare in temeiul legislatiei nationale a statului membru care le-a primit. Astfel de informatii pot fi utilizate in scopul aplicarii de masuri asiguratorii sau de executare in privinta creantelor care intra sub incidenta prezentului capitol. De asemenea, astfel de informatii pot fi utilizate pentru evaluarea si impunerea contributiilor obligatorii la sistemul de securitate sociala.

(2) Persoanele acreditate in mod corespunzator de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste informatii numai in masura in care acest lucru este necesar pentru intretinerea si dezvoltarea retelei RCC.

(3) Statul membru care furnizeaza informatiile permite utilizarea acestora in alte scopuri decat cele prevazute la alin. (1) in statul membru care primeste informatiile, in cazul in care, in temeiul legislatiei statului membru care furnizeaza informatiile, acestea pot fi utilizate in scopuri similare.

(4) In cazul in care autoritatea solicitanta sau solicitata considera ca informatiile obtinute in temeiul prezentului capitol ar putea fi folositoare, in scopurile prevazute la alin. (1), unui al treilea stat membru, ea poate sa transmita respectivele informatii acestui al treilea stat membru, cu conditia ca transmiterea acestor informatii sa fie conforma cu normele si procedurile stabilite in prezentul capitol. Aceasta informeaza statul membru de la care provin informatiile cu privire la intentia sa de a transmite informatiile respective unui stat membru tert. Statul membru de la care provin informatiile se poate opune acestei transmiteri a informatiilor, in termen de 10 zile lucratoare de la data la care a primit comunicarea din partea statului membru care doreste sa transmita informatiile.

(5) Permisivitatea de a utiliza, in temeiul alin. (3), informatii care au fost transmise in temeiul alin. (4) poate fi acordata numai de catre statul membru de unde provin informatiile.

(6) Informatiile comunicate sub orice forma in temeiul prezentului capitol pot fi invocate sau utilizate drept probe de toate autoritatile din statul membru care primeste informatiile, pe aceeasi baza ca si informatiile similare obtinute in respectivul stat.

### SECTIUNEA a 6-a

#### Dispozitii finale

#### Art. 333. - Aplicarea altor acorduri privind asistenta

(1) Prezentul capitol nu aduce atingere indeplinirii niciunei obligatii de furnizare de asistenta mai extinsa, care decurge din acorduri sau intelegeri bilaterale ori multilaterale, inclusiv in domeniul notificarii actelor judiciare sau extrajudiciare.



(2) In cazul in care Romania incheie astfel de acorduri sau intelegeri bilaterale ori multilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezentul capitol si care nu se refera la cazuri individuale, informeaza fara intarziere Comisia Europeana in acest sens.

(3) Atunci cand acorda asistenta reciproca mai extinsa in temeiul unui acord sau al unei intelegeri bilateral/bilaterale ori multilateral/multilaterale, Romania poate utiliza reseaua de comunicatii electronice si formularele-tip adoptate pentru punerea in aplicare a prezentului capitol.

Art. 334. - Norme de aplicare

Normele de aplicare a dispozitiilor art. 313 alin. (3) si (4), art. 314 alin. (1), art. 317, 319, art. 321 alin. (1) si (2), art. 322 alin. (5)-(8), art. 324, art. 325 alin. (1) si ale art. 330 alin. (1)-(4) sunt normele aprobate de Comisia Europeana.

Art. 335. - Raportare

(1) Romania, prin intermediul biroului central de legatura, informeaza Comisia Europeana anual, cel tarziu pana la 31 martie, cu privire la urmatoarele:

a) numarul de cereri de informatii, de comunicare si de recuperare sau de masuri asiguratorii transmise fiecarui stat membru solicitat si primite de la fiecare stat membru solicitant in fiecare an;

b) valoarea creantelor pentru care se solicita asistenta pentru recuperare si sumele recuperate.

(2) Romania, prin intermediul biroului central de legatura, poate furniza, de asemenea, orice alte informatii care ar putea fi folositoare pentru a evalua asistenta reciproca oferita in temeiul prezentului capitol.

## TITLUL XI

### Sanctiuni

Art. 336. - Contraventii

(1) Constituie contraventii urmatoarele fapte, daca nu au fost savarsite in astfel de conditii incat sa fie considerate, potrivit legii, infractiuni:

a) nedepunerea de catre contribuabil/platitor la termenele prevazute de lege a declaratiilor de inregistrare fiscala, de radiere a inregistrarii fiscale sau de mentiuni;

b) neindeplinirea de catre contribuabil/platitor la termen a obligatiilor de declarare prevazute de lege, a bunurilor si veniturilor impozabile sau, dupa caz, a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume, precum si orice informatii in legatura cu impozitele, taxele, contributiile, bunurile si veniturile impozabile, daca legea prevede declararea acestora;

c) nerespectarea de catre contribuabil/platitor, precum si de persoanele cu care acesta are sau a avut raporturi economice sau juridice a obligatiei de a pune la dispozitia organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inscrisuri la locul indicat de organul fiscal potrivit art. 64, precum si nerespectarea de catre contribuabil/platitor a obligatiei prevazute la art. 65 alin. (3);

d) nerespectarea de catre contribuabil/platitor a obligatiei prevazute la art. 118 alin. (7);

e) nerespectarea de catre contribuabil/platitor a obligatiilor de intocmire a dosarului preturilor de transfer in conditiile si la termenele prevazute prin ordinul presedintelui A.N.A.F., precum si nerespectarea de catre contribuabil/platitor a obligatiei de a prezenta dosarul preturilor de transfer la solicitarea organului fiscal central in conditiile art. 108 alin. (2);

f) nerespectarea de catre contribuabil/platitor a obligatiei de a pastra, precum si a obligatiei de a prezenta organului fiscal, a datelor arhivate in format electronic si a aplicatiilor informatice cu ajutorul carora le-a generat, potrivit art. 109 alin. (4);

g) neindeplinirea masurilor dispuse in termenele si conditiile stabilite de organul de inspectie fiscala potrivit art. 118 alin. (8);

h) nefurnizarea la termen de catre contribuabil/platitor a informatiilor periodice solicitate de organul fiscal potrivit art. 59;

i) nerespectarea de catre institutiile de credit a oricarei obligatii privind furnizarea informatiilor potrivit art. 61, precum si nerespectarea de catre banci a obligatiilor de decontare prevazute la art. 172;

j) nerespectarea de catre orice entitate a obligatiei privind furnizarea informatiilor, potrivit art. 61;

k) nerespectarea obligatiilor ce-i revin tertului poprit, potrivit art. 236 alin. (9)-(11);

l) neindeplinirea la termen de catre Biroul de carte funciara a obligatiei de comunicare prevazute la art. 242 alin. (9);

m) refuzul debitorului supus executarii silite de a preda bunurile organului de executare silita spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispozitie acestuia pentru a fi identificate si evaluate;

- n) refuzul contribuabilului/platitorului de a prezenta organului fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contributiilor sociale, in vederea stabilirii realitatii declaratiei fiscale;
- o) neretinerea, potrivit legii, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentand impozite si contributii cu retinere la sursa;
- p) retinerea si nevarsarea in totalitate, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentand impozite si contributii cu retinere la sursa;
- r) nerespectarea de catre contribuabil/platitor sau persoana imputernicita de acesta, precum si nerespectarea de catre persoanele cu care contribuabilul/platitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice, a obligatiei de a furniza organului fiscal informatiile necesare determinarii starii de fapt fiscale potrivit art. 58 alin. (1);
- s) nerespectarea de catre persoana supusa verificarii situatiei fiscale personale a obligatiei de a depune declaratia de patrimoniu si de venituri, potrivit art. 138 alin. (8);
- s') efectuarea de operatiuni intracomunitare de catre persoanele care au obligatia inscrierii in Registrul operatorilor intracomunitari fara a fi inscrise, conform legii, in acest registru;
- t) nerespectarea de catre institutia solicitanta a obligatiei de a initia hotararea de constituire a dreptului de administrare, potrivit art. 263 alin. (4);
- t') netransmiterea, de catre institutiile financiare, la termenul prevazut de lege a informatiilor prevazute la art. 62 sau transmiterea de informatii incorecte ori incomplete.

(2) Contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

- a) cu amenda de la 25.000 lei la 27.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. c);
- b) cu amenda de la 5.000 lei la 7.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. d);
- c) cu amenda de la 12.000 lei la 14.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 2.000 lei la 3.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. e)-h);
- d) cu amenda de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 500 lei la 1.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. a), b), i)-m) si t');
- e) cu amenda de la 4.000 lei la 10.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n) si r);
- f) cu amenda de la 4.000 lei la 6.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. o) si p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt de pana la 50.000 lei inclusiv;
- g) cu amenda de la 12.000 lei la 14.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. o) si p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt cuprinse intre 50.000 lei si 100.000 lei inclusiv;
- h) cu amenda de la 25.000 lei la 27.000 lei pentru persoanele juridice incadrate in categoria contribuabililor mijlocii si mari si cu amenda de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum si pentru persoanele fizice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. o) si p), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt mai mari de 100.000 lei;
- i) cu amenda de la 10.000 lei la 50.000 lei in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. s);
- j) cu amenda de la 1.000 lei la 5.000 lei in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. s');
- k) cu amenda de la 1.000 lei la 5.000 lei in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. t).

(3) In cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de venit constituie contravenitie si se sanctioneaza cu amenda de la 50 lei la 500 lei.

(4) In cazul asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica, contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza cu amenda prevazuta pentru persoanele fizice.

(5) Nedepunerea la termen a declaratiilor fiscale pentru obligatiile datorate bugetelor locale se sanctioneaza potrivit Codului fiscal.

(6) Sumele incasate in conditiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz.

Art. 337. - Contraventii in cazul declaratiilor recapitulative

(1) Constituie contraventii urmatoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor recapitulative reglementate de normele din Codul fiscal privind taxa pe valoarea adaugata;

b) depunerea de declaratii recapitulative incorecte ori incomplete.

(2) Contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

a) cu amenda de la 1.000 lei la 5.000 lei in cazul savarsirii faptei prevazute la lit. a);

b) cu amenda de la 500 lei la 1.500 lei in cazul savarsirii faptei prevazute la lit. b).

(3) Nu se sanctioneaza contraventional:

a) persoanele care corecteaza declaratia recapitulativa pana la termenul legal de depunere a urmatoarei declaratii recapitulative, daca fapta prevazuta la alin. (1) lit. b) nu a fost constatata de organul fiscal anterior corectarii;

b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corecteaza declaratiile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.

Art. 338. - Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor

(1) Constatarea contravenitiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de catre organele fiscale competente, cu exceptia contraventiei prevazute la art. 336 alin. (1) lit. t) pentru care constatarea contraventiei si aplicarea sanctiunii se face de persoanele stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice sau, dupa caz, hotarare a autoritatii deliberative.

(2) Sanctiunile contraventionale prevazute la art. 336 si 337 se aplica, dupa caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. In cazul asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica, sanctiunile se aplica reprezentantilor acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau in termen de cel mult 48 de ore de la data incheierii procesului-verbal ori, dupa caz, de la data comunicarii acestuia jumatate din minimul amenzii prevazute in prezentul cod, agentul constator facand mentiune despre aceasta posibilitate in procesul-verbal.

Art. 339. - Dispozitii aplicabile

Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenitiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile si completarile ulterioare.

## TITLUL XII

### Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 340. - Dispozitii privind regimul vamal

Neplata la termenul legal a taxelor care se datoreaza in vama, potrivit legii, cu exceptia celor prevazute la art. 157 alin. (2), atrage interzicerea efectuarii operatiunilor de vamuire pana la stingerea integrala a acestora.

Art. 341. - Dispozitii privind functionarii publici din cadrul organelor fiscale

(1) In exercitarea atributiilor de serviciu functionarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiti cu exercitiul autoritatii publice si beneficiaza de protectie potrivit legii.

(2) Statul si unitatile administrativ-teritoriale raspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de functionarii publici din cadrul organelor fiscale, in exercitarea atributiilor de serviciu.

(3) Incalcarea de catre functionarii publici, cu vinovatie, a indatoririlor de serviciu atrage raspunderea potrivit Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. Prevederile art. IX din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 46/2009 privind imbunatatirea procedurilor fiscale si diminuarea evaziunii fiscale, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 324/2009, raman aplicabile.

Art. 342. - Acte normative de aplicare

(1) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora privind administrarea creantelor fiscale de catre organul fiscal central, precum si orice norme sau instructiuni necesare aplicarii unitare a prezentului cod se aproba prin ordin al presedintelui A.N.A.F.

(2) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea creantelor fiscale de catre organul fiscal local, precum si orice norme sau instructiuni necesare aplicarii unitare a

prezentului cod, se aproba prin ordin comun al ministrului dezvoltarii regionale si administratiei publice si al ministrului finantelor publice.

(3) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creantelor bugetului general consolidat administrate de alte autoritati publice care administreaza creante fiscale, se aproba prin ordin al ministrului de resort sau al conducatorului institutiei publice, dupa caz.

(4) Ordinele ministrului finantelor publice, ale presedintelui A.N.A.F., precum si celelalte ordine prevazute de prezentul cod se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, cu exceptia ordinelor prin care sunt reglementate exclusiv norme de lucru interne care vizeaza atributii si schimbul de informatii intre structurile organului fiscal.

Art. 343. - Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cautiuni pentru cererile, actiunile si orice alte masuri pe care le indeplinesc in vederea administrarii creantelor fiscale, cu exceptia celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.

Art. 344. - Scutirea de la plata taxelor extrajudiciare de timbru

Certificatele, adeverintele sau alte documente pentru care legea prevede plata taxei extrajudiciare de timbru, eliberate de organele fiscale sunt scutite de taxe extrajudiciare de timbru.

Art. 345. - Inscrierea creantelor la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare

A.N.A.F. este autorizata ca operator care, prin structurile de specialitate cu atributii de administrare a creantelor fiscale, inclusiv unitatile subordonate A.N.A.F., ca agenti imputerniciti, sa inscrie garantiile reale la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare pentru creantele fiscale administrate de catre organul fiscal central, precum si pentru creantele fiscale administrate de organele fiscale locale.

Art. 346. - Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementarile emise in temeiul actelor normative prevazute la art. 354 raman aplicabile pana la data aprobarii actelor normative de aplicare a prezentului cod, in masura in care nu contravin prevederilor acestuia.

(2) Trimiterile facute prin alte acte normative la Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se considera a fi facute la prezentul cod.

Art. 347. - Dispozitii privind termenele

Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga.

Art. 348. - Confiscari

(1) Confiscarile dispuse potrivit legii se duc la indeplinire de catre organele care au dispus confiscarea. Confiscarile dispuse de instantele de judecata se duc la indeplinire de catre Ministerul Finantelor Publice, Ministerul Afacerilor Interne sau, dupa caz, de catre alte autoritati publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducatorilor institutiilor in cauza, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finantelor Publice, sau de catre alte autoritati publice abilitate de lege, cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

(2) In situatia in care confiscarile privesc sume exprimate in moneda straina, sumele se convertesc in lei la cursul de schimb comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil la data ramanerii definitive a masurii confiscarii.

(3) Sumele confiscate, precum si cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai putin cheltuielile impuse de ducerea la indeplinire si de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz, conform legii.

Art. 349. - Constatarea faptelor ce pot constitui infractiuni

(1) Ori de cate ori, organele fiscale constata ca exista indicii privind savarsirea unor infractiuni in legatura cu situatii de fapt ce intra in competenta de constatare a organelor fiscale, acestea intocmesc procese-verbale/acte de control, in baza carora sesizeaza organele de urmarire penala cu privire la faptele constatate.

(2) Procesul-verbal sau actul de control incheiat potrivit competentelor ce revin organelor fiscale, documentele ridicate si explicatiile scrise solicitate, potrivit legii, dupa caz, precum si alte inscrieri care au valoare probatorie de inscrieri in procesul penal se trimit organelor de urmarire penala impreuna cu actul de sesizare.

Art. 350. - Colaborarea cu organele de urmarire penala

(1) La solicitarea organelor de urmarire penala, cand exista pericol de disparitie a unor mijloace de proba sau de schimbare a unei situatii de fapt si este necesara lamurirea urgenta a unor fapte sau imprejurari ale cauzei, personalul desemnat din cadrul A.N.A.F. efectueaza controale fiscale.

(2) In cazuri temeinic justificate, dupa inceperea urmaririi penale, cu avizul procurorului, poate fi solicitata A.N.A.F. efectuarea de controale fiscale, conform obiectivelor stabilite.

(3) Rezultatul controalelor prevazute la alin. (1) si (2) se consemneaza in procese-verbale, care constituie mijloace de proba. Procesele-verbale nu constituie titlu de creanta fiscala in sensul prezentului cod.

Art. 351. - Solutionarea cailor de atac in cazul actelor administrative fiscale privind debitorii in insolventa

Prin derogare de la dispozitiile art. 75 din Legea nr. 85/2014, actele administrative fiscale emise inainte si dupa intrarea in insolventa se supun controlului instantelor specializate de contencios administrativ fiscal.

Art. 352. - Aplicarea legii noi si ultraactivarea legii vechi

(1) Dispozitiile prezentului cod se aplica numai procedurilor de administrare incepute dupa intrarea acestuia in vigoare.

(2) Procedurile de administrare incepute inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod raman supuse legii vechi.

(3) Dispozitiile art. 181 sunt aplicabile creantelor fiscale nascute dupa data de 1 ianuarie 2016.

Art. 353. - Intrarea in vigoare

Prezentul cod intra in vigoare la data de 1 ianuarie 2016.

Art. 354. - Abrogari

La data intrarii in vigoare a prezentului cod se abroga:

a) Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordarii esalonarilor la plata, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobata prin Legea nr. 15/2012, cu modificarile si completarile ulterioare;

c) Hotararea Guvernului nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 651 din 20 iulie 2004;

d) Hotararea Guvernului nr. 529/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a solutiei fiscale individuale anticipate si a acordului de pret in avans, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 395 din 12 iunie 2007;

e) art. 1-5 din Legea nr. 161/2003 privind unele masuri pentru asigurarea transparentei in exercitarea demnitatilor publice, a functiilor publice si in mediul de afaceri, prevenirea si sanctionarea coruptiei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare;

f) Hotararea Guvernului nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 191 din 18 martie 2011, cu modificarile si completarile ulterioare.

\*

Prevederile capitolului I al titlului X transpun Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativa in domeniul fiscal si de abrogare a Directivei 77/799/CEE, publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 64 din 11 martie 2011, astfel cum a fost modificata prin Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE in ceea ce priveste schimbul automat obligatoriu de informatii in domeniul fiscal, publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 359 din 16 decembrie 2014.

Prevederile capitolului II al titlului X transpun Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistenta reciproca in materie de recuperare a creantelor legate de impozite, taxe si alte masuri, publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 84 din 31 martie 2010 si rectificata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 100 din 22 aprilie 2010.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR  
VALERIU-STEFAN ZGONEA

PRESEDINTELE SENATULUI  
CALIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TARICEANU

Bucuresti, 20 iulie 2015  
Nr. 207

ANEXA Nr. 1

## NORME

de raportare si de precautie pentru schimbul de informatii referitoare la conturile financiare

Prezenta anexa stabileste normele de raportare si de precautie care trebuie sa fie aplicate de catre Institutiile Financiare Raportoare pentru a permite Romaniei sa comunice, prin schimb automat, informatiile prevazute la art. 291 alin. (4). Prezenta anexa prevede, de asemenea, normele si procedurile administrative care trebuie sa fie in vigoare in Romania pentru a se asigura punerea in aplicare eficace si respectarea procedurilor de raportare si de precautie, prezentate in continuare.

## SECTIUNEA I

Cerinte generale de raportare

A. Sub rezerva dispozitiilor lit. C-E ale prezentei sectiuni, fiecare Institutie Financiara Raportoare trebuie sa raporteze autoritatii competente din Romania urmatoarele informatii cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportarii al respectivelor Institutii Financiare Raportoare:

1. numele, adresa, statul membru (statele membre) de rezidenta, numarul (numerele) de identificare fiscala (NIF) si data si locul nasterii (in cazul unei persoane fizice) ale fiecarei Persoane care face obiectul raportarii, care este Titular de cont al respectivului cont si, in cazul unei Entitati care este Titular de cont si care, dupa aplicarea procedurilor de precautie in conformitate cu sectiunile V, VI si VII, este identificata ca avand una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii, numele, adresa, statul membru (statele membre) de rezidenta si numarul (numerele) de identificare fiscala (NIF) ale Entitatii, precum si numele, adresa, statul membru (statele membre) de rezidenta si numarul (numerele) de identificare fiscala (NIF) si data si locul nasterii fiecarei Persoane care face obiectul raportarii;

2. numarul de cont (sau echivalentul sau functional in absenta unui numar de cont);

3. numele si numarul de identificare, daca este cazul, al Institutiei Financiare Raportoare;

4. soldul sau valoarea contului, inclusiv Valoarea de rascumparare in cazul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau al unui Contract de renta viagera, valabila la sfarsitul anului calendaristic relevant sau la sfarsitul altei perioade de raportare adecvate sau, in cazul in care contul a fost inchis in cursul anului sau al perioadei in cauza, inchiderea contului;

5. in cazul oricarui Cont de custodie:

a) cuantumul brut total al dobanzilor, cuantumul brut total al dividendelor si cuantumul brut total al altor venituri generate in legatura cu activele detinute in cont, in fiecare caz platite sau creditate in contul respectiv sau in legatura cu respectivul cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

b) incasarile brute totale din vanzarea sau rascumpararea Activelor Financiare platite sau creditate in cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate in legatura cu care Institutia Financiara Raportoare a actionat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

6. in cazul oricarui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobanzilor platite sau creditate in cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

7. in cazul oricarui cont care nu este descris la pct. 5 sau 6, din cuantumul brut total platit sau creditat Titularului de cont in legatura cu respectivul cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate in legatura cu care Institutia Financiara Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricaror rambursari platite Titularului de cont in cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

B. Informatiile raportate trebuie sa identifice moneda in care este exprimata fiecare suma.

C. Fara a aduce atingere pct. 1 al lit. A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportarii care este un Cont Preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei nasterii in cazul in care acestea nu figureaza in registrele Institutiei Financiare Raportoare si nu exista o alta cerinta care sa impuna respectivei Institutii Financiare Raportoare sa colecteze aceste informatii in temeiul dreptului intern sau al oricarui instrument juridic al Uniunii. Cu toate acestea, o Institutie Financiera Raportoare are obligatia sa depuna eforturi rezonabile pentru a obtine NIF si data nasterii in ceea ce priveste Conturile Preexistente pana la sfarsitul celui de al doilea an calendaristic care urmeaza anului in care respectivele Conturi Preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportarii.

D. Fara a aduce atingere pct. 1 al lit. A, nu exista obligatia raportarii NIF in cazul in care acesta nu este emis de catre statul membru relevant sau de o alta jurisdictie de rezidenta.

E. Fara a aduce atingere pct. 1 al lit. A, nu exista obligatia raportarii locului nasterii, cu exceptia urmatoarelor cazuri:

1. Institutia Financiera Raportoare este obligata, in alt mod, sa obtina si sa raporteze aceasta informatie in temeiul legislatiei din Romania sau Institutia Financiera Raportoare este sau a fost obligata, in alt mod, sa obtina si sa raporteze aceasta informatie in temeiul oricarui instrument juridic al Uniunii in vigoare sau care a fost in vigoare la 5 ianuarie 2015;

2. informatia este disponibila si poate fi cautata in bazele de date electronice pastrate de Institutia Financiera Raportoare.

## SECTIUNEA a II-a

### Cerinte generale de precautie

A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportarii incepand de la data la care este identificat ca atare in conformitate cu procedurile de precautie prevazute in sectiunile II-VII si, cu exceptia cazului in care se prevede altfel, informatiile cu privire la un Cont care face obiectul raportarii trebuie raportate anual, in anul calendaristic urmator anului la care se refera informatiile.

B. Soldul sau valoarea unui cont se stabileste ca fiind cel/cea valabil/valabila in ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.

C. In cazul in care soldul sau pragul valorii urmeaza sa se stabileasca in ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea in cauza trebuie stabilit/stabilita in ultima zi a perioadei de raportare care se incheie cu sau in anul calendaristic respectiv.

D. Institutii Financiare Raportoare pot sa utilizeze prestatori de servicii in scopul indeplinirii obligatiilor de raportare si de precautie impuse respectivei Institutii Financiare Raportoare, prevazute de legislatia nationala, dar responsabilitatea pentru respectivele obligatii revine in continuare Institutii Financiare Raportoare.

E. Institutii Financiare Raportoare pot sa aplice procedurile de precautie pentru Conturile Noi in cazul Conturilor Preexistente, precum si procedurile de precautie pentru Conturile cu Valoare Mare in cazul Conturilor cu Valoare Mai Mica. Dispozitiile privind Conturile Preexistente sunt aplicabile in mod corespunzator.

## SECTIUNEA a III-a

### Precautie in ceea ce priveste conturile de persoana fizica preexistente

A. Introducere. Urmatoarele proceduri se aplica in scopul identificarii Conturilor care fac obiectul raportarii dintre Conturile de Persoana Fizica Preexistente.

B. Conturi cu Valoare Mai Mica. In cazul Conturilor cu Valoare Mai Mica se aplica procedurile prezentate in continuare.

1. Adresa de rezidenta. In cazul in care Institutia Financiera Raportoare detine in registrele sale o adresa actuala de rezidenta pentru Titularul de cont persoana fizica, bazata pe Documente Justificative, Institutia Financiera Raportoare poate considera Titularul de cont persoana fizica ca avand rezidenta fiscala in Romania sau intr-o alta jurisdictie in care este situata adresa, pentru a stabili daca respectivul Titular de cont persoana fizica este o Persoana care face obiectul raportarii.

2. Cautarea in registrul electronic. In cazul in care o Institutie Financiera Raportoare nu se bazeaza pe o adresa actuala de rezidenta a Titularului de cont persoana fizica, pe baza unor Documente Justificative, astfel cum este prevazut la pct. 1, Institutia Financiera Raportoare trebuie sa examineze datele accesibile

pentru cautare electronica pastrate de Institutia Financiara Raportare cu privire la toate indicatiile prezentate in continuare si sa aplice pct. 3-6:

- a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unui stat membru;
- b) adresa de corespondenta sau de rezidenta actuala, inclusiv o casuta postala, dintr-un stat membru;
- c) unul sau mai multe numere de telefon intr-un stat membru si niciun numar de telefon in Romania;
- d) instructiunile permanente, altele decat cele privind un Cont de Depozit, de a transfera fonduri intr-un cont administrat in Romania;
- e) o imputernicire sau o delegare de semnatura valabila, acordata unei persoane cu adresa intr-un stat membru;
- f) o adresa purtand mentiunea "post-restant" sau "in atentia" intr-un stat membru, in cazul in care Institutia Financiara Raportare nu are la dosar nicio alta adresa pentru Titularul de cont.

3. In cazul in care nu se descopera in urma cautarii electronice niciunul dintre indicatiile enumerate la pct. 2, nu se impune nicio masura suplimentara pana in momentul in care intervine o modificare a circumstantelor care sa duca fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului intr-un Cont cu Valoare Mare.

4. In cazul in care oricare dintre indicatiile enumerate la pct. 2 lit. a)-e) este descoperit in sistemul electronic de cautare, sau in cazul in care intervine o modificare a circumstantelor care sa duca la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Institutia Financiara Raportare trebuie sa considere Titularul de cont drept rezident fiscal in fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu exceptia cazului in care aceasta alege sa aplice pct. 6 si, cu privire la respectivul cont, se aplica una dintre exceptiile prevazute la respectivul punct.

5. In cazul in care o adresa purtand mentiunea "post-restant" sau "in atentia" este descoperita in urma cautarii electronice si nicio alta adresa si niciunul dintre celelalte indicii enumerate la pct. 2 lit. a)-e) nu este identificata/identificat cu privire la Titularul de cont, Institutia Financiara Raportare trebuie, in ordinea cea mai adecvata circumstantelor, sa efectueze cautarea in registrul pe suport hartie prevazuta la pct. 2 al lit. C sau sa incerce sa obtina din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidenta fiscala (rezidentele fiscale) a/ale respectivului Titular de cont. In cazul in care in urma cautarii in dosar nu se constata niciun indiciu, iar incercarea de a obtine autocertificarea sau Documente Justificative nu da rezultate, Institutia Financiara Raportare trebuie sa raporteze contul autoritatii competente din Romania drept cont nedocumentat.

6. Sub rezerva gasirii unor indicii in temeiul pct. 2, o Institutie Financiara Raportare nu este obligata sa considere un Titular de cont drept rezident al unui stat membru in cazul in care:

a) informatiile referitoare la Titularul de cont contin o adresa de corespondenta sau de rezidenta actuala in statul membru respectiv, unul sau mai multe numere de telefon in statul membru respectiv (si niciun numar de telefon in Romania) sau instructiuni permanente (cu privire la Conturi Financiare altele decat Conturile de Depozit) de a transfera fonduri intr-un cont administrat intr-un stat membru, si Institutia Financiara Raportare obtine sau a examinat anterior si pastreaza o inregistrare a urmatoarelor informatii:

(i) o declaratie pe propria raspundere din partea Titularului de cont privind statul membru (statele membre) sau o alta jurisdictie (alte jurisdictii) de rezidenta a(le) Titularului de cont, care nu includ(e) statul membru respectiv; si

(ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefacand obiectul raportarii;

b) informatiile referitoare la Titularul de cont contin o imputernicire sau o delegare de semnatura valabila, acordata unei persoane cu adresa in statul membru respectiv, si Institutia Financiara Raportare obtine sau a examinat anterior si pastreaza o inregistrare a urmatoarelor informatii:

(i) o declaratie pe proprie raspundere din partea Titularului de cont privind statul membru (statele membre) sau alta jurisdictie (alte jurisdictii) de rezidenta a/ale respectivului Titular de cont, care nu include/includ statul membru respectiv; sau

(ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefacand obiectul raportarii.

C. Proceduri de examinare aprofundata pentru Conturile cu Valoare Mare. Se aplica urmatoarele proceduri de examinare aprofundata in ceea ce priveste Conturile cu Valoare Mare.

1. Cautarea in registrul electronic. In ceea ce priveste Conturile cu Valoare Mare, Institutia Financiara Raportare trebuie sa examineze datele accesibile pentru cautare electronica pastrate de Institutia Financiara Raportare cu privire la oricare dintre indicatiile descrise la pct. 2 al lit. B.

2. Cautarea in registrul pe suport hartie. In cazul in care baza de date accesibile pentru cautare electronica a Institutiei Financiare Raportare include domenii destinate tuturor informatiilor prevazute la pct. 3 si toate informatiile respective, nu este necesara cautarea suplimentara in registrul pe suport hartie. In



cazul in care bazele de date electronice nu cuprind toate informatiile respective, atunci, in ceea ce priveste Conturile cu Valoare Mare, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa examineze si actualul dosar principal al clientului si, in masura in care informatiile in cauza nu sunt cuprinse in actualul dosar principal al clientului, urmatoarele documente asociate contului si obtinute de Institutia Financiara Raportoare in cursul ultimilor 5 ani pentru oricare dintre indicatiile prevazute la pct. 2 al lit. B:

- a) cele mai recente Documente Justificative colectate cu privire la contul respectiv;
- b) cel mai recent contract sau cea mai recenta documentatie cu privire la deschiderea contului;
- c) cea mai recenta documentatie obtinuta de Institutia Financiara Raportoare in conformitate cu Procedurile AML/KYC sau in alte scopuri de reglementare;
- d) orice formulare de imputernicire sau de delegare de semnatura valabile; si
- e) orice instructiuni permanente in vigoare (altele decat cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.

3. Exceptie, in masura in care bazele de date contin informatii suficiente. O Institutie Financiara Raportoare nu este obligata sa efectueze cautarea in registrul pe suport hartie prevazuta la pct. 2 in masura in care informatiile disponibile pentru cautare in format electronic ale Institutiei Financiare Raportoare includ:

- a) statutul Titularului de cont in ceea ce priveste rezidenta;
- b) adresa de rezidenta si adresa de corespondenta ale Titularului de cont, aflate in prezent la dosarul Institutiei Financiare Raportoare;
- c) numarul (numerele) de telefon al/ale Titularului de cont, aflat(e) in prezent la dosarul Institutiei Financiare Raportoare, daca este cazul;
- d) in cazul Conturilor Financiare altele decat Conturile de Depozit, daca exista instructiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont intr-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o alta sucursala a Institutiei Financiare Raportoare sau la o alta Institutie Financiara);
- e) daca exista in prezent o mentiune "post-restant" sau "in atentie" pentru Titularul de cont; si
- f) daca exista orice imputernicire sau delegare de semnatura pentru contul respectiv.

4. Consultarea responsabilului pentru relatii cu clientii in scopul obtinerii de informatii concrete. In afara de cautarea in registrul electronic si de cautarea in registrul pe suport hartie prevazute la pct. 1 si 2, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa considere drept Cont care face obiectul raportarii orice Cont cu Valoare Mare incredintat unui responsabil pentru relatii cu clientii (inclusiv orice Conturi Financiare agregate respectivului Cont cu Valoare Mare) in cazul in care responsabilul pentru relatii cu clientii detine informatii concrete conform carora Titularul de cont este o Persoana care face obiectul raportarii.

5. Efectele gasirii unor indicii:

a) Daca, in urma examinarii aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare prevazute la lit. C, nu este descoperit niciunul dintre indicatiile enumerate la pct. 2 al lit. B, iar contul nu este identificat ca fiind detinut de o Persoana care face obiectul raportarii descrisa la pct. 4, atunci nu sunt necesare actiuni suplimentare pana in momentul in care intervine o modificare a circumstantelor care sa duca la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.

b) In cazul in care, in urma examinarii aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare, este descoperit oricare dintre indicatiile enumerate la lit. B pct. 2 lit. a)-e), sau in cazul in care intervine ulterior o modificare a circumstantelor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa considere contul drept Cont care face obiectul raportarii in fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu exceptia cazului in care aceasta alege sa aplice pct. 6 al lit. B si, cu privire la respectivul cont, se aplica una dintre exceptiile prevazute la respectivul punct.

c) In cazul in care, in urma examinarii aprofundate, este descoperita o adresa purtand mentiunea "post-restant" sau "in atentie" si pentru Titularul de cont nu este identificata nicio alta adresa si niciunul dintre celelalte indicii enumerate la lit. B pct. 2 lit. (a)-(e) Institutia Financiara Raportoare trebuie sa obtina din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidenta fiscala/rezidentele fiscale a/ale respectivului Titular de cont. In cazul in care o Institutie Financiara Raportoare nu poate obtine autocertificarea sau Documentele Justificative respective, aceasta trebuie sa raporteze contul autoritatii competente din propriul stat membru drept cont nedocumentat.

6. In cazul in care un Cont de Persoana Fizica Preexistent nu este un Cont cu Valoare Mare la data de 31 decembrie 2015, dar devine un Cont cu Valoare Mare incepand cu ultima zi a anului calendaristic urmator, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa finalizeze procedurile de examinare aprofundata cu privire la respectivul cont in anul calendaristic urmator anului in care contul devine un Cont cu Valoare Mare. Daca, pe baza acestei examinari, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportarii, Institutia Financiara Raportoare are obligatia de a raporta, anual, informatiile necesare cu privire

la respectivul cont pentru anul in care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportarii si pentru anii urmatiori, cu exceptia cazului in care Titularul de cont inceteaza sa mai fie o Persoana care face obiectul raportarii.

7. Odata ce o Institutie Financiara Raportoare aplica procedurile de examinare aprofundata pentru un Cont cu Valoare Mare, Institutia Financiara Raportoare nu este obligata sa aplice din nou respectivele proceduri, in afara de consultarea responsabilului pentru relatii cu clientii prevazuta la pct. 4, cu privire la acelasi Cont cu Valoare Mare in orice an ulterior, cu exceptia cazului in care contul este nedocumentat, caz in care Institutia Financiara Raportoare ar trebui sa aplice din nou, anual, respectivele proceduri, pana in momentul in care respectivul cont inceteaza sa mai fie nedocumentat.

8. In cazul in care intervine o modificare a circumstantelor privind un Cont cu Valoare Mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevazute la pct. 2 al lit. B, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa considere contul drept Cont care face obiectul raportarii in legatura cu fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu exceptia cazului in care aceasta alege sa aplice pct. 6 al lit. B si, cu privire la respectivul cont, se aplica una dintre exceptiile prevazute la punctul mentionat.

9. O Institutie Financiara Raportoare trebuie sa puna in aplicare proceduri prin care sa se asigure ca un responsabil pentru relatii cu clientii identifica orice modificare a circumstantelor referitoare la un cont. De exemplu, in cazul in care responsabilului pentru relatii cu clientii i se comunica faptul ca Titularul de cont are o noua adresa de corespondenta intr-un stat membru, Institutia Financiara Raportoare are obligatia de a considera noua adresa drept o modificare a circumstantelor si, in cazul in care aceasta alege sa aplice pct. 6 al lit. B, este obligata sa obtina documentele adecvate din partea Titularului de cont.

D. Examinarea Conturilor de Persoana Fizica cu Valoare Mare Preexistente trebuie finalizata pana la 31 decembrie 2016. Examinarea Conturilor de Persoana Fizica cu Valoare Mai Mica Preexistente trebuie finalizata pana la 31 decembrie 2017.

E. Orice Cont de Persoana Fizica Preexistent, care a fost identificat drept Cont ce face obiectul raportarii in temeiul prezentei sectiuni, trebuie considerat drept Cont care face obiectul raportarii in toti anii urmatiori, cu exceptia cazului in care Titularul de cont inceteaza sa mai fie o Persoana care face obiectul raportarii.

#### SECTIUNEA a IV-a

##### Precautie in ceea ce priveste conturile de persoana fizica noi

Urmatoarele proceduri se aplica in scopul identificarii Conturilor care fac obiectul raportarii dintre Conturile de Persoana Fizica Noi.

A. In ceea ce priveste Conturile de Persoana Fizica Noi, in momentul deschiderii contului, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa obtina o autocertificare, care poate face parte din documentatia de deschidere a contului, care permite Institutiei Financiare Raportoare sa stabileasca rezidenta fiscala (rezidentele fiscale) a/ale Titularului de cont si sa confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificari pe baza informatiilor obtinute de Institutia Financiara Raportoare in legatura cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate in conformitate cu Procedurile AML/KYC.

B. In cazul in care autocertificarea stabileste ca Titularul de cont este rezident fiscal intr-un stat membru, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa considere contul drept Cont care face obiectul raportarii si autocertificarea trebuie sa includa, de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru respectivul stat membru (sub rezerva sectiunii I lit. D) si data nasterii acestuia.

C. In cazul in care intervine o modificare a circumstantelor cu privire la un Cont de Persoana Fizica Nou in urma careia Institutia Financiara Raportoare afla sau are motive sa afle ca autocertificarea initiala este incorecta sau nefiabila, Institutia Financiara Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea initiala si trebuie sa obtina o autocertificare valabila care sa stabileasca rezidenta fiscala (rezidentele fiscale) a/ale Titularului de cont.

#### SECTIUNEA a V-a

##### Precautie in ceea ce priveste conturile de entitate preexistente

Urmatoarele proceduri se aplica in scopul identificarii Conturilor care fac obiectul raportarii dintre Conturile de Entitate Preexistente.

A. Conturi de Entitate care nu fac obiectul obligatiei de examinare, identificare sau raportare. Cu exceptia cazului in care Institutia Financiara Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de

Entitate Preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de Entitate Preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregata a contului care nu depaseste, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul in lei a 250.000 USD nu face obiectul obligatiei de examinare, identificare sau raportare drept un Cont care face obiectul raportarii, pana in momentul in care soldul agregat sau valoarea agregata a contului depaseste cuantumul respectiv in ultima zi din orice an calendaristic ulterior.

B. Conturi de entitate care fac obiectul examinarii. Un Cont de Entitate Preexistent cu un sold sau o valoare agregata a contului care depaseste echivalentul in lei a 250.000 USD, la data de 31 decembrie 2015 si un Cont de Entitate Preexistent care nu depaseste echivalentul in lei a 250.000 USD, la data de 31 decembrie 2015, dar cu un sold sau o valoare agregata a contului care depaseste acest cuantum in ultima zi din orice an calendaristic ulterior, trebuie examinate in conformitate cu procedurile prevazute la lit. D.

C. Conturi de entitate care fac obiectul obligatiei de raportare. In ceea ce priveste Conturile de Entitate Preexistente prevazute la lit. B, numai conturile care sunt detinute de una sau mai multe Entitati care sunt Persoane care fac obiectul raportarii sau de ENFS (Entitati care nu sunt Institutii Financiare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportarii.

D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligatiei de raportare. Pentru Conturile de Entitate Preexistente prevazute la lit. B, o Institutie Financiara Raportoare trebuie sa aplice urmatoarele proceduri de examinare pentru a stabili daca contul este detinut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportarii sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii:

1. Sa stabileasca daca Entitatea este o Persoana care face obiectul raportarii:

a) Sa examineze informatiile pastrate in scopuri de reglementare sau de relatii cu clientii (inclusiv informatii colectate in conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili daca informatiile indica faptul ca Titularul de cont este rezident intr-un stat membru. In acest scop, informatiile care indica faptul ca Titularul de cont este rezident intr-un stat membru includ un loc de inregistrare ori de constituire sau o adresa intr-un stat membru.

b) Daca informatiile indica faptul ca Titularul de cont este rezident intr-un stat membru, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa considere contul drept Cont care face obiectul raportarii, cu exceptia cazului in care aceasta obtine o autocertificare din partea Titularului de cont sau stabileste, in mod rezonabil, pe baza informatiilor aflate in posesia sa sau care sunt disponibile public, ca Titularul de cont nu este o Persoana care face obiectul raportarii.

2. Sa stabileasca daca Entitatea este o ENFS pasiva cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoana care face obiectul raportarii), Institutia Financiara Raportoare trebuie sa stabileasca daca Titularul de cont este o ENFS pasiva cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii. In cazul in care oricare dintre Persoanele care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportarii. In cursul stabilirii acestor elemente, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa respecte orientarile de la pct. 2 lit. a)-c) in ordinea cea mai adecvata circumstantelor:

a) Sa stabileasca daca Titularul de cont este o ENFS pasiva. In scopul de a stabili daca Titularul de cont este o ENFS pasiva, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa obtina o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu exceptia cazului in care exista informatii aflate in posesia sa sau disponibile public, pe baza carora poate stabili in mod rezonabil ca Titularul de cont este o ENFS activa sau o Institutie Financiara, alta decat o Entitate de Investitii prevazuta la sectiunea a VIII-a lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Institutie Financiara dintr-o Jurisdicție Participanta.

b) Sa stabileasca Persoanele care exercita controlul asupra unui Titular de cont. In scopul stabilirii Persoanelor care exercita controlul asupra unui Titular de cont, o Institutie Financiara Raportoare se poate baza pe informatiile colectate si pastrate in conformitate cu Procedurile AML/KYC.

c) Sa stabileasca daca o Persoana care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii. Pentru a stabili daca o Persoana care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii, o Institutie Financiara Raportoare se poate baza pe:

(i) informatii colectate si pastrate in conformitate cu Procedurile AML/KYC in cazul unui Cont de entitate preexistent detinut de una sau mai multe ENFS cu un sold sau o valoare agregata care nu depaseste echivalentul in lei a 1.000.000 USD; sau

(ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercita controlul privind statul membru (statele membre) sau privind alta jurisdictie (alte jurisdictii) in care Persoana care exercita controlul are rezidenta fiscala.

E. Calendarul punerii in aplicare a examinarii si proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de Entitate Preexistente:

1. Examinarea Conturilor de Entitate Preexistente cu un sold sau o valoare agregata a contului care depaseste, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul in lei a 250.000 USD trebuie finalizata pana la data de 31 decembrie 2017.

2. Examinarea Conturilor de Entitate Preexistente cu un sold sau o valoare agregata a contului care nu depaseste, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul in lei a 250.000 USD, dar depaseste cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior trebuie finalizata in anul calendaristic urmator anului in care soldul sau valoarea agregata a contului depaseste acest cuantum.

3. In cazul in care intervine o modificare a circumstantelor cu privire la un Cont de Entitate Preexistent in urma careia Institutia Financiara Raportoare afla sau are motive sa afle ca autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa stabileasca din nou statutul contului in conformitate cu procedurile prevazute la lit. D.

## SECTIUNEA a VI-a

### Precautie in ceea ce priveste conturile de entitate noi

Urmatoarele proceduri se aplica in scopul identificarii Conturilor care fac obiectul raportarii dintre Conturile de Entitate Noi.

Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de entitate care fac obiectul obligatiei de raportare. Pentru Conturile de Entitate Noi, o Institutie Financiara Raportoare trebuie sa aplice urmatoarele proceduri de examinare pentru a stabili daca contul este detinut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportarii sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii:

1. Sa stabileasca daca Entitatea este o Persoana care face obiectul raportarii:

a) Sa obtina o autocertificare, care poate face parte din documentatia de deschidere a contului, care permite Institutiei Financiare Raportoare sa stabileasca rezidenta fiscala (rezidentele fiscale) a/ale Titularului de cont si sa confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificari pe baza informatiilor obtinute de Institutia Financiara Raportoare in legatura cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate in conformitate cu Procedurile AML/KYC. In cazul in care Entitatea certifica faptul ca nu are rezidenta fiscala, Institutia Financiara Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entitatii pentru a stabili rezidenta Titularului de cont.

b) Daca autocertificarea indica faptul ca Titularul de cont este rezident intr-un stat membru, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa considere contul drept Cont care face obiectul raportarii, cu exceptia cazului in care aceasta stabileste in mod rezonabil, pe baza informatiilor aflate in posesia sa sau care sunt disponibile public, ca Titularul de cont nu este o Persoana care face obiectul raportarii in legatura cu respectivul stat membru.

2. Sa stabileasca daca Entitatea este o ENFS pasiva cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de Entitate Nou (inclusiv o Entitate care este o Persoana care face obiectul raportarii), Institutia Financiara Raportoare trebuie sa stabileasca daca Titularul de cont este o ENFS pasiva cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii. In cazul in care oricare dintre Persoanele care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportarii. In cursul stabilirii acestor elemente, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa respecte orientarile de la lit. a)-c) in ordinea cea mai adecvata circumstantelor:

a) Sa stabileasca daca Titularul de cont este o ENFS pasiva. In scopul de a stabili daca Titularul de cont este o ENFS pasiva, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa se bazeze pe o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu exceptia cazului in care exista informatii aflate in posesia sa sau disponibile public, pe baza carora poate stabili in mod rezonabil ca Titularul de cont este o ENFS activa sau o Institutie Financiara, alta decat o Entitate de investitii prevazuta la sectiunea a VIII-a lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Institutie Financiara dintr-o Jurisdictie Participanta.

b) Sa stabileasca Persoanele care exercita controlul asupra unui Titular de cont. In scopul stabilirii Persoanelor care exercita controlul asupra unui Titular de cont, o Institutie Financiara Raportoare se poate baza pe informatiile colectate si pastrate in conformitate cu Procedurile AML/KYC.

c) Sa stabileasca daca o Persoana care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii. Pentru a stabili daca o Persoana care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii, o Institutie Financiara Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercita controlul.

## SECTIUNEA a VII-a

### Norme speciale de precautie

Se aplica urmatoarele norme suplimentare in punerea in aplicare a procedurilor de precautie mentionate anterior:

A. Recurgerea la autocertificari si Documente Justificative. O Institutie Financiara Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente Justificative in cazul in care Institutia Financiara Raportoare stie sau are motive sa stie ca autocertificarea sau Documentele Justificative sunt incorecte sau nefiabile.

B. Proceduri alternative pentru Conturile Financiare detinute de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau ai unui Contract de renta viagera si pentru Contractele de asigurare cu valoare de rascumparare de grup sau pentru Contractele de renta viagera de grup. O Institutie Financiara Raportoare poate presupune ca un beneficiar persoana fizica (altul decat detinatorul) al unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau al unui Contract de renta viagera care beneficiaza de o indemnizatie de deces nu este o Persoana care face obiectul raportarii si poate considera un astfel de Cont Financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raportarii, cu exceptia cazului in care Institutia Financiara Raportoare stie sau are motive sa stie ca beneficiarul este o Persoana care face obiectul raportarii. O Institutie Financiara Raportoare are motive sa stie ca beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau al unui Contract de renta viagera este o Persoana care face obiectul raportarii daca informatiile colectate de catre Institutia Financiara Raportoare si asociate respectivului beneficiar contin indicii conform celor prevazute la sectiunea a III-a lit. B. In cazul in care o Institutie Financiara Raportoare detine informatii concrete sau are motive sa stie ca beneficiarul este o Persoana care face obiectul raportarii, Institutia Financiara Raportoare trebuie sa respecte procedurile de la Sectiunea a III-a lit. B. O Institutie Financiara Raportoare poate considera un Cont Financiar care consta in participatia de care beneficiaza un membru in cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare de grup sau al unui Contract de renta viagera de grup ca fiind un Cont Financiar care este un cont care nu face obiectul raportarii pana la data la care suma respectiva trebuie platita angajatului/detinatorului unui certificat sau beneficiarului, in cazul in care Contul Financiar care consta in participatia de care beneficiaza un membru in cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare de grup sau al unui Contract de renta viagera de grup indeplineste urmatoarele cerinte:

(i) contractul de asigurare cu valoare de rascumparare de grup sau Contractul de renta viagera de grup ii este emis unui angajator si asigura cel putin 25 de angajati/detinatori de certificate;

(ii) angajatul/detinatorul de certificate are dreptul sa beneficieze de orice valoare inscrisa in contract in legatura cu participatia sa si sa numeasca beneficiari pentru indemnizatia platibila la decesul angajatului; si

(iii) suma agregata platibila oricarui angajat/detinator de certificat sau beneficiar nu depaseste echivalentul in lei a 1.000.000 USD.

Termenul "Contract de asigurare cu valoare de rascumparare de grup" inseamna un Contract de asigurare cu valoare de rascumparare care: (i) asigura persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizatii profesionale, al unui sindicat ori al altei asociatii sau grupari; si (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilita fara a lua in considerare caracteristicile individuale de sanatate, altele decat varsta, genul si obiceiurile legate de fumat ale respectivului membru al grupului (sau ale categoriei de membri).

Termenul "Contract de renta viagera de grup" inseamna un Contract de renta viagera in care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizatii profesionale, al unui sindicat ori al altei asociatii sau grupari.

### C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor si Conversia monetara

1. Agregarea Conturilor de persoana fizica. In scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate Conturilor Financiare detinute de o persoana fizica, o Institutie Financiara Raportoare are obligatia de a

agrega toate Conturile Financiare administrate de Institutia Financiara Raportoare sau de o Entitate afiliata, dar numai in masura in care sistemele informatice ale Institutiei Financiare Raportoare arata o legatura intre Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numarul de client sau NIF, si permit agregarea soldurilor sau a valorii conturilor. Fiecarui titular al unui Cont Financiar detinut in comun i se atribuie soldul sau valoarea integrala a Contului Financiar detinut in comun in scopul aplicarii cerintelor privind agregarea prevazute la prezentul punct.

2. Agregarea Conturilor de entitate. In scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare detinute de o Entitate, o Institutie Financiara Raportoare are obligatia de a lua in considerare toate Conturile Financiare care sunt administrate de Institutia Financiara Raportoare sau de o Entitate afiliata, dar numai in masura in care sistemele informatice ale Institutiei Financiare Raportoare arata o legatura intre Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numarul de client sau NIF, si permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecarui titular al unui Cont Financiar detinut in comun i se atribuie soldul sau valoarea integrala a Contului Financiar detinut in comun in scopul aplicarii cerintelor privind agregarea prevazute la prezentul punct.

3. Norme speciale privind agregarea conturilor aplicabile responsabililor pentru relatii cu clientii. In scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare detinute de o persoana, pentru a stabili daca un Cont Financiar este un Cont cu Valoare Mare, o Institutie Financiara Raportoare are, de asemenea, obligatia, in cazul oricaror Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru relatii cu clientii stie sau are motive sa stie ca sunt in mod direct sau indirect detinute, controlate sau instituite (altfel decat in capacitate fiduciara) de catre aceeasi persoana, de a agrega toate respectivele conturi.

4. Toate sumele exprimate in monedele diferitelor state membre se citesc ca incluzand sumele echivalente in lei.

## SECTIUNEA a VIII-a Definitiiile termenilor

Urmatorii termeni sunt definiti in continuare:

### A. Institutie Financiara Raportoare

1. Termenul "Institutie Financiara Raportoare" inseamna orice Institutie Financiara din Romania care nu este o Institutie Financiara Nonraportoare. Termenul "Institutie Financiara din Romania" inseamna: (i) orice Institutie Financiara care este rezidenta in Romania, dar exclude orice sucursala a respectivei Institutii Financiare care se afla in afara teritoriului Romaniei; si (ii) orice sucursala a unei Institutii Financiare care nu este rezidenta in Romania, in cazul in care sucursala respectiva se afla in Romania.

2. Termenul "Institutie Financiara dintr-o Jurisdicție Participanta" inseamna: (i) orice Institutie Financiara care este rezidenta intr-o Jurisdicție Participanta, dar exclude orice sucursala a respectivei Institutii Financiare care se afla in afara teritoriului Jurisdicției Participante; si (ii) orice sucursala a unei Institutii Financiare care nu este rezidenta intr-o Jurisdicție Participanta, in cazul in care sucursala respectiva se afla intr-o Jurisdicție Participanta.

3. Termenul "Institutie Financiara" inseamna o Institutie de Custodie, o Institutie Depozitara, o Entitate de Investitii sau o Companie de asigurari determinata.

4. Termenul "Institutie de Custodie" inseamna orice Entitate care detine, ca parte substantiala a activitatii sale, Active Financiare in contul unor terti. O Entitate detine, ca parte substantiala a activitatii sale, Active Financiare in contul unor terti daca venitul brut al Entitatii atribuit detinerii de Active Financiare si serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20% din venitul brut al Entitatii pe perioada cea mai scurta dintre urmatoarele: (i) perioada de trei ani care se incheie la data de 31 decembrie (sau in ultima zi a unei perioade contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului in care se efectueaza calculul; sau (ii) perioada in cursul careia Entitatea a existat.

5. Termenul "Institutie Depozitara" inseamna orice Entitate care atrage depozite in cadrul obisnuit al activitatii bancare sau al unei activitati similare.

6. Termenul "Entitate de Investitii" inseamna orice Entitate:

a) care desfasoara, ca activitate principala, una sau mai multe dintre urmatoarele activitati ori operatiuni pentru sau in numele unui client:

(i) tranzactii cu instrumente de piata monetara (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente in materie de schimb valutar, rata dobanzii si indici bursieri; titluri de valoare transferabile; sau tranzactii la termen cu marfuri;

(ii) administrarea individuala si colectiva a portofoliului; sau

(iii) care investeste, administreaza sau gestioneaza in alt mod Active Financiare sau bani in numele altor persoane;

sau

b) al carei venit brut provine in principal din activitati de investire, reinvestire sau tranzactionare de Active Financiare, in cazul in care Entitatea este administrata de catre o alta Entitate care este o Institutie Depozitara, o Institutie de Custodie, o Companie de asigurari specificata sau o Entitate de Investitii, astfel cum sunt prevazute la lit. (a).

O Entitate este considerata a desfasura ca activitate principala una sau mai multe dintre activitatile prevazute la lit. a), sau venitul brut al unei Entitati este atribuibil in principal activitatilor de investire, reinvestire sau tranzactionare de Active Financiare in sensul prezentei litere, in cazul in care venitul brut al Entitatii atribuibil activitatilor relevante este egal sau mai mare de 50% din venitul brut al Entitatii pe perioada cea mai scurta dintre urmatoarele: (i) perioada de trei ani care se incheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului in care se efectueaza calculul; sau (ii) perioada in cursul careia Entitatea a existat. Termenul "Entitate de Investitii" nu include o Entitate care este o ENFS activa, intrucat Entitatea respectiva indeplineste oricare dintre criteriile prevazute la lit. D pct. 8 lit. d)-g).

Prezentul punct se interpreteaza intr-o maniera consecventa cu limbajul similar utilizat in definitia termenului "Institutie Financiara" din recomandarile Grupului de Actiune Financiara.

7. Termenul "Activ Financiar" include un titlu de valoare (de exemplu, actiuni in cadrul capitalului unei societati comerciale; participatii in capitalurile proprii sau dreptul la beneficii in cadrul unui parteneriat detinut de multi asociati sau cotate la bursa sau in cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligatiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfa, un swap (de exemplu, swap pe rata dobanzii, swap valutar, swap de baza, rata de dobanda cu plafon maxim, rata de dobanda cu prag minim, swap pe marfuri, swap pe actiuni, swap pe indici bursieri si acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract de renta viagera sau orice dobanda (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o optiune) in legatura cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfa, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract de renta viagera. Termenul "Activ Financiar" nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care sa nu fie titluri de datorie.

8. Termenul "Companie de asigurari specificata" inseamna orice Entitate care este o companie de asigurari (sau societatea holding a unei companii de asigurari) care emite sau este obligata sa efectueze plati cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau la un Contract de renta viagera.

B. Institutie Financiara Nonraportoare

1. Termenul "Institutie Financiara Nonraportoare" inseamna orice Institutie Financiara care este:

a) o Entitate guvernamentala, o Organizatie internationala sau o Banca centrala, in afara de situatiile care se refera la o plata care deriva dintr-o obligatie care incumba in legatura cu o activitate financiara comerciala de tipul celor desfasurate de o Companie de asigurari specificata, de o Institutie de Custodie sau de o Institutie depozitara;

b) un Fond de pensii cu participare larga; un Fond de pensii cu participare restransa; un Fond de pensii al unei Entitati guvernamentale, al unei Organizatii internationale sau al unei Banci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;

c) orice alta Entitate care prezinta un risc scazut de a fi utilizata pentru evaziune fiscala are caracteristici similare in mod substantial cu oricare dintre Entitatile prevazute la lit. a) si b) si este inclusa pe lista Institutiiilor Financiare Nonraportoare prevazuta la art. 291 alin. (7), cu conditia ca statutul respectivei Entitati drept Institutie Financiara Nonraportoare sa nu aduca atingere obiectivelor cap. I al titlului X;

d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau

e) o fiducie, in masura in care fiduciarul este o Institutie Financiara Raportoare si raporteaza toate informatiile care trebuie raportate in conformitate cu Sectiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportarii.

2. Termenul "Entitate guvernamentala" inseamna Guvernul Romaniei sau al unei alte jurisdictii, orice subdiviziune politica a Romaniei sau a unei alte jurisdictii (care, pentru evitarea oricarei ambiguitati, include un stat, o provincie, un judet sau o localitate) sau orice organism sau agentie detinut(a) integral de Romania sau de o alta jurisdictie ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-mentionate (fiecare reprezentand o "Entitate guvernamentala"). Aceasta categorie este alcatuita din parti integrante, entitati controlate si subdiviziuni politice ale Romaniei sau ale unei alte jurisdictii:

a) O "parte integranta" a Romaniei sau a unei alte jurisdictii inseamna orice persoana, organizatie, agentie, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativa a Romaniei sau a unei alte jurisdictii. Veniturile nete ale autoritatii administrative trebuie sa

fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale Romaniei sau al unei alte jurisdictii si nicio parte a acestora nu trebuie sa revina in beneficiul vreunei persoane private. O parte integranta nu include nicio persoana fizica care este un membru al guvernului, functionar sau administrator care actioneaza cu titlu privat sau personal;

b) O entitate controlata inseamna o Entitate care este, formal, separata de Romania sau alta jurisdictie sau care constituie, in alt mod, o entitate juridica separata, cu conditia ca:

(i) Entitatea sa fie detinuta si controlata in totalitate de una sau mai multe Entitati guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entitati controlate;

(ii) veniturile nete ale Entitatii sa fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale uneia sau ale mai multor Entitati guvernamentale si nicio parte a acestora sa nu revina in beneficiul vreunei persoane private; si

(iii) activele Entitatii sa revina uneia sau mai multor Entitati guvernamentale in momentul dizolvarii acesteia.

c) Venitul nu revine in beneficiul persoanelor fizice in cazul in care respectivele persoane sunt beneficiarii-tinta ai unui program guvernamental, iar activitatile din cadrul programului sunt desfasurate pentru publicul larg in interes general sau se refera la administrarea unei parti a guvernului. Cu toate acestea, sub rezerva dispozitiilor anterioare, se considera ca venitul revine in beneficiul persoanelor fizice in cazul in care este obtinut din folosirea unei Entitati Guvernamentale pentru a desfasura o activitate comerciala, cum ar fi o activitate bancara comerciala, care furnizeaza servicii financiare persoanelor fizice.

3. Termenul "Organizatie internationala" inseamna orice organizatie internationala ori agentie sau organism detinut in totalitate de aceasta. Aceasta categorie include orice organizatie interguvernamentala (inclusiv o organizatie supranationala): (i) care este alcatuita in primul rand din guverne; (ii) care are in vigoare un acord privind sediul sau un acord in mod fundamental similar cu Romania; si (iii) al carei venit nu revine in beneficiul unor persoane private.

4. Termenul "Banca centrala" inseamna Banca Nationala a Romaniei.

5. Termenul "Fond de pensii cu participare larga" inseamna un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemnizatii de invaliditate sau de deces sau orice combinatie a acestora catre beneficiari care sunt actuali sau fosti angajati (sau persoanele desemnate de catre respectivii angajati) ai unuia sau ai mai multor angajatori in schimbul unor servicii prestate, cu conditia ca fondul:

a) sa nu aiba un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5% din activele fondului;

b) sa faca obiectul normelor guvernamentale si sa raporteze informatii autoritatilor fiscale; si

c) sa indeplineasca cel putin una dintre urmatoarele cerinte:

(i) fondul este, in general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investitii sau impozitarea acestor venituri este amanata sau impozitata cu o cota redusa, datorita statutului sau de fond de pensii sau regim de pensii;

(ii) fondul primeste cel putin 50% din contributiile sale totale [altele decat transferurile de active de la alte regimuri prevazute la pct. 5-7 sau din conturile de pensii prevazute la lit. C pct. 17 lit. a)] din partea angajatorilor care le finanteaza;

(iii) platile sau retragerile din fond sunt permise numai in cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [cu exceptia platilor periodice catre alte fonduri de pensii prevazute la lit. B pct. 5-7 si a conturilor de pensii prevazute la lit. C pct. 17 lit. a)] sau, in cazul efectuarii de plati sau de retrageri inainte de evenimentele determinate, se aplica sanctiuni; sau

(iv) contributiile angajatilor (altele decat anumite contributii autorizate) la fond sunt limitate in functie de venitul castigat de angajat sau nu pot depasi, anual, echivalentul in lei a 50.000 USD, aplicand normele stabilite la Sectiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor si Conversia monetara.

6. Termenul "Fond de pensii cu participare restransa" inseamna un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizatii de invaliditate sau de deces catre beneficiari care sunt actuali sau fosti angajati (sau persoanele desemnate de catre respectivii angajati) ai unuia sau ai mai multor angajatori in schimbul unor servicii prestate, cu urmatoarele conditii:

a) fondul sa aiba mai putin de 50 de participanti;

b) fondul sa fie finantat de unul sau mai multi angajatori care nu sunt Entitati de Investitii sau ENFS pasive;

c) contributiile angajatului si ale angajatorului la fond [altele decat transferurile de active din conturile de pensii prevazute la lit. C pct. 17 lit. a)] sa fie limitate in functie de venitul castigat si, respectiv, de remunerarea angajatorilor;



d) participantii care nu sunt rezidenti ai statului membru în care este stabilit fondul sa nu aiba dreptul la mai mult de 20% din activele fondului; si

e) fondul sa faca obiectul normelor guvernamentale si sa raporteze informatii autoritatilor fiscale.

7. Termenul "Fond de pensii al unei Entitati guvernamentale, al unei Organizatii internationale sau al unei Banci centrale" inseamna un fond instituit de o Entitate guvernamentala, o Organizatie internationala sau o Banca centrala pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizatii de invaliditate sau de deces catre beneficiari sau participanti care sunt actuali sau fosti angajati (sau persoanele desemnate de catre respectivii angajati) sau care nu sunt actuali sau fosti angajati, daca respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participanti in schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamentala, Organizatia internationala sau Banca centrala respective.

8. Termenul "Emitent de carduri de credit calificat" inseamna o Institutie Financiara care indeplineste urmatoarele cerinte:

a) Institutia Financiara este o Institutie Financiara doar pentru ca este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci cand un client face o plata care depaseste soldul datorat cu privire la card si platile in exces nu sunt restituite imediat clientului; si

b) anterior datei de 1 ianuarie 2016 sau incepand cu data mentionata, Institutia Financiara pune in aplicare politici si proceduri fie pentru a impiedica un client de la a face o plata excedentara care depaseste echivalentul in lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul ca orice plata excedentara efectuata de un client peste quantumul respectiv este restituita clientului in termen de 60 de zile, aplicand, in fiecare caz, normele prevazute la Sectiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor si Conversia monetara. In acest sens, o plata excedentara a unui client nu se refera la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de marfuri.

9. Termenul "Organism de plasament colectiv exceptat" inseamna o Entitate de Investitii care este reglementata ca organism de plasament colectiv, cu conditia ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv sa fie detinute de catre sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entitati care nu sunt Persoane care fac obiectul raportarii, cu exceptia unei ENFS pasive cu Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii.

Simplul fapt ca organismul de plasament colectiv a emis actiuni fizice la purtator nu impiedica o Entitate de investitii care este reglementata ca organism de plasament colectiv sa se incadreze drept Organism de plasament colectiv exceptat, in urmatoarele conditii:

a) organismul de plasament colectiv sa nu fi emis si sa nu emita niciun fel de actiuni fizice la purtator ulterior datei de 31 decembrie 2015;

b) organismul de plasament colectiv sa retraga toate actiunile respective in caz de rascumparare;

c) organismul de plasament colectiv sa indeplineasca procedurile de precautie prevazute în sectiunile II-VII si sa raporteze orice informatii solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de actiuni atunci cand respectivele actiuni sunt prezentate pentru rascumparare sau alte forme de plata; si

d) organismul de plasament colectiv sa fi instituit politici si proceduri pentru a se asigura ca astfel de actiuni sunt rascumparate sau imobilizate cat mai curand posibil si, in orice caz, anterior datei de 1 ianuarie 2018.

### C. Cont Financiar

1. Termenul "Cont Financiar" inseamna un cont administrat de o Institutie Financiara si include un Cont de Depozit, un Cont de Custodie si:

a) in cazul unei Entitati de Investitii, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei apartinand Institutiei Financiare. Fara a aduce atingere dispozitiilor anterioare, termenul "Cont Financiar" nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei Entitati care este o Entitate de Investitii doar din motivul ca aceasta: (i) presteaza un serviciu de consiliere in investitii si actioneaza in numele; sau (ii) administreaza portofolii ale unui client si actioneaza in numele acestuia in scopul realizarii de investitii, de gestionare sau de administrare a Activelor Financiare depuse in numele clientului la o Institutie Financiara, alta decat respectiva Entitate;

b) in cazul unei Institutii Financiare care nu este prevazuta la lit. (a), orice drept aferent capitalului sau datoriei Institutiei Financiare, in cazul in care categoria de drepturi a fost stabilita cu scopul de a evita raportarea in conformitate cu Sectiunea I; si

c) orice Contract de asigurare cu valoare de rascumparare si orice Contract de renta viagera emis sau administrat de catre o Institutie Financiara, altul decat o renta viagera imediata, nelegata de investitii, netransferabila, care ii este emisa unei persoane fizice si corespunde unei pensii sau unei indemnizatii de invaliditate furnizate in cadrul unui cont care este un Cont Exclus.

Termenul "Cont Financiar" nu include niciun cont care este un Cont Exclus.

2. Termenul "Cont de Depozit" include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnatiuni, sau un cont a carui existenta este documentata printr-un certificat de depozit, de economii, de investitii, un certificat de indatorare sau un alt instrument similar pastrat de o Institutie Financiara in cadrul obisnuit al activitatii bancare sau al unei activitati similare. Un Cont de Depozit include, de asemenea, o suma detinuta de o companie de asigurari in temeiul unui contract de investitii cu garantie sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobanzi catre titular.

3. Termenul "Cont de Custodie" inseamna un cont (altul decat un Contract de asigurare sau un Contract de renta viagera) care contine unul sau mai multe Active Financiare in beneficiul altei persoane.

4. Termenul "Participatie in capitalurile proprii" inseamna, in cazul unui parteneriat care este o Institutie Financiara, o participatie fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. In cazul unei fiducii care este o Institutie Financiara, o Participatie in capitalurile proprii este considerata a fi detinuta de catre orice persoana asimilata unui constituint sau unui beneficiar al intregii fiducii sau a unei parti a acesteia ori oricarei alte persoane fizice care exercita un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoana care face obiectul raportarii va fi considerata beneficiar al unei fiducii daca respectiva Persoana care face obiectul raportarii are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distributie obligatorie sau poate primi, direct sau indirect, o distributie discreționara din fiducie.

5. Termenul "Contract de asigurare" inseamna un contract (altul decat un Contract de renta viagera) in conformitate cu care emitentul este de acord sa plateasca o suma in momentul in care survine un eveniment asigurat specificat, legat de mortalitate, morbiditate, accident, raspundere civila sau paguba materiala afectand o proprietate.

6. Termenul "Contract de renta viagera" inseamna un contract in conformitate cu care emitentul este de acord sa efectueze plati pentru o anumita perioada de timp, determinata, in totalitate sau partial, in functie de speranta de viata a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract de renta viagera in conformitate cu legislatia, reglementarile sau practica din statul membru sau din alta jurisdictie in care contractul a fost emis si in conformitate cu care emitentul este de acord sa faca platile pentru o perioada de mai multi ani.

7. Termenul "Contract de asigurare cu valoare de rascumparare" inseamna un Contract de asigurare (altul decat un contract de reasigurare incheiat intre doua societati de asigurare) care are o Valoare de rascumparare.

8. Termenul "Valoare de rascumparare" inseamna valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care detinatorul politei de asigurare este indreptatit sa o primeasca in cazul rascumpararii sau rezilierii contractului (calculata fara a scadea eventualele taxe de rascumparare sau imprumuturi din polita); si (ii) suma pe care detinatorul politei de asigurare o poate imprumuta in temeiul contractului sau in legatura cu acesta. Fara a aduce atingere dispozitiilor anterioare, termenul "Valoare de rascumparare" nu include o suma de platit in temeiul unui Contract de asigurare:

a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate in temeiul unui contract de asigurare de viata;

b) drept indemnizatie pentru o dauna corporala, o boala sau o alta plata reparatorie pentru o pierdere economica ce survine in momentul producerii evenimentului asigurat;

c) drept rambursare a unei prime platite anterior (mai putin costul taxelor de asigurare, fie ca acestea sunt sau nu efectiv aplicate) in conformitate cu un Contract de asigurare (altul decat un contract de asigurare de viata cu componenta de investitii sau un Contract de renta viagera) ca urmare a anularii sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei in care contractul este efectiv in vigoare ori rezultand din corectarea unei erori de inscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulata in contract;

d) drept dividend in beneficiul detinatorului politei de asigurare (in afara de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu conditia ca respectivele dividende sa fie legate de un Contract de asigurare in conformitate cu care singurele indemnizatii de platit sunt cele prevazute la lit. b); sau

e) drept restituire a unei prime in avans sau a unui depozit de prima pentru un Contract de asigurare a carui prima trebuie platita cel putin o data pe an, daca suma reprezentand prima anticipata sau depozitul de prima nu depaseste suma primei anuale de plata pentru anul urmator in temeiul contractului.

9. Termenul "Cont Preexistent" inseamna:

a) un Cont Financiar administrat de o Institutie Financiara Raportoare incepand cu data de 31 decembrie 2015;

b) orice Cont Financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont Financiar, in cazul in care:

(i) Titularul de cont detine, de asemenea, la Institutia Financiara Raportoare (sau la o Entitate afiliata din acelasi stat membru ca Institutia Financiara Raportoare) un Cont Financiar care este un Cont preexistent in conformitate cu lit. a);

(ii) Institutia Financiara Raportoare (si, dupa caz, Entitatea afiliata din acelasi stat membru ca si Institutia Financiara Raportoare) trateaza atat Conturile Financiare mentionate anterior, precum si orice alte Conturi Financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi Preexistente in temeiul lit. b) drept un singur Cont Financiar in scopul respectarii standardelor in materie de cerinte privind cunoasterea clientului prevazute la sectiunea a VII-a lit. A si in scopul stabilirii soldului sau a valorii oricarui dintre Conturile Financiare atunci cand aplica oricare dintre pragurile referitoare la cont;

(iii) in ceea ce priveste un Cont Financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Institutia Financiara Raportoare este autorizata sa respecte respectivele Proceduri AML/KYC referitor la Contul Financiar bazandu-se pe Procedurile AML/KYC efectuate pentru Contul Preexistent prevazut la lit. a);

(iv) deschiderea Contului Financiar nu implica obligatia de a furniza informatii despre un client nou, suplimentare sau modificate de catre Titularul de cont, in afara celor necesare in scopul cap. I al titlului X.

10. Termenul "Cont Nou" inseamna un Cont Financiar administrat de o Institutie Financiara Raportoare deschis la data de 1 ianuarie 2016 sau ulterior datei mentionate, cu exceptia cazului in care acesta este considerat drept un Cont Preexistent in temeiul lit. b).

11. Termenul "Cont de Persoana Fizica Preexistent" inseamna un Cont Preexistent detinut de una sau mai multe persoane fizice.

12. Termenul "Cont de Persoana Fizica Nou" inseamna un Cont Nou detinut de una sau mai multe persoane fizice.

13. Termenul "Cont de Entitate Preexistent" inseamna un Cont Preexistent detinut de una sau mai multe Entitati.

14. Termenul "Cont cu Valoare Mai Mica" inseamna un Cont de Persoana Fizica Preexistent cu un sold sau o valoare agregata a contului care, la data de 31 decembrie 2015, nu depaseste echivalentul in lei a 1.000.000 USD.

15. Termenul "Cont cu Valoare Mare" inseamna un Cont de Persoana Fizica Preexistent cu un sold sau o valoare agregata a contului care depaseste, la data de 31 decembrie 2015 sau la data de 31 decembrie a oricarui an ulterior, echivalentul in lei a 1.000.000 USD.

16. Termenul "Cont de Entitate Nou" inseamna un Cont Nou detinut de una sau mai multe Entitati.

17. Termenul "Cont Exclus" inseamna oricare dintre urmatoarele conturi:

a) un cont de pensie care indeplineste urmatoarele cerinte:

(i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizatii (inclusiv indemnizatii de invaliditate sau de deces);

(ii) contul beneficiaza de un tratament fiscal favorabil (si anume, contributiile in cont care ar face in mod normal obiectul impozitarii sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cota redusa ori impozitarea veniturii din investitii generat de contul respectiv este amanata sau venitul din investitii este impozitat la o cota redusa);

(iii) este obligatorie raportarea informatiilor cu privire la cont catre autoritatile fiscale;

(iv) retragerile sunt conditionate de atingerea unei varste de pensionare determinate, de invaliditate sau deces sau se aplica sanctiuni in cazul retragerilor efectuate inainte de astfel de evenimente determinate; si

(v) fie (i) contributiile anuale sunt limitate la echivalentul in lei a 50.000 USD sau mai putin, fie (ii) exista o limita maxima de contributie pe durata vietii, egala cu echivalentul in lei a 1.000.000 USD sau inferioara, aplicandu-se, in fiecare caz, normele prevazute la Sectiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor si Conversia monetara.

Un Cont Financiar care indeplineste in alt mod cerinta prezentului subpunct nu va inceta sa indeplineasca aceasta cerinta numai din cauza faptului ca respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care indeplinesc cerintele prezentei litere sau ale lit. b) din unul sau mai multe fonduri de pensii care indeplinesc cerintele de la oricare dintre pct. 5-7 de la lit. B;

b) un cont care indeplineste cerintele urmatoare:

(i) contul este reglementat drept organism de plasament in alte scopuri decat pentru pensie si este tranzactionat in mod regulat pe o piata a titlurilor de valoare reglementata sau contul este reglementat drept instrument pentru economii in alte scopuri decat pentru pensie;

(ii) contul beneficiaza de un tratament fiscal favorabil (si anume, contributiile in cont care ar face in mod normal obiectul impozitarii sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cota redusa ori impozitarea venitului din investitii generat de contul respectiv este amanata sau venitul din investitii este impozitat la o cota redusa);

(iii) retragerile sunt conditionate de indeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investitii sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educatie) sau se aplica sanctiuni in cazul unor retrageri efectuate inainte ca aceste criterii sa fie indeplinite; si

(iv) contributiile anuale sunt limitate la echivalentul in lei a 50.000 USD sau mai putin, aplicandu-se normele prevazute la Sectiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor si Conversia monetara.

Un Cont Financiar care indeplineste in alt mod cerinta de la lit. a) subpct. (iv) nu va inceta sa indeplineasca aceasta cerinta numai din cauza faptului ca respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care indeplinesc cerintele de la lit. a) sau de la prezenta litera sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care indeplinesc cerintele de la oricare dintre pct. 5-7 din lit. B;

c) un contract de asigurare de viata pe o perioada care urmeaza sa se incheie inainte ca persoana fizica asigurata sa implineasca varsta de 90 de ani, cu conditia ca contractul sa indeplineasca urmatoarele cerinte:

(i) primele sunt periodice, nu se diminueaza in timp, se platesc cel putin o data pe an pe parcursul perioadei in care contractul este in vigoare sau pana in momentul in care persoana asigurata implineste varsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurta;

(ii) nicio persoana nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, imprumut sau altfel) fara rezilierea contractului;

(iii) suma (alta decat o indemnizatie de deces) care trebuie platita in cazul anularii sau al rezilierii contractului nu poate depasi totalul primelor platite pentru contract, minus suma reprezentand taxe aferente mortalitatii, morbiditatii si cheltuielilor (fie ca au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele in care contractul este in vigoare si orice sume platite inainte de anulara sau rezilierea contractului; si

(iv) contractul nu este detinut de un cesionar cu titlu oneros;

d) un cont care este detinut exclusiv de un patrimoniu succesoral daca documentatia pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

e) un cont instituit in legatura cu oricare dintre urmatoarele elemente:

(i) un ordin judecatoresc sau o hotarare judecatoreasca;

(ii) o vanzare, un schimb, inchirierea unei proprietati imobiliare sau personale, cu conditia ca acest cont sa indeplineasca urmatoarele cerinte:

- contul este finantat exclusiv cu o plata in avans, o suma reprezentand o plata anticipata care constituie un acout, o suma corespunzatoare pentru a asigura o obligatie direct legata de tranzactie sau o plata similara, ori este finantat cu un Activ Financiar care este depus in cont in legatura cu vanzarea, cedarea sau inchirierea proprietatii;

- contul este instituit si utilizat exclusiv pentru a garanta obligatia cumparatorului de a plati pretul de achizitie a proprietatii, obligatia vanzatorului de a plati orice datorie neprevazuta ori a locatorului sau a locatarului de a plati orice despagubiri legate de proprietatea inchiriata, dupa cum s-a convenit in contractul de inchiriere;

- activele contului, inclusiv veniturile castigate din aceste active vor fi platite sau altfel distribuite in beneficiul vanzatorului, cumparatorului, locatorului sau locatarului (inclusiv in scopul indeplinirii unei obligatii a persoanei respective) atunci cand bunul este vandut, cedat sau predat sau cand contractul de inchiriere este reziliat;

- contul nu este un cont in marja sau un cont similar instituit in legatura cu vanzarea sau tranzactionarea unui Activ Financiar; si

- contul nu este asociat unui cont prevazut la lit. f);

(iii) obligatia unei Institutii Financiare care achita ratele unui imprumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plata exclusiv in scopul facilitarii platii impozitelor sau a asigurarii referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;

(iv) obligatia unei Institutii Financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;

f) un Cont de Depozit care indeplineste urmatoarele cerinte:

(i) contul exista numai din motivul ca un client face o plata care depaseste soldul debitor cu privire la un card de credit sau la alta facilitate de credit reinnuibila si plata excedentara nu este restituita imediat clientului; si

(ii) de la data de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei mentionate, Institutia Financiara pune in aplicare politici si proceduri, fie pentru a impiedica un client de la a face o plata excedentara care depaseste echivalentul in lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul ca orice plata excedentara efectuata de un client si care depaseste cuantumul respectiv este restituita clientului in termen de 60 de zile, aplicand, in fiecare caz, normele prevazute la Sectiunea a VII-a lit. C privind conversia monetara. In acest sens, o plata excedentara a unui client nu se refera la solduri creditoare aferente unor debite contestate, dar include soldurile creditoare rezultate din restituiri de marfuri;

g) orice alt cont care prezinta un risc scazut de a fi utilizat pentru evaziune fiscala are caracteristici in mod substantial similare cu oricare dintre conturile prevazute la lit. C pct. 17 lit. a)-f) si este inclus pe lista Conturilor excluse mentionata la art. 291 alin. (7), cu conditia ca statutul respectivului cont drept Cont exclus sa nu aduca atingere obiectivelor cap. I al titlului X;

#### D. Cont care face obiectul raportarii

1. Termenul "Cont care face obiectul raportarii" inseamna un Cont Financiar care este administrat de o Institutie Financiara Raportoare a Romaniei si este detinut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportarii sau de o ENFS pasiva cu una sau mai multe Persoane care exercita controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportarii, cu conditia ca aceasta sa fi fost identificata ca atare in temeiul procedurilor de precautie prevazute la Sectiunile II-VII.

2. Termenul "Persoana care face obiectul raportarii" inseamna o Persoana din Romania care nu este: (i) o companie al carei capital este tranzactionat in mod regulat pe una sau mai multe piete ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliata unei companii prevazute la teza (i); (iii) o Entitate guvernamentala; (iv) o Organizatie internationala; (v) o Banca centrala; sau (vi) o Institutie Financiara.

3. Termenul "Persoana dintr-un alt stat membru", din perspectiva Romaniei, inseamna o persoana fizica sau o Entitate care are rezidenta in orice alt stat membru in temeiul legislatiei fiscale din jurisdicia respectivului stat membru sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidenta a oricarui alt stat membru. In acest sens, o Entitate precum o societate civila, o societate cu raspundere limitata sau o constructie juridica similara care nu are rezidenta fiscala este considerata ca fiind rezidenta in jurisdicia in care se afla sediul conducerii efective.

4. Termenul "Jurisdicție Participanta" cu privire la Romania inseamna:

a) orice alt stat membru;

b) orice alta jurisdicție: (i) cu care Romania are un acord in vigoare in temeiul caruia respectiva jurisdicție va furniza informatiile mentionate la Sectiunea I; si (ii) care este identificata pe o lista publicata de Romania si notificata Comisiei Europene;

c) orice alta jurisdicție: (i) cu care Uniunea are un acord in vigoare in temeiul caruia respectiva jurisdicție va furniza informatiile mentionate la Sectiunea I; si (ii) care este identificata pe o lista publicata de Comisia Europeana.

5. Termenul "Persoane care exercita controlul" inseamna persoanele fizice care exercita controlul asupra unei Entitati. In cazul unei fiducii, acest termen inseamna constitutorul (constitutorii), fiduciarul (fiduciarii), protectorul (protectorii) (daca este cazul), beneficiarul (beneficiarii) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum si orice alta persoana fizica care exercita un control efectiv definitiv asupra fiduciei si, in cazul unei constructii juridice care nu este o fiducie, acest termen desemneaza persoanele aflate in pozitii echivalente sau similare. Termenul "Persoane care exercita controlul" trebuie interpretat intr-o maniera consecventa cu recomandarile Grupului de Actiune Financiara.

6. Termenul "ENFS" inseamna orice Entitate care nu este o Institutie Financiara.

7. Termenul "ENFS pasiva" inseamna orice: (i) ENFS care nu este o ENFS activa; sau (ii) o Entitate de investitii prevazuta la lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Institutie Financiara dintr-o jurisdicție participanta.

8. Termenul "ENFS activa" inseamna orice ENFS care indeplineste oricare dintre urmatoarele criterii:

a) mai putin de 50% din venitul brut al ENFS pentru anul calendaristic precedent sau pentru alta perioada de raportare adecvata este venit pasiv si mai putin de 50% din activele detinute de ENFS in cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt detinute pentru a produce venit pasiv;

b) actiunile ENFS sunt tranzactionate in mod regulat pe o piata a titlurilor de valoare reglementata sau ENFS este o Entitate afiliata unei Entitati ale carei actiuni sunt tranzactionate in mod regulat pe o piata a titlurilor de valoare reglementata;

c) ENFS este o Entitate guvernamentala, o Organizatie internationala, o Banca centrala sau o Entitate detinuta in totalitate de una sau mai multe dintre entitatile sus-mentionate;

d) toate activitatile ENFS constau, in esenta, in detinerea (in totalitate sau partial) a actiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale caror tranzactii sau activitati sunt diferite de activitatile unei Institutii Financiare ori in finantarea si prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activa daca functioneaza (sau se prezinta) drept un fond de investitii, cum ar fi un fond de investitii in societati necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achizitie prin indatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al carui scop este de a achizitiona sau de a finanta companii si de a detine capital in cadrul respectivelor companii, reprezentand active de capital in scopul unor investitii;

e) ENFS nu desfasoara inca activitati comerciale si nu a mai desfasurat niciodata, dar investeste capital in active cu intentia de a desfasura o activitate comerciala, alta decat cea a unei Institutii Financiare, cu conditia ca ENFS sa nu se califice pentru aceasta exceptie ulterior datei la care se implinesc 24 de luni de la data initiala a constituirii ENFS;

f) ENFS nu a fost o Institutie Financiara in ultimii 5 ani si este in proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare cu intentia de a continua sau de a relua operatiunile in alte activitati decat cele ale unei Institutii Financiare;

g) activitatile ENFS constau in principal in finantare si operatiuni de acoperire a riscurilor cu sau pentru Entitati afiliate care nu sunt Institutii Financiare, iar ENFS nu presteaza servicii de finantare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entitati care nu este o Entitate asimilata, cu conditia ca grupul din care fac parte respectivele Entitati afiliate sa desfasoare in principal o activitate diferita de activitatile unei Institutii Financiare; sau

h) ENFS indeplineste toate conditiile urmatoare:

(i) este constituita si isi desfasoara activitatea in Romania sau in alta jurisdictie de rezidenta exclusiv in scopuri religioase, caritabile, stiintifice, artistice, culturale, sportive sau educationale; ori este constituita si isi desfasoara activitatea in Romania sau in alta jurisdictie de rezidenta si este o organizatie profesionala, o asociatie de afaceri, o camera de comert, o organizatie a muncii, o organizatie din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociatie civica sau o organizatie care functioneaza exclusiv pentru promovarea bunastarii sociale;

(ii) este scutita de impozitul pe venit in Romania sau in alta jurisdictie de rezidenta;

(iii) nu are actionari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;

(iv) legislatia Romaniei aplicabila ENFS sau altei jurisdictii de rezidenta a ENFS ori documentele de constituire a ENFS nu permit(e) ca vreun venit ori vreun activ al ENFS sa fie distribuit sau utilizat in beneficiul unei persoane fizice sau al unei Entitati noncaritabile in alt mod decat in scopul desfasurarii de activitati caritabile ale ENFS sau drept plata a unor compensatii rezonabile pentru servicii prestate ori drept plata reprezentand valoarea justa de piata a proprietatii pe care ENFS a cumparat-o; si

(v) legislatia Romaniei aplicabila ENFS sau altei jurisdictii de rezidenta a ENFS ori documentele de constituire a ENFS impun(e) ca, in momentul lichidarii sau dizolvarii ENFS, toate activele sale sa fie distribuite catre o Entitate guvernamentala sau alta organizatie nonprofit, sau sa revina Guvernului Romaniei sau al altei jurisdictii de rezidenta a ENFS sau oricarei subdiviziuni politice a acestora.

#### E. Diverse

1. Termenul "Titular de cont" inseamna persoana inclusa pe o lista sau identificata drept titularul unui Cont Financiar de catre Institutia Financiara care tine contul. O persoana, alta decat o Institutie Financiara, care detine un Cont Financiar in beneficiul sau in numele altei persoane, in calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investitii sau intermediar, nu este considerata drept detinatoare a contului in sensul cap. I al titlului X, ci cealalta persoana este considerata drept titulara a contului. In cazul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau al unui Contract de renta viagera, Titularul de cont este orice persoana care are dreptul sa acceseze valoarea de rascumparare sau sa modifice beneficiarul contractului. In cazul in care nicio persoana nu poate sa aiba acces la valoarea de rascumparare sau sa modifice beneficiarul, Titularul de cont este orice persoana desemnata in calitate de proprietar in contract si orice persoana cu un drept la plata in conformitate cu termenii contractuali. La scadenta unui Contract de

asigurare cu valoare de rascumparare sau a unui Contract de renta viagera, fiecare persoana care are dreptul sa primeasca o plata in conformitate cu contractul este considerata ca fiind un Titular de cont.

2. Termenul "Proceduri AML/KYC" ("anti-money laundering" - combaterea spalarii banilor/"know-your-client" - cunoasterea clientelei) inseamna procedurile de precautie referitoare la clientela unei Institutii Financiare Raportoare in conformitate cu cerintele privind combaterea spalarii banilor sau cu cerinte similare care se aplica respectivei Institutii Financiare Raportoare.

3. Termenul "Entitate" inseamna o persoana juridica sau o constructie juridica, de exemplu, o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundatie.

4. O Entitate este o "Entitate afiliata" unei alte Entitati daca: (i) oricare dintre cele doua Entitati detine controlul asupra celeilalte; (ii) cele doua Entitati se afla sub control comun; sau (iii) cele doua Entitati sunt Entitati de investitii prevazute la lit. A pct. 6 lit. b) din prezenta sectiune, se afla sub o conducere comuna si respectiva conducere este cea care asigura respectarea cerintelor de precautie care revine unor astfel de Entitati de investitii. In acest sens, notiunea de "control" include detinerea directa sau indirecta a peste 50% din voturi si din valoarea unei Entitati.

5. Termenul "NIF" inseamna numar de identificare fiscala (sau echivalentul sau functional daca nu exista un numar de identificare fiscala).

6. Termenul "Documente Justificative" include oricare dintre urmatoarele:

a) un certificat de rezidenta emis de un organism guvernamental autorizat al statului membru sau a unei alte jurisdictii in care beneficiarul platii afirma ca este rezident;

b) in ceea ce priveste o persoana fizica, orice identificare valabila eliberata de un organism guvernamental autorizat, care include numele persoanei si este utilizata, de regula, in scopuri de identificare;

c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agentie a acestuia sau o comuna), care include numele Entitatii si fie adresa sediului sau principal in statul membru sau in alta jurisdictie in care aceasta afirma ca este rezidenta, fie statul membru sau alta jurisdictie in care entitatea a fost inregistrata sau constituita;

d) orice situatie financiara auditata, raport de credit efectuat de o parte terta, declarare a falimentului sau raport al unei autoritati de reglementare a pietei titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de Entitate Preexistent, Institutia Financiera Raportoare poate utiliza ca Documente Justificative orice clasificare care figureaza in registrele Institutiei Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont care a fost determinata pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost inregistrata de catre Institutia Financiera Raportoare in conformitate cu practicile sale obisnuite de afaceri in scopul aplicarii Procedurilor AML/KYC sau in alte scopuri de reglementare (altele decat fiscale) si care a fost pusa in aplicare de catre Institutia Financiera Raportoare inainte de data utilizata pentru a clasifica Contul Financiar drept un Cont Preexistent, cu conditia ca respectiva Institutie Financiera Raportoare sa nu fi aflat sau sa nu aiba motive de a fi aflat ca respectiva clasificare este incorecta sau nefiabila. Termenul "Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate" inseamna un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unitatile in functie de tipul activitatii lor in alte scopuri decat in scopuri fiscale.

## SECTIUNEA a IX-a

### Punerea in aplicare efectiva

In conformitate cu art. 291 alin. (4), Romania trebuie sa dispuna de norme si proceduri administrative menite sa asigure punerea in aplicare eficace si respectarea procedurilor de raportare si de precautie mentionate anterior, inclusiv:

1. norme care sa impiedice orice Institutii Financiare, persoane sau intermediari, sa adopte practici destinate sa eludeze procedurile de raportare si de precautie;

2. norme care impun Institutii Financiare Raportoare sa pastreze evidenta masurilor intreprinse si orice dovezi pe care s-au bazat in desfasurarea procedurilor sus-mentionate, precum si sa dispuna de masuri adecvate pentru obtinerea acestor evidente;

3. proceduri administrative pentru a verifica respectarea de catre Institutia Financiera Raportoare a procedurilor de raportare si de precautie; proceduri administrative pentru a monitoriza o Institutie Financiera Raportoare in cazul in care sunt raportate conturi nedocumentate;

4. proceduri administrative pentru a se asigura ca Entitatile si conturile definite in legislatia nationala drept Institutii Financiare care nu fac obiectul raportarii si, respectiv, Conturi excluse prezinta, in continuare, un risc scazut de a fi utilizate pentru evaziune fiscala; si

5. dispozitii eficace de asigurare a respectarii, pentru abordarea cazurilor de neconformitate.

## SECTIUNEA a X-a

Date de punere in aplicare in ceea ce priveste institutiile financiare raportoare situate in Austria

In cazul Institutii Financiare Raportoare situate in Austria, toate trimiterile la "2016" si "2017" in prezenta anexa se interpreteaza drept trimiteri la "2017" si, respectiv, "2018".

In cazul Conturilor preexistente detinute de Institutii Financiare Raportoare situate in Austria, toate trimiterile la "31 decembrie 2015" in prezenta anexa se interpreteaza drept trimiteri la "31 decembrie 2016".

## ANEXA Nr. 2

### NORME SUPLIMENTARE

de raportare si de precautie pentru schimbul de informatii referitoare la conturile financiare

#### 1. Modificarea circumstantelor

O "modificare a circumstantelor" include orice modificare care are drept rezultat adaugarea de informatii relevante privind statutul unei persoane sau intra, in alt mod, in contradictie cu statutul persoanei respective. In plus, o modificare a circumstantelor include orice modificare sau completare a informatiilor privind contul Titularului de cont (inclusiv adaugarea sau substituirea unui Titular de cont ori alta modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informatiilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicand normele privind agregarea conturilor prevazute la anexa nr. 1 Sectiunea a VII-a lit. C pct. 1-3), daca o astfel de modificare sau completare a informatiilor afecteaza statutul Titularului de cont.

In cazul in care o Institutie Financiara Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de rezidenta prevazuta la anexa nr. 1 Sectiunea a III-a lit. B pct. 1 si intervine o modificare a circumstantelor in urma careia Institutia Financiara Raportoare afla sau are motive sa afle ca Documentele justificative initiale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Institutia Financiara Raportoare trebuie, pana in ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate ori in termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modificari a circumstantelor, oricare dintre acestea este mai recenta, sa obtina o autocertificare si noi Documente Justificative pentru a stabili rezidenta fiscala (rezidentele fiscale) a(le) Titularului de cont. In cazul in care o Institutie Financiara Raportoare nu poate obtine autocertificarea si noi Documente Justificative pana la data respectiva, aceasta trebuie sa aplice procedura de cautare in registrul electronic prevazuta la anexa nr. 1 Sectiunea a III-a lit. B pct. 2-6.

#### 2. Autocertificarea pentru Conturile de Entitate Noi

In ceea ce priveste Conturile de entitate noi, pentru a stabili daca o Persoana care exercita controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoana care face obiectul raportarii, o Institutie Financiara Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercita controlul.

#### 3. Rezidenta unei Institutii Financiare

O Institutie Financiara este "rezidenta" in Romania in cazul in care aceasta se afla sub jurisdicia Romaniei (si anume, Romania poate impune raportarea de catre Institutia Financiara). In general, in cazul in care o Institutie Financiara are rezidenta fiscala intr-un stat membru, aceasta se afla sub jurisdicia acestui stat membru si, prin urmare, este o Institutie Financiara a statului membru. In cazul unei fiducii care este o Institutie Financiara (indiferent daca aceasta este rezident fiscal intr-un stat membru), fiducia este considerata a se afla sub jurisdicia unui stat membru daca unul sau mai multi fiduciarilor sunt rezidenti in respectivul stat membru, cu exceptia cazului in care fiducia raporteaza altui stat membru toate informatiile care trebuie raportate in temeiul cap. I al titlului X cu privire la Conturile care fac obiectul raportarii administrate de fiducia, in virtutea faptului ca fiducia are rezidenta fiscala in acel stat membru. Cu toate acestea, in cazul in care o Institutie Financiara (care nu este o fiducia) nu are rezidenta fiscala (de exemplu, pentru ca este considerata transparenta din punct de vedere fiscal sau pentru ca se afla intr-o jurisdicție in care nu exista impozit pe venit), se considera ca aceasta se afla sub jurisdicia unui stat membru si ca este, prin urmare, o Institutie Financiara a statului membru, in cazul in care:

- a) este constituita in temeiul legislatiei statului membru respectiv;
- b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) intr-un stat membru; sau
- c) face obiectul supravegherii financiare in statul membru respectiv.



In cazul in care o Institutie Financiara (care nu este o fiducie) este rezidenta in doua sau mai multe state membre, respectiva Institutie Financiara face obiectul cerintelor de raportare si de precautie ale statului membru in care aceasta isi mentine Contul/Conturile Financiar(e).

#### 4. Cont administrat

In general, se poate considera ca un cont este administrat de catre o Institutie Financiara in urmatoarele situatii:

a) in cazul unui Cont de custodie, de Institutia Financiara care detine custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Institutie Financiara care detine active in regim "street name" pentru un Titular de cont in respectiva institutie);

b) in cazul unui Cont de depozit, de Institutia Financiara care este obligata sa faca plati cu privire la contul respectiv (cu exceptia unui reprezentant al unei Institutii Financiare, indiferent daca acest reprezentant este sau nu o Institutie Financiara);

c) in cazul oricarui titlu de capital sau de creanta asupra unei Institutii Financiare care constituie un Cont Financiar, de catre respectiva Institutie Financiara;

d) in cazul unui Contract de asigurare cu valoare de rascumparare sau al unui Contract de renta viagera, de Institutia Financiara care este obligata sa faca plati cu privire la respectivul contract.

#### 5. Fiducii care sunt ENFS pasive

O Entitate precum o societate civila, o societate cu raspundere limitata sau o constructie juridica similara care nu are rezidenta fiscala, in conformitate cu anexa nr. 1 Sectiunea a VIII-a lit. D pct. 3, este considerata ca fiind rezidenta in jurisdicia in care se afla sediul conducerii efective. In acest sens, o persoana juridica sau o constructie juridica este considerata a fi "similara" cu o societate civila si cu o societate cu raspundere limitata in cazul in care aceasta nu este tratata ca o unitate impozabila in Romania in temeiul legislatiei fiscale romane. Cu toate acestea, in scopul de a evita raportarea dubla (tinand cont de sfera ampla a termenului "Persoane care exercita controlul" in cazul fiduciilor), o fiducie care este o ENFS pasiva nu poate fi considerata o constructie juridica similara.

#### 6. Adresa sediului principal al Entitatii

Una dintre cerintele prevazute la anexa nr. 1 Sectiunea a VIII-a lit. E pct. 6 lit. c) este ca, in ceea ce priveste o Entitate, documentatia oficiala include fie adresa sediului principal al entitatii in statul membru sau in alta jurisdicție in care aceasta afirma ca este rezidenta, fie din statul membru sau alta jurisdicție in care Entitatea a fost inregistrata sau constituita. Adresa sediului principal al Entitatii este, in general, locul in care se afla sediul conducerii efective. Adresa unei Institutii Financiare la care Entitatea administreaza un cont, o casuta postala sau o adresa utilizate exclusiv pentru corespondenta nu este adresa sediului principal al Entitatii, cu exceptia cazului in care respectiva adresa este singura adresa utilizata de catre Entitate si figureaza ca adresa sociala a Entitatii in documentele de constituire. Mai mult decat atat, o adresa furnizata purtand mentiunea "post-restant" nu este adresa sediului principal al Entitatii.